

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

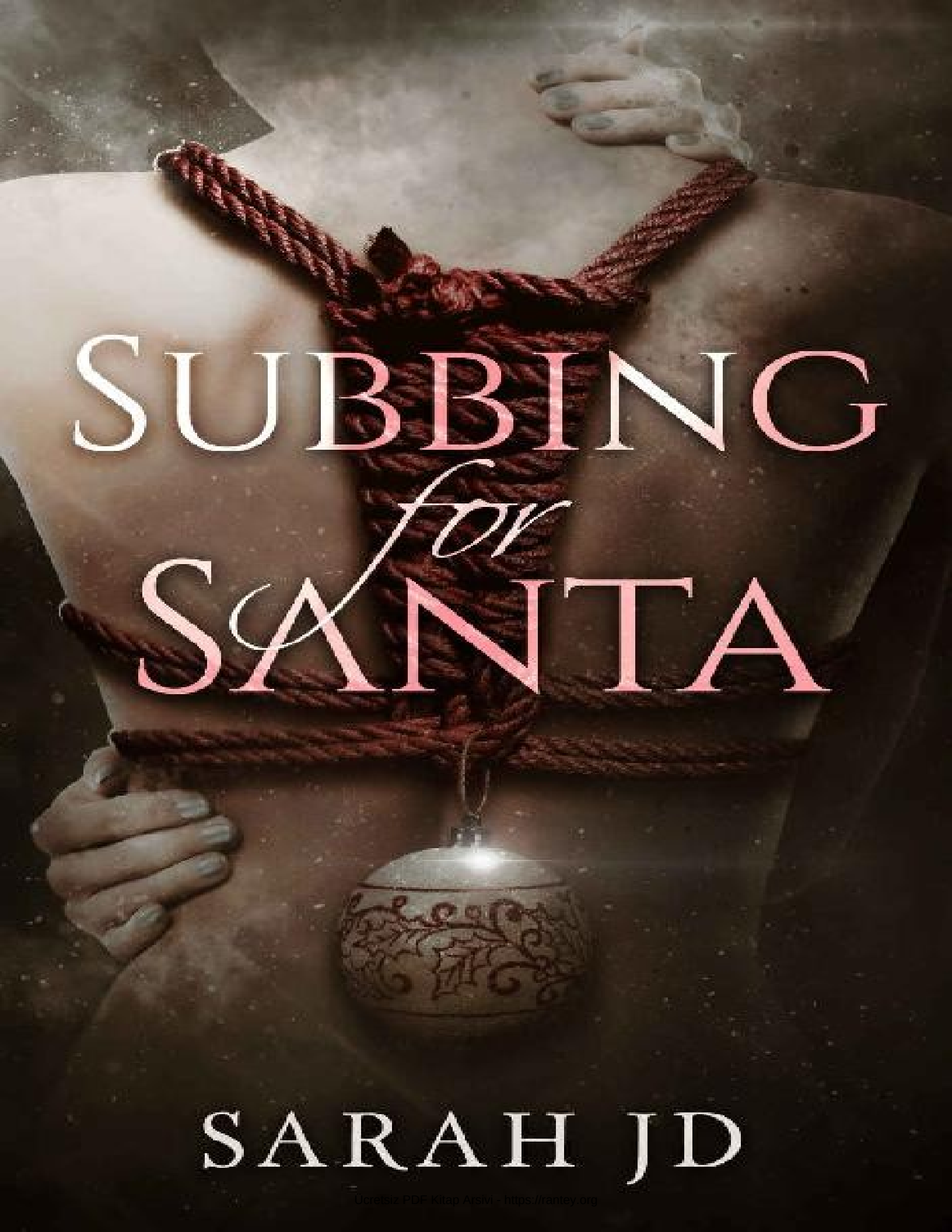
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A person's back is shown, with their arms raised and hands clasped behind their head. A thick, dark red rope is tied around their chest and waist. A small, ornate, metallic-looking ornament hangs from the rope at the waist. The background is dark and textured.

SUBBING *for* SANTA

SARAH JD

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

SANTA İÇİN SUBBİßJG

A DAR_x GHRISTMAS ROßIANGE

Sarah JD

SJ Duncan

Bu, Sarah JD'nin özgün bir yayınıdır. Telif
Hakkı © Sarah JD, 2022

Sarah Jane Duncan olarak da bilinen Sarah JD'nin bu eserin yazarı olarak tanımlanma hakkı, Avustralya Telif Hakkı Değişikliği (Manevi Haklar) Yasası 2000 uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Bu eserin telif hakkı saklıdır. *Avustralya Telif Hakkı Yasası 1968* kapsamında izin verilen herhangi bir kullanım dışında, *önceden yazılı izin alınmaksızın hiçbir bölümü çoğaltılamaz, kopyalanamaz, taranamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz, kaydedilemez, iletilemez veya herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla aktarılamaz.*

Tüm sorular yazara yöneltilmelidir.

Tüm hakları saklıdır. Avustralya Telif Hakkı Yasası 1968 kapsamında izin verilen durumlar dışında (örneğin, çalışma, araştırma, eleştiri veya inceleme amacıyla adil bir anlaşma), bu kitabın hiçbir bölümü önceden yazılı izin alınmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz, herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez veya aktarılamaz. Tüm sorular yazara yöneltilmelidir.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

KINDLE ISBN-13: 978-0-9945177-8-4 ASIN:
B0BK8FS5ZQ

PA: Obsidian Yazar Hizmetleri (Bibiane Lybaek)
Kapak: DAZED Designs

Beta Okuyucularıma çok teşekkürler: Anoesjka, Melissa ve Alana.
Düzeltilme okuyucum Jennifer'a çok teşekkürler.

CONTENTS

Adanmışlık

İÇERİK UYARISI

Davet (önsöz)

1. Oyun

2. Cezalar

3. Arkadaşlarla Vibing

4. Büyük Birader İzliyor

5. Cam

6. Halka Açık Oyun

7. Duygularımı Kaybediyorum

8. Tahmin et ne oldu?

9. Party Pooper

10. Koşun!

11. Av

12. Cesur
13. Merak
14. Kızarmak
15. Aile
16. Paylaşım
17. Bağlantı
18. Gerçekler
19. Kaçacak Yer Yok
20. Tehditler
21. Geri Ödeme
22. Tease
23. Trepidation
24. Fırtına
25. Eve Dönüş
26. Kanıtları Yok Etmek
27. Parti Hediyeleri
28. Maden
29. Oyunlar, Silahlar ve Çöpler
30. Havai Fişekler
- Atta Girl (epilog)
- . Bölüm
- Bağlantıda Kalın

Güncel Kal Sarah

JD'nin Kitapları

Sarah JD Hakkında

Bibi için.
Özellikle bu kitapla
motivasyonumu korumama
yardımcı olduğunuz için.
Seksi Noel Babamız sizin sayenizde hayat buldu!
Ho Ho Ho!

CONTENT WARNING

Noel Baba için Yedekleme, HEA'ya sahip bağımsız bir MF çağdaş romantizmidir. Bu hikaye Sarah JD'nin diğer hikayeleriyle bağlantılıdır, ancak herhangi bir sırayla okunması gerekmez.

Lütfen dikkat: Bu hikaye, bunlarla sınırlı olmamak üzere, bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek karanlık temalar ve konular içermektedir: Detaylı şiddet,

öldürme, dub-con, açık seks sahneleri, farklı karışıklıklar, Dominant ve itaatkâr temalar ve çocuklara karşı işlenen suçlarla ilgili bir arka plan.

BU KİTAP SADECE 18 YAŞINDAN BÜYÜK OKUYUCULAR İÇİNDİR

THE INVITATION (PROLOGUE)

Agatha Fiera'ya

Bir oyun oynamak için davet edildiniz.

Oyunun adı, Noel

Baba'nın yerine geçmek.

Kurallar basit.

Noel Baba bir emir verirse, itaatkâr itaat etmelidir.

Aksi takdirde, itaatkâr cezalandırılacaktır.

Bu oyunda itaatkar rolünü kabul etmek için lütfen posta

kutunuzdan paketi alın.

Paketi almakla, bir veli olarak rolünüzü kabul etmiş oluyorsunuz.

itaatkar olun ve yarın, on sekiz Aralık saat 12:01'den itibaren

başlayacak ve Noel arifesinde saat 23:59'da sona erecek olan

kuralları kabul edin.

*Peki ne olacak benim küçük elfim?
Benimle oynar mısın?*

Birinci Bölüm

THE GAME

Agatha

H Oly bok. Nedir bu? Kimden gelmiş? Bu bir tür şaka mı? Doymak bilmeyen yanımların bir şaka olmadığını umuyor, sadece baskınlık bile kanımı derimin altında ateşe veriyor. Bunun beni ne kadar heyecanlandırdığını inkâr edemem ama bu davetin kimden geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. Kime hizmet edeceğim hakkında hiçbir fikrim yok.

Ya bir seri katilse?

Bir seri katilin bu tür bir uyarı yapacağını sanmıyorum, ama asla bilemezsiniz. Dünyada bir sürü berbat insan var. Bu onların hastalıklı planlarının bir parçası olabilir.

Yine de kırmızı beyaz karta tutunuyor ve bir şeyleri atladığımı umarak bilgileri tekrar okuyorum. Bunu kapımın altından atanın kim olduğuna dair başka bir ipucu sihirli bir şekilde ortaya çıksın diye.

Yerde ne kadar süre yattığı hakkında hiçbir fikrim yok. Bu sabah erkenden kalkıp kahvaltıdan önce yoga ve meditasyondan oluşan günlük rutinimi uygularken giriş kapısına hiç dikkat etmedim. Öğle yemeğini bile ön kapıma hiç dikkat etmeden geçirdim. İnternette kendim için bir Noel hediyesi sipariş ederken tesadüfen

kredi kartımı bulmak için çantamı karıştırmaya başladım. Ve işte oradaydı, siyah mürekkeple yazılmış ismimle yüz üstü yatıyordu.

Agatha Fiera.

Belli ki bu kişi adımı kullandığına göre beni tanıyor, o halde onu tanıyor olmalıyım. Sadece tam olarak kim olduğunu bulmam gerekiyor.

Hamptons'ta kiraladığım göl evinin ön kapısını açıp başımı dışarı uzattım. Gözlerim, Avustralya'nın çalılıklarıyla çevrili bir virajın etrafında kaybolan çakıllı araba yolunda ilerliyor. İçeri giren bir araba sesi duymadım, bu yüzden mektubu getiren her kimse yaya olmalı. Zarfın üzerinde pul da yok, yani bir postacı tarafından teslim edilmemiştir.

Diğer yöne bakarken, gözlerim kıyıda Redfield Gölü'ne doğru uzanan iskeleye takılıyor. İskelenin ucundaki küçük teneke hala bağlı. Orada da hiçbir şey bozulmamış görünüyor.

İçimi bir korku kaplıyor ve tekrar içeri girip kapıyı çarparak kilitledikten sonra yaşam alanına geri dönüyorum.

Burası çok sessiz ve huzurlu. Komşu evler var, ancak kalın çalılıklarla bölünmüşler, bu da izolasyon hissi veriyor. Bu yüzden burada saklanmayı seçtim. Fox Pines'da çok açıktaydım. Beni kurtların önüne atabilecek çok fazla eski müşteri ya da parti tanıdığı vardı. Vixen's Lodge'daki skandal haberlere yansdıktan sonra 'gözden uzak, gönülden ırak' olmanın en iyi seçenek olduğunu düşündüm. Eğer adım ortaya çıkarsa, umarım bulunmam daha zor olur.

İyi arkadaşlarımdan biri polis olduğu için şanslıyım. O da Vixen's Lodge Seks Partilerine katılmıştı, yani bir bakıma benden daha çok kaybedecek şeyi var. Sadece katılımı bile kariyerini mahvedebilirdi, ancak katılımcıların çoğunun yaptığı gibi asla şımarmadı ve ben de o insanlardan biri olduğum için utanıyorum. Bu düşkünlüğün adı Kitten'dı ve onun ne kadar genç olduğunu sık sık unutuyordum.

Çünkü yakınlaştık ve bugün hâlâ arkadaşız. Ancak yasaların gözünde Kitten reşit değildi, bu nedenle yaptığımız şey, göz yummak kadar basit olsa bile, reşit olmayan birine karşı işlenmiş bir suç olarak kabul edilir.

Buraya gizlenmek için taşınmış olsam da, kimliğimi saklamak konusunda berbat bir iş çıkardım. Belki insanlarla etkileşim kurma konusundaki yalnızlığımı, belki de içimde yanan ahlaksız açlığı suçlayabilirim. Her iki durumda da, burada göl kenarında bir hafta dayandıktan sonra huzursuzlandım ve kendi özel seks partilerimi düzenlemeye karar verdim. Bu ne kadar aptalca ve pervasızca olsa da, beni bir boşluk havuzunda boğulmaktan alıkoyan şey buydu.

Sekse bu kadar aç olmamın bir bağımlılık sorunu olabileceğini düşündüm. Belki de gerçekten yalnızlıktır. İnsanların bana yaklaşmasına asla izin vermiyorum. Duvarlarımı yıkacaklarından, gerçeklerimi keşfedeceklerinden ve çılgılık atarak diğer yöne kaçacaklarından çok korkuyorum.

Reddedilmek zordur. Hayal kırıklığı da öyle. Bunlardan kaçınmanın en iyi yolu kimseden bir şey beklememektir. Sadece seksten ibaret olan bir ilişki dilemeyin ve karşılığında kalbimin incinmesini önleyin.

Biriyle daha fazla birlikte olmak ister miydim? Kesinlikle evet! Her zaman. Lanet olsun. Gün!

Ancak, uzun zaman önce kimseye tamamen güvenemeyeceğimi öğrendim, bu yüzden mesafemi korumam daha iyi. Sırlarım bu şekilde kilitli kalacak.

Kendimi silkeleyerek kiraladığım evi gözden geçiriyorum, yakınlarda pusuda bekleyen birileri olup olmadığını kontrol etmek için pencerelerden dışarı bakıyorum ama her yer sessiz. Burada başka bir insana rastlamadan önce bir koala ya da vombatla karşılaşma ihtimalim daha yüksek.

Oturma odamdaki kanepeye uzanıp kırmızı beyaz karta bakıyorum. Noel'e sadece bir hafta kaldı. Yılın nefret ettiğim bir zamanı

yalnızlık yüzünden. Belki de bir yabancıyla oynadığım bu oyun, bu Noel'de zihnimi ve bedenimi meşgul etmek için tam da ihtiyacım olan şeydir. İşte bu yüzden kendimi kartı sehpanın üzerine koyarken ve posta kutumda ne olduğuna bakmak için ön kapıdan çıkarken buluyorum.

Batmakta olan sıcak güneşe doğru adım atarken etrafıma bakınıp yakınlarda biri olup olmadığını kontrol ediyorum. Bu davetin bir tuzak olabileceğinin tamamen farkındayım. Ya beni ölüme götürecek ya da bir şekilde beni ifşa edip hapse girmeme neden olacak. Daha fazla umursamalıyım, ancak sessizlikte taşlar kayaklarımın altında gürültüyle çıtırdarken, umursamadığımı fark ediyorum. Belki de Vixen's Lodge'da yaptıklarımı itiraf etmek bu noktada daha iyi bir seçenektir. Sonuçta, saklanarak nasıl bir hayat yaşıyorum? Eğer yalnız kalmam gerekiyorsa, bunu hapisanede ya da yerin bir metre altında yapmayı tercih ederim.

Moralim bozuk bir şekilde yavaşça araba yolundan yukarı doğru yürüyorum, virajı döndüğümde yolun kenarında duran eski püskü süt tenekesi posta kutusunu görüyorum ki bu posta kutusu su kenarındaki güzel Hamptons eviyle hiçbir şekilde uyuşmuyor.

Yola ulaştığımda her iki yöne de bakıyorum, her yöndeki diğer posta kutularına dikkat ediyorum. Eğer her araba yolunun yanında durmasalardı, burada başka insanlar olduğunu asla bilemezdim. Ama var. Özellikle bu hafta, Noel yaklaşırken ve Avustralya yazı ısınırken, Redfield Gölü'nün çalılıkları arasında saklanan evler canlanıyor.

İç çekerek posta kutusuna dönüyorum ve davetiyenin üzerindeki talimatları hatırlıyorum. Posta kutusunun içindeki paketi alırsam, Noel Baba'nın itaatkârı olma şartlarını kabul ediyorum demektir.

Bu düşünce beni gülümsetiyor. Bildiğim kadarıyla iri yarı, beyaz sakallı bir muhasebecinin yedeği olabilirdim, yine de buradayım, hala oynamaya istekliyim.

Neden?

Çünkü yalnızım ve bu noktada özellikle seçici değilim.

Ve acınası, ama o kısmı sonra düşüneceğim.

Büyük posta kutusunu açtığımda içinde ayakkabı kutusu büyüklüğünde bir paket görüyorum ve başka bir şey düşünmeden paketi çıkarıp hızlı adımlarla eve geri dönüyorum.

Kendimi içeriye kapatarak klimanın kumandasına gidiyor ve soğutmayı açtıktan sonra paketi yemek masasının üzerine koyup ona bakıyorum. Bir saat kadar.

Bir yanım içinde ne olduğunu görmek için sabırsızlanıyor ama diğer yanım da şu anki kararımı ciddi şekilde sorguluyor. Bu yüzden oturup bekliyorum, sanki her an içinden bir şey patlayacakmış gibi kutuyu izliyorum. Bu arada, günün parlak güneş ışınları gece yaklaşırken gökyüzünü pembeye çeviriyor.

Yeşil ve altın rengi kâğıtlara sarılmış paket odada bir fil gibi duruyor ve ona uzun süre baktıktan sonra aptallık ettiğimi fark ediyorum. Paketi zaten kabul etmiştim, bari içine bakıp merakımı gidereyim.

Paketin üzerinde beyaz bir etiket bulunmaktadır:

Küçük elfin Agatha'ya.

İsmimi tekrar gördüğümde kalbim küt küt atıyor ve Tanrım, bu oyunun arkasında kimin olduğunu bilmemenin beni çıldırtacağını biliyorum.

Derin bir nefes çekerek kutunun kapağını kaldırmadan önce kâğıdı yırtmaya başladım.

Kırmızı kâğıt mendile sarılı bir başka not, kırmızı ve gümüş renkli dantelli bir iç çamaşırı seti, bir cep telefonu ve uzaktan kumandalı siyah bir yumurta vibratörü.

Beklentim arttıkça tenime bir sıcaklık yayılıyor ve yeni notu elime alıyorum.

*Bu paketi açarak artık oyuna girmiş oldunuz.
Benim küçük elfim Noel Baba'yı çoktan memnun etti.
Telefon sadece sizinle iletişim kurmam için!
Benimle iletişime geçmek için kullanmayın!
Nereye giderseniz gidin yanınızda taşıyın.
Üç kereden fazla çalmasına izin vermeyin, yoksa
cezalandırılırsınız.*

*Kimliğimi bulmaya çalışmayın.
Eğer iyi bir kız olursan, zamanı gelecek.
Bu oyundan ya da yaptığımız şeylerden kimseye bahsetmeyin.*

*Cihazı yarın öğleden sonra saat 16:45'te yerleştirin ve ardından
iç çamaşırınızı giyin.
Lütfen yarın akşam arkadaşlarınızla birlikte O'Connor's Irish
Pub'daki akşam yemeğinde siyah süslemeli kırmızı elbisenizi
giyin.*

*Telefonu almayı unutma. Bol
bol dinlen, benim küçük elfim.
İhtiyacın olacak.*

Bu da ne?

Yarın akşam arkadaşlarla yemeğe çıkacağımı nereden biliyor?

Onlardan biri mi?

Hayır. Shane ve Ben birbirlerine aşıklar. Benim onlara katılmamla hiç ilgilenmiyorlar. Seks partilerine sadece birlikte vakit geçirmek için gidiyorlar, çünkü hala gizli tutuyorlar ve arkadaşlarına ve ailelerine açılmadılar.

Peki ya kırmızı elbisem? Bunu nereden biliyor? Ne

haller dönüyor burada?

Paketi çoktan aldığım için oyuna girdim, ama kahretsin, şimdi bunun iyi bir fikir olup olmadığından emin değilim. Güvende miyim? Neyi kabul ettim ben?

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Titreyen ellerimle telefonu elime alıyorum ve üzerinde şifre olmadığı için kilidini kolayca açıyorum. Hızlı bir kontrol bana sadece bir numaranın kayıtlı olduğunu gösterdi. Noel Baba.

Hiç düşünmeden arama tuşuna bastım, bağlanmadan önce bir kez çaldı ve derin bir erkek sesi hattan yükseldi.

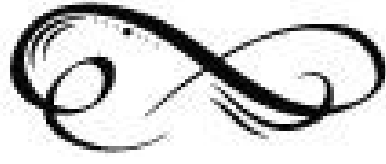
"Sana benimle iletişime geçmemen söylendi! Okuman yok mu?!"

Sert değerlendirmesi karşısında irkildim, hakaret çok sert geldi.

"Ne? Evet, ama arkadaşlarımla akşam yemeği yiyeceğimi nereden biliyorsun?

Ya kırmızı elbisem? Ya da ismimi?" "Seni

uyarmıştım!" Telefonu kapatmadan önce tıslıyor. Bir an sonra, tüm ev karanlığa gömülür.

Noel Baba

I Küçük elfimin itaatsizliği karşısında hem öfkeliyim hem de tahrik oldum. Kuralları biliyordu ama duygularının onu ele geçirmesine izin verdi. Küçük

O sadece oyunu daha heyecanlı hale getirdi.

Sonunda davetiyeyi fark ettiğinde ne yapacağını düşünürken onu izledim.

Küçük elfim ihtiyacı ve beyni arasında çok bölünmüştü. Bir süre sonra davetimi reddedeceğinden neredeyse emindim, ama sonra cinsel ihtiyacına teslim oldu ve paketi almak için evinden ayrıldı.

Risk almayı seven biri olduğum için, evinden posta kutusuna giden yola doğru dolaşırken, sık çalılıkların arasında, araba yolundan sadece birkaç metre uzakta durup onu izledim. Orada olduğumu bile bilmiyordu. Ne kadar yakın olduğumu bile bilmiyordu.

Onu kaptığım gibi arzularıma teslim edebilirdim. Ama hayır. Bu oyunu onunla oynamalıyım. Gerekenlere sahip olup olmadığını görmeliyim.

İkinci Bölüm

PUNISHMENTS

Agatha

B Kalbim neredeyse boğazımdan fırlayacakken kan kulaklarıma hücum ediyor. Küçük göl evi karanlığa gömülmüştü, sadece Pembe gün batımı sakız ağaçlarının arasından süzülerek bir ışık dokunuşu veriyor.

Kulaklarımı zorluyorum, bir fırtına belirtisi ya da elektrik hattını koparabilecek bir rüzgâr olup olmadığını duymak için kanımın akışını duymaya çalışıyorum. Ama her şey durgun. Her şey sakin.

Titreyen bacaklarımla göle bakan büyük cam duvara doğru ilerliyorum, ancak gölün karşısındaki diğer evlerden gelen ışıkların sarı parıltısını buluyorum. Kapıyı yavaşça açıp güverteli balkona çıkıyorum, kiraladığım evin doğusuna ve batısına bakmak için korkuluğa doğru ilerliyorum, ancak aynı sarı parıltının kıyının ilerisindeki evlerden geldiğini görüyorum.

Bir yanım "KIRMIZI BAYRAK!" diye bağıyor. Noel Baba ya da telefonda her kimi aradıysam, onu aramam konusunda uyarıldığımı hatırlattığında elektrikler kesildi. Korkudan içim içimi yiyor ve telefonun diğer ucundaki adamın büyük olasılıkla beni karanlığa göndermekten sorumlu olduğunu kabul etmemeye çalışıyorum.

Burada kiminle oynuyorum? Beni korkutmaya çalışan bir psikopatla mı?

Sikeyim.

Eğer öyleyse, işe yarıyor demektir, çünkü korkuyorum. Karanlıktan nefret ederim, özellikle de bana zorla dayatıldığında. Unutmaya çalıştığım çocukluğumun anıları zihnimin köşelerini dövmeye başladığında düşünmek bile istemediğim bir şey.

Telefonumdaki feneri kullanarak içeri giriyorum, cam kapıyı arkamdan kilitliyorum ve daha önce ön kapıda tekmelediğim ayakkabılarımı tekrar giyiyorum. Sonra endişeyle ön kapıyı açıp evi çevreleyen karanlık çalılıklara bakıyorum.

Sayaç kutusuna gitmem gerekiyor ama burası benim evim olmadığı için nerede olduğundan emin değilim. Genelde Avustralya'da garajların dışında bulunurlar, bu yüzden hedefimi orası olarak belirledim ve yavaşça nemli geceye doğru ilerledim.

Taşlı yolda sessiz adımlarla yürürken, kalbim göğsümde çarparken gözlerim her yere dalıyor ve kulaklarım yüksek sesli cırcır böcekleri ve bir tür garip kuş sesinden başka bir şey duymuyor. Tüm bu sesler daha önce güneş doğarken yoktu ve şimdi beni korkutuyor, bu yüzden aceleyle sayaç kutusunu bulduğum garajın yanına gidiyorum.

Kahretsin! Üzerinde lanet bir asma

kilit var. Ne oluyor lan?

Beynim devreye girmeden önce korku bir an için beni olduğum yerde donduruyor ve az önce filmlerdeki tüm aptal kızların yaptığını yaptığımı ve lanet olası yırtıcının gizlenebileceği dışarı çıktığımı hatırlıyorum.

Daha aptal olabilir miydim? Ciddiyim!

Dönerek, cehennemden çıkmış bir yarasa gibi verandaya koşuyorum ve kapıyı çarpıp kilitlediğim kapıdan içeri uçuyorum. Sırtımı kapının serin tahtasına dayadığımda göğsüm panikle kabarıyor. Bir dakika öylece durduktan sonra

Sonunda beynim devreye giriyor ve ayaklarımı ileriye doğru zorlayarak evdeki her pencere ve kapının kilitli olup olmadığını kontrol ediyorum, telefonumdaki el feneri de yolumu aydınlatıyor.

Güvenli bir şekilde kilitlendiğimden emin olduktan sonra, müşterilerim için kullandığım mumları alıp yakıyorum, onları evin her tarafına yerleştiriyorum ve etrafı yumuşak, sıcak bir ışıltıyla dolduruyorum. Kıçımı koltuğa yasladığımda kalbim çılgınca atıyor, artık korkudan çok öfke yüzünden.

Noel Baba denen ucubenin benim için bıraktığı telefona bakıyorum, arayıp ona siktirip gitmesini söylemek istiyorum.

Yine de yapmıyorum, çünkü içeri girip boğazımı kesmesi için ona eziyet etmek istemiyorum.

Bunun yerine, kişisel telefonumu elime alıp bazı sırlarımı bilen tek kişiyi arıyorum.

"Merhaba."

"Hey, Shane. Ben Aggie."

"Hey, Aggie. Bu gece hava biraz sıcak, değil mi?"

"Evet, kesinlikle öyle." Etrafımda titreyen mumlara bakarken Shane göremiyor olsa da başımı sallıyorum.

"Ne oldu? Sesin endişeli geliyor."

Endişelenmek hafif kalır. Nereden başlayacağımı ya da ne söyleyeceğimi gerçekten bilmiyorum. Oyunun kurallarına göre oyundan kimseye bahsetmemem gerekiyordu.

"Uh... Liste hakkında bir şey duydunuz mu?"

Shane cevap vermeden önce birkaç saniye sessiz kalıyor. "Hayır. Orijinal liste değil."

"Tamam. Tamam. Yani, yok edildi, değil mi? Tüm izleri gitti mi?" Shane boğazını temizler. "Bu neyle ilgili?"

Ona sadece lanet soruma cevap vermesini söylemek istiyorum ama yapmıyorum. Shane yanlış bir şey yapmadı. O iyi bir arkadaş ve ben sadece çıldırıyorum.

"Oh, hiçbir şey. Sadece aklımı kurcalıyor. Hepsi bu. Geçen hafta Usta Hill'in öldürülmesinden sonra sanırım biraz gerginim."

Efendi Hill, nam-ı diğer Terence Hill, Vixen's Lodge'un sahibiydi. Gündüzleri Timber Valley'de avukatlık yapıyordu, geceleri ise kendi özel anonim seks kulübünün sahibiydi. O ve karısı, Fox Pines kasabasındaki malikaneleri Vixen's Lodge'da beş yıldan fazla bir süre seks kulübünü işlettiler, ta ki değerli mülkleriyle işler tersine dönene kadar. Seks bağımlısı on yedi yaşında bir kız.

Raydan çıkıp onu kaçırdıklarında neredeyse ölüyordu ama hayatı için savaştı ve şimdi Vixen's Lodge bir kül yığını. Victoria Hill'in yanmış kalıntıları geçen ay gömüldü ve kocası, usta, geçen hafta polis koruması altındayken Melbourne Yanık Kliniğinde bir tür profesyonel suikastçi gibi görünen bir şey tarafından katledilecek kadar uzun süre hayatta kaldı.

Son zamanlarda çıldırmış olmam gayet doğal. İsimsiz misafirlerin orijinal listesinde benim adım da var, bu da beni otomatik olarak reşit olmayan kıza karşı işlenen suçlarla ilişkilendiriyor. Memur Shane Kent -iyi dostum- pek de yasal olmayan bağlantılarını kullanarak benim ve diğer bazı kişilerin adını şifreli listeden sildirdi ve böylece suçlarla olan bağlantımızı kopardı. Tek sorun, orijinal listenin bir şekilde yeniden ortaya çıkacağı ve ardından tutuklanacağım konusunda aşırı derecede paranoyak olmam.

"Kahretsin, evet," diyor Shane telefonda sessizce. "Tamamen anladım. Bölümdeki işleri kontrol ediyordum. Orijinaliyle ilgili hiçbir şey çıkmadı. İlk etapta listeyi bulmak ve isimlerimizi sildirmek için dış kaynak kullanmak zorunda kaldım ama o da güvenilir bir müttefikle oldu."

Omuzlarım hem Vixen's Lodge skandalıyla ilişkilendirilemeyeceğim için rahatlamış hem de Dom ve Sub oyunu oynamayı kabul ettiğim bu psikopatın kim olduğunu anlamaya yaklaşmadığım için hayal kırıklığına uğramış bir şekilde çöküyor.

"Teşekkürler Shane. Aradığım için özür dilerim."

"Sorun değil, Aggie. İstedğin zaman arayabilirsin. Bunu biliyorsun." Shane'in sesindeki sıcak gülümsemeyi duyabiliyorum. "Yarın akşam O'Connor'da yemek yiyecek miyiz?"

Bu Noel Baba sürüngenini her şeyi bildiği için iptal etmeliyim. Yine de iptal etmiyorum. Arkadaşlarımla geçirebileceğim kısa zamana ihtiyacım olduğu için mi, yoksa Noel Baba'nın yerine geçmeyi merak ettiğim için mi emin değilim.

Ama hepimiz biliyoruz ki kediye merak öldürür.

"Evet. Yarın gece görüşürüz." Kabul ediyorum ve aramayı sonlandırmadan önce vedalaşıyoruz, hayatımın yalnızlığının içeri sızdığını ve kalbimi sardığını hissediyorum.

Yılın bu zamanından nefret ediyorum. Ailelerin ve arkadaşların bir araya geldiği bir zaman ama ben burada yapayalnızım.

On yıl önce onları terk ettikten sonra annem ve kız kardeşimin nereye gittiğini bilmiyorum. Hala hayattalar mı? Benim yaptıklarından sonra hayatları daha mı iyi oldu? Yoksa daha mı kötü oldu?

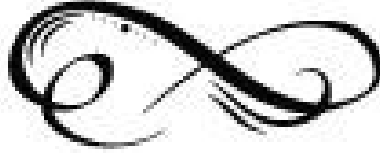
Sık sık nerede olduklarını ya da yılın bu zamanında Noel'lerini nasıl geçirdiklerini merak ediyorum. Acaba artık gelenekleri var mı? Tatili paylaşacakları yeni insanlar.

Sanırım bunu asla bilemeyeceğim ve belki de dünyadaki diğer herkes gibi normal bir Noel geçirmek de asla bilemeyeceğim bir şey.

Bu düşünce benim için yeni değil ve daha önce pek çok kez olduğu gibi duygularım harekete geçiyor. Bir gözyaşı serbest kalıyor, yanağımı yakarak aşağı iniyor ve beni pençeleyen kalp ağrısına teslim olup kendimi karanlığa bırakıyorum

beni çevreliyor. Geçmişimi düşünmemek için genellikle koyduğum bariyerleri bırakıyorum ve uzun zamandır ilk kez anıların ciğerlerimden bir çığlık koparacak kadar büyük bir güçle geri gelmesine izin veriyorum.

Uyku ancak saatler sonra, artık uyanık kalamayacağım kadar içsel bir acıya daldıktan sonra geliyor.

Noel Baba

M Küçük elf korkuyor. Olanları zihinsel olarak kabullenmeye çalışırken etrafını mumların titremesiyle sarmış.

Belki de benim bir psikopat olduğumu düşünüyordur. Belki de böyle düşünmekte haklıdır. Belki de değil. Ama korkmalı. Korkmasına ihtiyacım var. Korkuyla nasıl başa çıktığını görmeliyim. Nasıl başa çıktığını.

Yine de onun gözyaşlarına ya da ciğerlerinden kopan yürek parçalayıcı çığlığa hazırlıklı değilim.

Neler olup bittiğini anlamaya çalışırken içimi öfke kaplıyor. O çığlık korkudan değildi. Çok fazla acı barındırıyordu.

Küçük elfimin canı yanıyor.

Ona gitmemek için gerçekten çok mücadele etmem gerekiyor. Tabii gitsem, muhtemelen taşaklarıma tekmeyi basar. Benim kim olduğumu bilmiyor. Onun için bir yabancından başka bir şey değilim, her ne kadar o benim için bir yabancı olsa da.

Ben de burada oturmuş, küçük elfimin ağlayarak uyuyana kadar benim bilmediğim duygularla savaşmasını izliyorum.

O kafanın içinde neler oluyor, küçük elf?

Üçüncü Bölüm

VIBING WITH FRIENDS

Agatha

Ieni bir günün ışığında, kendimi dün geceki acıma partisinden çıkarıp günlük rutinime odaklanıyorum. Elektriğin hala kesik olduğu gerçeğini görmezden gelmeye çalışıyorum, bunun yerine soğuk duşu kucaklıyorum ve kendimi

sabah yogası ve meditasyon için göle bakan güverte.

Odaklanmak için çok uğraşıyorum, sakinleşmek ve huzur bulmak için çalışırken güçlendirici mantralarımı dudaklarımdan zorla geçiriyorum.

"Her geçen gün daha da güçleniyorum. İhtiyacım olan her şey içimde. Kendimi seviyorum. Kendime inanıyorum. Kendimi destekliyorum."

Bugün her zamankinden daha uzun süre meditasyon yapıyorum, kendimi merkeze almak ve günün geri kalanını atlatmama yardımcı olacak iyi bir yerde kalmak için daha fazla zamana ihtiyacım var.

Kendimi yeniden kendim gibi hissettikten sonra içeri girip biraz meyve yiyorum ve sayaç kutusunu tekrar kontrol etmeye karar veriyorum, ancak hala kilitli olduğunu görüyorum.

Ve gün boyunca kontrol ettiğim diğer altı seferde de bu şekilde kalıyor.

Bu herifi ekmeğinden etme ve istediğinin tam tersini yapma dürtüsü aklımı kurcalıyor. Arkadaşlarımla akşam yemeği planlarımı iptal edebilirim. I

Evde kalıp o iç çamaşırını giymeyebilir ya da oyuncağı takmayabilirim, ancak bunu yapmaya kendimi ikna edemiyorum.

Belki yalnızlığımdan, belki de tamamen aptallığımdan, ama planlarımı iptal edemiyorum çünkü o zaman bu yabancıyla olan her neyse daha başlamadan bitmiş olacak. Ve evet, bunun kulağı en aptalca neden gibi geldiğini biliyorum ama yalnızlığımda boğulma düşüncesi dehşet verici.

İtiraf etmeliyim ki, tanımadığım bir adamla bu oyunu oynamayı düşünmek bile beni heyecanlandırıyor. Kendimi hiçbir zaman bir adrenalın bağımlısı olarak görmedim, ama kahretsin, buna bu kadar isteyerek katıldığımı göre bir tür bağımlı olmalıyım.

Ayrıca bu sözde Noel Baba'yla oynadığım oyunu iptal edip bitirirsem, merakıma yenik düşeceğimi ve komutu yerine getirseydim ne olacağını merak edeceğimi de biliyorum. Bu adamın kim olduğu ve beni nereden tanıdığı konusunda hayal kırıklığına uğrayıp saçımı başımı yolacağım. Bu adamın kimliği beni sonsuza kadar kızdıracaktı.

Eğer bunu yaparsam, bu adamın niyetinin iyi olup olmadığını öğreneceğimi biliyorum. Bunun gerçekten sadece bir Dom ve Sub oyunu mu olduğunu yoksa bana zarar vermek mi istediğini öğreneceğim.

Aklımın nerede olduğunu görüyor musun? Beni öldürmeyi planlıyor olabilir, yine de tek ilgisinin beni memnun etmek olduğu kumarını oynamaya hazırım.

Mantıklı bir insan polisi arardı.

Görünüşe göre, beynimin mantıklı olmayan kısmının bu adamın otoritesini ortaya koyan bir Dom olup olmadığını bilmesi gerekiyor. Bu da çok korkutucu çünkü dün gece burada, evimin hemen dışında elektriğimi kesmiş. Ve muhtemelen beni karanlıkta sayaç kutusuna koşarken izlemiştir.

Derinlerde bir yerde güvende olmak için kaçmam gerektiğini biliyorum, yine de burada, bu adamın kim olabileceğini merak ederek olduğum yerde kalıyorum.

Elektrik olmadığından, saat 14:00'teki müşterim için fon müziği olarak telefonumu kullanmak zorunda kaldım. Umursadığından değil. O sadece sunduğum tantrik terapiyle ilgileniyordu. Mumlar hala doğru atmosferi yaratıyordu ve ihtiyacım olan diğer her şey elektrik gerektirmiyordu. Evin saunaya dönüşmemiş olmasına şükreliyordum çünkü bugün güneş bulutların arkasına saklanmıştı ve hava kapalıydı.

Shane ve Ben ile akşam yemeği için hazırlanmadan önce bir soğuk duş daha alıyorum. Temiz traşlı olduğumdan ve taze koktuğumdan emin oldum ve saat 16:45'te, tıpkı notta belirtildiği gibi, yumurta şeklindeki cihazı yerleştirdim. Elektriğimi aldığı için bu adama kızgın olmama rağmen kayganlaştırıcıya bile gerek yoktu. Sadece olacakların beklentisi bile ihtiyaçtan ağrıyama neden oldu. Dolayısıyla kayganlaştırıcıya gerek yoktu. Zaten damlatıyorum.

Yumurta vibratörünü içime sokma fikri çok ateşli. Seks oyuncaklarına bayılırım. Onlarla dolu bir çekmecem var. Acıyı dindirmeye yardımcı oluyorlar ve bu konuda harika bir iş çıkarıyorlar ama sıcak bir bedenin yerini tutamazlar. Oyuncaklar bana şehvetle bakamaz. Seksi bir şekilde sırtamazlar ve dizlerimi titreten müstehcen konuşmalar yapamazlar. Beni kolayca uçuracak noktalara ulaşabilirler ama uçtuğum yerden indiğimde kendimi hep boşlukta hissederim.

Bir partnerle birlikte kullanıldığında, seks oyuncakları heyecan verici olabilir. Savunmasız olmanın ve yeni zirvelere ulaşmanın bir başka yolu. Noel Baba'nın oyuna bu kadar güçlü bir şekilde girmesi bacaklarımın arasını ağrıtıyor.

Kahretsin, umarım onu kafamda çok fazla büyütmemyordumdur ve tembel biri olduğu ortaya çıkar. Eğer öyleyse korkması gereken kişi benim.

Seksi seviyorum. On yedi yaşımdayken kaçtıktan sonra sevmeyi öğrenmek zorunda kaldım, yiyecek, barınak ve ülkenin diğer ucuna ulaşımımı sağlamak için kullanmam gerekiyordu. Gerçekten şikayet edemem. Bazı erkekler pasaklı olsalar da bana iyi davrandılar, bana nelerden hoşlandıklarını öğretirken, benim için de nasıl iyi hissettirebileceğini gösterdiler.

Hiçbir zaman isteğim dışında seks yapmadım, ama neredeyse hayır dediğim zamanlar oldu. Bunlar gerçekten nasıl kurtulacağımı bilmediğim durumlardı, bu yüzden belki birkaç kez biraz irademe karşı geldi, ama sonuçta evet dedim. Bazen merak ediyorum, gençken daha sık hayır deseysen hayatım farklı mı olurdu, yoksa kaderimde yalnız ama seks dolu bir hayat mı vardı?

Nihayetinde, hayatta kalmak için ne gerekiyorsa onu kullandım. Ve işe yaradı.

Yaptığım bazı şeylerden gurur duyuyor muyum? Tabii ki hayır. Omuzlarımda taşıdığım çok fazla utanç var ama buradayım ve hayattayım ve bunun için her gün kendime şükrettiğimi hatırlatıyorum.

Şu anda var olmaktan başka bir şey yapmadığımı biliyorum, ama belki zamanla ve Timber Valley bölgesi seks kulübü skandalını unuttukça, gerçekten yaşayabilirim.

Bir kız sadece hayal kurabilir.

Kırmızı ve gümüş sütyenimi giyerken aynada kahverengi gözlerime bakıyorum ve yansımda gördüğüm kişinin diğer insanların gördüğü kişiyle aynı olup olmadığını merak ediyorum.

Altın sarısı saçlarımı mı görüyorlar, yoksa onlar için daha mı kül rengi? Gözlerim güzel bir kahverengi mi, yoksa sıkıcı bir kahverengi mi? Yirmi sekiz yaşım bana gördüğümünden daha derin gülümseme çizgileri vererek beni daha yaşlı mı gösteriyor? Ve C kuplarım henüz sarkmadı mı?

İç çamaşırlarının üzerime tam oturması aklımı başımdan alıyor. Bu adam dışarıda kurumakta olan iç çamaşırlarımı mı gözetliyordu? Benim 10 beden olduğumu nereden biliyor?

Kafamda o kadar çok soru var ki, bunu yapmamın birçok nedeninden biri de bu. Sorularımın yanıtlarını doğrudan kaynağından almam gerekiyor.

İç çamaşırlarımı giydikten sonra siyah süslemeli kırmızı elbisemi giyiyorum ve Top End topuklu ayakkabılarımı giydikten sonra telefonumu çantama güvenli bir şekilde yerleştirdiğime emin oluyorum. Aynada kendime bir kez daha bakıyorum, elimi son bir kez şekillendirilmiş dalgalarımın üzerinde gezdiriyorum ve sonra başımı sallıyorum.

Evet. Noel Baba için hazırım.

Irish Pub Redfield'in ana caddesinde yer alıyor ve akşam yemeği, içki ve dans gecesi için popüler bir buluşma yeri. Ben oraya vardığımda Shane ve Ben çoktan oradaydı, iyi arkadaştan başka bir şey değillermiş gibi karşılıklı oturuyorlardı.

Toplum içinde kendileri olamamaları ve birbirlerine ne kadar değer verdiklerini dünyaya gösterememeleri üzücü, ancak benim varlığım, son dört yıldır olduğu gibi sırlarının gizli kalmasına yardımcı olacak.

Shane'in yanındaki kabine kayıyorum ve giydiğim kırmızı numaraya kaşları kalkıyor.

"İyi görünüyorsun, Aggie. Umarım sadece bizim için giyinmemişsindir," diyor Ben sırtarak ve ben de başımı sallayarak karşılık veriyorum.

"Sadece Noel ruhuna girmeye çalışıyorum." Yalan söyledim ve onlar da başlarını salladılar.

İçecek ve yiyecek siparişlerimizi veriyoruz ve gözlerim etrafımı ve onu dolduran insanları incelerken sohbetimiz hafifliyor.

Görünüşe göre müdavimler burada. Sıra dışı bir şey yok, bu yüzden arkadaşlarımla rahatlarırken Noel Baba'yı ve onun çarpık oyununu çabucak unutuyorum.

Tavuk parma yemeğimin yarısına gelmişim ki donuk bir titreşim bana içimde bir seks oyuncağı olduğunu hatırlattı. Noel Baba'nın niyetinin tam olarak ne olduğunu anladığımda neredeyse yutmaya çalıştığım yemekte boğuluyordum.

Beni yanlış anlamayın. İçimdeki aletle beni kızdıracağını anlıyordum ama bunun daha sonra, dans ederken falan olacağını düşünmüştüm. Yemek yemeye çalışırken değil.

Biraz öksürdüğümde Shane ve Ben endişeyle bana bakıyor, bir bardak su ikram ediyor ve sırtımı sıvazlıyorlar.

"İyi misin, Aggie?" Ben soruyor, ben de suyu yudumlarken başımı sallıyorum.

"Yemek yanlış yoldan gitti." Oyuncak hızlandıkça sesim gıcırıyor, titreşimler sadece benim için daha belirgin hale geliyor ve konuşmayı zorlaştırıyor.

Shane kıkırdıyor. "Emin misin?"

Başımı sallıyorum, oyuncak içimde derin bir zevk yaratırken konuşamayacak kadar korkuyorum.

Çocuklar kriket tartışmalarına geri dönerken ben bir elimle peçetemi, diğer elimle de masanın kenarını tutuyorum. Vücudumdaki ısının yükseldiğini hissedebiliyorum ve titreşimler büyüyüp hızlandıkça yanaklarım aydınlanıyor ve benden bir inilti kaçıyor.

"Aggie? İyi olduğuna emin misin?" Shane yanımdan soruyor ve elini tutup bacaklarımın arasına sokmamak için gerçekten çok çalışmam gerekiyor.

Kahretsin.

Bu ona saldırmak gibi olur. Özellikle de kendi takımı için vurduğunu bildiğimden beri, benim olduğum takım için değil.

"Özür dilerim, sanırım bir şey yedim." Muhtaç bir fahişe gibi görünmeden söylemeyi başarıyorum. Kaçmaya hazır bir şekilde koltukta kayıyordum ki

masam bir mesajla aydınlanıyor. Hızla elime alıp mesajı açıyorum ve keşke açmasaydım diyorum.

Noel Baba

Masada kalın ve poker yüzünüzü koruyun.

Vay anasını. Bu adam deli. Burada kalıp 'Harry Sally ile Tanışınca' anına saniyeler kalmamış gibi mi davranayım? Tartışmak istiyorum ama yumurta hızlandığı için yapamıyorum, bu yüzden Shane ve Ben'i dinliyormuş gibi yapıyorum, her ne hakkında konuşuyorlarsa kafamı sallayıp gülümsüyorum.

Başka bir mesaj telefonumu aydınlatarak dikkatimi çekiyor ve aceleyle tekrar açıyorum.

Noel Baba

Yemeğini bitir.

Barın etrafında dolanmadan önce gözlerim açılıyor. Beni görebiliyor mu? O burada mı?

Bana dikkat eden ya da şüpheli bakan birilerini arıyorum ama bana bakan kimseyi bulamıyorum. Burada da çok fazla insan var. Herkes olabilir.

İçimdeki titreşimler artıyor, bu yüzden emredildiği gibi hızlı bir şekilde yemeye başlıyorum ve ödül olarak yoğunluk düşük bir titreşime iniyor.

Rahatlarken omuzlarım düşüyor ve tabağımdaki yemeği bitirmek için çalışmaya başlıyorum. Tabağım boşaldıktan sonra bir bardak su içiyorum ve bir kez daha lanet titreşimler artarak neredeyse içkiyi dökmeme neden oluyor.

Bu kadar, daha fazla dayanamayacağım.

"Affedersiniz." Masadan kaçmadan önce mırıldanıyorum, tuvalete doğru ilerlerken telefonu elimde sıkıca tutuyorum. Telefonum çaldığında restoranın yarısına ancak varmıştım. Lanet şeyi neredeyse düşürüyordum ama cevap vermek için kendimi çabucak toparlamayı başardım.

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar derin, çakıllı ses.

Oh, evet. Bu deli adam kesinlikle buralarda bir yerde beni izliyor. Artık bu konuda aklımda hiçbir şüphe yok.

"Banyo."

"Hayır, arkanı dön ve ön kapıdan çık. Benimle telefonda kal."

"Ama..."

Yumurta dayanılmaz bir şekilde hızlanıyor ve bir inilti daha çıkıyor, yönümü değiştirip kapıya doğru koşmadan önce neredeyse vücudumu en utanç verici şekilde ikiye büküyor.

Serin gece havasına adımımı attığım anda titreşimler azalıyor. "Gördün mü, küçük elf. Bana itaat etmek o kadar da zor değil." Kısık sesi neredeyse telefondan eğlenmiş gibi geliyor. "Bu gerçekten senin yararına, Moxie."

Bana az önce söylediği şey karşısında gözlerim açılırken ayaklarım kayarak durdu.

Bu ismi sadece *belirli* insanlar bilir. Bu benim kulüp adım. Seks kulübümün adı. Ve sadece Vixen's Lodge'dan ya da son zamanlarda düzenlediğim partilerden biri *bu* ismi kullandığımı bilebilir.

"Ne?!" Yüksek sesle çığlık atıyorum. "Bu ismi nereden biliyorsun?"

"Senin hakkında çok şey biliyorum." Titreşimler artar. "Şimdi arabana git ve yolcu koltuğuna otur."

"Ama..." Ben soluyorum, o hırlıyor.

"Eve döndüğünde elektriğin tekrar açılmasını istiyorsan, arabana git Agatha."

Kahretsin. Sesi! Seksi olsa da, talepkar bir şekilde korkutucu. Tüm kalbimle ona itaatsizlik etmek istesem bile, yapabileceğimi sanmıyorum.

Emrettiği gibi yapıyorum ve arabaya doğru koşup yolcu tarafına biniyorum.

"Beni hoparlöre ver." Talep ediyor ve telefonu arabamın içindeki gösterge paneline yerleştirmeden önce telefonumdaki hoparlör simgesine basıyorum.

"Arabanızın yan tarafına geçeceğim ve sizi camdan izleyeceğim. Kafanı çevirip bana bakma, yoksa elektrik kaybetmekten daha büyük bir ceza alırsın."

Vay anasını.

O gerçekten burada.

"Tamam." Başımı sallıyorum, bacaklarımın arasında nem birikirken kalbim göğsümde çarpıyor.

"Gözlerini öne ve aşağı çevir, küçük elf." Yumuşak bir şekilde konuşurken sesi çok şehvetli ve ben de dediğini yapıyorum, sonunda içimde oluşan hisleri hissetmeme izin veriyorum.

Çevremde, kapımın önünde duran bir adamın gölgesini görüyorum. Dönüp ona bakasım geliyor ama aynı zamanda söylediği şeyi yapmaya da son derece mecburum.

Arabam bir sokak lambasının altına park edildiğinden, arabamı ve oturduğum yeri aydınlatıyor ve ona mükemmel bir görüş sağlıyor.

"Elbiseni yukarı çek, küçük elf. Beline dola."

Hareket ederken bir inilti salıyorum, istediği gibi yapıyorum, sonunda yakınımda olduğu için heyecanlıyım.

"Külotunu çıkar." Talep ediyor ve ben de itaat ediyorum, onun kuklasından başka bir şey değilim. "Aferin kızıma." Gürlüyor ve beni beceriyor, bu çok ateşli.

Aferin kızıma. Bana bunu söylemeye devam ederse istediği her şeyi yaparım. "Benim için bacaklarını aç. Güzelce ve genişçe."

Dediğini yapıyorum, koltuğu geriye çekip bacaklarımı ayırarak kendimi açarken kıcımı biraz ileri itiyorum. Titreşimler tekrar artmaya başlıyor ve elbisemin üstünden memelerimi avuçlayarak inliyorum.

Bu harika hissettiriyor.

"Sen bir fişkirticisin, değil mi küçük elf?"

Kahretsin!

Bunu nereden biliyor?

Seks partilerinden olmalı. Bilmesinin tek yolu bu.

"Evet." Kekeliyorum, düşünmeye çalışıyorum ama vücudumun yükselen ısısı beynime sis püskürtüyor.

"Benim için sprej sıkmayı unutma. Noel'den sonra arabanızın detaylı bakımını ayarlayacağım."

Sikeyim. Onun sesi. Sözleri. İçimdeki oyuncakla birleşince çok fazla oluyorlar.

"İşte başlıyoruz. Vakit geldi."

Sözlerini oyuncağın şiddetinde aşırı bir artış izliyor ve ben artık kendimi kontrol edemeyerek haykırıyorum. Saldırının altında kıvranıyorum, odağım doruk noktaya ulaşmaya dönerken zevk beni içten içe ısıtıyor. Kalçalarım koltuktan kalkıyor, kaslarım yumurtanın etrafında sıkışmaya başlamadan önce dönüyor. Ve sonra patlıyorum, berrak sıvı bacaklarımın arasından güçlü bir şekilde püskürüyor.

Arabamın küçük kabininde nefes nefese kalıyorum ve onun sesini tekrar duyana kadar tamamen tükenmiş hissediyorum.

"Koltuğunuzdaki spreji külotunuzla temizleyin ve indiğinizde arabanızın kaputunun üzerine bırakın. Arkadaşlarınızın yanına dönebilir ve

gecenı bitir."

"Ne?" Yine kekeledim. Onu doğru mu duydum?

"Beni duydun, Agatha." Baskın bir ses tonuyla homurdanıyor.

Kahretsin. Onu doğru duymuştum ama yanlış duyduğumu umuyordum. "İç çamaşırsız geri dönmemi mi istiyorsun?"

"Evet."

"Um..." Yanaklarım kızarıırken dudağımı ısırıyorum. "Tamam." "Aferin kızıma."

O anda telefon kesiliyor ve yaşadığım şoku atlatıp onu aramayı hatırlamam biraz zaman alıyor. Aynaların yanı sıra pencereden de dışarı bakıyorum, yakınlarda kimseyi göremiyorum.

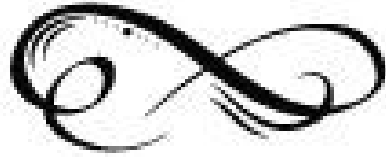
Ne oluyor be?

Yüzünü hiç göremediğim ya da ona dokunamadığım gerçeğini kabullenirken hayal kırıklığı içime işliyor. Sadece bir dakika önce gelmiş olabilirim ama daha fazlasını arzuluyorum. Bu adam beni düğüm düğüm etti. Tamamen ilgimi çekti.

Başımı sallayarak, elbisemi tekrar yerine çekmeden önce pisliğimi temizlemek için külotumu kullanıyorum. Titreyen bacaklarımla arabamdan inip Noel Baba'mı aramak için sokağın aşağısına ve yukarısına bakıyorum ama yine de bir şey bulamıyorum. Ne yaptığını biliyordu. Arabamı çoktan gözüne kestirmiş olmalıydı. Ya O'Connor'ın içinden ya da dışarıdaki pencerelerden beni izliyor olmalıydı. Bunu bu gece planladı ve bu kadar alışılmışın dışında olması beni daha fazlası için çaresiz kılıyor.

İç çekerek arabamı kilitliyorum ve istediği gibi toplanmış külotumu kaputun üzerine bırakıyorum.

Bu benim için kesinlikle bir ilk.

Noel Baba

Fuuuck! K lotu cennet gibi kokuyor. Hayatımda hiç bu kadar sertleşmemiştim. O'Connor'ın penceresinden onu izlerken Onu içten içe kızdırmıyormuşum gibi davranmaya çalıştığında neredeyse içeri dalıp onu omzumdan atacaktım.

Bu kadın neden bu kadar sinirime dokunuyor?

Dışarıdan bakıldığında masum bir havası var. Yüzü tatlı ve kendini o kadar rahat bir sınıfla sunuyor ki, otomatik olarak onun altında olduğunuzu biliyorsunuz.

Ama özgüveninin göstermelik olduğunu biliyorum. Hatta bence yoga ve meditasyon gibi şeylerle kendini kandırmaya alışıyor.

Ve onaylamalar.

Lanet olsun. Neden onlara ihtiyacı olduğunu düşünüyor?

Benim gördüğümü görmüyor, ama onunla işim bittiğinde değerini anlayacak. Bundan emin olacağım.

Arabasına yaklaştığımda başıma bir şapka takmıştım, küçük kızın bakma ihtimaline karşı yüzümü gölgelemeye yardımcı olacağını umuyordum. Bakmadığına sevindim, geri bunun muhtemelen içinde biriken zevkle daha çok ilgisi vardı. Muhtemelen doğru düzgün düşünemiyordu.

Bacaklarının arasını bir kez olsun bu kadar yakından görmek bambaşka bir şeydi. Amcığı parlıyordu. Kalçaları kıvranıyor ve dönüyordu ve havayı becerme şekilleri salyalarımı akıtıyordu.

Sonra püskürttü.

Kahretsin, onun bu yönünü seviyorum. Bu konuda utangaç değil. Vücudunun seks maceralarına nasıl tepki verdiğine teslim oluyor. Tatmak için sabırsızlanıyorum. AĞzım onun bana vereceği her şeyde boğulmak istiyor.

İŖi bittiğinde, gölgelerin arasına geri çekildim ve arabama girdim. Birkaç dakika sonra üstünü başını temizledikten ve talimat verdiğim gibi külotunu kaputun üzerine bıraktıktan sonra geçip giderken beni görmedi bile.

Ŗimdi, arabaya geri döndüm, kokusunu içime çekerken ve spreyinden gelen nemi hissederken aletimi serbest bırakıyorum. Mercedes'imın kabininde yüksek sesle inliyorum, elimi aletimin etrafına sarıyorum ve sıkıyorum.

Bu hayatımda yaptığım en hızlı masturbasyon olacak. Bunu biliyorum. Ama lanet olsun, kimin umurunda? Tüm gece boyunca çok gergindim, bu yüzden külotu alıp sikimin etrafına sardım ve sonra sikmeye başladım.

"Siktir. Evet, Aggie." Nefes nefese kaldım, gözlerimi kapatıp bu gece bana yaşattığı tüm görüntülerin içime dolmasına izin verirken başımı koltuğa yasladım.

Aggie'nin göğüslerini avuçladığı, havayı becerdiği, coşkuyla çığlık attığı ve koltuğunu püskürttüğü görüntüler beni yutarken külotun nemli kumaşının tadını çıkararak pompalıyorum ve pompalıyorum.

Nefesimi tutup patlarken bırakmadan önce derin bir gümbürtü kopuyor, yoğun zevkim Aggie'nin kokusuyla birleşmek üzere kumaşa sperm akıntıları fırlatıyor.

Evet. Ŗimdiye kadar, bu gece mükemmeldi.

Umarım küçük elfim hazırlıklıdır, çünkü gece henüz bitmedi.

Dördüncü Bölüm

BIG BROTHER IS WATCHING

Agatha

O İçeri girdiğimde Connor's gürültülü ve aydınlık. İçeride yürürken insanların gözleri üzerime çevriliyor ve sanki benim burada olduğumu biliyorlarmış gibi hissediyorum.

külot giymediğimi bilmeleri imkansız olsa da.

Kırmızı elbise yüzünden olmalı. Ona çekilmemek zor, bu da bana çekilmek anlamına geliyor, bu yüzden sanki birkaç dakika önce arabamın içine spreyci sıkmamışım gibi başım dik bir şekilde o şeye sahip oluyorum.

"İyi misin?" Ben kabine geri dönerken soruyor.

Başımı salladım. "Evet, üzgünüm."

"Neler oluyor?" Shane kaşlarını çatıyor, her zaman polis modunda, fazla anlayışlı.

"Bilmek istemezsin." Ona söylersem bilmemiş olmayı dileyeceğini bilerek sırtıyorum.

"Aslında biliyorum. Sana bir şeyler oluyor." Shane kaşlarını çatıyor, kara kaşları ortada birleşiyor.

Ben başını sallar. "O haklı. Dökül."

İç çekerek seçeneklerimi değerlendirdim. Oyunun kurallarına göre oyundan kimseye bahsetmemem gerekiyor ama bu çizgileri bulanıklaştıramayacağım anlamına gelmiyor.

Biraz.

"Bir adamla aramda bir şeyler var. Bana meydan okuyor. Cinsel meydan okumalar."

Ben'in gözleri ilgiyle parlıyor ve Shane sadece sırtarak başını sallıyor.

"Haklısın. Bilmek istediğimden emin değilim."

"Bilmek istiyorum." Ben'in gülümsemesi genişliyor. "Zorluklar neler?"

Kaşlarını sallıyor ve Shane yanında kıkırdıyor.

"Mesela bu gece içimde onun kontrolünde olan bir seks oyuncağı var."

Ben gülüyor ve Shane az önce içtiği birayı neredeyse tükürüyor. "Şaka mı yapıyorsun?" Ben daha yüksek sesle güler, gözleri gizli sevgilisine kayar. İçkisini silmeye çalışırken masanın diğer tarafına

geçti. "Şaka yapmıyorum." Sırıttıyorum,
koltuğuma geri yaslanıyorum.

"Yani daha önce, mide sorunlarınız olduğunu söylediğinizde..." Shane bu sefer gözlerini kocaman açarak bana bakıyor.

"Gelmemeye çalışıyorum." Başımı salladım. "Evet."

"Bu harika." Ben kıkırdar ve Shane başını sallar. "Tabii ki böyle düşünürsün."

"Tabii ki istiyorum. Bu oyunu oynayacağız." Ben ışınlanır ve Shane'in gözleri panik içinde açılır.

"İçimde bir oyuncakla dolaşmamın imkanı yok.
üzerinde kontrolünüz var."

"Tavuk mu?" Ben alay ediyor ve Ben'e hitap ederken gülmekten kendimi alamıyorum.

"Neden gücü Shane'e devretmiyorsun? Oyuncağı içine tak ve kontrolü ona bırak."

Ben'in gülümsemesi yüzünden düşer. "Herkesin içinde olmaz." Sert bir parmakla Shane'i işaret ediyor, o da koltuğunda arkasına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, pis pis sırıtıyor.

"İyi." Shane omuz silkiyor. "Bir sonraki partide."

Shane ve Ben birkaç saniye sessizce birbirlerine bakıyorlar, sanki gözleriyle konuşuyorlarmış gibi ve sonra Ben başını sallıyor.

"Anlaştık."

İçimde bir vibratör olduğunu itiraf ettikten sonra kendimi daha hafif hissediyorum. Onlara gerçeği söylemedim, bu yüzden kuralları çiğnemedim, ancak Noel Baba ile aramdaki heyecanı arkadaşlarımla biraz paylaşmak güzel.

Gece ilerledikçe, akşam yemeği müşterileri ayrılıyor ve mekan Noel'i kutlamak için fazladan içki isteyen insanlarla doluyor. Eski bir İrlanda barı hiçbir zaman eğlenceli bir gece geçirme fikrim olmamıştı, ancak kendimi Fox Pines'tan uzaklaştırdığım için artık uyum sağlamak zorundayım.

Erken ayrılıyorum, dans etmekle ilgilenmiyorum, zihnim Noel Baba'nın beni daha önce izlediği anının tadını çıkarmak için çaresiz.

Bu gece sadece bir kadeh şarap içtim, bu yüzden kiraladığım eve dönmek sorun olmadı. Eve yanaşıp verandanın ışığının yandığını gördüğümde gece açık ve ılıktı ve Noel Baba'nın sözünde durduğunu bildiğim için sırtıma engelleyemedim. Elektriğimi tekrar açmış, bu da klimayı kullanabileceğim anlamına geliyor.

Evime döndüğümde ışıkları açıyorum, aydınlatmanın verdiği huzur hissini seviyorum ve yatak odama gidiyorum, giderken elbisemi çıkarıyorum.

Yumurta şeklindeki cihaz hâlâ içimde ve onu çıkarmayı düşünüyorum ama Noel Baba'nın bana böyle bir talimat vermediğini fark ediyorum. Bu onun gözünden kaçmış olabilir ya da talimatları ne kadar iyi takip ettiğimi görmek için bir test olabilir, bu yüzden onu içinde bırakıp duş alıyorum.

Cildimdeki sıcak su, bugün daha önce almak zorunda kaldığım soğuk duşlara kıyasla hoş bir rahatlama sağlıyor, ancak bugünün sıcaklığı göz önüne alındığında, akıntıya daha fazla soğuk eklemekten önce sadece birkaç dakika dayanabiliyorum.

Saçlarımı yıkarken, aklıma az önce arabamın yanında, periferimde beliren gölgeli figür geliyor. Tam oradaydı, pencereden beni izliyordu.

Anlayabildiğim kadarıyla fazla kilolu gibi görünmüyordu. Anlayabildiğim kadarıyla mastürbasyon yapmıyordu, soyunmamı izlerken vücudu hareketsiz duruyordu. Birisi tüm bunların biraz fazla sapkın olduğunu düşünebilir, ama lanet olsun, onun orada olduğunu bilmek beni tahrik etti.

Göğüslerimi sabunlarken, içimdeki oyuncağın tanıdık hissi yeniden başlıyor ve sırtırken alt dudağımı ısırıyorum. Sanki onu düşündüğümü biliyordu, oyuncağı hayata geçirdi, böylece kimsenin göremeyeceği duşumun mahremiyetinde zevkin tadını çıkarabiliyorum.

Fayanslara sırtımı yasladığımda, kalçalarım içimdeki titreşimle yavaşça dönerken su vücudumun üzerinde çağlıyor. Yüksek sesli bir inilti çıkarıyorum, fayans duvarlardan sekerek beni bir uyarılma battaniyesi gibi sarıyor ve beni ateşliyor.

Ben kıvrılırken ellerim fayanslara düz bir şekilde bastırıyor, oyuncak tüm işi yaparken kendime dokunmaya ihtiyaç duymuyorum.

"Evet." Nefes nefese kalıyorum, hızı arttıkça oyuncağın yeni titreşim hareketinin tadını çıkarıyorum. Zevk arttıkça sırtımı eğiyorum, başım fayanslara yaslanıyor ve içimde oluşan hislere teslim oluyorum.

Hızlı ve sert boşalıyorum, duvarlarımı indirip beni tüketmesine izin verirken çığlıklarım yükseliyor. Oyuncak durmuyor ve onu çekip çıkarmayı düşünüyorum, ama kendimi zevke son verip hızlıca tekrar işini yapmasına izin veremiyorum. Açgözlülükle, bu andan daha fazlasını ararken klitorisimin üzerinde çalışmak için parmaklarımı ekliyorum ve

İçimden bir çığlğın kopması ve bacaklarımın arasından berrak bir sıvının fişkırması uzun sürmüyor.

O zaman oyuncak duruyor ve nefesimi tutmaya çalışırken küçük alanda pantolonumun sesi yükseliyor. Bir an için az önce ulaştığım yüksekliğin mutluluk verici hissinin tadını çıkarıyorum, ancak her yüksekliğin ardından bir çöküş geliyor ve yalnız varlığım tekrar içeri süzölürken, şu anda hala yalnız olduğumu fark ediyorum. Noel Baba benimle oynuyor olabilir ama burada benimle değil.

Gözyaşlarımın yakıcılığını hissederek spreyin altına giriyorum, suyun yüzümden akıp gitmesine izin verirken birazcık ağlıyorum. Normalde yalnızlığında bu kadar acınası değilimdir. Aptal Noel yüzünden. Eminim kutlayacak ailesi olanlar için eğlenceli olmalı. Sadece sineye çekip önümüzdeki bir iki haftayı atlatmam gerekiyor, sonra da yaşam tarzıma daha uygun olan Yeni Yıl etkinliklerine odaklanabilirim.

Sonunda duştan çıktığımda kurulanıyorum ve havluyu askıya asıyorum ki telefonun gürültülü sesi beni ürkütüyor. Göğüs kafesimden fırlamasını engellemek için elimi kalbimin üzerine koyuyorum ama sonra gelen aramanın Noel Baba'nın bana verdiği telefondan olduğunu fark ediyorum.

Kuralları hatırlayarak ileri atılıyorum. Üç kereden fazla çalmasına izin veremem.

"Merhaba." Kalbim hızla atarken sesim nefes nefese. "Duştan keyif aldın mı?"

Derin sesi inanılmaz derecede rahatlatıcı, kargaşamı yatıştırmak için bir ilaç gibi çalışıyor. Ta ki az önce ne sorduğunu anlayana kadar.

Duştan keyif aldın mı?

Duşta olduğumu nereden biliyor?

Çılgınca küçük alana bakıyorum, kaşlarım çatılırken gözlerim aynaya takılıyor. Öne doğru eğilip uzun tırnağımı aynaya bastırarak gerçekten bir ayna mı yoksa bir şekilde çift taraflı mı olduğunu görmeye çalışıyorum.

Beni görebiliyor mu? Burada kamera var mı?

"Evet." Ona cevap vermediğimi fark ederek mırıldandım. "Yeniden sıcak suya kavuşmak güzeldi." Konuşurken gözlerim yansımamda sabit kalıyor, kafa karışıklığım kaşlarımı çatmamı engelliyor.

"Bana kızgın mısın, küçük elf?"

Neden böyle düşünsün ki? Ses tonum sert falan değildi, o yüzden tek çıkarımım ya beni görebildiği ya da medyum olduğu. Ben ilkini seçeceğim.

"Duruma göre değişir. Eğer öyleyim dersem, bunun için cezalandırılır mıyım?"

"Hayır, tabii ki değil." Homurdanıyor. "Seni sadece yalan söylersen cezalandırırım. Ya da kuralları çiğnersen. Kuralları çiğnedin mi, küçük elf?"

Sorusu üzerine kaşlarım havaya kalktı. Öyle mi? O'Connor's'ı ve Shane ile Ben'e anlattığım hikâyeyi düşünüyorum. Noel Baba'nın yerine geçtiğimi söylememiştim, bu yüzden güvende olduğumu hissediyorum.

"Hayır, Noel Baba. Kuralları çiğnemedim."

"Güzel. O zaman neden bana kızgınsın? Neden kaşlarını çatıldığını söyle."

Kahretsin.

Beni görebiliyor.

Beni nasıl görebiliyor? Eminim sadece varsayımlarda bulunuyordur. Belki de insanları ses tonlarından falan okumakta iyidir. Bu da bir şeydir, değil mi?

Teoriyi test etmek için orta parmağımı kaldırıp aynada kendime saygısızlık ediyorum.

Kıkırdıyor.

"O zaman bu evet demek oluyor. Kesinlikle kızgınsınız."

Şok içinde aynadan geriye sıçırıyorum, hala beni görebildiğini kabul etmeye hazır değilim.

"Evet, çok kızıgınlım." Gözlerim banyonun içinde kameraları ararken bir çırpıda söylendim.

"Neden?"

"Çünkü sen benim hakkımda kişisel şeyler biliyorsun ve ben senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Sanırım bu sinir bozucu olmalı." İç çekiyor. "İyi, kimliğim dışında. Ne öğrenmek istiyorsunuz?"

"Peki ya şu anda bulunduğun yer?" Aynaya tekrar bakarak tersliyorum.

"Evimdeyim. Kanepemde oturuyorum." Bok gibi kaçamak.

"Benden uzakta mısın?" Aynadaki çıplak yansıma baka baka soruyorum.

"İstediğimden daha fazla."

Ugh. O imkansız biri. Yine de seksi. Sesi nasıl bu kadar seksi olabiliyor? "Daha önce tanıştık mı?" diye sordum.

"Hayır."

Kaşlarım havaya kalktı. Bir seks partisinde tanışmadıysak bana Moxie diyeceğini nereden bilsin?

"O zaman beni nereden tanıyorsun?" Paniğim arttıkça sesim tizleşiyor.

"Bunu sana söyleyemem, küçük elf. Henüz söyleyemem. Bu oyunu mahveder."

Ona gerçekten bilmek istediğim şeyi sormaya karar vermeden önce oflayıp pufluyor ve dilimi çıkarıyorum.

"Şu anda beni görebiliyor musun?" "Evet."

Gözlerim açılıyor ve banyoya tekrar bakıyorum, hala kamera bulamıyorum.

"Şu anda ne yapıyorum?"

Kıkırdıyor. "Kamera arıyorum."

Tekrar kaşlarımı çatıyorum ve gözlerimi deviriyorum. "Bu çok açık bir cevap." "Bana gözlerini devirerek bakma, küçük elf."

Gözlerim tekrar açılıyor ve hızla banyodan çıkıp yatak odasına giriyorum ve orada gizli kamera aramaya başlıyorum. Big Brother'da olmak böyle bir şey mi?

"Şimdi yatak odandasın, kapının yanında durmuş, ışık düğmesine bakıyorsun."

Dönüyorum ve çıplak göğsümü kolumla kapatıyorum.

Tekrar kıkırdar. "Artık çok geç. Her şeyi gördüm zaten. Hatta dün sabah kalkıp bir gece önce parti arkadaşlarının sana verdiği paraları saymadan önce yatakta mastürbasyon yaptığını bile gördüm."

Donup kaldım.

Ne. Ne. Sikeyim.

"Az önce ne dedin sen?" Neredeyse fısıldıyorum, o da kıkırdıyor.

"Beni duydun. Küçük partilerini biliyorum. Belki bir gün beni de davet edersin."

Bu partiler bir sırdır. Bunları sadece üyeler biliyor. Yani, ya bu adam zaten üye, ya da bir süredir beni izliyor ve

bu evde neler döndüğünü tam olarak biliyor. Daha önce tanışmadığımızı söylediğine göre ikincisi olmasından korkuyorum.

Kahretsin.

Davet edilmek istediğini ima etti, bu yüzden bu adamın taşındığımdan beri beni izliyor olması daha muhtemel.

Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum. Şiddete uğradım ama bir yandan da ilgimi çekti.

Yemin ederim bu entrikalarım yüzünden bir gün ölü bulunacağım.

"Gelir miydin?" Kabadayılığımı kaybederek soruyorum.

"Birçok kez, eminim."

Sırıtiyorum, onun şakacı tonu karşısında endişem biraz hafifliyor. "Ne demek istediğimi anlıyorsun. Partiye gelir miydin?"

"Evet. Bir sonraki ne zaman? Noel'den önce mi sonra mı?" "Önce.

Önümüzdeki Pazartesi gecesi."

"Eğer müsait olursam, sana katılırım. Tabii o zamana kadar uslu bir kız olursan."

Gülümsememi tutmakta başarısız olduğum için dudaklarım dişlerim görünene kadar yavaşça aralanıyor. Bu adamın kim olduğunu bilmiyorum ama kalbimi hızlandırması beni buraya getirdi. Elinde oyuncak oldum.

"Anlaştık."

"İyi bir küçük elf ol ve benim için yatağa uzan."

Bir an tereddüt ediyorum, beni nereden görebileceğini merak ediyorum, ama sonra bunun gerçekten önemli olmadığını anlıyorum ve yatağıma uzanıyorum.

"Şimdi, o uzun bacaklarını benim için aç. Güzelce ve genişçe."

İstediğini yaparken kalp atışlarım hızlanıyor, göğsüm ağır ağır inip kalkıyor.

"Şimdi parmaklarınızı içeri sokun ve cihazı çıkarın."

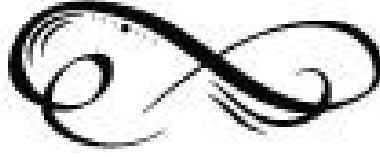
Elimi yavaşça bacaklarımın arasına kaydırıyorum, parmaklarım cihazın üzerindeki etiketi kavrarken onları daha geniş açıyorum ve serbest bırakıyorum.

"Aferin kızıma."

Hay sikeyim. Neden bu kadar ateşli?

"Bakım sonrasını unutmayın. Temiz kalın. Susuz kalmayın ve bol bol dinlenin.

Oyunumuzun bir sonraki bölümü sabah gerçekleşecek."

Noel Baba

Syine ağladı. Onu izlediğim süre boyunca hiç bu kadar ağladığını görmemiştim. Önceden belki haftada birdi, ama şimdi Her gün. Günde birkaç kez.

Bunu ona ben mi yapıyorum? Noel Baba'sından korkuyor mu? Korkmalı!

Yine de bunu ben yapmışım gibi hissetmiyorum. Ama o zaman kadınlar ve düşünme biçimleri hakkında ne bilebilirim ki?

Kafasını karıştırmak eğlenceliydi ama umarım onu bu kadar üzen şey bu değildir.

Onu duşta izlemek başlı başına bir zevk, ancak buna dahili bir seks oyuncağı ve ardından biraz kendi kendine zevk ekleyin ve şimdiye kadarki en ateşli sikiş sahnesine sahipsiniz. Suyun vücudundan aşağı, meme uçlarının üzerinden ve bacaklarının arasından yuvarlanmasını izlemek neredeyse hipnotize edici. Buna zevk inlemelerini ya da muhtaç küçük klitorisiyle nasıl oynayacağını tam olarak bilen parmaklarını ekleyin ve bu saf erotizmden başka bir şey değildir.

Duşta onu izlerken elim sürekli sikime sarılıydı ve boşaldığında sert bir şekilde boşaldım, yükümü tekrar külotuna boşalttım.

Küçük elfimle yapabileceğim en iyi şeylerden biri onunla konuşmak. Bazen bana ne kadar sinirlendiğini seviyorum. Onun şehvetli sesini duymayı ve bazen nasıl nefes nefese geldiğini seviyorum.

Kahretsin, onunla aynı odada olmak için sabırsızlanıyorum. Ona dokunmak için.

Onunla telefonda konuştuğumda bana sinirlenmesine bayıldım. Gözlerini devirmesi ve onu gerçekten görüp göremediğimi anlamak için bana orta parmağını çevirmesi kanımı kaynattı. Hem de en iyi şekilde. Doğrudan sikime.

Evinin içinden onu izlediğimi öğrendikten sonra nasıl tepki vereceğinden emin değildim. Belki de bir röntgenci gibi dışarıdan izlediğimi düşünmüştür ama içeriden izlemek ciddi bir sapıklıktır. Aramızdaki ilişkiyi o anda bitirebilirdi. Ama bitirmedi. Oflayıp pufladı, hayal kırıklığını ve inançsızlığını gösterdi ama ona bir emir verdiğimde yine de itaat etti. Bu da demek oluyor ki, farkında olmasa bile o hâlâ benim.

Bölüm Fİ ve

CAM

Agatha

I Ertesi gün saat 12 civarıydı ki kapımın önünde bir ses duydum. Noel Baba bana bir paket geleceğini söylemişti, ben de doğal olarak hevesle bekliyordum.

Kalbim heyecanla çarparak kapıya koşuyorum, paketi getireni yakalama umuduyla kapıyı sonuna kadar açıyorum ama her zamanki gibi kimseden bir iz yok. Sadece kırmızı ve altın varaklı kâğıda sarılmış, üzerinde altın bir fiyonk olan küçük bir paket.

Noel benim kutlama eğiliminde olduğum bir şey olmadığı için hiç hediye almam. Bunun oyunun bir parçası olduğunu biliyorum, ancak her pakette Noel sabahı ve beni önemseyen birinin bana bir hediye verdiğini hissediyorum.

Bu çok aptalca. Biliyorum.

Aceleyle içeri dönüp hediyenin paketini açtığımda, kayışına büyük bir taş yerleştirilmiş deri bir gerdanlık buluyorum. Sonra notu çıkardım.

Bunu bugünün müşterisiyle birlikte giyin.

Ona iyi hizmet ettiğinizden emin olun çünkü izliyor olacağım.

Notu tekrar okurken kaşlarım saç çizgime ulaşıyor ve gerdanlığı elime alıp daha yakından bakıyorum.

Lanet olsun. Taş aslında mini bir kamera. Bugün müşterimle ne yaptığımı izleyebilmek için bunu takmamı istiyor. Bu fikir kafa karıştırıcı, çünkü henüz bir tane bile bulamamış olsam da her yerde kamerası olduğundan emindim. Eğer kameraları varsa neden bunu takmam gerekiyor?

Sabahımın büyük bir bölümünü kiraladığım evde gizli kamera aramakla geçirdim ve elim boş döndüm. Eğer arıyor olsaydım fark edebilecek kadar büyük olacaklarını düşünmüştüm, ancak hiçbir şey bulamadım.

İşte bu noktada kadın cinsiyetinden yakın bir arkadaşına sahip olmak işe yarayacaktır. Endişelerimi paylaşabileceğim biri. Biri bana, *'Agatha, bu adamla ilgili her yerde kırmızı bayraklar var. Hemen kes ve kaç.*

Kafamın içindeki mantıklı kendi kendine konuşmaları bile dinlemiyorum.

Bunun yerine gerdanlığı boynuma geçirip temizlik yapmaya ve bugünkü müşteri için hazırlıklara devam ediyorum.

Saat 14:00'te Meagan geliyor ve onu tantrik müşterilerim için hazırladığım boş odaya götürüyorum. Yerdeki büyük boy minderlerde birkaç dakika oturuyoruz, en son ne yaptığımızı, özellikle hoşuna giden veya gitmeyen herhangi bir şeyi gözden geçiriyoruz ve önce kendimizi merkeze almanın önemini gözden geçiriyoruz.

Soyunması için odadan çıkmıyorum. Bunu birbirimizin önünde yapıyoruz, aramızda rahatlık ve güven olmasını sağlıyoruz. Ve evet, şu anda tanımadığım bir adam tarafından izlendiğini bilmediği için kendimi suçlu hissediyorum, ama geri adım atmak için çok geç, bu yüzden ağır gerdanlık boynumu sıkıymış gibi davranıyorum ve devam ediyorum.

Odadaki ışık düşük, mumlar yanıyor, m  zik dingin ve yumuşak. Her birimiz bir matın   zerinde birbirimize bakacak şekilde duruyoruz ve bazı temel esneme hareketlerinden ve ardından nefesimizi değiştirerek bazı yoga pozisyonlarından geçiyoruz.

Sonra yerdeki minder yığınınına geçiyoruz, Meagan arkasına yaslanıp pozisyonunu alıyor.

Yağ kullanarak çıplak v  cudunu k  p  rt  yorum, hareketlerimi yavaş ve şehvetli tutuyorum, nefes alış verişine odaklanmasını ve yavaşlatmasını s  ylerken sesim fısıltının biraz   zerinde.

Rahatlamasına ve merkezlenmesine yardımcı olmak için masajıma kollarından ve bacaklarından başlıyorum, ardından g  ğ  slerine ve karnına geçiyorum. İşte sihir burada gerçekleşmeye başlıyor. Cinsel enerji harekete geçer. Ve buna yardımcı olmak için ellerimi karnının   zerinde gezdirerek şehvetli bir baskı uyguluyorum, ardından meme uçları   zerinde çalışmak için tekrar g  ğ  slerine g  t  r  yorum. Bunu birkaç kez yaptıktan sonra, nefes alışının derinleştiğini duyuyorum, bu y  zden masajı daha aşağıya kaydırıyorum.

Bazı kadınlar sadece tantrik g  ğ  s masajından zevk alabilirler, ancak Meagan bir yoni masajı için rezerve edildi, bu da nihai odak noktasının klitorisi ve g noktası olması gerektiği anlamına geliyor.

Nefes alışını yavaş ve derin tutuyor, ben v  cudunu uyarırken meditatif bir duruma giriyor. Tekniğimi değiştirip klitorisini itip çekmeden   nce yavaşça klitorisinin etrafında d  n  yorum, basıncı artırıp bırakıyorum. Meagan içinde daha fazla zevk oluşturmaya başladığında yumuşak inlemeler odaya s  z  l  yor ve tekniğimi iki parmağımın arasında klitorisini çekiştirmek ve ardından baskı uygulamak için yuvarlamak için değiştiriyorum.

Biraz vurma tekniği kullanıyorum ama bunu çok fazla yapmıyorum   nk   bazıları kadar iyi tepki vermiyor gibi g  r  n  yor. Kalçaları kalkmaya başladığında, daha fazlasını istediğinde, iki parmağımı içine kaydırıyorum, kabarıklığını kolayca buluyorum

g-noktası ve parmaklarımı kıvrırarak noktanın üzerinde gezdirirken, bu sefer başparmağımı kullanarak dikkatimi klitorisine geri veriyorum.

Tüm süreç kırk dakikadan biraz fazla sürüyor ve ulaştığı orgazm uzun, uzun ve inanılmaz derecede yoğun.

Bittiğinde Meagan birkaç dakika uzanıyor, nefesini tutuyor ve vücudunun meditasyon halinden çıkmasına izin veriyor. Bu gerçekten tam bir zihin ve beden deneyimi ve henüz mutsuz bir müşterim olmadı.

Başlangıçta seanslarımdan tahrik olurdum, ancak şimdi sunduğum tantra masajı para kazanmamın bir yolundan başka bir şey değil ve müşterilerim eğlenceye katılmamla ilgilenmiyor. Rahatlamak için oradalar. Stres atmak için. Terapi. Normal bir rahatlama masajı gibi, sadece tantra odaklı.

Meagan gider gitmez Noel Baba'nın telefonu çalıyor ve aceleyle zamanında cevap veriyorum.

"Az önce yaptığın şeye ne diyorsun?"

Tanrım. Sesinin derin tınısına alışabilecek miyim?

"Tantra masajı." Boğazımı temizliyorum. "Özellikle de yoni masajı."

"Yoni masajı mı?" diye soruyor, sesi meraklı geliyor.

"Evet. Odak noktasının kadının cinsiyeti olduğu yer."

Küçük evin içinde geziniyorum ve uzun süre odaklanmam gerektiği için kendimi bitkin hissederek kanepeme uzanıyorum.

"Ondan önceki diğer şeyler neden?" Noel Baba soruyor. "Germe ve üst vücut masajı."

"Tantra o hakkında Enerji. Bina ve zevk için a
Tam beden deneyimi." Açıklamaya çalışıyorum ve bir süre mırıldanıyor.

"Erkekler için de aynı işe yarıyor mu?"

"Sayılır." Sırıtiyorum. "Erkeklerde amaç boşalmadan orgazma ulaşmayı öğrenmektir."

"Kim neden bunu yapmak istesin ki?" O alay ediyor ve ben kıkırdıyorum, şu anda bana karşı bu kadar rahat olmasına bayılıyorum. İki arkadaşın konuşması gibi.

"Öncelikle, bir erkek boşaldıktan sonra makul bir süre boyunca tekrar ereksiyon sağlamakta zorlanabilir. Boşalmadan nasıl orgazm olunacağını öğrenmek, çoklu orgazm olasılığı sunar."

"Kahretsin. Tamam o zaman." Sesi gerçekten şaşkın geliyor.

Alt dudağımı ısırarak sırtıtiyorum. Bu Noel Baba'nın yeni bir yönü.

"İzlemek hoşuna gitti mi Noel Baba?" O bu kadar baskın davranmazken benim soru sormamdan rahatsız olmayacağını umarak soruyorum.

"Evet ama sanırım senin boşalmanı izlemekten daha çok keyif alıyorum." Diyor. "Dizüstü bilgisayarına git, küçük elf. Web kameranı aç."

Kaşlarım havaya kalktı.

"Kameraya çıkmamı mı istiyorsun? Beni zaten göremiyor musun?" Şaşkınlığımla sesimin tonu yükseliyor ama hattan gelen hırıltılı bir ses Noel Baba'nın sinirlenmeye başladığını söylüyor.

"Küçük elf, Noel Baba sana bir emir verdiğinde, bunu sorgulamasan ve sana söyleneni yapsan iyi edersin."

Gözlerimi deviriyorum.

"Bunu gördüm." Homurdanıyor ve sanırım onu kızdırmak hoşuma gidiyor.

İç çekerek kendimi koltuğumdan kaldırıp dizüstü bilgisayarımı ve kameramı kurduğum çalışma köşesine geçiyorum. Yavaş bir tantrik hafta geçiriyorsam, ihtiyacım olan paranın geri kalanını telafi etmek için biraz kameramanlık yapıyorum. Bundan özellikle hoşlanmıyorum, ama yine de, sahip olduğum ve bildiğim şeyleri geçmeme yardımcı olmak için kullanıyorum.

Hazırlanırken, merakımın beni yenmesine izin verdim ve başka bir soru sorma riskini göze aldım.

"Noel Baba, daha önce kamp yapmış mıydık?"

"Hayır." Homurdanıyor. "Ve soracağın bir sonraki soru cezayla sonuçlanacak."

FML!

Hâlâ bu adamın beni nasıl bulduğuna şaşırılmış bir şekilde ofluyorum. Kameralar yerleştirdiğini ve seks kulübümün adını nereden bildiğini anlıyorum ama beni nasıl buldu? Ve en başta buraya kameraları nasıl soktu? Eski bir kiracı mı?

"Az önce e-postana bir link gönderdim. Aç ve seni görmeme izin ver, küçük elf."

Söylediği her şeyde daha fazla sorum oluyor ama cezamın iyi bir şaplak olacağı ve gücümün tekrar kesilmeyeceği garanti edilmedikçe sessiz kalmaya karar veriyorum.

Bağlantıyı açıyorum ve birkaç tıklama sonra kameram canlı yayında. Noel Baba telefon görüşmemizi kesiyor ve onun yerine dizüstü bilgisayarımın yanındaki hoparlörlerden sesi geliyor.

"Benim için kendini tatmin et, benim küçük elfim."

Yüzüme bir kaş çatma ifadesi yerleşmeden önce kaşlarım onun emriyle havaya kalkıyor. Onu göremiyorum. Kamerasını açmadı.

Noel Baba'mı ne zaman göreceğim?

Söylediklerine odaklanıyorum, bornozumu çıkarıp sandalyeye yerleşiyorum.

"Beni doğru düzgün görebiliyor musun?" Ben soruyorum, o da hemen cevap veriyor. "Evet."

Ellerimi önce göğüslerime kaydırıyorum, her iki meme ucunu aynı anda yuvarlıyorum, uyarılmanın büyümesine ve doğrudan merkezime fırlamasına izin veriyorum.

"Noel Baba?" Ses tonuma biraz daha tatlılık katarak soruyorum.

"Evet, küçük elf?"

"Ben de seni kamerada görebilir miyim?"

"Kimliğimi öğrenmeye çalışman konusunda sana ne demiştim?" Homurdanıyor ama elimi önümde gezdirip mememin etrafında dönmeye başladığımda bunun beni rahatsız etmesine izin vermiyorum.

"Yüzünü görmek istemiyorum." Nefes nefese kaldım. "Sikini görmek istiyorum. Bana gösterir misin?"

"Hmmm. 'Sik' deyişini sevdim." Söyleyiş tarzımdan hoşlanması hoşuma gittiği için sırtıyorum.

"Lütfen bana sikini göster Noel Baba," diyorum tatlı tatlı ve hoparlörden alçak bir inilti geliyor.

"Bunu nasıl reddedebilirim? Bana bir dakika ver, küçük elf." Vay anasını! Gerçekten mi?

Bunu kabul ettiği için aşırı heyecanlı görünmemek için yüz hatlarımı eğitmek zorundayım. Onun yüzü olmayabilir ama bu da bir başlangıç.

Karıştırma sesleri duyuyorum, bir kapının kapanma sesi, biraz daha karıştırma sesi ve sonra kamera açıldığında ekran titriyor.

Kamera alçakta konumlandırılmış, böylece sadece çıplak göğsünü ve karın kaslarını görebiliyorum ve teşekkürler bebek İsa, ne kadar güzel bir sanat eseri. Mükemmellik için şekillendirilmiş, göğüs kasları güçlü ve belirgin görünüyor, meme uçları tamamen ısırılabilir ve altılı paketi gergin ve alaycı, ekranın altında kaybolan bir V'nin tepesine yol açıyor.

"Kahretsin, Santa. Ağzını sulandırıyorsun."

Kıkırdıyor. "Am sulamayı tercih ederim." Cevap olarak kıkırdıyorum. "Oh, merak etme. Öylesin."

Yalan değil. Gülünç derecede ıslandım. Bu kadar iyi durumda olmasını beklemiyordum. Görebildiğim kadarıyla, tamamen yalanabilir durumda ve

Ağzım sulanıyor. Ya da amımın.

"Sikini göremiyorum Noel Baba." Ben sızlanıyorum ve o kıkırdıyor, V görünene kadar geri adım atıyor ve sonra görüş alanımdan kayboluyor çünkü artık onun uzun, sert, kalın, gergin horozu için tünel görüşüm var.

"Vay canına. Güzel bir sikin var, Noel Baba."

Elini arzumun nesnesinin etrafına sararak ortaya çıkarken karşılık olarak alçak sesle homurdanıyor. Elinde bir dövme var ama seçemiyorum, bu yüzden sikini sıkıp pompalayarak ekrana yaklaştırmasını izlerken artan zevkime odaklanıyorum.

"Siktir, Aggie. Seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

Sözleri beni heyecanlandırdı. Bir yanımda onu görüp göremeyeceğimi merak ediyordu ama hâlâ umut var. Bir gün kafasının bacaklarımla arasına gömüleceği umudu.

Bu düşünce içime bir zevk dalgası gönderiyor ve parmaklarımı muhtaç klitorisime saldırılarını hızlandırırken haykırıyorum. Uzakta olmadığımı biliyorum ve onun boşaldığını görmek istiyorum, bu yüzden onun sıkı tutuşunda dick pistonları olarak onun sözlerini kullanıyorum.

"Ben de seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

"Siktir." Tıslıyor ve işe yarıyor.

Aletinden ilk beyaz jiz fişkırdığında, her zamanki gibi titreşen amımdan kendi akışımı fişkirtan sıkışık bir orgazmda yükseliyorum.

İkimizin de soluk soluğa nefesleri odayı dolduruyor ve ben onu duyabilmekten ve bir parçasını görebilmekten hoşlansam da ona dokunmayı arzuluyorum.

Dokunmaya aç hissediyorum. Ve seks dokunuşu şeklinde değil. Vücudumun her santimetresine tapan bir sevgilinin şefkatli okşamasını kastediyorum. Beni yakın tutarken kollarının verdiği his, aramızda hiç boşluk olmasını istememeleri. Beni bağrına basarken sıcak dudaklarının şakağıma değmesi.

Bunu sadece bir kez yaşıadım, beş yıldan daha uzun bir süre önce. Diğer tüm karşılaşmalarım tamamen sekse dayalı. Ama kahretsin, hayatımda kimseye ihtiyacım olmadığını düşünerek kendimi kandırıyordum. Seksin yeterli olduğunu düşünüyordum.

Öyle değil. Yakınından bile geçmiyor.

"Sessizleştin, küçük elf." Noel Baba, dalgalanan karın kaslarının üzerine yaptığı pisliği temizlemek için beyaz bir bez kullanırken şöyle diyor. "Kafanın içinde neler oluyor?"

Ona gerçeği söylemeyi düşündüm ama vazgeçtim. Bu adamı tanımıyorum. Oynadığımız oyun seksten başka bir şey değil. Duygular burada hoş karşılanmaz.

Ama ona cevap vermem gerekiyor, bu yüzden kısmi bir gerçeğe devam ediyorum. "Sadece biraz muhtaç hissediyorum. Hepsi bu."

"Nasıl yani?" diye hızlıca soruyor ve neredeyse fısıltıyla cevap vermeden önce alt dudağımı ısırıyorum.

"Sana dokunmak istiyorum."

Hoparlörlerden gelen gümbürtü bir hayal kırıklığı ya da öfke hırıltısı değil. Bu bir uyarılma hırıltısı.

"Ben de sana dokunmak istiyorum." Hırıldıyor. "Her şeyin bir zamanı var."

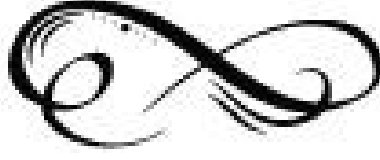
Bana başka bir şey vermeyeceğini bildiğim için başımı sallıyorum ve bornozumun içine giriyorum.

"Teşhircilikten hoşlanır mısın, küçük elf?" Soruyor ve gözlerim açılıyor, aynı anda hem başımı sallayıp hem de omuz silkerken ruh halim canlanıyor. "Yakalanma ihtimalinin yüksek olduğu halka açık yerlerde seks yapmayı sever misin?"

Tekrar başımı sallıyorum. Bu sefer omuz silkmeden.

Kıkırdıyor. "Güzel. Yarın arabayla şehre gitmeni istiyorum. Sana aldığım oyuncağı ve gerdanlığı da tak. Saat 12'de Melbourne Central'daki La Trobe Caddesi girişine git ve aramamı bekle."

Ve böylece, yarının başlayabilmesi için bugünün bitmesine hazırım.

Noel Baba

I Küçük elfimin birkaç haftadır müşterilerine hizmet etmesini izliyorum, ancak kameranın konumundan tam olarak ne olduğunu göstermiyor çok iyi gidiyor. Daha iyi görebilmem için ondan bir kamera takmasını istemek işe yaradı. Onun görebildiği hemen hemen her şeyi görebiliyordum.

Müşterisini izlemekten hoşlanmıyordum ama küçük elfimin ellerini ve parmaklarını iş başında görmek, kadını çözülene kadar uyarmak hoşuma gidiyordu. Aggie'nin ellerini üzerimde görmek için sabırsızlanıyorum.

Web kamerasına çıkmasını önermek planlanmış bir şey değildi. Katılmam gereken toplantılar ve yanıtlamam gereken e-postalar vardı ama küçük elfimi bırakmaya hazır değildim. Ta ki onun gelişini izleyene kadar.

Kiraladığı eve yerleştirilen kameralar aracılığıyla onu incelediğim süre boyunca, ara sıra çevrimiçi olduğunu ve seanslar yaptığını fark ettim, bu yüzden onu daha iyi görebilmek için dizüstü bilgisayarına göndermeyi biliyordum.

Gerdanlığından canlı yayın alan bir monitörüm ve dizüstü bilgisayarına bağlı başka bir monitörüm var, bu yüzden onunla çevrimiçi olmayı kabul ettiğimde garipti ve küçük elfimin ne gördüğünü gördüm.

Sertleşmiş aletim.

Bana kalırsa oldukça baştan çıkarıcı görünüyordu. Ve lanet olsun, gözlerinin parlaması, erkekliğimi incelerken gözlerinin daha da büyümesi, göğsümü bir alfa goril gibi dövmek istememe neden oldu.

Kendi elimle boşalmak, bir amcığın sıcak nemli sıcağına batmakla aynı şey değil, ama cehennem, beklemeye hazırım. Yemeğimle oynamayı henüz bitirmedim. Küçük elfimin içine girdiğimde, ihtiyaçtan titriyor olacak... ve korkudan.

Bölüm S xI

PUBLIC PLAY

Agatha

P Şehre girdiğinizde trafiği kontrol etmek neredeyse imkansızdır. Gerektiğinden yarım saat önce yola çıkarak kendime fazladan zaman tanımış olsam da, buluşma noktasına vardığımda hâlâ geç kalmış oluyorum.

Her yerde insanlar var ve gözlerim Noel Baba'mın burada olup olmadığını merak ederek bir o adama bir bu adama bakıyor. Kimse bana beklentiyle ya da herhangi bir yakınlıkla bakmıyor ve gecikmemin Noel Baba'nın çoktan gittiği anlamına geldiğinden endişeleniyorum.

Sonra telefonum çaldı.

"Geç kaldınız." Telefondan gelen sesi hırçın ve kızgınlık dolu.

"Özür dilerim. Trafik çok yoğundu."

"Fazladan zaman tanımalıydınız. Bugün eve gittiğinizde cezanızı alacaksınız."

Davamı savunabilirim, ancak bu ekstra bir ceza anlamına gelebilir ve eğer elektrik lüksünden tekrar mahrum kalmak gibi bir şeyse, bundan kaçınmaktan mutluluk duyarım.

"Evet, Noel Baba." Suratımı asıyorum, rolü bu olmasına rağmen baskın ve boktan davrandığı için biraz sinirli hissediyorum. Dünkü yemek sırasında daha şakacıydı.

kamera seansı. Onun bu yönü hoşuma gidiyordu. "Banka hesabınızı kontrol edin lütfen."

Sözlerine kaşlarımı çatıyorum ama dediğini yapıyorum, bankacılık uygulamamı açıp giriş yapıyorum. Sonra kaşlarım hep birlikte havaya kalkıyor.

Vay anasını. Orada daha önce olmayan büyük bir şey var. Telefonu tekrar kulağıma götürüyorum, itiraz etmek üzereyken sesi ben daha konuşmadan kesiliyor.

"Alışverişe gidin. Ne istersen al. Ben izliyor olacağım."

Banka hesap bilgilerimi nereden bulduğunu soramadan telefonu kapatıyor ve ben şaşkın bir şekilde telefona bakakalıyorum.

İzliyor olacak. Yakınlarda mı, yoksa bugün yine takmam için ısrar ettiği gerdanlığın içine yerleştirilmiş kameradan mı izliyor?

Bu adamın yakınlarımda olup olmadığından asla emin olamayacağımı hissediyorum, bu yüzden bunun üzerine düşünmekten vazgeçiyorum ve onun istediğini yapıyorum. Alışverişe çıktım.

Normalde çok fazla yeni giysiye düşkün değilim. Çoğu zaman fırsat mağazalarından alışveriş yapıyorum, harika şeyler buluyorum ve yeni şeyler satın almayı minimumda tutuyorum. Paramla yeni kıyafetlerden ziyade seks oyuncakları ve iç çamaşırları satın alma olasılığım daha yüksek.

Birkaç mağazada biraz, Mekke'de ise büyük bir miktar para harcadıktan sonra, içimdeki oyuncağın yumuşak titreşimlerinin başladığını hissediyorum.

Sırıtişımı tutamıyorum, alışveriş çılgınlığımda birden kendimi o kadar da yalnız hissetmiyorum. Noel Baba'mın nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama bu kablosuz oyuncak sayesinde

İçimde, birbirimize bağlıyız.

Alışveriş yapmaya devam ediyorum ve her yeni mağazaya girdiğimde titreşimler daha da güçleniyor. Tepeden tırnağa tenimin üzerinde karıncalanma hissi yaratıyor ve ben yüzümü asmamaya çalıştıkça zevki arttırıyor.

Telefonumu defalarca cebimden çıkarıp arayıp aramadığını ya da mesaj atıp atmadığını kontrol ediyorum ve temelde kendimle konuşmak ve onu aramamak için kendimi durdurmak zorunda kalıyorum. Bu büyük bir hayır.

Telefonu tekrar çıkardığımda elimde çalmaya başlıyor, ben de hemen cevap veriyorum.

"Ne istiyorsun, küçük elf?" Sesi sakın ve neredeyse baştan çıkarıcı ve içimdeki oyuncağı çevreleyen kayganlığı artırıyor.

"Ne demek istiyorsun? Beni sen aradın."

Kıkırdıyor. "Evet, çünkü sürekli telefonu kontrol ediyorsun. Beni aramak istedin mi?"

"Evet." Onu rahatsız etmeyeceğini umarak sessizce söylüyorum. "Neden?"

"Çünkü sana ihtiyacım var." İtiraf ediyorum, o da mırıldanıyor. "Ve?"

"Ve ben de gelmek istiyorum." Telefona fısıldadım. "Hayır." Telefonu kapattı.

Ne?

Hayır mı?

Yürümeyi bırakıyorum, neredeyse arkamdaki bir grup insanın bana çarpmasına neden oluyorum. Bir özür mırıldanıyorum ve onlar geçerken bakışlarını görmezden geliyorum.

Gidecekleri yere ulaşmak için acele eden insan orduları yanımdan geçip giderken gözlerim etrafımda geziniyor. Yalnız varlığımın gerçekliği içime işlerken göğsümün ortası ağrıyor ve aniden ağlayacak gibi oluyorum.

Neden bana bu kadar kötü davranıyor?

O mu kötü davranıyor yoksa ben mi kıymetliyim?

Son zamanlarda neden bu kadar kıymetliyim? *Lanet olası Noel!*

Başka bir mağazaya girmeden önce oflayıp pufluyor ve dökülmemiş gözyaşlarımı ısıyorum. Yürürken omuzlarım geriye düşüyor ve içimde öfke yükselirken daha dik duruyorum. Kendime kızgınım ve beni rahatlatmayı reddettiği için göt herif Noel Baba'ma kızgınım.

Mağazalarda dolaşırken titreşimler güçleniyor ve içimdeki şımarıklık devreye giriyor, rastgele bir kıyafet alıp prova odalarına doğru ilerlerken meydan okumama izin veriyorum.

Tezgâhtarı görmezden gelip en uzak soyunma odasına yöneliyorum ve kendimi içeri kilitliyorum.

Üst kısmı kancaya asarak, onu tamamen görmezden geliyorum ve aynadaki yansımama bakıyorum, Noel Baba izliyorsa, şu anda gerdanlık kamerasından yüzümü görebileceğini biliyorum.

Sonra aynayı kapatıyorum.

Kötü bir hareket, ama misilleme bekliyordum, bu yüzden içimdeki titreşimler on kat arttığında şaşırmadım.

Elimi aynaya dayayarak öne doğru eğiliyorum, bir inilti tutuyorum, dudaklarım yardımcı olacağı umuduyla kapanıyor.

"Siktir git, Noel Baba." Dudaklarımın aynadan okunabildiğinden emin olarak fısıldıyorum ve sonra elimi bacaklarımın arasına bastırıyorum, kabinin arka duvarına yaslanıyorum, böylece beni zevk alırken izleyebiliyor.

Telefon çalmaya başladığında, çalmasına izin verip vermemeyi tartışıyorum, ama zayıfım, çaresizim ve bu yabancıyı memnun etme ihtiyacım beni kontrol ediyor.

Ben de çağrıya cevap verdim.

"Kendine dokunabileceğini söyledim mi?" diye tıslıyor. "Hayır," diye soluk soluğa kendi yansımama bakıyorum. "O zaman neden yapıyorsun?"

"Çünkü gelmem gerekiyor," diye tekrar sessizce nefes alıyorum.

"Hayır! Ben izin verene kadar gelmiyorsun." Alçak sesle hırladı, "Elini çek ve dükkânı terk et. Caddenin karşısındaki Devlet Kütüphanesi'ne git ve içeri gir. La Trobe Okuma odasını ve kubbe izleme balkonlarını bul. Sessiz olan balkonlardan birinde dur ve aşağıdaki insanları izle. Diğer talimatlar için orada bekleyin."

Ne halt ediyor bu?

Ben bir şey kabul edemedim telefonu kapatıyor ve hayal kırıklığı içinde, muhtemelen görebileceği ama duyamayacağı bir tıslamayla aynaya dişlerimi gösteriyorum.

Muhtemelen onu görmezden gelip kendimi çoktan kurtarabilirdim, ama onun oyunlarına bayılıyorum.

Melbourne Merkez'den aceleyle çıktım, Devlet Kütüphanesi'ne doğru yol alıyorum, sokaktaki insanların yanından geçiyorum, aklım sadece tek bir şeye odaklanmış durumda. Noel Baba'yı memnun etmek.

Devlet Kütüphanesi'nin içinde bir harita alıp bir süre inceledikten sonra seyir balkonlarını aramaya koyuluyorum. Kubbe şeklinde etkileyici bir oda ve altı kat seyir balkonu var. Daha sessiz olan en üst kata çıkıyorum ve boş bir balkon buluyorum. Ve sonra bekliyorum.

Orada durup parmaklığın üzerinden aşağıdaki okuma odasına bakarken, içimdeki oyuncağın nabızı yeniden artıyor ve bir iniltiyi bastırırken ellerim parmaklığın etrafında kıvrılıyor.

Sonra sıcak bir vücut sırtıma bastırıyor.

Geriye dönmeye hazırlanarak kaskatı kesiliyorum ama her iki omzumu kavrayan sert eller beni yerimde tutuyor.

"Orada kal, küçük elf."

Kahretsin.

Bu o.

O burada, kanlı canlı, elleri üzerimde. Bana dokunuyor.

İnliyorum ve ona doğru gevşiyorum, baharatlı kokusu etrafımı sararken arka tarafımdaki sert çıkıntısını hissediyorum. Ona itaat etmeme ve sonunda onu görebilmek için dönme dürtüsüyle savaşıyorum. Bunun yerine gözlerimi aşağıdaki odaya dikiyorum.

"Noel Baba?"

"Evet, küçük elf. Amin hâlâ ağrıyor mu?" Kulağıma çarpan sesinin törpüsü beni patlamaya hazır hale getirdi.

Kalbim çılgın bir heyecanla çarparken "Evet," diye nefes alıyorum. "Gelmeyi ne kadar çok istiyorsun?"

İnliyorum ve nefes alıyorum, "Çok kötü." "Eteğinin önünü kaldır."

Kahretsin. Acele etmemek için kendimi zihinsel olarak durdurmalıyım. Yavaş nefesler alarak çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. İşe yaramıyor, bu yüzden eteğimin kumaşını hızla çekiştirip ellerimde toparlıyorum.

"Ne yaparsanız yapın, gözlerinizi aşağıdaki insanlardan ayırmayın. Anladın mı?"

Başımı salladım. "Evet."

Oyuncağın hızı içimde artıyor ve büyük sıcak eli etrafıma uzanıp uyluğumun önünden yukarı kaymadan hemen önce inliyorum. Elinin yakıcılığı altında sarsılıyorum ama güçlü vücudu sırtıma daha sıkı bastırdığında onun içinde eriyorum.

Elleri ve parmakları yukarı doğru ilerlerken işkence edercesine yavaşça hareket ediyor ve parmakları külotumun sırlıslam danteline değdiği anda sarsılıyorum, soluk soluğa bir inilti çıkarıyorum.

"Ben söyleyene kadar gelme." Kulağıma doğru nefes alıyor. "Ne de olsa sen bir tantra uzmanısın. Onu tutabileceğini biliyorum."

Tekrar sızlanıyorum ama başımı sallıyorum ve parmaklarını dantelle kaplı muhtaç tomurcuğuma bastırıyor.

Bu durumun heyecanı kalbimi o kadar hızlandırıyor ki patlayacağından korkuyorum. Ama tantra eğitimimi hatırlıyorum ve daha yavaş nefesler alıyorum, kontrolü ele alıyorum ve zevki hissetmeme izin verirken yavaşlatıyorum.

"Çok güzel kokuyorsun." Kulağıma karşı mırıldanıyor. "Ve daha da iyi *hissediyorsun*."

Parmaklarının sürtünmesi arttıkça tekrar inliyorum.

"Sana dokunmak istiyorum." Onun için çaresizce inliyorum.

"Hayır, küçük elf. Bugün *o* gün değil. Bugün *sana* dokunuyorum."

Reddetmesi karşısında çılgılık atmak istiyorum ama bacaklarımın arasına dokunması, nihayet benimle temas kurması, bu oyunu oynadığımız kısa süre içinde özlemini çektiğim bir şey. Neredeyse her an bana dokunmayı bırakıp ortadan kaybolacağından korkuyorum.

Oyuncağın yoğunluğu azalmadı ve klitorisime sürtünmesi vücudumun gerçekten istediği şeyi tutmamı imkansız hale getiriyor. Bunu hissetmiş olmalı, çünkü sarı saçlarımı omzumdan fırçalıyor ve kulağıma sürtünmeden önce dudaklarını boynuma bastırıyor.

"Gel bakalım güzelim."

Sertçe çarpıyorum, patladığımda herhangi bir sesi boğmak için elimi ağzıma kapatıyorum, güç külotuma püskürüyor ve bacaklarımdan aşağı akmak ve yere damlamak için hızla sızıyor.

"Siktir, bu çok ateşli, Aggie."

Bacaklarım titriyor ve jöleye dönüyor, o da bunu fark ediyor ve ben ona yaslanırken beni tutmak için elini sıkıyor. Ereksiyonu sırtımı zorluyor ve umutsuzca ona dokunmak istiyorum ama şu anda kendi adımları bile bilmediğimden oldukça eminim. Bir şey yapmak için hareket etmek iyi bir fikir değil.

İşitme duyum geri döndüğünde, geldiğimde gürültü yapıp yapmadığımı merak ediyorum. Birinin dikkatini çektim mi? Parmaklıkların üzerinden bakıyorum ama aşağıdaki okuma odasında her şey normal görünüyor.

"İyi misin?" diye soruyor ve ben henüz konuşamayacak kadar korkmuş bir halde başımı sallıyorum. "Gitmem gerek, küçük elf. Sakın, tekrar ediyorum, dönüp bana bakma ya da beni aramaya çıkma. Gitmeden önce beş dakika daha burada kalmanı istiyorum."

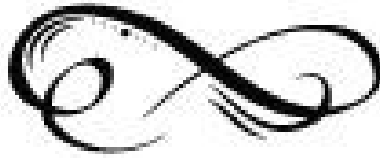
Kalbim biraz sıkışsa da başımı sallıyorum. Gitmesini istemiyorum. Kalmasını istiyorum.

"Bunu kabul ettiğini duymam gerek." Kulağıma sessizce yaklaşıyor.

"Evet, Noel Baba."

"Seninle yakında konuşacağım." Dudaklarını kulağıma bastırarak fısıldıyor. Sanki beni bırakmak istemiyormuş gibi uzun bir süre öyle kalıyor. Ben de onun beni bırakmasını istemiyorum. Bu adamın kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yok, ama sanki ruhum onun ruhunu tanıyor ve birbirlerine bağlanıp asla ayrılmamayı arzuluyorlar.

Ki bu çok saçma. Değil mi?

Noel Baba

W Kütüphanedeki küçük elfimden uzaklaşmak düşündüğümden daha zordu. Sonunda ona dokunmak. Ne kadar yumuşak olduğunu hissetmek

Neredeyse pes edip yüzüme bakması için onu döndürmemi sağlayacaktı. Daha önce hiçbir şeyi bu kadını tüketmek istediğim kadar istediğimi sanmıyorum.

Onun için yanıp tutuşuyorum. Ama henüz ona sahip olamam. Bu oyundan sağ çıkıp çıkamayacağını görmem gerek.

Alışveriş merkezinde onu takip ettiğimi görmedi. Çok fazla insan vardı, bu da saklanmayı kolaylaştırıyordu. Hatta bir ara kot mağazasına girdi ve ben de girdim. O mağazanın kadın tarafındaki kıyafetlere göz atarken, ben de erkek t a r a f ı n a göz atıyormuş gibi yaptım.

Ona bu kadar yaklaşmak riskliydi, ama lanet olsun, sınırları biraz zorlamaktan kendimi alamadım.

Onu Devlet Kütüphanesi'ne göndermek her zamanki planımdı. Onunla ilişkiye ne kadar aleni izin vereceğini görmek istedim. Korkmuş bile görünmüyordu.

Gergin ama korkmuş değil.

Ve o kadar ıslaktı ki. Parmaklarım nihayet külotuna bastırıldığında, uyarılmasından dolayı kumaşı ne kadar çok mahvettiğini görünce sikim sarsıldı.

Ben de onları tamamen yok etmesine yardım ettim. Ve zamanla, onu tamamen yok edeceğim.

Yedinci Bölüm

LOSING MY SENSES

Agatha

T Noel Baba beni terk ettiği anda gözlerimden yaşlar akmaya başladı. Balkonda kendi küçük kozamızda aşağıya bakıyormuşuz gibi hissettim. ve benden uzaklaştığı anda patladı, benim kontrolüm de öyle.

Balkonda beş dakikadan fazla kaldım, hıçkırır hıçkırır ağlamaktan kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Seksten sonra hiç yapışkan olmadım. Tam tersi, gerçekten. Ama şimdi, meçhul bir adam beni anlamadığım bir şey için bu kadar öfkeliendiriyor.

Sonunda kütüphaneden çıktığımda alışveriş yapmaktan vazgeçip arabama dönüyorum, gözlerim yanımdan geçen her erkeğe kayıyor, zihnim onun benim Noel Baba'm olup olmadığını merak ediyor.

Redfield Gölü'ne dönerken Noel Baba'nın telefonunu alıp onu aramayı düşünüyorum. Ne için? Bilmiyorum. Ama bunun yerine telefonumu elime alıp, uzak durmam gereken tek kadın arkadaşımı arıyorum.

Rhys George. Nam-ı diğer, Kedicik.

"Bu zevki neye borçluyum?" Rhys çağrımı kabul ettikten sonra neredeyse mırıldanıyor.

"Selam Kitten. Seni bir kontrol edeyim dedim. Bakalım işler nasıl gidiyor."

Yalan! Yalnızım ve bir arkadaşına ihtiyacım var!!

"Oh, biliyorsun, her gün erkeklerim tarafından tapılmaktan hayranlık duyuyorum. Hayat şu anda çok tatlı."

Kitten seks bağımlısı olabilir ve Vixen's Lodge Şölen Geceleri'nde herkesin oynadığı bir 'oyuncak' olabilir ama işler onun için iyi gitmiştir. Bir ilişki yaşamamanın yolunu buldu ve toplumun gözünde normal olmasa da Rhys ve erkek arkadaşları birbirlerini o kadar önemsiyorlar ki diğer insanların ne düşündüğü umurlarında değil.

Kıskandığımı söylemek hafif kalır.

Sadece *bir* kişinin beni bu kadar istemesi için neler vermezdim.

"Sana iyi davranmalarına sevindim," diyorum dürüstçe. O zavallı çocuk hayatın getirebileceği tüm mutluluğu hak ediyor. "Usta'nın öldürülmesi olayından sonra nasılsın?"

"Hmmm." Kelimelerini seçmek için bir an mırıldanıyor. "Onu hastane yatağında doğrayan ben olmadığım için biraz hayal kırıklığına uğradım. Son nefesini verirken onu görmek hoşuma giderdi. Ama onun bu dünyadan göçüp gittiğini bilmek, son zamanlarda gözümün arkada kalmamasına neden oldu."

"Dünya o ve onun zehirli markası olmadan daha iyi bir yer." Katılıyorum. "Gerçekten iyi misin? Tüm ciddiyetinle?"

Rhys cevap vermeden önce bir süre sessiz kalıyor, normalde şakacı olan sesi artık yok. "Zorlandığım şeyler var ama çocuklar bu konuda bana yardımcı oluyor. Sabırlılar. Sevgi dolular. Bana sevmeye değer olduğumu hissettiriyorlar."

Sesindeki acıyı duydukça gözlerim doluyor. Uzun süre boyunca, sevmek için yeterince iyi hissetmediğini gizlemek için bir güven maskesi taktı. Kendinden bile saklamaya çalıştı. Artık böyle yaşamak zorunda olmadığı için çok mutluyum.

"Sen sevmeye değersin, Rhys. Hem de çok." Normalde ona gerçek ismiyle hitap etmem. Şölenler dışında birkaç kez karşılaştığımızda birbirimize hâlâ seks kulübü isimlerimizle hitap ediyorduk, bu yüzden onun gerçek adını kullanarak sözlerimin ne kadar doğru olduğunu duymasını umuyorum.

"Teşekkürler, Aggie." Sessizce söylüyor. Neredeyse bir fısıltı.

"Sana ciddi bir soru sorabilir miyim?" Arabayı sürerken gözlerimi yola ve yoğun otoyol trafiğine odaklayarak ve gözlerimdeki bulanıklığın ötesini görmeye çalışarak soruyorum.

"Elbette, Foxy Moxie." Kıkırdıyor, şakacılığı geri dönüyor, bu muhtemelen onun için bir başa çıkma mekanizması.

"Birlikte geçirdiğimiz zaman... Hiç kendini... zorlanmış hissettin mi? Ya da benimle *oraya* gitmeyi gerçekten istemediğini ama yine de bunu yaptığını çünkü senden beklenen şeyin bu olduğunu?"

"Lanet olsun, hayır." Çabucak ağzından kaçırır. "Kızım, kiminle konuştuğunu hatırlıyorsun, değil mi? Çoğu zaman kendimi başkalarına zorlayan benmişim gibi hissediyorum ve onlar da beni reddedecek kadar nazikler."

Alay ettim. "Kimse seninle böyle hissetmedi, Kedicik. Özellikle de ben. Sadece senin yaşını aklımın bir köşesine koydum ve sanki yasadışı bir şey değilmiş gibi davrandım. Bunun için özür dilerim. Bunu durdurmalıydım. Orada hiç bulunmamalıydın."

"Mox! Sen neden bahsediyorsun? Kes şu saçmalığı." Azarlıyor. "Sen de ben de biliyoruz ki, Bayram Geceleri olmasaydı, başımı başka bir şekilde, pek de kontrollü olmayan bir şekilde belaya sokmuş olurum."

evre. Öyle bir yerim olmasaydı muhtemelen Şimdiye kadar ölmüş olurdum... ben."

"Belki," diyorum usulca ve Kitten iç geçiriyor.

"İyi misin, Mox? Sesin kendin gibi gelmiyor."

Boğazımda hızla oluşan yumruyu yutuyorum ve yanağımdan süzölen gözyaşını sopayla silmeye çalışıyorum. "Evet. Sadece son zamanlarda çok düşündüm. Hepsi bu."

"Ziyarete gelmemi ister misin? Ty'ın beni sana gizlice getirmesini sağlayabilirim." Kıkırdıyor ve ben de sırtıyorum.

Ty onun beşinci erkek arkadaşı ama aynı zamanda Vixen's Lodge'da onun sponsoruydu. Kitten, onu seçkin kulöbe öye olarak alması için ona Şantaj yapmıştı ve birkaç yıl boyunca bu karar yüzünden kendine içten içe işkence etmesini izledim.

Kitten benim gördüğümü görmedi. Onun orada olmasından nefret ediyordu. Onu sevmediğı için değıl, sevdiği için. Bir öğretmenin öğrencisini sevmesi için çok fazla.

Öğrendiğimde ilişkilerinin bu kısmı beni Şok etmişti. Bir öğretmen olarak onu korumadığı için kızmıştım ama sonra benim de suç ortağı olduğumu fark ettim. Kulöpteki her yetişkin öyleydi.

Ty onu seviyor ama. Şiddetle.

Gölün karşısında oturuyor ve sık sık onun evine bakıyorum, acaba Kedicik de orada mı diye merak ediyorum.

"Hayır, sorun değıl. İşle meşgulüm ve Noel'e hazırlanıyorum." Yalan söylüyorum ve o zaman beş erkek arkadaşının her birine vereceğı cinsel hediyelerle ilgili yepyeni bir sohbeta giriyor.

Yarım saat daha gevezelik etmesine izin veriyorum, hafif sohbetin ve onun enerjisinin ve Őakacılığının ruh halimi biraz olsun hafifletmesinin tadını çıkarıyorum.

Sonunda eve vardığımda oyuncacı çıkarıp yıkıyorum ve gerdanlığı çıkarıp şifonyerimin çekmecesine koyuyorum, ardından uzun ve sıcak bir duş alıyorum, sessizce ağlarken bedenim yere çöküyor. Tekrar.

Bu noktada, belki de bir doktora gitme zamanının geldiğini düşünüyorum. Duygularım çığırından çıkmış durumda ve beni bu kadar etkileyen son Noel'i hatırlamıyorum. Her zaman zordular ama bu yeni bir seviyede.

Yatmadan önce, kendimi sevmeyi denemeye karar veriyorum ve istekli bir katılımcı bulmak için oyuncak çekmecem gidiyorum. Ancak çekmece boştu. Vibratörlerim gitmiş, boş odada müşterilerim için özel olarak ayırdığım oyuncaklar da öyle.

İşte o zaman Noel Baba'nın şehre geç gelenlere bir ceza vereceğini söylediğini hatırladım.

Bunun ne kadar iyi bir ceza olduğunu düşünerek kendi kendime başımı sallarken ağzımdan ansızın bir kahkaha fırlıyor.

Touché Santa.

Kurnazlığı için onu tebrik etmeliyim, ama sonra oyuncaklarıma ulaşmak için evime girmesi gerektiği aklıma geliyor ve hemen endişeleniyorum.

Bulamadığım kameralar aracılığıyla beni görebiliyor. Benim hakkımda mahrem detayları biliyor ama ben onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ve şimdi, bu eve girebildiğinden eminim.

Güvende miyim? O gerçekten güvenebileceğim biri mi?

Bunlar sabahın erken saatlerine kadar üzerinde düşündüğüm şeyler ve bu konuda tam olarak ne hissettiğimi belirlemede zorlanıyorum. Açıkçası, benim cinsel bir insan olduğumu biliyor ve bunca zamandır beni izliyorsa

Oyuncaklarım benim için bir gece rutini. Neredeyse yatma zamanı ritüeli gibi, bu da rahatlamama ve daha iyi bir gece uykusu çekmeme yardımcı oluyor.

Kendime biraz zevk vermek, endişeli duygularımı kapatmak ve biraz huzur bulmaya çalışmak için düşünebildiğim tek şey, böylece uyku gelecek. Oyuncaklarıma erişimim olmadığı için parmaklarımı kullanıyorum. Titreşimli oyuncaklarımdan biraz daha uzun sürüyor ama birikmesi beni hem tatmin eden hem de daha fazlası için aç bırakan yoğun bir orgazm yaşadığım anlamına geliyor.

Ben de tekrar yaptım. Üç kez, hepsi de Noel Baba'dan mesaj aldığım saat olan gece 3'ten önce.

Noel Baba

Kendinize bir daha dokunursanız, hoşunuza gitmeyecek sonuçları olacaktır.

Piç kurusu!

"Sik bloğu!" Karanlık ve boş evimde bağıryorum, sesim yatak odamın duvarlarında yankılanıyor. Asık suratım sadece bir dakika sürüyor, çünkü onun basit mesajı bana onu göremesem de yalnız olmadığımı hatırlatıyor. O her zaman beni izliyor.

Rahatlıyorum, bu bilgiyle küçük bir sırtışıla yatağıma gömülüyorum ve sonunda bu şekilde uykuya dalıyorum.

Birkaç saat sonra güneş doğduğunda ve kendimi yataktan dışarı sürüklediğimde, normal rutinime devam ediyorum. Cumartesi günleri alışveriş yapıyorum, bu yüzden Noel Baba'nın bana verdiği telefonu her on beş dakikada bir kontrol ederek benimle iletişime geçmesini sabırsızlıkla bekliyorum.

Eve döndüğümde meditasyon ve yoga yapmaya çalışıyorum, ancak konsantrasyon konusunda başarısız oluyorum ve dikkatimi temizlik işlerime veriyorum, her on dakikada bir telefonu kontrol ettiğim gerçeğini görmezden geliyorum.

İletişim kurmasını beklerken gün uzun ve sıkıcı geçiyor ve akşam 9 civarında bir mesaj aldığımda güzel bir elbise giyip kendime yapacak bir şeyler ya da birilerini bulmak için O'Connor's ya da Red Room striptiz kulübüne gitmek üzereydim.

Noel Baba

Yatak odanıza gidin, kıyafetlerinizi çıkarın ve göz bağı maskesini takın.

O zaman yatağına otur ve beni bekle.

Ne kadar beklemek zorunda olursanız olun yataktan kalkmayın.

Mesajını tekrar okurken kaşlarım havaya kalktı.

Gözleri bağlı bir maske mi?

Kanepeden sıçrayarak odama koşuyorum ve yatağımın üzerinde bir maske buluyorum. Bu oraya nasıl gelmiş? Yatak odama en son ne zaman geldiğimi düşünüyorum, muhtemelen bir saat kadar önceydi ve o zaman yatakta hatırlayabildiğim hiçbir şey olmadığını fark ediyorum.

Noel Baba buraya geldi mi? Girdiyse ne zaman girdi? Ben bir şey duymadım. *Ve onu bekleyin* derken ne demek istedi? Arayacak mı?

Beklenti, kendime cevabını bilmediğim daha fazla soru sorma zahmetine girmek yerine beni harekete geçiriyor ve kıyafetlerimi çıkarıp yatak odasının köşesine fırlattıktan sonra tuvalete gidip içimi boşaltıyorum.

Mesane. Ne kadar beklersem bekleyeyim yataktan kalkamayacağımı söylediği için beni test ettiği hissine kapılıyorum, yani hazırlıksız gitmeme imkan yok.

İşim bitince çırılçıplak evin içinde koşturuyorum ve odama dönmeden önce buzdolabından bir şişe su alıyorum. Şişeyi yatağın üzerine atıp maskeyi elime alıyorum ve yüzüme geçirip beni karanlığa gömüyorum.

Karanlıktan hoşlanmıyorum ama gözlerim kapalıyken farklı hissettiriyor, bu yüzden önümü görmeden hissederken onları kapalı tutuyorum, yolumu bulmama yardımcı olması için yatağımın üzerindeki battaniyeyi okşuyorum. Yatağın üzerinde sürünüyorum, kendimi rahatlatırken elim soğuk su şişesine çarpıyor. Yatağın ortası olduğunu tahmin ettiğim yere bağdaş kurup oturuyorum ve bekliyorum.

Ve bekle.

Ve bekle.

İlk başta dakikaları saymaya çalışıyorum ama sonra düşüncelerim dağılıyor ve nerede olduğumu tamamen kaybediyorum. Tahmin etmem gerekirse, otuz dakikayı aşkın bir süredir bekliyordum ki kulaklarım evin içinde bir yerden bir ses duydu.

Ayak sesleri.

Onun gerçekten evimde olduğunu bilmek kalbimi deli gibi çarptırıyor. Buraya girebileceğini bilmek gerçekten sinir bozucu, bu da daha fazla lanet olası soruyu gündeme getiriyor. Ve belki de kabul etmek istemediğim bazı kırmızı bayraklar.

"Kesinlikle çok lezzetli görünüyorsun." Derin sesi beni irkiltiyor, sıçramama neden oluyor ve tam karşımda olduğunu algıladığımda kıkırdıyor. "Elini uzat."

İstedikini yapıyorum, elimi uzatıyorum ve avucuma yumuşak bir şey bastırırken parmakları elimi kavıyor.

"Kulaklarınıza takın. Bu geceki oyun Duyusal Yoksunluk."

Heyecandan nefesim kesiliyor ve yüz ifadem belli olmasını engellemeye çalışarak dudaklarımı içime çekiyorum. Neden bilmiyorum ama beni ne kadar heyecanlandırıldığını bilmesini istemiyorum. Çok istekli görünmek istemiyorum. Çok itaatkâr. Çok çaresiz.

Avucumu kapatırken içindeki nesneleri sıkıyorum ve bunların kulak tıkacı olduğunu fark ediyorum.

Daha önce de benzer bir şey yapmıştım ama o zaman bunu kiminle yaptığımı zaten biliyordum. Bu adamın kim olduğunu bile bilmediğimi hatırladığımda karnımda gergin kelebekler uçuşuyor. Şu anda evimin içinde, yatak odamda ve hislerimi benden almak istiyor.

Bunun tehlikeli olabileceğini anlıyorum. Onu ya da kullandığı herhangi bir şeyi göremeyeceğim. Yaklaşımını ya da ne yapacağına dair bana ipucu verebilecek şeylerin seslerini duyamayacağım.

Yine de içimdeki heyecanlı ve meraklı kedi kulak tıkaçlarını takıyor.

Ellerimi tutup teker teker öpüyor, sonra beni yataktan çekip ayağa kaldırıyor. Beni kollarına alıp taşıyor ve rahatlamama yardımcı olan baharatlı kokusunu içime çekiyorum.

Beni nereye taşıdığı hakkında hiçbir fikrim yok ama bir an sonra yatağımın yumuşak şiltesi sırtımın altında ve beni yatağымda istediğı şekilde konumlandırıyor.

Göğsümde davul gibi çarpan kalbimi duyabileceğinden korkuyorum ama kolumu tutup bileğime bir şey bağladıktan sonra diğer bileğime de aynısını yapınca tüm endişelerim unutuluyor. Bunu yaptıktan sonra, kollarım hızla gerilerek ona dokunma imkânımı ortadan kaldırmadan önce dudaklarının alnıma bastırıldığını hissediyorum.

Şaşkınlıkla nefesim kesiliyor ve nefesim derinleşirken alt dudağımı çiğniyorum, aynı şeyi ayak bileklerimin her birine yaptığını hissettiğimde biraz korku sızıyor. Sonunda, bir denizyıldızı gibi yatağıma tamamen bağlı, göremez ve duyamaz halde, tamamen onun merhametine bırakılıyorum. Geriye kalan tek duyularım koku ve tat.

Sıcak nefesinin dudaklarımın üzerinde gezindiğini hissetmeden önce şilte göğsümün her iki yanında alçalıyor. Keşke şu anda onu görebilseydim. Ne renk olursa olsun gözlerinin içine bakabilseydim ama tek karşılaştığım şey karanlık.

Alt dudağıma bir şey sürtünüyor. Başparmağı olabilir. Dudaklarımı onunla ayırıyor ve sonra dudaklarının kusursuz baskısı nihayet benimkine geliyor.

Noel Baba beni ilk kez öperken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. İnliyorum. Öpücüğü derinleştirdiğinde göğsümde titreştiğini hissedebiliyorum ve kendimi tamamen bu yabancıya veriyorum. Dillerimiz buluşuyor ve dans ediyor, birbirimize aşına oluyoruz, hayal ettiğimden daha yumuşak olan dudakları ateşli bir aciliyetle benimkilerle buluşuyor.

Çok geçmeden öpüşmeyi kesiyor, dudakları boynumdan aşağı iniyor ve dikkatini çakıllı meme uçlarıma veriyor. Ağzının gergin tomurcuklarını üzerindeki sıcaklığı sarhoş edici. Onu orada tutabilmek için ellerimi serbest bırakmak istiyorum ama buna gerek yok. Acelesi yok, onları yakından tanımak için tatlı zamanını kullanıyor.

Hangi sesleri çıkardığımı söyleyemem ama bazı sesler çıkardığımı söyleyebilirim. Bacaklarımın arasından geçerken seslerin daha da yükseldiğine eminim ve dudaklarımı aralayıp dilinin sıcak ipeğini ortama doğru kaydırmadan önce parmaklarının dikiş yerimin üzerinde kaydığını hissediyorum.

Sanırım 'Noel Baba' diye sesleniyorum, ama bildiğim kadarıyla bu alçak sesle bir inilti de olabilir. Her iki durumda da, önemli değil ve saçma görünsem de umurumda değil. Doğru.

O artık her şeyim ve biliyorum ki eğer bir katilse, onun merhametine sığınarak seve seve ölürüm.

Parmakları bacaklarımın arasındaki partiye katılıyor ve beni iyice germek için içeri giriyor. Onun bu şekilde bacaklarımın arasına gömülmesi sarhoş edici, gözlerim ve kulaklarım katılamıyor ama hissetme duyum orman yangını gibi çiçek açıyor.

Daha fazla dayanamayacağımı biliyorum, bu yüzden kendimi zevke bırakıyorum, bana dokunmasının, beni yemesinin ve beni parmaklarıyla doldurmasının verdiği hissin tadını çıkarıyorum.

Bu esneme ilahi ve lanet olsun, bu adam nasıl uyarılacağını biliyor, ben daha ne olduğunu anlamadan beni uçurumun kenarına yolluyor. İç duvarlarım parmaklarının etrafında kasılıyor ve nabız atıyor ve fişkırp fişkırmadığımı söyleyemem, belki bacaklarımın arasındaki ısı telaşından dolayı biraz, ama dili durmuyor, ikinci bir dalga vurana kadar yumruma tekrar tekrar saldırıyor ve çığlık attığımdan oldukça eminim.

Yavaşça, beni yüksekliğimden aşağı indiriyor. Parmakları serbest kalıyor ve dili artık kırbaçlamıyor, ama beni temizlemek için yavaşça alıştırıyor.

Bacaklarımın arasından çıkıp yataktan inerken tenimde boncuk boncuk ter hissediyorum, hava beni serinletiyor.

Anında onun varlığını özlüyorum ve şu anda ne yaptığını merak ediyorum. Beni burada bırakıp gidebilirdi ve ben de bu konuda hiçbir şey yapamazdım.

"Noel Baba?" Hâlâ burada olduğuna dair bir işaret beklerken hâlâ hiçbir şey duyamadığımı düşünerek sesleniyorum.

Sonra bir el ayağıma dokunuyor, ağırlığının yatağa, bacaklarımın arasına tırmandığını hissettiğimde yavaşça bacağımda ilerliyor.

Şimdi beni sikecek mi? Oh adamım, beni şimdi becermesini gerçekten istiyorum. Sikinin içimde olmasını, beni doldurmasını istiyorum ama aynı zamanda onu görmeyi ve duymayı da diliyorum. Onun beni etkilediği gibi benim de onu etkileyip etkilemediğimi görmek istiyorum.

Bacaklarımın arasındaki aletin tanıdık dürtüsü bana bunun o olduğunu söylüyor ve bir dakika sonra kalın çevresi içimde rahatlıyor. Beni sonuna kadar doldururken sırtım kavisleniyor, kolu sırtıma dolanıyor ve itmeye başlarken beni orada tutuyor.

"Evet." Sanırım sıcak dudakları dudaklarıma yapışmadan önce haykırdım.

Çoğu seks partisinde bulamayacağınız bir şey öpüşmektir. Birçok insanın bu konuda bir kuralı vardır. Öpüşmek çok kişisel bir şey ve şimdi nedenini hatırladım.

Bu sadece kişisel değil, aynı zamanda içimde kayan aletten daha samimi hissettiriyor. Aslında en son ne zaman bu şekilde öpüldüğümü hatırlamıyorum. Eğer hiç öpülmediysem.

Santa, titreşen bir şey klitorisime bastırılmadan önce hızını artırıyor.

Sikeyim. Gerçekten bir kızı çılgına çevirecek tüm hareketleri biliyor.

Kalçalarım kıpırıyor, titreşimler yumruğumu kızdırırken amım ağzına kadar onun sikiyle doluyor ve hızla patlıyorum. Utanç verici bir şekilde.

Yine de durmuyor, oyuncağı yumruma bastırmaya devam ederken aleti içime daha sert ve daha sert çarpıyor. İçimde daha önce hiç hissetmediğim, tarifsiz bir zevk yükseliyor. Tüm vücudum karıncalanmaya başlıyor, tepeden tırnağa etimin üzerinde uyuşukluk kıvılcımları tutuşuyor.

Son bir sert hamleyle Santa üzerimde hareketsiz kalıyor, doruğa ulaşırken kalçaları sarsılıyor ve birkaç dakika sonra üzerime yığılıyor. Dudakları kulağıma, boynuma, yanağıma, burnuma ve sonra dudaklarıma değiyor.

Şu anda nasıl hissettiğimi açıklamak için kullanabileceğim tek kelime tapınma.

Bir ya da iki dakika üzerimde kalıyor, ağırlığı yavaşça üzerimden kalkmadan önce parmakları omzumda tembel daireler çiziyor.

Onu hemen özlüyorum ama bu sefer tamamen kaybolmuyor. Eli her zaman koluma, bacağıma, ayağıma ya da karnıma dokunuyor ve bana hala orada olduğunu hissettiriyor. Sonunda parmakları kulaklarıma geliyor ve kulak tıkaçlarını çıkarıyor ve işitme duyum yüksek ve net bir şekilde geri geliyor.

"Tadın bal kadar tatlı, küçük elf." Dudaklarımı törpülüyor, onları ağzına almadan önce ısıyor. "Ve o sıkı, sıcak amcığın cennet gibi hissettiriyor." Beni tekrar öpüyor, sert ve şehvetli, geri çekilmeden önce dilleri daha fazla ihtiyaçla çarpışıyor.

Dudaklarımı tekrar ısırarak Noel Baba'nın öpücükleri uzaklaşıyor ve kulak mememe doğru ilerliyor. "Bunu yaptığım için üzgünüm ama gitmem gerek."

"Öyle mi?"

Kahretsin. Neden bu kadar muhtaç görünüyorum? Bu kadar zavallı olduğum için kendimi tokatlamak istiyorum.

"Evet. Bunu biraz daha uzatmak istiyordum ama daha önce bir telefon aldım. Görev çağırıyor, korkarım." Başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor, tıpkı daha önce yaptığı gibi. "Kahretsin, küçük elf. Bu dudakları bütün gece öpebilirim."

Ona dokunabilmek için ellerimin serbest olmasını dileyerek inliyorum. "Sana dokunmak istiyorum." Sızlanıyorum ve o kıkırdıyor.

"Bu gece değil. Ama yakında. Söz veriyorum." Sağ ayağımı çözmeye başladı ve ben küçük bir sürtük gibi surat astım. "Sonrasındaki bakımını unutma." Önce bir elimi, sonra da diğerini çözmeye başlayarak bana hatırlatıyor. "Ben şimdi gidiyorum. Bir bileğimi bağlı bıraktım. Beş dakika içinde maskeni çıkarıp çözebilirsin. Tamam mı?"

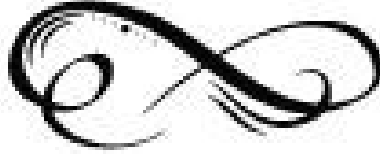
Lanet olsun.

Başımı salladım, hâlâ surat asıyordum. "Tamam."

Elimi kaldırıp sırtıma bir öpücük kondurduktan sonra ön kapıdan çıkıp gittiğini duyuyorum.

Bir yanım şimdi kalkıp kim olduğunu görmek için kapıya koşmak istiyor ama daha büyük bir yanım gizemi bozmak istemiyor.

Nasıl görüldüğünün umurumda olmadığını fark ettim. Bu kadar harika hissederken ve bana nasıl bakacağını bilirken olmaz.

Noel Baba

I küçük elfimi henüz becermek niyetinde değildim. O kısmı büyük finale saklamak istedim. Her ne kadar sikim ağrısa da ona sahip olmak için asıl amacım onu kendi isteğine boyun eğdirmek ve ona zevkle işkence etmek oldu.

Küçük fingirdek bir siren gibi. Bu gece beni transa geçirdi, sikim onun sıkı, sıcak ateşine gömülürken kendi başına bir akla sahipti.

Ve lanet olsun. O dudaklar. İkinin de tadı çok tatlıydı. İkisi de birbiri kadar bağımlılık yapıcı ve küçük elfimi terk etmekte zorlandım. Canavarımı o anda ve orada mutlu bir şekilde onun üzerine salabilirdim.

Ama onun şansına, bu yönüm başka bir günü beklemek zorunda kalacak.

Bölüm E ghtI

GUESS WHAT?

Agatha

Fya da uzun zamandır ilk kez bir Pazar günü uyuyorum. Normalde bu kadar tembel değilimdir. Genellikle güneş doğduğunda kalkarım ve yoga yaparım.

Kahvaltıdan önce güverteye çıkardım ama bu sabah yatakta kalmaktan çok mutluydum.

Evet, dün gece Noel Baba'mı ve bana ne kadar iyi hissettirdiğini hayal ediyordum. Rüyalarımda bile bana geldi, hala yüz­süz olmasına rağmen, ama sesi omurgamı ürperten derin bir törpüye sahipti ve dokunuşu beni bütün gece uyarılmanın zirvesinde tuttu.

Gözlerimi açtığımda oda aydınlık, pencerelerden içeri süzülen yaz güneşiyle dolu ve küçük yatak odamın etrafına bir an bakıp Noel Baba'nın dün gece burada olduğunu hayal etmeye çalışıyorum.

O zaman beni gizli bir kamerayla izliyor olabileceğini hatırlıyorum, bu yüzden çıplak vücudumu ortaya çıkarmak için yorganı üzerimden atıyorum ve ellerimi göğüslerimin üzerinde, ağrıyan klitorisimi bulmadan önce karın kaslarımda gezdirmeye başlıyorum.

Noel Baba'nın dokunuşunun anıları beni sararken göz kapaklarım kapanıyor ve daha fazla sürtünmeye neden olmak için kalçalarımı parmaklarıma doğru çekiyorum. Diğer elim göğüslerimi bulmak için yukarı çıkıyor, parmaklarım meme uçlarımı yuvarlıyor ve kısıtıyor, kendimi çalıştırırken Noel Baba'nın burada benimle olmasını cehennem gibi diliyorum. Sadece düşüncesi bile

Beni uçurumun kenarına gönderiyor ve sert bir şekilde boşalıyorum, bu sefer fişkırtmıyorum, ama yine de büyülü ve beni neredeyse bacaksız bırakıyor.

Telefonumun zil sesi bana yeni bir mesajım olduğunu söylüyor ve yavaşça dönüp komodine uzanarak onu alıyorum.

Noel Baba

İyi bir sabah geçiriyorsun gibi görünüyor, benim küçük elfim. Bugün izinliyim, bir saat içinde orada olurum.

Yıkandığınızdan, kolay erişebileceğiniz bir şeyler giydiğinizden ve saat 11'de maskenizi takarak kanepede oturduğunuzdan emin olun.

Bugün günü birlikte geçireceğiz.

Bu son cümle tüm vücudumda kelebekler uçuşmasına neden oluyor ve sırtarak aniden doğruluyorum.

Küçük Elf

Tamam Noel Baba.

Maskeyi kanepeye götürmeden önce hızlıca duş almak ve küçük, şirin, nane yeşili bir güneş elbisesi giymek için yataktan fırladım. Saat 10:59'da maskeyi taktım.

Saat 11'de ön kapı açılıyor ve tıpkı dün gece olduğu gibi kalbim beklentiyle çarpıyor.

"Tekrar merhaba, benim küçük elfim.

Muhteşem görünüyorsun." Sırıttıyorum.

"Yüzümü zar zor görebiliyorsun."

"Doğru, ama o maskenin altında nasıl görüldüğünü biliyorum. Vücudun da en az gülümseme kadar büyüleyici."

Elimde değil. Işınıyorum.

Kanepe yanıma doğru eğiliyor ve ben de koltuğumda kayarak vücudumu onun olduğunu düşündüğüm yere doğru eğiyorum.

"Dün geceden sonra nasıl hissediyorsun?" Gülümsüyorum.

"Harika."

"Rüyanda beni mi görüyordun? Bu yüzden mi bu sabah kendini tatmin etme ihtiyacı duydun?"

Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum ama sinirlerimi bastırıyorum. "Evet. Seni aklımdan çıkaramıyorum. Şey... Sesin, dudakların ve... ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Evet. İstiyorum." Kıkırdıyor. "Bugünkü oyunumuz bir tahmin oyunu. İki tur oynayacağız. Biri öğle yemeğinden önce, diğeri öğle yemeğinden sonra. Sana uyar mı?"

"Evet, Noel Baba."

Dudaklarını elimin arkasına bastırdığını hissetmeden önce elimi avucunun içine alıyor.

Anında yanaklarımın yeniden yandığını hissediyorum ve lanet olsun, kendimi ergen gibi hissediyorum. "Yemek masasına geçelim." "Yemek masasına geçelim" diyor, derin sesi

Ayağa kalkmam için beni çekiştirmeden önce kulağıma sıcak bir nefes veriyor. Gözlerimi kullanmadan hareket etmeye çalışırken garip hissediyorum, ama beni yemek masasına götürürken elleri üzerimde kalıyor ve sandalyelerden birine oturmama yardım ediyor.

"Burada bekle. Birkaç şey almam gerekiyor."

"Tamam." Sıcak dokunuşunun kaybolduğunu hissederek nefes nefese söylüyorum. Kulaklarım mutfağımdaki hareketini algılıyor ve parmaklarım maskemi çekip kimliğini ortaya çıkarmak için seğiriyor.

"Arkana yaslan ve rahatla, küçük elf." Derin sesi sıçramama neden oluyor, bu kadar yakın olduğunu fark etmemiştim.

Başımı sallayarak sandalyeye geri yaslanıyorum ve içimde biriken gerginliği hafifletmek için omuzlarımı düşürüyorum. Kulaklarım birkaç ses duyuyor. Başka bir sandalyenin sürtünme sesini duymadan önce masanın yüzeyine bir şeyler yerleştiriyor gibi geliyor. İlk başta onun da oturduğunu düşünüyorum ama sonra kot pantolonlu dizinin benimkinin arasına girmesi bana hâlâ ayakta olduğunu söylüyor.

"Ağzını aç." Sesi sessiz ama daha az talepkâr değil, ben de dediğini yapıyorum. "Açgözlü küçük dilini dışarı çıkar."

Yine, kalbim göğüs kafesimi kırmak üzereyken emrettiği şeyi yapıyorum, o kadar sert atıyor ki.

"Bunun tadına bak ve bana ne olduğunu söyle. Cevap vermeden önce dikkatlice düşünün, çünkü yanlış bir cevap ceza anlamına gelecektir."

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalktı ve sonra dudak büktüm.

Bu pek adil görünmüyor, ama kıkırdaması beni uysallaştırıyor ve bana bir tat vermesini bekliyorum. Dilimin üzerine patates cipsi olduğunu hayal edebildiğim bir şey konduğunda tuzun tadı damağımda patlıyor. Dudaklarımı kapatıyorum, cipsi çıtırdatmadan önce tuzu emiyorum. Dokunun ve lezzetin tadını çıkarıyorum.

"Patates cipsi," diyorum cipsi yuttuktan sonra dudaklarımı yalayarak.

"Aferin kızıma. Bir tane daha deneyelim." Memnun olmuş gibi konuşuyor.

"Aç." Tekrar ağzımı açıp dilimi dışarı çıkarıyorum. O an serin, Dilimin üzerine ıslak, ekşi bir yemek konuyor, yüzüm buruşuyor, limonun narenciyesi yüz ifademi yaltaklanmaya dönüştürüyor.

"Limon," diye tereddüt ediyorum, tükürmek için dilimi dışarı çıkarıyorum. Kucağıma düşüyor ve Noel Baba kıkırdıyor, alçak ve derin ve külotumu eritecek kadar sıcak.

"Bunu beğenmedin mi, küçük elf?"

"Ew. Hayır." Başımı sallıyorum, ekşiliği gidermek için bir içki içebilmeyi diliyorum.

Noel Baba yine kıkırdar. "Yeterince adil. Bir tane daha deneyelim. Aç."

İtaat etmeden önce sırtıyorum. Dudaklarımı ayırıyorum ve dilimi dışarı çıkarıyorum. Üzerine soğuk bir şey konuyor ve onu ağzıma çekiyorum. Dilimi üzerinde gezdiriyorum. Tadı tanıdık geliyor, bu yüzden ısıriyorum, daha tatlı tat tomurcuklarımda patlamadan önce çıtırtıyı hissediyorum.

"Kırmızı biber." Tadının tadını çıkararak törpüledim. "Aferin kızıma. Bu işte iyisin."

Sırtıyorum. "Ağzımdaki şeyleri severim."

"Hmmm. Eminim öyledir." Kıkırdıyor ve bacaklarının tekrar benimkilere doğru kaydığını hissediyorum. "Aç."

Bu kez mayonezin o eşsiz tadı çarpıyor yüzüme ve hızla yutuyorum. "Mayonez."

"Aferin. Bakalım bu seni kandırabilecek mi?"

Beni cezalandırmak için hata yapmamı istediğini anlayabiliyorum ve lanet olsun, hoşuma gitmese de kendimi onun cezasını isterken buluyorum, ki bu hiç mantıklı değil, bu yüzden ağzıma Coca-Cola damladığında, kasten yanlış bir şey söyleyerek hızlıca cevap veriyorum.

"Pepsi."

Homurdanıyor ve bir an sonra elleri elbisemin üstünü yumrukluyor, sonra da zorla önden yırtıyor. Yırtılma sesini duyunca nefesim kesiliyor ve klimanın serinliği göğüs uçlarıma çarptıkça memelerim serbest kalıyor.

"O Coca-Cola'ydı, küçük elf. Neden kasıtlı olarak yanlış bir şey söylediğin hissine kapılıyorum?"

"Bilmiyorum," diye yalan söylüyorum, göğsüm heyecanımla inip kalkıyor.

"Hmmm. Seni cezalandırmamı ister misin, küçük elf? Şimdi dürüst ol." Cevap vermeden önce dudaklarımı yaladım. "Belki."

Yine hırlıyor. "Aç."

Dişlerimi geçirmeden önce kirazın pürüzsüz yuvarlak yüzeyini hemen fark ediyorum ve tadı dilimin üzerine sızıyor. Çekirdeğin etrafını ısırp çiğnedikten sonra dilimi çekirdeğin üzerinde dışarı çıkarıyorum ve kucağıma düşmesine izin veriyorum.

"Kiraz." Ben sırtıyorum ve o yine kıkırdıyor. Bu böyle devam ediyor.

Krem şantinin tatlılığını, hardalın keskinliğini tadıyorum. Sonra çözemediğim bir şeyle karşılaşıyorum ve yanlış cevap verdiğimde külotum bedenimden sökülüyor.

Yine de durmuyor. Giderek daha fazla tat ağzımı dolduruyor, ama şimdi beni beslerken meme uçlarımla oynuyor ya da dilini göğüslerimin üzerinde gezdiriyor, dökülen çilek şurubu ve bal izlerini temizliyor.

"Küçük elf. Yemek yerken inanılmaz derecede seksi oluyorsun." Noel Baba dudaklarımı ısırmadan önce törpülüyor. Sesi şehvetle dolu ve klitorisime elektrik akımları gönderiyor.

Arada sırada biraz soluduğunu ya da homurdandığını duyuyorum ve zihnimde eli sikine sarılmış halde karşımda durduğu görüntüler canlanıyor. Beni beslerken kendini tatmin ediyor olabileceği düşüncesi vücudumu tepeden tırnağa ısıtıyor ve gerçekte ne olduğunu bilmediğim bir şeyin beklentisiyle nefes nefese kalmaya başlıyorum.

"Aç." Neredeyse acı çekiyormuş gibi homurdanıyor ve ben onun vereceği şey için çaresizce dilimi dışarı çıkarıyorum. Sonra boğuk bir inilti duyuyorum ve bir an sonra ılık tuzlu iyilik dilime fişkırıyor ve

Göğsümden bir inilti yükselirken ve ağzım dolmaya başlarken öne doğru eğilerek onu dışarıda bırakıyorum.

Yutkunuyorum ve haykırıyorum. "Daha fazla." Ve tohumundan daha fazlası geliyor. "Daha fazla," diye tekrar bağıriyorum ve ucunun ipeği dilime baskı yapıyor. Üzerini yalıyorum, ağzımı çevresine kapatıp emmeden önce dilimin ucu yarığına bastırıyor.

"Siktir, Aggie." İnliyor, eli başımın arkasına geliyor ve saçlarımı yumrukluyor.

Bana küçük elf değil de Aggie demesi hoşuma gidiyor. Daha kişisel hissettiriyor ve bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak ediyorum.

"Benim sıram." Aleti ağzımdan çekiliyor ve inliyorum, onu aramak için öne doğru eğildiğimde neredeyse sandalyeden yuvarlanıyorum.

İri elleri dizlerime geliyor ve beni sandalyede biraz öne çekmeden önce dizlerimi açıyor. Geriye düşüyorum, ellerim kendimi sabitlemek için koltuğun tabanına doğru savruluyor ve daha ne olduğunu anlamadan dilinin ipeğinin kıvrımlarımın arasından süzüldüğünü hissediyorum.

Haykırıyorum, bacaklarımı daha geniş açarak ona amıma tam erişim sağlarken başım geriye düşüyor. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi beni kucaklıyor, dili içime ulaşabildiği kadar dalmadan önce muhtaç tomurcuğumu okşuyor.

Onu bütünüyle yutmak için çaresizce ağzıyla buluşmamak için kendimi zor tutuyorum. Düşünmeden elim ileri uzanıyor, parmaklarım kalın ipeksi saçlara batıyor ve onu bacaklarımın arasında esir tutarak sıkıca kavriyorum.

Santa'dan alçak bir homurtu yükseliyor ve neredeyse geri çekilip ona dokunduğum için beni azarlamasını bekliyorum, ama elleri kalçalarımı daha sıkı kavriyor ve hızını artırıyor, amımı yemesi gereken nefis bir tatlıymış gibi yiyor.

"Evet." Nefes nefese kaldım. "Aynen böyle." Çenesindeki uzun kirli sakalların çiziklerini hissederek yüzüne daha sert vuruyorum.

Zevkim hızla artıyor ve bunu daha uzun süre devam ettirmek için hafifletmeden patlıyorum, kendimi yüzüne çarparken iki elim de kafasına yapışıyor.

"Aman Tanrım." Aşağı inmeye başladığımda nefes nefese kalıyorum ve vücudum gevşiyor.

Başını yavaşça bırakıyorum, kıkırdamasının hassasiyetimle dalga geçmesinin keyfini çıkarıyorum ve dudaklarımı talep etmeden önce önümde, göğüslerimin üzerinde bir iz bırakıyor. Bu yakıcı bir öpücük ve dilinde kendimi tadıyorum, benden bir inilti daha çıkarıyor.

"Siktir, Aggie." Dudaklarımı ısırırken pantolonunu indiriyor. "Sana doyamıyorum."

Alnını alnıma bastırdığını hissediyorum ve maskemi çıkarma dürtüsü neredeyse çok baskın geliyor. Oynadığımız oyun eğlenceli ama bu adamın kim olduğunu öğrenmek için yanıp tutuşuyorum. Oyun bittiğinde ortadan kaybolacağından ve beni uzun zamandır ulaşmayı arzuladığım yere götürenin kim olduğunu asla bilemeyeceğimden korkuyorum.

"Seni görmek istiyorum." Duygularımı biraz belli ederek fısıldıyorum.

"Henüz değil." Alnımdan geri çekiliyor ve yanlış bir şey söylediğimden endişeleniyorum. Şimdi gidecek mi? Günü birlikte geçireceğimizi söylemişti ama şimdi fikrini mi değiştirdi?

"Seni hiç görebilecek miyim?" Biraz daha itiyorum çünkü kendime engel olamıyorum.

"Eğer iyi bir kız olursan." Cevabını fısıldarken nefesi kulağımın üzerinde dalgalanıyor ve sonra benden uzaklaşıp gidiyor.

Bana geri dönüp beni ayağa kaldırmadan önce temizlendiğini duyduğumda gideceğine dair korkum çabucak yok oldu. Yırtık elbisemi çekiştiriyor.

Elbisemi tamamen çıkardı ve beni karşısında çıplak bıraktı. "Hadi biraz yemek yapalım." Elimi tutuyor, beni dikkatlice yönlendiriyor çıplak göğsünü ve kot pantolonlu kalçalarını sırtıma bastırıyor ve ellerimi arkadan yönlendirerek sandviç yapmama yardım ediyor.

Birlikte çalışırken kulağıma fısıldayarak ne yapmak üzere olduğumuzu anlatıyor ve ben de sürecin büyük bölümünde kendimi rahatlamış ve hoppa bir kız öğrenci gibi kıkırdarken buluyorum. Yemek hazır olduğunda beni kanepeye götürüyor, sandviçi yavaşça bana yediriyor ve benim de körü körüne ona yedirmeme izin veriyor.

İşleri karıştırdığının farkındayım ama o aldırıyor gibi görünüyor, sıcak kıkırdaması beni rahatlatıyor. Artık ona dokunmama izin veriyor ki bu yeni bir şey. Elbette daha önce başını tutmuştum ama şimdi elimi uzattığımda beni ağzına götürmesi için sakallı çene çizgisini kavriyorum. Parmaklarımın uçları yanaklarına ve alnına doğru ilerlediğinde, bakımlı bir adamın ipuçlarını veren yumuşak, pürüzsüz bir tenle karşılaşıyorlar.

Kısaca, bir kız arkadaşı ya da eşi tarafından bakıldığı için bakımlı olmasından endişe ediyorum.

Bu düşünce kalbimi parçalıyor.

"Noel Baba mı?" Endişeyle dudaklarımı ısırarak soruyorum. "Evet, küçük elf."

"Size bir soru sorabilir miyim?"

Bir süre sessiz kalıyor ve kendimi yeni bir ceza için hazırlıyorum ama asla gelmiyor.

"Bir soru." Sesi sakindi. Kızgın değil ama kararlı.

"Evli misiniz? Ya da başka bir kadınla ya da erkekle bir tür ilişki içinde misiniz?"

Kıkırdıyor. "Kesinlikle bir erkek ilişkisi yok." Küçük bir gülümseme bırakıyorum.

"Ve hayır Aggie. Evli değilim ya da başka bir kadınla ilişkim yok."

Eminim bu haberi duyunca nasıl gözle görülür bir şekilde rahatladığımı görüyordur. Bundan neden etkilendiğimi bile bilmiyorum. Bu sadece oynadığımız bir oyun. Bir seks oyunu. Başka bir şey değil. Bunu biliyorum ama yine de bir şekilde kalbim bu adamdan daha fazlasını istiyor. Bu çok saçma değil mi? Onu tanımıyorum. Tanımadığım ve hiç görmediğim biriyle daha fazlasını nasıl düşünebilirim?

Duygusal iniş çıkışlarımı yine Noel olmasına bağlıyorum. En bariz sonuç bu. Öyle olmak zorunda. Normalde bu kadar muhtaç ve duygusal değilimdir.

Noel Baba öğle yemeğimizi temizliyor ve ben arkama yaslanıp rahatlıyorum, hala tamamen çıplak bir şekilde sabırla onun yanıma dönmesini bekliyorum. Birkaç dakika sonra yumuşak bir müzik kulaklarımı dolduruyor ve Noel Baba'nın kanepede yanıma dönerken ahşap zemindeki ayak seslerini duyuyorum.

"İkinci raunt zamanı, küçük elf."

Sözleriyle kalbim hızla çarpıyor ve elinin benimkine kaydığını hissettiğimde, beni ayağa kaldırmasına ve başka bir yere götürmesine izin veriyorum. Santa beni biraz dürttüğünde kığım yatağıma düşüyor ve elini göğsüme bastırarak beni yatağına geri yatırıyor.

Tıpkı dün geceki gibi, bileklerim ve ayak bileklerim bağlı, onun için genişçe açıldım.

"Daha önce 'tadını tahmin et' oynamıştık. Şimdi size neyin nüfuz ettiğini tahmin etmeniz gerekiyor."

Sözleri içime işlediğinde bir nefes kaçarken kaşlarım havaya kalkıyor ve bacaklarımın arasında anında sıcaklık birikiyor.

"Görüyorum ki bu fikir hoşuna gitmiş." Noel Baba kıkırdar. "İşte bu yüzden benim oyunlarım için mükemmelsin, küçük elf."

Soğuk bir şeyin girişimi dürttüğünü hissetmeden önce cevap vermek için bir saniyem bile yok.

"Bana bunun ne olduğunu söyle."

Nesne yavaşça içime giriyor ve ben de onu karşılayarak rahatlıyorum. Noel Baba'm kadar kalın değil, ama uzun ve hala soğuk, bu yüzden buzdolabımdan gelmiş olmalı.

"Beni yemekle mi beceriyorsun?" İçimin derinliklerinde uyarılmanın çırpındığını hissederken bile soruyorum.

"Evet. Ne yiyeceksin küçük elf?" Yavaşça dışarı kaydırıyor ve tekrar içeri sokuyor.

"Bir ipucu alabilir miyim?" Ne kadar iyi hissettirdiğini görünce dudağımı ısırmadan önce nefes nefese kaldım. "Hayır." Homurdanıyor. "Şimdi ne oldu?"

"Bilmiyorum ama iyi hissettiriyor." Kalçalarım yatağın üzerinde yükselip itişlerini karşılarken itiraf ediyorum. Sonra onu serbest bırakıyor.

"Ağzını aç."

Nesne dilimle buluşmadan önce bana söyleneni yapıyorum ve tadabildiğim tek şey kendim oluyorum.

"Isır onu."

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalkıyor, ama yapıyorum, bir ısırık alırken dişlerimin içine batmasına izin veriyorum. Sert ve ağzımda çıtırdayarak kırılıyor ve sonra sırtıyorum.

"Havuç."

"Aferin kızıma."

Övgüsü karşısında inliyorum, o da kıkırdıyor ve havucu tekrar içime sokmak için bacaklarımın arasına geri koyuyor.

"Benim için havucu becer, Aggie." Hırıldıyor, ben de öyle yapıyorum, kalçalarımı döndürüyorum ve sebzenin iç sinir uçlarıma doğru kaymasına izin veriyorum.

Bunu tekrar tekrar yapıyorum, o geri çekilmeden önce zevkimin artmasına izin veriyorum.

"Yeni nesne. Nedir o?"

Başka bir nesne açıklığıma bastırıyor ve üzerinde bir çeşit kauçuk kaplama olduğunu düşündüğüm şeyi hissediyorum. Yeterince kolay kayıyor ve Noel Baba'mın onu kayganlaştırıcıyla kapladığını varsaymak zorundayım. Bana ilk giren uçta daha kalın, bana güzel bir gerginlik veriyor.

İnleyerek başımı sallıyorum. "Hiçbir fikrim yok."

Kıkırdıyor. "Bu oyun öncekinden biraz daha zor, değil mi?"

"Evet." Geri bastırmadan önce neredeyse tamamen dışarı kaydırırken kalçalarımı yuvarlayarak nefes alıyorum.

"Sanırım sana birkaç ipucu verebilirim." Beni bilinmeyen bir nesneyle sürekli sikerken dudaklarını k a l ç a m ı n iç kısmına bastırıyor. "Bu yiyecek değil."

Bir kahkaha patlıyor ve cevap vermeden önce alt dudağımı ısıırıyorum. "Bu gerçekten çok daraltmıyor."

Kıkırdıyor. "Güzel. Bunu bir alet kutusunda bulabilirsin."

Sikeyim. Şu anda içimde bir alet olduğu düşüncesi içimi sıkıyor. "Lütfen temiz olduğunu söyle." Nefes nefese kaldım.

"Elbette, küçük elf. Yepyeni ve tamamen sterilize edilmiş."

Başımı salladım, ona odaklandım. Bir şeyin sapı olmalı.

"Tornavida mı?"

"Hayır." Bu sefer daha derine sokuyor ve bana ne kadar uzun olduğunu gösteriyor. "Bir çekiç." Nefes nefese kekeliyorum, o da kıkırdıyor.

"Aferin kızıma."

Tanrım. Beni bir çekiçle beceriyor. En azından bir tanesinin sapıyla. Ve bu neden zaten kaygan olan açıklığımda daha fazla ısı birikmesine neden oluyor?

"Hoşuna gitti mi? Vücudun bir parçası olmayan bir şey tarafından becerilmek." "Evet." Nefes nefese kaldım.

"Lanet olsun. Daha fazla dayanamayacağım." Uyarılmamdan açıkça etkilenmiş bir şekilde hışırıyor. "Gelmek ister misin, güzelim?"

"Evet." Nefes nefese kalıyorum ve beni çekiçle daha sert ve daha hızlı sikiyor. "Güzel."

Bir seks oyuncağının tanıdık vızıltısı kulaklarımı dolduruyor ve bir an sonra klitorisime bastırıyor. Otuz saniye bile dayanamıyorum. Çekicinin kalın sapı ve titreşen oyuncak beni uçurumun kenarına fırlatıyor.

İçimden fişkıran spreyi hissediyorum ve biter bitmez, Noel Baba'nın ağır ağırlığı vücudumda gezinirken amım boşalıyor ve zonkluyor. Ve yukarı. Ve yukarı.

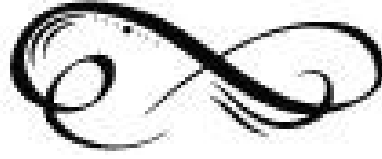
"Ağzını aç." Talep ediyor ve ben de kalçalarının çıplak göğüslerimin yanlarına bastırıldığını hissederken bunu yapıyorum. Aletinin baskısı dudaklarımı daha da aralıyor ve kendini içime bırakıyor. Ağzımı sıkmeye başlarken yatağımın baş ucunda kendini desteklediğini hayal edebiliyorum. Vücudunun aşağısından bana baktığını, aletinin acı verici bir şekilde genişlemiş ağzımın içinde kayboluşunu izlediğini hayal ediyorum.

Ve lanet olsun, buna bayıldım.

Önce yavaşça hareket ediyor, girip çıkarken dilimi şaftına bastırıyor, ama kontrolünü çabucak kaybediyor, sanki öğürmememe neden olduğunda nasıl tepki vereceğimi görmek için beni test ediyormuş gibi inanılmaz derecede daha fazla bastırdıkça itişleri daha zorlu hale geliyor.

Bunu yaptığımda inliyor ve ben burnumdan nefes almaya çalıştıkça, ağzıma tamamen hakim olmasını istedikçe bu beni ateşliyor. Hayal kırıklığına uğratmıyor, neredeyse boğulurken uzunluğu boğazımı ihlal ediyor. Ağzımı şiddetle sikerken, vücudum şiltenin üzerinde zıplıyor ve arzularını üzerimde serbest bırakma hissi beni tamamen tüketiyor.

Noel Baba'nın bağımlılık yaratan saldırısı çok uzun sürmüyor ve ben farkına bile varmadan, daha fazlası için çaresizce onun teklifini yutuyorum.

Noel Baba

T Küçük elfimin ağzında kaybolan sikimin görüntüsü sarhoş ediciydi! Dudaklarının sikimin etrafına sarılması inanılmaz bir histi. onu. Dilinin ipeği hassas etimin üzerinde kayarak ona baskı yapıyordu. Sınırlarını zorlama açlığıyla kendimi daha da içeri soktum, beni kabul edip etmeyeceğini görmek için boğazına bastırdım. İstilam karşısında vücudu sarsıldı ve o öğürürken ben de inledim. Sadece o öğürme sesinden bile sikimin kalınlaştığını hissettim ve nefes alamadığı gerçeği beni daha da heyecanlandırdı.

İçimdeki canavarı.

Kendimi tutmam gittikçe zorlaşıyor. Canavarımı uzak tutmak ve ona teslim olmamak ve şimdi onu kırmak.

Gerçi istediğim zaman sabırlı bir adam olabiliyorum. Küçük elfim için şanslıyım.

Ben onun dünyasını sonsuza dek değiştirmeden önce çok az zamanı kaldı.

Bölüm Nİ ne

PARTY POOPER

Agatha

Wazartesi sabahı, bu akşamki seks partisini iptal etmek zorunda kalacağımı hiç şüphesiz biliyordum. Potansiyel olarak sahip olma beklentisi

Bu sabaha kadar beni oyalayan Noel Baba'ydı ama onun beni ve partileri uzun süredir izlediğini bilmek konuklarımla yaptığım anlaşmayı ihlal ediyor. Bunun gizli olması gerekiyordu ve kimliğini bilmediğim bir adam çok fazla şeye tanık oldu. Bu yüzden yapmam gereken aramaları yaptım ve iptal ettim, benimle kalan sürpriz bir misafirim olduğunu ve önümüzdeki haftalarda herkese yeni bir yer bildireceğimi açıkladım.

Umutsuzca görmezden gelmek istediğim, ancak yapamayacağımı bildiğim bir diğer farkındalığım da, muhtemelen en yakın zamanda yeni bir kiralık eve taşınmak zorunda kalacağım.

Bir yanımda bu adamın beni izliyor olmasından hoşlanıyor, çünkü bu yanımda biraz akli dengesi yerinde olmayan bir yanımda. Ancak diğer yanımda, güvenlik sorunları olduğu aşikâr olan bu evde güvenliğimin ve anonimliğimin risk altında olduğunu biliyor. Göze batmayan biri için, yaptığım her şeyin göz önünde olması iyi değil, özellikle de Vixen's Lodge skandalı kamuoyunda çok tazeyken.

Noel'e sadece birkaç gün kaldığı için, taşınacak yeni bir yer bulmanın imkansız olacağını biliyorum, bu yüzden şimdilik yerimde kalmak zorundayım.

Dün Noel Baba ile geçirdiğim gün bir başkaydı. Kişisel bir şey konuşmamış olsak da onun arkadaşlığından keyif aldım. Onun burada olmasından ve kaçmak zorunda kalmamasından hoşlandım.

Kalın gövdesiyle ağzımı siktikten ve boğazımdan aşağı boşaldıktan sonra, bileklerimi ve bir ayak bileğimi tekrar serbest bıraktı ve sonra benimle birlikte yatağa kaydı, saçlarımı okşarken beni çıplak tarafına çekti.

Uykuya daldım, bu güzeldi ama uyandıgımda moralim bozulmuştu çünkü gitmişti ve geriye kalan tek şey bir nottu.

Küçük Elf

Beni son derece memnun ettiniz.

Seni terk etmek istemedim ama kalmak oyunun bir parçası değil.

Yarın temasta olacağım.

Bu arada, tedavi sonrası bakımınızı unutmayın.

Xx Santa

Mektubu seviyorum ama aynı zamanda nefret de ediyorum. Nefret ettiğim şey '*kalmak oyunun bir parçası değil*' kısmı. Bunun ciddi bir şey olmadığını hatırlatıyor. Bu anlaşmanın bir son kullanma tarihi var ve bu tarih hızla yaklaşıyor.

Bütün gün ondan haber alamadım. Bir kez daha telefonu elime alıp numarasını çevirme isteği duyuyorum. Bunu en son yaptığımda cezadan hoşlanmamıştım ve cezanın anlaşmamızı bozmak olabileceğinden de korkuyorum, bu yüzden biraz online alışveriş yaparak ve kiraladığım evi baştan aşağı temizleyerek kendimi meşgul ediyorum.

Kendime akşam yemeği hazırlarken, tek geleneğim olan Noel kurabiyelerinden yarınki Noel arifesine yetiştirmek üzere bir parti pişiriyorum.

Saat 19:45 sularında Noel Baba'nın telefonu çaldı ve cevap vermek için çabaladım, yeterince hızlı olmazsam cezalandırılacağımdan değil, cevap vermezsem sesini bir daha asla duyamayacağımdan endişeliydim.

"Misafirleriniz nerede?"

Ses tonu sert ve hiç de şakacı değil, bu yüzden ne demek istediğini anlamam biraz zaman alıyor.

"Bu akşamki partiyi iptal ettim. Kimse gelmiyor."

"Ne yaptın?!" Sesi telefondan öfkeyle yükseliyor ve kalbim sıkışıyor.

"Bütün gün oturup beni izlediğine göre bu sabah partiyi iptal etmek için yaptığım telefon görüşmelerini duymuşsundur diye düşündüm." Kızgınlığımı belli ederek tersliyorum.

"Çalışıyorum, Agatha. Bütün gün oturacak vaktim yok." Karşılık verdi ve ben irkildim. "Partiyi neden iptal ettin?"

Telefonu kapatmayı düşünüyorum çünkü onun alaycı tavrı beni sinirlendiriyor ama kapatmıyorum çünkü ben de muhtacım.

"Bazı güvenlik sorunlarım var gibi görünüyor. Misafirlerime yalan söyleyip izlenmediklerini söyleyemem. Muhtemelen kaydediliyorlar."

Sessiz.

"Bu ne kadar eğlenceli olsa da, Santa. Uymam gereken anlaşmalar var ve kameralarınız büyük bir ihlal. Kendinizden başka suçlayacağınız kimse yok."

Lanet olsun. Ateşle oynuyorum. Ne söylediğimi duyması gerektiğini biliyorum, ama nasıl tepki vereceğini de bilmiyorum, çünkü sikiinin beni doldurmasının ne kadar iyi olduğundan fazlasını bilmiyorum.

"Maskeni tak hemen!" Hattın aşağısında daha da yüksek sesle bağırıyor ve ben de ona uymak yerine, ona meydan okuyarak telefonu kapatıyorum.

Telefonum tekrar çaldığında cevap vermiyorum, göğsüm kendi hayal kırıklığımla kabarıyor ama aynı zamanda onu hayal kırıklığına uğrattığım için endişeleniyorum. Onu memnun etmek istiyorum ama sırf biraz sikim kalkacak diye başkalarının özel hayatını riske atamam.

Aniden ışıklar sner.

Bir ığlık atarak koltuktan fırlıyorum, telefonum tekrar almadan önce gözlerim çılgınca etrafa bakıyor, sessizlikte yüksek sesle tizleşiyor.

Sonunda ellerim titreyerek cevap vermeden önce beş kez çalmasına izin verdim. "Beni test etme, Agatha." Hırlıyor. "Gzbağı maskesini hemen tak!" "Neden?" Ben bağırıyorum, o tıslıyor.

"nk oraya gelip seni cezalandıracağım." Hay sikeyim.

Kalbim heyecanla çarpıyor ve amım beklentiyle sıkılıyor. Benim neyim var böyle? Beni kontrol etmeye alışıyor. Neredeyse beni tehdit ediyor. Kahretsin, şiddete başvurmayacağı ne malum?

Bunları bilmeme rağmen, ağzım hala açılıyor ve kelimeler ağzımdan kaçıyor.

"Tamam."

Hemen telefonu kapatıyor ve ben de telefonun fenerini kullanarak yatak odamdaki maskeyi bulup kanepeye geçiyorum ve maskeyi takıyorum. Hala ona kızgınım ve n kapının açıldığını duyduğumda meydan okuma ihtiyacı hissediyorum.

Ayak sesleri yaklaştıkça kalbim daha da hızlanıyor, kan kulaklarımdan akıyor. Sonra uzanıp maskemi yırtıyorum. Gözlerim evimin içindeki boğucu karanlığa uyum sağlayıncaya kadar açılıyor.

Önümde bir adam silueti duruyordu, yüzü siyah bir kar maskesiyle kaplıydı.

"Tak onu yerine!" Kükrüyor ve ben korku içinde ciyaklayarak koltuktan fırlayıp odama kaçıyorum. Ayakları arkamda gürlüyor ve beni kolayca yakalayıp yüzüstü yatağıma yatırıyor, güçlü elleri bileklerimi bir şeyle bağlamayı başarana kadar arkamdan sabitliyor. Çığlık atıyorum ama battaniyemin içinde boğuluyor ve onu uzaklaştırmaya çalışarak çırpınıyorum. Ellerimi bağlar bağlamaz maskeyi tekrar kafama geçiriyor ve karanlıkta görebildiğim azıcık şey de zifiri karanlığa dönüşüyor.

Sert elleri beni yuvarlıyor ve hayal kırıklığı içinde nefes alıyorum. "Ne oluyor Aggie?"

Birbirimizi tanıyormuşuz gibi adımı kullanması beni sinirlendiriyor.

Kim olduğunu bilmiyorum. Onun hakkında bir ilişkisi olmadığı dışında hiçbir şey bilmiyorum. Ya da o öyle söylüyor. Bildiğim kadarıyla koca bir yalancı olabilir.

"Sana ne oldu böyle?"

"Beni kızdırdın. Yatak odası oyunları oynarken sana boyun eğeceğim, ama iş hayatım üzerinde herhangi bir kontrolün olduğunu düşünme. Kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yok. Kim bilir ne kadar zamandır beni takip ediyorsun ve hala insanları bilmeden kendilerini sana ifşa etmeleri için evime davet etmemi mi bekliyorsun ve kamerada yakaladıklarını izleyen başka kim varsa?"

"Bu evi benden başka kimse göremez." Tıslıyor.

"Öyle diyorsun. Ama ben sizi tanımıyorum. Sizi sıraya dizesler fark edemem, hatta Facebook'ta takip etmek için adınızı bile bilmem. Oyununu oynayacağım ama misafirlerimi riske atmayacağım."

Tekrar konuşmadan önce birkaç saniye sessiz kalır. "İyi.

Ama yine de bir velet olduğun için cezalandırılıyorsun."

Beni yataktan sürüklüyor ve ellerim arkamdan bağılyken dengemi bulmaya çalışırken kayarak yere düşüyorum. Beni yerde manevra yaparken sert elleri üst kollarımı sarıyor, beni yatağa doğru bastırıyor ve bir an sonra aletin sıcak ipeğı dudaklarımı dürtüyor.

"Aç. Ağzını sikeceğim. Ve nazik olmayacağım." Tanrım.

Sözleriyle b a c a k l a r ı m ı n arasında sıcaklık birikiyor, belli ki bunun bir ceza olduğunu anlamamış ve ağzımı genişçe açıyorum, çok kolay bir şekilde teslim oluyorum.

Ağzımı sikeceğini söylerken doğruyu söylüyordu.

Yaptığı şey tam olarak bu.

İlk acımasız hamlesinden itibaren zorla öğürüyorum, gözlerim anında sulanıyor. Kalın şaftının etrafında inliyorum, boğazıma vurdukça ses boğuklaşıyor. Her itişine hazırlanmak için çok az zamanım var ve defalarca öğürüyorum, horozu boğazımı işgal ediyor, sadece ağzımı cezalandırırken ara sıra nefes almama izin veriyor.

Dünkünden daha acımasız ve alışık olmadığım bir şiddetle yapılıyor. Seks partilerindeki birçok erkek ağızları bu şekilde sikmeyi sever. Bu nihai bir hakimiyet. Ve ben biraz seks sapığı olduğum için, beni dölleriyle boğduğu zaman, belki de bu adamı hiç tanımadığım korkusuyla titrerken bile içimden ağlıyorum.

İşi bittiğinde beni birkaç dakikalığına bırakıyor, nefes nefese ciğerlerimi tekrar oksijenle doldurmaya çalışıyorum, bedenim güçlü durmaya çalışmaktan zayıf düşüyor.

Noel Baba'nın evimde dolaştığını duyabiliyorum, bana dönmeden önce her ne halt yapıyorsa onu yapmak için zaman ayırıyor.

"Kalk." Sesi sert ama artık o kadar da öfke dolu değil. Kalkmama yardım edecek ellerim olmadığı için ayağa kalkmaya çalışıyorum. Titreyen uzuvlarım hiç yardımcı olmuyor. Noel Baba'nın iri eli kolumun üst kısmını sarıyor ve beni çok uzak olmayan bir yere götürüp bir çeşit bileklerimin her birine kelepçe taktım.

Kollarımı sabitledikten sonra bileklerimdeki bağı çözüyor ve her bir kolumu başımın üzerinde tutup kelepçeyi bir yere bağlıyor. Sonra ayak bileklerimi kelepçeliyor, sonra da bir ayırma çubuğunun tanıdık tıktısıyla ayırıyor ve duruşumu garip bir şekilde genişlemeye zorluyor.

"Gelmek ister misin, benim küçük elfim?"

Derin sesi sessizlikte beni ürkütüyor ve hızla başımı sallamadan önce sarsılıyorum.

"Evet."

"Neden titriyorsun?" Tersledi ve ben biraz irkildim.

Duygularım özgür kalmak için savaşıırken gözlerimin arkası ısınıyor ve alt dudağımı ısırp başımı sallıyorum.

"Aggie." Sesi bu kez daha yumuşak, az önceki sert tonu artık yok. "Bana durmamı söyleyebilirsin, duracağım."

Kahretsin. Yapabilir miyim? Benimle oyun mu oynuyor emin değilim.

Beynimdeki duygusal karmaşayı anlamakta zorlanıyorum. Acımasız sert sikişleri severim. Bu bana yabancı değil, o zaman neden yaptığı şey bende ağlama isteği uyandırıyor?

Diğer soru ise, onun durmasını istiyor muyum?

Onun durmasını istemeliyim. Bir yabancıнын bana bunları yapmasına izin vermemeliyim.

Yine de istiyorum. Hepsini istiyorum. Bedenimi ve kalbimi acıtsa bile.

Bu kafa karıştırıcı. Yatak odasında hükmedilmekten hoşlanıyorum ama günlük hayatımda değil. Bu yanımlı kontrol etmeye çalışması beni tepelere doğru koşturmalı. Öyleyse neden kalıyorum? Neden incinme ihtimalim varken kendimi bu duruma sokuyorum? İncinecek miyim?

Alt dudağım titriyor ve duygularımı kontrol altına almaya çalışırken derin bir nefes çekiyorum.

"Kahretsin." Sessizce mırıldanıyor, elleri kelepçeyi açmak için bileğime gidiyor.

"Hayır." Ben ağzımdan kaçırıyorum, elleri kıpırdamıyor. "Geri alma. Durma."

Elinin çekildiğini hissediyorum ve uzun bir süre her şey sessiz kalıyor. Sonra sıcak parmakları yanaklarımı siliyor ve bir damla gözyaşının maskeyi aşırıp kaçtığını fark ediyorum.

"Benden korkuyor musun, küçük elf?" Ona cevap vermedim.

"Olmalısın." Bana inanılmaz derecede yakın fısıldıyor. "Daha önce söylediklerinde haklıydın. Beni tanımıyorsun. Herhangi biri olabilirim. Öyleyse neden sana bunu yapmama izin veriyorsun? Neden durmamı istemiyorsun?"

"Oyunu bitirmeliyiz." Yeterli olacağını umarak fısıldıyorum.

"Bu akşamki oyunun seni şımarıklığın için cezalandırdığının farkındasın, değil mi?" Diye kestirip atıyor.

"Evet." Başımı sallıyorum ve parmakları çenemi sertçe kavlıyor.

"Şu anda benim merhametime kalmış durumdasın. Sana *her şeyi* yapabilirim ve sen beni durduramazsın."

"Evet. Biliyorum." Kahretsin, neden vücudum titremeyi bırakmıyor?

"Neden bunu yapmama izin veriyorsun?" Hırlıyor ve kollarım başımın üstünde bağlı olmasaydı omuz silkiyordum.

"Bilmiyorum."

Çenemi itiyor ve bir an sonra eli sağ kık yanağıma sert bir tokat atıyor. Tekrar önümde hareket ettiğini hissetmeden önce avucunun acısını hissederek haykırıyorum, elleri göğüslerimi okşamak için yukarı geliyor.

"Neden tamamen yabancı birinin seninle birlikte olmasına izin verdiğini bilmiyor musun?" Dişleri meme ucuma batıyor, sadece bir ısırık acıya neden olacak kadar sert, ama aynı zamanda bir ton zevk.

"Hayır." Haykırıyorum, sesimdeki titreme şehvet beni tüketmeye başladığında kayboluyor.

"Bize katılması için bir arkadaşımı çağırırsam nasıl olur? Tanımadığın başka birini. Hoşuna gider mi?"

Bu düşünce karşısında kalbim tekliyor ve başımı sallıyorum. "Hayır."

"Neden? Gittiğin partilerde birden fazla erkeğin seni becermesine izin veriyorsun. Kızlara da.

Birini bize katılması için davet etsem neden hoşuna gitmesin?"

Başımı sallıyorum, cevabı biliyor ama itiraf etmek istemiyorum.

Ellerini kalçalarımın kıvrımlarında gezdirdikten sonra ağlayan göbeğime doğru bir yol açıyor ve orada klitorisimin etrafında dönmeye başlıyor.

"Neden, Agatha?"

Yine başımı sallıyorum ve başparmağı klitorisimle bir enstrümanın telleri gibi oynarken üç parmağını içime sokmadan önce tıslıyor. Kıvrılan parmakları içimdeki kutsal noktada çalışıyor, başparmağıyla birlikte hızla zevk veriyor ve tenime bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Sonra duruyor, elini çekiyor.

"Neden, küçük elf?"

Ağzımı kapattığımda, göğsümün üzerine dökülen soğuk sıvının ısırgı beni sarsıyor. Sonra parmaklarını tekrar sokuyor ve beni onlarla beceriyor, yavaş ve yumuşak, kıvrılıyor ve geriliyor, patlayacağımdan emin olana kadar beni yeniden inşa ediyor.

İşte o zaman geri çekilir.

Ne yaptığını anladığımda sırtıyorum. "Ben kenarların kraliçesiyim, Noel Baba." Nefes nefese kaldım ve o da gıdıkladı.

"Öyle mi?"

"Evet."

Başımı

salladım.

"O zaman bunu ne kadar uzatabileceğimizi görelim. Ama bil diye söylüyorum, güvenli kelime soruma cevap vermektir."

Sikeyim.

Kendi iyiliği için fazla zeki.

Parmaklarını tekrar içeri sokuyor, dudakları boynumdaki, kulaklarımdaki ve göğüslerimdeki hassas etlerin üzerinde geziniyor, saatlerce gibi görünen ama muhtemelen sadece dakikalar süren bir süre boyunca beni çalıştırıyor.

"Bana nedenini söyle, Aggie. Neden başkasına değil de sana bunu yapmama izin veriyorsun?"

Başımı şiddetle sallıyorum, vücudum kıvranırken, ter içinde kalırken ve onu kendi oyununda yenmeye çalışırken hayal kırıklığıyla doluyken duygularım zevkimle birlikte artıyor.

"Neden ben?" Kulağıma fısıldıyor, ben de sızlanıp yalvarıyorum.

"Lütfen, Noel Baba."

Kıkırdıyor. "Gelmek ister misin, küçük elf?"

"Evet."

"Yine itaatsizlik mi edeceksin?"

Yarın bu oyunun son günü olduğu için bu kısmı halledebileceğimi düşünüyorum. Zorlandığım diğer kısım. Bunun bittiği kısım.

"Hayır, Noel Baba. Uslu olacağım." Yalvarmadan önce törpüledim.

"Lütfen."

"Tek **y a p m a n** gereken," diyor bu kez dudaklarıma karşı, "bana bunu yapmama neden izin verdiğini söylemek. Söyle, ben de gelmene izin

vereyim."

Cezam dayanılmaz hale geldikçe sıcak gözyaşlarım serbest kalıyor. "Çünkü sadece seni istiyorum."

"Aferin kızıma," diyor dizlerinin üzerine çöküp başparmağını diliyle değiştirmeden önce.

Sert bir şekilde çarpıyorum, sanki bir şimşek içimden geçiyor ve beni uzun, çırpınan bir ritim için tüketiyor. Coşku dalgaları vücudumda tekrar tekrar uğulduyor ve nihayet yüksekliğimden aşağı indiğimde bacaklarım pes ediyor, beni kollarımdan asılı bırakıyor, nerede olursam olayım.

"Bu iş daha bitmedi, küçük elf." Bana doğru eğilirken Noel Baba'nın törpüsü kulağıma yaklaşıyor. "Bu itaatsizlik gösterin beni çok öfkелendirdi. Ve soruma bu kadar uzun süre cevap vermeyi reddettiğin için daha da kızgınım. Sana bir şey sorduğumda, her zaman mutlak gerçеkle cevap vermelisin." Uzaklaşıyor, sıcaklığı anında kayboluyor. "Ayağa kalk."

Ayaklarımı yere basıp titreyen bacaklarımı itaat etmeye zorluyorum. Ayağa kalkar kalkmaz bileklerimdeki kelepçeleri çözüyor ve bacaklarım ayırıcı çubuğun garip pozisyonunda beni dik tutmak için savaşıırken neredeyse yere düşüyorum.

Sonra dışarı çıkıyor, kendini dışarı bırakırken ayak sesleri azalıyor, başka bir şey söylemeden kapıyı çarpıyor.

Noel Baba

I Çok kızgınlım. Partiyi iptal etmesine değil. Bu bir sınavdı. Ama tavrı ve itaatsizliği, kendine güven eksikliği ile birleşince saygı duymak, beni çok kızdırıyor.

Agatha Fiera hazırlıklı olsa iyi olur, çünkü hazırlıklı olmazsa son oyunumuzdan sağ çıkamayabilir.

Onuncu Bölüm

RUN!

Agatha

I kendimle savaş halindeyim. Bir yandan, dün gece bana davranış şekli yüzünden Santa'ya ya da her kimse ona hâlâ kızgıyım. Önce benim seks partimi kontrol etme hakkı olduğunu s a n d ı . Sonra beni cezalandırdı, evet, sanırım bunu yapması gerekiyordu, ama sonra beni bilmesini istemediğim bir şeyi itiraf etmeye zorladı. Sonra dedi ki, *'Sana bir şey sorduğumda "Her zaman mutlak gerçeikle cevap verin.*

Ne lanet bir ikiyüzlü. O benim hakkımda çok şey biliyor ama ben onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ona doğruyu söylememi bekliyor ama karşılığında bana hiçbir şey vermiyor.

Bu adamla ilgili kafam çok karışık. Çılgınca. Davranışlarından dolayı ondan nefret etmem gerekirken, bana verdiği cezayı her düşündüğümde içim ihtiyaçla doluyor. Acımasız olsa da, tamamen oradaydım ve bu deneyimi seviyordum.

Ama sonra, bana karşı bu kadar soğuk davrandığı için kızdım, özellikle de bileklerimi serbest bırakıp beni kendi başımın çaresine bakmaya bıraktığında.

Ama aptalca bir şekilde, elektriğim hala kesik olmasına ve elektrik kutumda hala kocaman bir kilit olmasına rağmen onu özlüyorum. Yine de zavallılığım kazandı.

Her beş dakikada bir aradı mı ya da mesaj gönderdi mi diye telefonumu kontrol ediyorum.

Ciddiyim. Sanırım kafamı kontrol ettirmem gerek.

Bugün Noel arifesi olduğu için kasabaya gidip kasaptan sipariş ettiğim jambonu aldım, taze sebzeler aldım ve önümüzdeki birkaç gün için atıştırmalıklar stokladım.

Noel, ben çocukken ailem alkol tüketiminde aşırıya kaçana kadar eğlenceliydi. Şimdi, annem ve kız kardeşimin nerede olduğunu bile bilmiyorum.

Yine de babamın nerede olduğunu biliyorum. Onun yakınında olmadığı için mutluyum.

Noel'i birlikte geçirecek kimsem olmadığı için, kutlamaları yalnız yapma eğilimindeyim. Ya da belki de yalnızlık daha iyi bir terim.

Buna alışkınım. On yıldan fazladır böyle. Sadece ben, televizyonum ve pişirdiğim Noel kurabiyeleri var.

Hiç Noel ağacı almadım ama bugün çiçekçiye uğradım ve içinde pille çalışan küçük bir yıldız olan kocaman bir çiçek aranjmanı aldım. İlk kez herhangi bir Noel dekorasyonu getirdim. Sadeliği bile yeterli. Mükemmel bir şey.

Güneş batarken ve küçük kiralık evim karanlığa gömülürken, yanımda yeni çiçek aranjmanımıla güverteme açılan açık cam kapıların yanında yere oturuyorum ve küçük yıldız ışığını yakıyorum. Üzerinden belli belirsiz ılık bir parıltı sızıyor, bir şey görmeye pek yaramıyor ama en azından güzel görünüyor.

Burası göl kenarı çok güzel. Bu evi satın alacak kadar param olmasını çok isterdim. Eskiden böyle düşünürdüm, ama artık o kadar emin değilim, Büyük Birader'in izlediğini düşününce. Yine de Noel Baba'mın izlediğini bilmek, her kimse, kendimi daha az yalnız hissetmemi sağlıyor.

Saat 22:00 olduğunda Noel Baba'dan hala haber alamamıştım ve kendimi kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissetmeye başlamıştım, bu yüzden telefonu ve bir mum alıp karanlık evden çıktım ve çimenli tepeden aşağıya, gölün üzerinde yer alan iskeleye doğru yürüdüm. Ayaklarım suyun kenarından sarkarken, yıpranmış kerestenin üzerine uzanıp yıldızlara bakıyorum ve yeryüzünün güzelliğinin beni pozitif enerjiyle doldurmasına izin veriyorum.

Buraya taşınmadan önce çok sakin ve rutin bir hayatım vardı. Vixen's Lodge skandalından önce. Şimdi ise çok gerginim, günahkâr davranışlarımın ortaya çıkmasından ve bir daha böyle bir günahı yaşamamaktan korkuyorum. Bu yüzden konumumu riske atmama rağmen seks partilerine devam ettim. Yine de daha önce hissettiğim gerçek huzuru bulamadım. Dünyadaki tüm meditasyon ve yoga beni o yere geri getiremedi. Yine de, bazen Noel Baba'mın yerine geçtiğimde, kendimi uzun zamandır hiç olmadığım kadar kendimle bütünleşmiş hissediyorum.

Saat 11'e geldiğinde, telefonun sessizliğinin Noel Baba'nın oyunumuzdan çekildiğine dair açık bir mesaj olduğunu anladım. Ne de olsa bir saat içinde anlaşmamız sona erecek. Saat on ikiyi vuracak ve Noel Arifesi Noel Günü'ne dönüşecek ve ben bir yıl daha yalnızlığım la baş başa kalacağım.

Muhtemelen en iyisi bu. O muhtemelen erkeklerin en kötüsü ve ben muhtemelen şu anda hayatta olduğum için şanslı bir şans yakaladım. Belli ki yabancılarla konuşmamam gerektiğini hiç öğrenememişim.

Başımın yanındaki iskelenin ahşap yüzeyindeki telefonun titreşimi sessizce çalmaya başladığında yüksek sesle duyuluyor. İrkiliyorum, telefonu kapmak için ayağa fırlıyorum, ama telefon iskelenin üzerinde sıcıyor. Telefona doğru hamle yaparken nefes nefese kalıyorum ve kenardan suya yuvarlanmadan önce tam zamanında yakalıyorum.

Kahretsin. Çok yakındı.

Üçüncü çalışında hemen cevap verdim.

"Yakın kesmek."

Onun sesi.

Kahretsin.

Neden derin törpüsü beni bu kadar etkiliyor?

"Bir saatimiz var, küçük elf. Finale hazır mısın?"

Hayır.

"Evet." Nefes alıyorum, kalbim beklentiyle çarpıyor.

"Emin misin? Sana bu geceki oyunun ne olduğunu söylemeden önce geri çekilmen için son bir şans vereceğim, çünkü bunu yaparsak, küçük elf, sonuna kadar gideceğiz."

Bu ne anlama geliyor?

"Önce herhangi bir soru sorabilir miyim?"

"Hayır. Şimdi ve burada sen karar ver." Gürledi. "Ve unutma ki senin hakkında her şeyi biliyorum, Agatha Marie Fiera, Roma ve Dougal'ın kızı. Elizabeth'in kız kardeşi." Yüksek sesle hava almam üzerine kıkırdıyor. "Sen sadece nasıl ses çıkardığımı, tadımı, kokumu ve hissettiğimi biliyorsun. Adımın ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Ailemin kim olduğu hakkında. Nerede yaşadığımı. Neye benzediğimi. Hayatımı kazanmak için ne yaptığımı." Yine kıkırdıyor. "Çok çirkin olabilirim, Aggie. Gerçekten çirkin, ya dıştan ya da içten." Gıdıklıyor. "Ya da ikisi de. Son oyunumuza katılmadan önce ne istediğinden emin ol küçük elfim, çünkü bu şimdiye kadarkilerin en iyisi. Ama benim için mi en iyisi... Yoksa senin için mi?"

Anladım. Beni korkutmaya çalışıyor, değil mi? Daha fazla beklenti yaratmak için bazı şeyleri ikinci kez tahmin etmemi sağlıyor. Ben o kadar kolay korkmam.

Sanırım.

"Ben oynarım." Çok fazla düşünmeden söylüyorum ve bu sefer telefonda hırlamadan önce sesli bir şekilde hava aldığını duyuyorum.

"Seni yakalamadan önce evine dönüp kapıyı kilitlemek için gece yarısına kadar vaktin var, çünkü bu gece benim küçük elfim, ben avcıyım ve sen de benim avımsın."

"Ne?"

"Beni duydun, Agatha. Şimdi, benim nasıl bir avcı olduğumu ve senin nasıl bir av olduğunu merak ediyor olmalısın, çünkü unutma, beni tanımıyorsun. Buraya taşındığın andan beri seni takip eden adamım. Evinde kadınları ve erkekleri sikmeni izledim. Kendini becermeni izledim. Elektriğini kapattım, sen yokken oyuncaklarını almak için evine girdim. Hatta bazı geceler kapının önünde durup uyumani bile izledim."

"Ne?" Korku ve kafa karışıklığı beni tokatlarken kekeliyorum.

"Noel Baba'nın yerine mi çalışıyordun, yoksa bir *katilin* yerine mi?" "BEN..."

"Saat işliyor, Agatha."

Hayatımın en büyük hatasını yaptığımdan korkarken kalbim çarpıyor ve sonra son bir kelime söylerken ses tonundaki tehdidi duyuyorum.

"Kaçın!"

On Birinci Bölüm

PREY

Agatha

I Beynim nihayet devreye girmeden önce kısa bir süre telefona bakıyorum. Ve sonra koşmaya başladım. Giderken ayaklarım iskeleye çarpıyor, muhtemelen çok yüksek sesle yerimi belli ediyor, ama durmuyorum. Kaçıyorum, çünkü o haklı. Onu tanımıyorum ve şu an hayatta olsam bile, beni öldürmüş olabilir.

son hesaplaşması için beni yağlıyordu.

Öldürdü.

Kanım kulaklarımda gümbürdüyor ve zifiri karanlık kiraladığım eve doğru çimenli tepeye tırmanıyorum. Tam tepeye ulaştığımda, verandamda beliren karanlık bir figür görüyorum. Pek bir şey göremiyorum ama üzerinde sadece bir pantolon olduğunu seçebiliyorum. Kot olabilir, arka cebinden bir kumaş parçası düşmüş gibi görünüyor. Göğsü çıplak. Yüzü de öyle.

Verandamdan aşağıya ilk adımını atarken bir anda duruyorum, içimden bir nefes uçuyor. Ağaçların arasından süzülen ay ışığı hâlâ yüz hatlarını seçmeme yetmiyor ama duruşu tehditkâr. Saldırmaya hazır. Dönüp sık çalılıklara doğru koşuyorum.

Üzerimde sadece yazlık bir elbise var. Ayaklarım çıplak ve kaçmaya çalışırken dallar ayaklarıma battığında bunu hemen hatırlıyorum. Kulaklarım

Noel Baba'nın kovalamacasının ağır sesini duyuyorum. Neredeyse arkamı dönüp ona bakarak blöfünü görmek istiyorum. Bana zarar vermez. Bu sadece ilkel bir oyun, değil mi?

Yanlış.

Koşarken bir şey vızıldayarak kafamın yanından geçiyor ve yanımdaki ağaca çarpıyor ve fark ediyorum ki ya bana bir şey fırlatıyor ya da bana ateş ediyor.

Vay anasını! Öleceğim.

Bana tekrar bir şey fırlattığında ciğerlerimden bir çığlık kopuyor, vızıltı bu sefer kulağıma daha yakın.

Devrilmiş bir dalın üzerinden atlıyorum ama yere indiğimde ayağım bir çeşit sarmaşığa takılarak çalılık zemine çakılıyorum. Suyu doğru farklı bir rota izlemeye karar vererek ayağa kalkmaya çalışırken içimden bir hıçkırık yükseliyor.

Belki güvenli bir yere yüzebilirim.

Göl büyük ama zamanında suya inebilirsem yüzebileceğime eminim. Belki Ty'ın evine ulaşabilirim. O bana yardım eder.

Ben koşarken bir şey başka bir gövdeye çarpıyor, çarpmanın etkisiyle kabuk parçaları ya da başka bir şey başımın üzerinden uçuyor. Tekrar çığlık atıyorum, dehşetimi tutamıyorum, dışarıda beni duyacak ve kurtarmaya gelecek insanlar olduğunu umuyorum.

Ya da belki onları da öldürecektir.

Dün gece ondan korkmam gerektiğini söyledi. Neden ona inanmadım?

Ayın gölün yüzeyindeki parıldayan yansıması ağaçların arasından görünüyor ve hayatım için koşarken ayaklarımdaki acı veren kesikleri görmezden gelerek bacaklarımı daha da zorluyorum.

Sık çalılıkların arasından geçip Redfield Gölü'nün çimenli kıyısına çıktığımda, arkamdan gelen ağır ayak sesleri ve kırılan dallar bana yetişmek üzere olduğunu söylüyor. Gözlerimi suya dikerek ileri atılıyorum,

Çaresizce kaçmaya çalıştım ama başaramadım. Sırtıma ağır bir şey çarpıyor ve ileri doğru uçuyorum, çimenli zemine sertçe çarpıyorum, beni yakaladığında rüzgar ciğerlerimden uçuyor.

Tekrar çılgılık atmaya çalışıyorum ama acı göğüs kafesimi kesiyor, nefes almak için savaşıırken hava ciğerlerime hapsoluyor. Önümdeki çimlere tırmanarak onun ağırlığından kurtulmaya çalışıyorum ama üzerimden kalkarken bile elbisem kâğıttan yapılmış gibi bedenimden ayrılıyor ve bir saniye sonra külotum da yok oluyor.

Gözlerimden akan yaşlar, ileride çok yakın olan gölü görebildiğim kadarıyla bulanıklaştırırken, sonunda bir hıçkırık kaçıyor içimden. Yuvarlanmaya çalışıyorum. Tekmelemeye çalışıyorum. Geriye doğru bir yumruk savurmaya çalışıyorum, ama elleri çok güçlü, girişimlerimi kolayca savuşturuyor, çoğunlukla çıplak, ağır ağırlığı beni yüzüstü çimlere iterken beni alt ediyor.

Ayaklarını ve ağırlığını kullanarak bacaklarımı açmayı başarırken vahşi bir hayvan gibi homurdanıyor, ellerinden biri her iki bileğimi de sarıyor, aşağı bastırırken onları sırtımın küçük kısmına hapsediyor ve beni arkadan sabitliyor.

Sonra aletini bacaklarımın arasına bastırdığını hissettim.

"Artık benimsin, Aggie. Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Tek bir hamleyle kendini içime sokuyor ve uyarılmamla birlikte soluğum boğazımda düğümleniyor. Yıllarca süren sert oyunlar, sınırları zorlamak ve korkularımı görmezden gelmek vücudumu bu şekilde tepki vermeye, bunun oynamak istediğim bir oyun olduğunu düşünmeye şartlandırdı. Bileklerimi serbest bırakıp elini kalçalarımın önünden geçirirken bile, elini klitorisime bastırdığı anda bedenim bana daha da ihanet ediyor.

"Hadi şu amcığı biraz daha sulandıralım, küçük elf. İyi hissettireceğine söz veriyorum."

Sözleri kafa karıştırıcı, beynim kaçmam için bağıırken bedenim zaten onun yaptıklarına katılıyor.

"İşte bu kadar." Arkamdan sertçe içime girmeye başlarken sesi vahşi bir hayvan kadar yabaniydi. "Bana teslim ol, küçük elf. Seni sahiplenmeme izin ver."

Bana ne olduğunu bilmiyorum, ama beni öldürmeden önce son bir kez dolduracaksa, bundan zevk alabileceğimi düşündüm. En azından vücudum bunu söylüyor, onun genişliğine uyum sağlamak için yumuşuyor ve parmaklarına karşı sürtünüyor. "Siktir, evet." Tıslıyor, bana sertçe çarpmaya başlarken bir eliyle kendini desteklemek için yükseliyor. Klitorisimi unutuyor ama önemli değil. Beni yere bastırma şekli klitorisimle çimenler arasında sürtünmeye neden oluyor ve aletinin içimde çok derinlerde doğru noktaya çarpması

hayvani bir ihtiyacın beni ele geçirmesi.

Karşı koymak yerine, ben de onu sikerken iddiasını kabul ediyorum.

Dişleri omzuma yapışıyor ve patlamam için gereken tek şey bu oluyor, vücudumun tepkisi onun da orgazmını sağlıyor.

Tekrar üzerime yığılmadan önce ele geçirilmiş bir canavar gibi gecenin içinde kükrüyor.

Sıcak yaz gecesi havasının tadını çıkarmak için dışarı çıkan cırcır böceklerinin arasında nefes nefeseyiz. Az önce yaptığımız şeyin yoğunluğundan dolayı kalbim sakinleşmeye başladığında, hafızamın devreye girmesiyle yeniden hızlanmaya başlıyor.

Bana ateş ediyordu. Ya da bir şey fırlatıyordu. Bana zarar vermek istedi. Bu iş daha bitmedi.

Uzaklaşmam lazım.

Ben bunu düşünürken bile, ağırlığı üzerimden kalkıyor ve sert elleri beni ona doğru çeviriyor. Ay ışığı burada daha iyi. Bir spot ışığı gibi

ve Noel Baba'mla ilk kez yüz yüze geldim.

Yüzü bana hiç tanıdık gelmiyor ama yine de aklımda binlerce soru işareti bırakıyor. Saçları koyu, muhtemelen koyu kahverengi ya da siyaha yakın bir tonda. Gözleri de koyu, büyük olasılıkla kahverengi. Bu donuk ışıktaki bile cildinin doğal olarak bronzlaştığını söyleyebilirim, muhtemelen Yunan veya İtalyan mirasından. Birkaç gün önce bacaklarımın arasında hissettiğim kirli sakallar koyu renk, yontulmuş bir çene hattının üzerinden geçiyor ve yüzünün kalçalarımın arasına gömülmesinin nasıl bir his olduğunu hatırladığımda bedenim bir kez daha bana ihanet ediyor.

Eğer bu adam bana zarar vermek istiyorsa, yüzünü bana göstermesi muhtemelen beni öldürmeden önce göreceğim son şey olacaktır.

"Kimsin sen?" Fısıldıyorum ve o da sırtıyor, sağ yanağının altında bir gamze belirliyor.

Konuşmuyor, koyu renk gözleri yüzümden çakıllı meme uçlarıma, oradan da aşağılara iniyor.

Sonra hırlıyor. "Acıktım."

Ben daha ne demek istediğini anlayamadan dizlerinin üzerine çöküyor ve başını bacaklarımın arasına indiriyor. Dili kıkımdan klitorisime doğru yaladıkça yanıyor ve beynim nihayet devreye girdiğinde gözlerim açılıyor.

Sadece kendimde tanıdığım bir açıklıkla, amımı yiyip bitirirken karanlık gözlerinin benimkilere kilitlenmesini izliyorum, beni o kadar derinlemesine yiyor ki, arkasında dölünden hiçbir iz bırakmamış olmasına imkân yok.

Bir kez daha bu hükmedici adama teslim oluyorum ve uzanıp parmaklarımı koyu renk saçlarına geçirerek yüzünü sikiyorum. Benden gelen sesler, sadece birkaç dakika önce ondan gelenler kadar hayvani ve zevk beni ele geçirdiğinde gözlerim kapandığında, geri çekiliyor.

"Gözler benim üzerimde!"

Göz kapaklarım onun emriyle ardına kadar açılıyor, ama göz kapaklarım onunkilere takılınca görevine dönüyor ve beni tamamen yutuyor.

Orgazmım sıkıcı bir patlamaya dönüşüyor ve beni tamamen tüketmesine izin verirken gece gökyüzüne doğru ağılıyorum. Bu dengesiz adam hakkında daha fazla şey öğrenme ihtiyacım olmasaydı şu anda ölmekten mutlu olurdum.

Dalgalanmalar hafiflemeye başladığında ve sırtımın altındaki çimenli yatağa rahatladığımda, Noel Baba tümseğimi öpmeden ve bacaklarımın arasına oturmadan önce bana birkaç son yalama veriyor.

"Sen de kimsin be?" Göğsüm inip kalkarken onun ölümcül güzelliğini içime çekiyorum.

Bana bakarken yüzünde bir sırıtma beliriyor ve ay ışığının altında günahkâr gibi görünmesine neden oluyor.

"Ben Griffin Marx. Ev sahibiniz."

On İkinci Bölüm

BRAVE

Griffin

T çıplak bedenimi aydınlatan bir spot ışığının patlayan ışığı beni şaşırtıyor.

"Sen misin, Griff?" Yaşlı bir adamın sesi kulaklarımı dolduruyor ve Aggie'nin çıplak bedenini kolları ve elleriyle örtmeye çalışmasını izlerken nefes nefese kalışı dikkatimi çekiyor.

Hâlâ çimlerin üzerinde sırt üstü yatıyor ve şansına komşumuzun küçük elfimi görmesini engelleyen gür bir bahçe yatağı var.

"Evet, Albert. Benim." Işğın parıltısına geri dönüyorum, ayağa kalkarken yaşlı adama el sallıyorum ve kığımın çıplak olduğı gerçeğini görmezden geliyorum. "Bu akşam nasılsın?"

"Oh," Albert kıyafetsizliğımi fark edince gözleri açılıyor ama hemen silkiniyor. "Böyle iyiyim, teşekkürler Griffin. Burada gürültü çıkaran sen miydin?"

"Aman Tanrım!" Aggie fısıltıyla bağılıyor. "Öldür beni şimdi."

"Evet, üzgünüm Albert." Aggie'nin yüz ifadesine gülmemeye çalışarak bir an için dudaklarımı büzüyorum. "Ben ve kız arkadaşım öpüşme oyunu oynuyorduk."

"Kıçımı öp Chasey." Sessizce mırıldanıyor ve ona tekrar bakarken bu sefer sırtışıımı gizleyemiyorum.

"Ahhh." Albert gülüyor. "Genç ve aşık olmak ne kadar eğlenceli." "En iyisi bu." Albert'a başımı sallayarak kıkırdıyorum.

"Pekala o zaman. Siz ikinizi eğlenmeniz için yalnız bırakayım. İyi Noeller." Gülümsüyor, gözleri kısa bir süreliğine örtmek için hiçbir girişimde bulunmadığım açıkta duran aletime kayıyor.

"Sen de, Albert. Mutlu Noeller." Formumu korumak için harcadığım çabanın vücuduma bakmaya değer olduğunu bilerek gururla ayağa kalkıyorum.

Albert'ın kıkırdamaları spot ışığı kaybolduğunda azalıyor ve bakışlarımı küçük elfime geri çeviriyorum. "Yakalandım." Kıs kıs gülüyorum ve Aggie bana gözlerini deviriyor.

Bir adım öne çıkıp ona elimi uzatıyorum ve o bir süre elime bakıyor, gözleri düşüncelerini yansıtıyor. Bana karşı temkinli ve haklı olarak da öyle. Bu gece canavarlığımı onun üzerine saldım ve ona gerçek yüzümü gösterdim. Ama vücudu beni tanıyor. Bunu inkar edemez.

"Hadi ama Aggie. Tüm bunlardan sonra sana zarar vermeyeceğimi bilmelisin."

Kaşları derin bir çatıklığa dönüşüyor ve uzattığım eli tokatlayarak çimlerin üzerinden kalkıyor.

"Hayır, bunu bilmiyorum! Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum!" Yumruklarını iki yana açarken bakışları keskinleşiyor.

Bana dik dik bakarken bile gözlerimin onun çıplak vücudunda gezinmesine engel olamıyorum ve meme uçlarının bakışlarım altında nasıl titrediğini fark ediyorum.

"Bu daha önce neydi? İlkel oyun mu?" Yine tersledi ve ben sırtıttım.

"Evet. Kesinlikle." İfadesini incelemek için başımı yana eğiyorum, bu donuk ışıktaki bile fark edilebilen yanaklarının ne kadar kızardığını görüyorum.

"İlkel oyun mu? Gerçekten mi?" Bu kez sıkılmış dişlerinin arasından tıslıyor ve öfkesi artıyor gibi görünse de başımı sallıyorum. "Bana ne diye ateş ediyordun? Çünkü beni öldürmeye çalıştığından oldukça eminim."

İçimi çekiyorum, arkamı işaret ederken omuzlarım biraz düşüyor. "Sana göstereceğim, küçük elf. Gel bakalım."

"Huh." Alay ediyor. "Sanki seninle bir yere gideceğim de. Sen kafayı yemişsin."

Sözleri ve ses tonu karşısında donup kalıyorum, öfkem kontrolümü zorlarken dilimi ağzımın içinde yuvarlıyorum. Dişlerimi sıkarak, çenemi göğsüme indirmeden önce sakinleşmeyi umarak çok ihtiyacım olan oksijeni içime çekiyorum.

Kendime kızgın olmaya hakkı olduğunu hatırlatıyorum. Bu her zaman olacaktı ve şu anda kafası karışık.

Ondan uzaklaşarak, kot pantolonumun cebinden sarkan tişörtümün çimenlerin üzerinde durduğu yere doğru birkaç adım atıyorum ve tişörtü elime alıp etrafa saçılmış otları ya da kirleri temizliyorum.

"Şu anda biraz kızgın olmanı anlayışla karşılıyorum." Dönüp Aggie'ye doğru yürürken sessizce söylüyorum. "Ama bana bir daha asla deli dememen gerçekten senin yararına olacak." Ona doğru bir adım atıyorum, tişörtü başından geçirmeden önce bakışlarım son derece ciddi. Kollarını içeri sokmasına yardım ediyorum ve tişörtüm uyluklarının ortasına kadar düşüyor, çıplak bedenini örtmek için iyi çalışıyor.

"Bu bir tehdit mi?" Sessizce nefes alıyor, aniden kabadayılığını kaybediyor.

Çalıların arasına eğilerek kot pantolonumu çıkardım ve her iki bacağının içine girdim.

Onları yukarı çekip artık gevşemiş olan sıkimi örttüğümde, gözlerim tekrar Aggie'ninkileri buluyor. "Tehdit değil, küçük elf. Sadece bir tavsiye."

Beni incelerken yüzü yumuşuyor, dudakları hafifçe aralanıyor. Gördüklerinden memnun olup olmadığını merak ediyorum. Görünüşüm onun hoşuna gidiyor mu? Farklı bir şey mi umuyordu?

"Hadi, Aggie. Sana göstereyim." Ona tekrar elimi uzatıyorum ve bu sefer yavaşça tutarak bana isteksizliğini gösteriyor.

Elini benimkinin içine sokarken başparmağımı hafifçe elinin arkasına sürüyorum ve bağlı olduğumuz yere bakarken kaşlarının nasıl hafifçe çatıldığını izliyorum. Kibarlığım karşısında kafası karışmış gibi görünüyor ki son birkaç gündür oynadığı canavar düşünüldüğünde bu anlaşılabilir bir durum.

Daha önce koştığımız sık çalılıkları çevreleyen ağaç sınırına doğru yürümeye başlıyorum. Oraya vardığımızda duruyorum, Aggie'ye sırtarak bakıyorum, sonra eğilip onu kucağıma alıyorum. Ağzından bir gıcirtı çıkıyor ve ben de ona engel olamıyorum. Çalılık alana adım atarken çıkardığı sesin ne kadar tatlı olduğuna kıkırdıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Sanki onu düşürecekmişim gibi kısa bir süre boynuma yapışıyor ama sonra gevşiyor ve sonunda bana güveniyor.

"Ayakların tamamen kesilmiş. Daha da kötüleşmelerine izin vermeyeceğim." Diyorum ve kaşlarının itirafım karşısında havaya kalktığını görmek için ona bakıyorum.

Hiçbir şey söylemiyor ama ben kuru toprakta adım atarken, dallar ayaklarıma batarken, gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Beni izlediğini. Beni inceliyor.

Ağaçların arasından geçerek bir tanesinin yanında duruyorum ve başımı yukarı kaldırıyorum. "Bak."

Ağacın üzerindeki kanıtı görmek için yukarı bakıyor. Bu donuk ışıktaki tam olarak ne olduğunu söylemek zor ama kaşları hızla havaya kalkıyor ve gözlerini benimkilere dikeyyor.

"Bu boya mı?" İnanamayarak ciyaklıyor, ben de başımı sallıyorum. "Evet."

Gözleri büyüdü. "Bana boya toplarıyla vurmaya mı çalışıyordun?"

Sırıtiyorum ve başımı sallıyorum. "Hayır. Seni boya toplarıyla *korkutmaya* çalışıyordum.

Birinin seni vurmasına imkan yok. Hedefimi yüksek tuttum."

Gözleri yarıklara dönüştü ve sırtışım düştü.

"Hadi ama Aggie. Kabul etmelisin, bu eğlenceliydi. Ve çok ateşliydi." Her şey beni taş gibi sertleştirdi ve lanet olsun, sadece bunu düşünerek aletim yeniden büyüyor.

"Bunu asla kabul etmeyeceğim." Bana dik dik bakarak tersliyor, bu da beni kıkırdatıyor.

"Vücudun yalan söylemedi, güzelim."

Bakışları derinleşiyor ve ben tekrar yürümeye başlarken sırtımaya devam ediyorum.

Onu korkutmaya mı çalışıyordum? Evet, korkutuyordun. Neden korkutmaya çalışıyordun? İnsanların benden korkmasının doğal olduğunu ve damarlarımda dolaştığını kabul edebilirdim ama bu gece burada olan şey bu değildi. İlkel oyun, av bunun bir oyun olup olmadığından emin olmadığında daha iyidir.

Bu berbat bir şey mi? Evet, öyle. Ama umurumda mı? Sikimde değil.

Korkmuş olsa bile Aggie'nin bunu başarabileceğini biliyordum. Bu yüzden onu seçtim.

Onu taşıırken öfkesiyle mücadele ederken bile, her şeyi içine çekerek beni tekrar izliyor. Zihni hızla çalışıyor olmalı ama düşüncelerini dile getirmiyor, bunun yerine onları kafasının içinde kilitli tutuyor.

Evine döndüğümde ön kapıyı açıyorum ve onu içeri taşıyorum, karanlıkta sanki ikinci doğamış gibi yürüyorum, mobilyalara çarpmamak için tam olarak nerede olduklarını biliyorum. Ne de olsa burası sahibi olduğum ve yönettiğim bir ev.

Aggie'yi kanepeye yatırıyorum, ayağa kalkıp ona doğru yaklaşımdan önce alnına bir öpücük kondururken gözleri hâlâ her hareketimi izliyor.

"Hemen döneceğim. Orada kal. Bu koltuktan kalkma." Sert bir parmakla onu işaret ediyorum ve o da alay ediyor.

"Oyun artık bitti. Artık sana boyun eğmek zorunda değilim." Bana çelme takmış gibi sırtarak karşılık veriyor ama ben onun yüzündeki gülümsemeyi silecek bir güvenle sırtıyorum.

"Bunu göreceğiz, küçük elf."

Ona sırtımı dönerek evden çıkıyorum, hızla sayaç kutusuna giden yolu takip ediyorum ve kilidi açıp elektriği tekrar açmadan önce yakınlarda sakladığım anahtarı buluyorum.

Döndüğümde, ön kapıyı kapatırken hiçbir şey söylemiyorum ve küçük elfimin yanına gidip onu tekrar kollarıma alıyorum. Bana karşı koymuyor, bunun yerine kollarını boynuma doluyor ve kendini bana yaklaştırıyor.

Zavallı küçük şey zaten benim olduğunun farkında bile değil.

Yatak odasından geçerek banyoya giriyorum, parmaklıktan bir havlu alıyorum ve Aggie'yi oturması için indirmeden önce taş tezgahın üzerine seriyorum. Sonra küvete dönüp doldurmaya başlıyorum.

Artık tamamen aydınlıktaız, yüzümün her santimini ne kadar dikkatle incelediğini açıkça görebiliyorum, gözleri yüzümde geziniyor, yüz hatlarımı hayranlıkla ezberliyor. Yapıştığı kalın saçların koyu kahverengi, neredeyse siyah olduğunu ve gözlerimin de benzer bir tonda olduğunu artık görebiliyor. Avrupalı görünüşüme bakılırsa muhtemelen kökenimi merak ediyor. Bakışları kollarımın üzerinde gezinirken, dövmeli kolumu ilgiyle incelemesini izliyorum.

O beni incelemeye devam ederken ve küvet dolarken, bir omzumu dış kabinine yaslayıp kollarımı göğsümde kavuşturuyorum ve dikkatle sırtını inceliyorum. Analiz eden gözlerim onu kıvrandırıyor ve dudaklarım titriyor.

"Çok sessizsin, küçük elf. Soruların olacağını düşünmüştüm."

"İstiyorum." Neredeyse fısıldıyor.

"Onlara soracak mısın?" Ona kaşlarını sallıyorum, kısa bir süre önce göl kenarında olduğum gibi bir canavar olmadığımı göstermeye çalışıyorum.

Omuz silkiyor. "Sanırım."

Yine kıkırdıyorum ve duştan çıkıyorum. "Hadi seni banyoya sokalım."

Dönerek suyu kestim, elimi baloncuklar arasında gezdirdikten sonra onları silkeledim ve hâlâ tezgahın üzerinde tüneyen kıza doğru ilerledim.

"Kollar yukarı." Emrediyorum ve o tereddüt ediyor, beni incelemeye devam ederken gözleri benimkilere kilitleniyor.

İtaat etmesini beklemiyorum. Bunun yerine gömleğinin eteklerini tutarak yukarı doğru çekiyorum, böylece kollarını kaldırmaktan başka çaresi kalmıyor. Gözlerim utanmadan göğsüne kayıyor, meme uçları bakışlarımın altında dikkat çekiyor. Gözlerim güneşe doğru ilerlediğinde, Aggie ellerini güzel amını örtmek için uzatıyor ve ben de gülerek başımı geriye atıyorum.

"Senin tatlı amcığınla zaten yakından tanıştım, Aggie. Benden saklamana gerek yok."

"Umurumda değil." Ellerini yerinde tutarak tersliyor ve onu tekrar kollarıma almadan önce daha fazla kahkaha atmamak için dudaklarımı içime çekiyorum.

Ayaklarını sıcak suya soktuğumda, ayaklarının altındaki sıyrıklar ve küçük kesikler tepki verince acı içinde tıslıyor.

"Kahretsin, özür dilerim." Törpülüyorum, pozisyonumu değiştirip onu bu kez kışından suya indirirken sözlerimin ne kadar samimi olduğunu duymasını umuyorum.

Aggie ayaklarını sudan yukarı kaldırıyor ve ben de odadan dışarı fırlayıp kanepedeki büyük minderlerden birini kapıyorum.

küçük elfime dönüyorum. Onu suya batırdım, mahvetsem bile umurumda değildi. Yeni bir tane alırım.

Aggie'nin yüz ifadesini fark ediyorum, merakla izlerken kaşları havaya kalkıyor, sonra ayaklarını suyun üzerindeki büyük minderin üzerine koyması için nazikçe yönlendiriyorum.

"Yani bu ev senin mi?" diye soruyor ve başımı sallayıp tekrar ayağa kalkmadan önce gözlerim onunkilere kilitleniyor.

"Evet."

"Ve bu şekilde istediğin zaman içeri girebildin ve kameraları nasıl kurdun?" diye soruyor kızgınlıkla değil, sadece merakla.

Yine başımı salladım. "Evet."

"Bunun yasadışı olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Sırıttıyorum. "Tabii ki."

"Ama yine de yaptın, değil mi?" Kaşları havaya kalkıyor ve ben yine başımı sallıyorum. "Evet."

"Neden?"

Yavaşça, elimde bir çamaşır makinesiyle banyonun yanındaki karo zeminde dizlerimin üzerine çöküyorum. Ilık suya daldırıp mükemmel göğüslerinin üzerinde yıkamaya başlıyorum, yukarı bakmadan önce birkaç uzun an boyunca onlara büyük bir dikkat gösteriyorum.

"Gereken özelliklere sahip olup olmadığını görmem gerekiyordu," diye belli belirsiz itiraf ediyorum.

"Ne için gerekenlere sahiptin?" diye soruyor, kaşları çatılıyor.

"Benim kadınımla olmak için," diye kolayca itiraf ediyorum ve kaşları daha da çatılıyor.

"Kız arkadaşın olmak için gereken özelliklere sahip olup olmadığımı görmek için beni test mi ediyordun?" "Kız arkadaş kulağa çok çocukça geliyor. Onun yerine kadın arkadaş de." Dişlerimi göstererek sırtıttıyorum ve o da gözlerini deviriyor. Kahretsin, bunu yapmasına bayılıyorum.

Beni kızdırıyor.

"İyi. Her neyse." Beni başından savdı. "İşin test kısmına odaklanalım. Beni neden test ediyordun?"

"Bunu zaten hallettiğimi sanıyordum." Onu izlerken ciddi bir şekilde kaşlarımı çatıyorum, elim hâlâ göğsünün üzerinde ılık su yıkıyor.

"Öncelikle, senin kız arkadaşın olmak isteyeceğimi nereden çıkardın? Seni tanımıyorum bile." Tersledi ve sikim seğirdi.

"Benim olmak isteyeceksin. Bundan hiç şüphem yok."

Alay ediyor. "Çok mu ukalasın?"

"Doğal olarak." Omuz silkiyorum, bu da onu kızdırıyor çünkü dişlerini gıcırdatıyor ve hırlıyor.

Bunun beni tahrik ettiğini bilmiyor mu?

"Senin sevgilin olmak istediğimi farz edelim." Sesi alaycı bir tonda. "Senin olmak için tam olarak ne gerekiyor?"

"Cesur bir kadına ihtiyacım var." Hemen cevap veriyorum. "Aklı başında, özellikle de işler zorlaştığında, ama benimkine uyacak kadar da çılgın. Sadık, ahlaklı ve talimatlara nasıl uyacağını bilen birine ihtiyacım var."

Sözlerim karşısında irkildi ve yetenekli yıkama becerilerimle ona dokunmamı engellemek için elini kaldırdı.

"Dur bakalım. Benim itaatkâr olduğumu mu düşünüyorsun? Bu sadece bir oyundu."

İçimi çektim. "İtaatkâr olmadığını biliyorum ama senden istediklerimi yapabileceğini teyit etmem gerekiyordu."

"Ama yapmadım. Her zaman değil."

Sırıtiyorum. "Hayır ama bu makul bir şeydi. Kendinizi ve müşterilerinizi koruyordunuz. Bu aslında senin lehine işledi."

Gözlerini kısıyor. "Nasıl yani?"

"Seks partilerinize devam etmeyi reddetmeniz bana ne kadar sadık olabileceğinizi gösterdi. Önemli olan şeylerin koruyucusu."

"Yine de Meagan'la tantrik seansımı izlemene izin verdim."

"Bu farklı." Omuz silkiyorum. "Sizinle buluştuğunda kimliğini gizlemeye çalışmıyor. Seks partisi konuklarınız gibi bir sözleşme imzalamadı."

"Bunu nereden biliyorsun?" Kaşlarını çatıyor ve ben ona küçük bir gülümseme vermeden önce dudaklarım inceliyor.

"Sana söyledim, Aggie. Senin hakkında çok şey biliyorum. Sana yaklaşımdan önce ev ödevimi yaptım."

Dudakları bir şey söylemek için aralanıyor ama bana nasıl cevap vereceğinden emin değilmiş gibi dudaklarını kapatıyor. Sessizliğini onu tekrar yıkamaya başlamak için kullanıyorum, bu sefer omuzlarına su sıkıyorum.

Daha fazla soru sormadan önce konuşmamızı düşünürken biraz rahatlıyor.

"Cesur bir kadına ihtiyacın olduğunu söylemiştin. Neden? Cinsel açıdan maceracı olacak kadar cesur mu demek istiyorsun?"

Bu kadar çok soru soracak kadar ilgili olması hoşuma gidiyor. Bu umut var demek.

"Cinsel açıdan maceraperest olduğunu zaten biliyordum. Buraya taşındığın andan beri seni izliyordum." Ona şeytani bir göz kırpıyorum ve yanakları anında kızarıyor. "Kim olduğumu bilmediğin halde benimle bu oyuna girecek kadar cesur olup olmadığını görmek istedim. Oldukça uysal olsalar da cezalarla başa çıkabilecek kadar cesur olup olmadığını görmek istedim."

Karamel gözleri genişlerken yüksek sesli, inanılması güç bir kahkaha atıyor. "Beni sakinle boğmak o kadar da uysalca değil."

"Hayır, ama eğlenceliydi." Ona göz kırpıyorum ve o yine gözlerini deviriyor.

"Senin için belki." Alay ediyor ve yanakları kıpkırmızı oluyor.

Az önce bana yalan mı söyledi?

"Beni kandıramazsın, Aggie. Hoşuna gittiğini biliyorum." Ona seslenirken pis pis sırtıyorum, o da kollarını göğsünde kavuşturarak ofluyor.

"Her neyse."

Kıkırdıyoru

m.

"Yani bir sapıkla oynayacak kadar aptal olduğumdan emin olman mı gerekiyordu?" Ellerini havaya kaldırarak diri göğüslerini bir kez daha görmemi sağlıyor.

"Aptal olduğunu düşünmüyorum, Aggie. Bence sen mükemmelsin." Dürüstlükle söylüyorum ve bir kez daha benimle alay ediyor.

"Mükemmel mi? Sen benim için bir yabancısın. Bir oyun oynadım, güvenimi tamamen yabancı birine teslim ettim ve kendimi tehlikeye attım."

Bu kez, ortalığı karıştırmaya hazırlanırken kaşlarım havaya kalkıyor. "Şimdi böyle söyleyince kulağa biraz aptalca geliyor."

Aggie bana bir hançer fırlatıyor ve ben gülümsememek için kendimi zor tutuyorum.

Birkaç dakika sessiz kalıyor ve ben de rahat bir sessizlik içinde omuzlarını, kollarını ve bacaklarını yıkamaya devam ediyorum.

Tekrar konuştuğunda sesi yumuşak ve merak doludur.

"Cesur olup olmadığımı neden görmek istedin?" diye soruyor, dumanı tüten sıcak suyun içine daha da batarak.

Küçük elfimi incelemek için bir an ayırıyorum. Gözlerim onunkiler arasında geziniyor, bir sonraki sözlerimi duymaya hazır olmasını umuyorum.

"Çünkü benim dünyamda cesur değilsen ölürsün."

Bölüm Thirteen

CURIOSITY

Agatha

D Yani? Neden bahsediyor bu? Kaşlarımı çatmam yüzümü acıtıyor, o kadar güçlü ki... Tek yaptığı ayağa kalkmadan önce bana yumuşak bir gülümseme vermek.

Pantolonunu. Ona gitmesini söylemeliyim ama yapmıyorum. Sonunda Noel Baba'mla tanıştım ve aklımda küçük kırmızı bayraklar dalgalansa da, ondan gitmesini istemeye kendimi ikna edemiyorum. Nedense kalmasını istiyorum.

"Hâlâ kafam karışık," diye itiraf ediyorum
ve o da başını sallıyor. "Bu anlaşılabilir bir
şey."

"Dünyanız hakkında ne demek istediğinizi bilmek istiyorum, ama önce
lütfen bana bu evden bahsedin. Tüm kiracılarınızı gözetliyor musunuz?"

"Hayır."

Kaşlarım çatıldı. "Sadece ben mi?"

"Sadece sen." Başını sallıyor, arkamdan banyoya giriyor ve batıyor. Su onun eklediği kütleyle yükseliyor, ayaklarım biraz batıyor ama bu sefer acıtmıyor.

"Neden sadece ben?" Ona yer açmak için biraz öne kayıyorum, ama kolları bana dolanıyor ve beni çıplak bedeniyle aynı hizaya sürüklüyor.

"Seni merak ediyordum." İtiraf ediyor, nefesi kulağıma değiyor ve lanet olsun, yanaklarım yine ısınıyor.

"Neden?" Sesim soluksuz çıkıyor ve yumuşak bir şekilde cevap vermeden önce kulağıımı ısıırıyor.

"Sadece öyleydim."

"Bu bir cevap değil." Ben homurdanıyorum ve o sessizce kıkırdıyor. "Noel'i benimle geçir."

Sözleri karşısında
kaskatı kesildim. "Ne?"

"Beni duydun."

"Saptırıyorsun." Ona sesleniyorum. "Soruma cevap ver. Beni neden merak ediyordun?"

"Eğer cevap verirsem, Noel'i benimle geçirir misin?" Yine kulağıımı ısıırıyor ve beni kucağına alarak rahatlatıyor.

"Burada mı?"

"Hayır. Şehirdeki ailemle birlikte." Burnunu boynuma bastırıyor ve inlemeden önce içine çekiyor.

Ve işte yine kaskatı kesildim. Aile
mi?

Ben aile yapmam. Nasıl aile olunacağını bilmiyorum. Benden nefret edecekler. "Ailen mi?" İçimdeki korkuyu açığa vurarak ciyakladım.

"Evet." Sesi eğlenmiş gibi geliyor ama gülmüyor.

"Ama seninle daha yeni tanıştım. Henüz ailenle tanışmam." Ona hatırlatıyorum ve cevap vermeden önce boynuma nazık bir öpücük konduruyor.

"Benimle bir hafta önce tanıştın,
Aggie." "Pek sayılmaz." Kaşlarımı
çattım.

"Sayılır." Dudaklarını boynumda gezdirirken beni kendine daha sıkı bastırıyor.

"Bir hafta önce arabamın camının önünde durup kontrol ettiğin oyuncağın içinden çıkmamı izledin. Bu seninle tanışmak değil." Alay ediyorum ve dudakları kulağımın hemen altındaki hassas deriyi sıyırmadan önce tekrar sıkıca bastırıyor. Hay sikeyim. Düzgün düşünmemi zorlaştırıyor.

"Hmmm." Kulağıma sessizce gürlüyor. "Haklısın."

"Biliyorum," diyorum usulca, gözlerimi onun canlandığı hislere bırakarak.

"Öyle bile olsa. Yarın benimle olmanı istiyorum. Ve ertesi gün."

"Neden?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. Bu adam deli mi?

"Çünkü sen benimsin."

Ölümcül ciddiyetteki ses tonuyla gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Hayır, yapmıyorum." Başımı sallıyorum ama parmaklarının meme ucumu sıkıştırdığını hissettiğim anda duruyorum. Elini oraya sokmayı nasıl başardı?

"Evet, öyle. Oyunu ben kazandım. Seni yakaladım ve ayın altında bir hayvan gibi becerdim. Sen benimsin, Agatha."

Tanrım. Bunu nasıl bu kadar ateşli söyleyebiliyor?

"Çocukken sana hiç *hayır* denmedi mi?" Tersliyorum ve arkamdan omuz silktiğini hissedebiliyorum.

"Elbette. Oldukça sık."

"Bundan şüpheliyim. Anlamını anlamış gibi görünmüyorsunuz."

O kıkırdar. "Oh, I Anlıyorum. *Sen* sadece Yapma.

anlamak Seni benim yapmaya ne kadar kararlıyım."

İç çekiyorum, omuzlarım düşüyor. "Eğer Noel'i seninle geçirmeyi kabul edersem-" "Ve ertesi gün." Sözümü kesiyor ve ben gözlerimi deviriyorum.

"Ve Boxing Day'de. Beni neden merak ettiğinizi söyleyecek misiniz?"

"Evet." Hemen kabul ediyor.

"Tamam. Seninle geçireceğim. Şimdi dökül bakalım."

"Çok otoriter." Devam etmeden önce dudaklarını tekrar kulağımın hemen altındaki hassas noktaya bastırıyor. "Bilgilerin kimseye ifşa edilmemesini isteyerek bir mülk kiralamak için çaresiz kalan güzelliği merak ediyordum. Benim işimde, herkesin geçmişini kontrol ettiğimden emin olurum. İnsanların gizli kalmak istemelerinin nedenleri vardır, yani ya zehirli bir ilişkiden saklanıyordunuz ya da yasalarla başınız beladaydı." Sözleri karşısında kaskatı kesiliyorum ama o devam ediyor. "Senin hakkında kendim pek bir şey bulamadım, bu yüzden bir danışmanıma senin hakkında bir araştırma yaptırdım ve bazı ilginç bilgiler buldum."

Kahretsin. Kaçmam lazım. Şimdi.

"İsminiz elimizdeki orijinal listede yer alıyordu ancak özel istek üzerine yeni versiyondan çıkarılmıştı. Hangi listeden bahsettiğimi biliyor musunuz?"

Farkına vardığımda kalbimin atışı duruyor ve kendimi zihinsel olarak kaçmaya hazırlıyorum. Çünkü kesinlikle hayır. *O* listeyi ele geçirmiş olamaz.

"Çok üst sınıf, özel bir seks kulübünün üyesiydiniz."

Duymam gereken tek şey bu. Elimden geldiğince hızlı bir şekilde ayağa kalkmaya çalışıyorum ama eli bileğime dolanıyor. Beni suyun içinde döndürerek tekrar kucağına çekiyor ve ayaklarımdan gelen acıya tıslıyorum. Şimdi yüz yüze, ondan başka bakacak yerim yok.

"Benden kaçma." Hırlıyor, sert hakimiyetini bana yöneltirken ifadesi karanlık ve ciddi.

"Gitmeni istiyorum." Titrek bir nefesle söylüyorum ve o da iç çekiyor.

"Böyle bir şey olmayacak, Aggie. Bu konuşmayı yapacağız ve sonra tekrar sevişeceğiz."

"Hayır." Korku beni ele geçirirken kekeliyorum. "Gitmeni istiyorum. Şimdi."

"O kulübe üye olduğun için seni yargıladığımı mı düşünüyorsun?" diye soruyor, beni incelerken başını yana eğiyor.

"Polis misin?"

"Tabii ki hayır. Ben polislerin yakalamak istediği adamım."

İtirafı karşısında kaşlarım saç çizgime ulaşıyor, ne anlama geliyorsa artık, ama yine de uzaklaşmak istediğim için başımı sallıyorum. Benden istediği bilgiyi almak için bana her şeyi söylüyor olabilir.

"Seni tanımıyorum. Bu konuyu seninle konuşmayacağım." Panikle dışarı fırlıyorum ve o iç çekiyor.

"Tamam." Küvetin kenarından uzanıp telefonunu alıyor, kilidini açıp bana uzatıyor.

"Beni internette araştırın. Griffin Marx. Sizi polise ihbar etmek için burada olmadığımı anlamanıza yetecektir."

Ona temkinli bir şekilde bakıyorum, sonunda telefonunu kabul edip dikkatimi ekrana vermeden önce aramızda bir tür sessiz çekişme yaşanıyor. Web tarayıcısını açıp adını yazıyorum ve bir arama yapıyorum.

İlk vuruş bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor.

Griffin Marx. Avustralya'nın kötü şöhretli suç ailelerinden biri olan Ewan Marx'ın oğlu. Griffin, Ewan'ın on sekiz çocuğundan yedincisi ve birkaç yıl önce Ewan'dan ayrılan Caroline Vincent'in oğludur.

Sikeyim.

Yavaşça ekrandan başımı kaldırıp onun hararetli bakışlarına bakıyorum. "Bir suç ailesinin parçası mısın?"

"Ben buna tam olarak suç demezdim." Omuz silkiyor.

"Peki sen buna ne diyorsun?" Ben soruyorum, o da sırtıyor.

"İş."

Kafam bu bilgiyle dolup taşarken gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oluyor. Kendimi neyin içine soktum ben?

"Bence gitmelisin," diye fısıldıyorum, bakışlarım göğsüne düşüyor, çünkü aniden sırtına bindiğim adamdan emin olmadığımı hissediyorum.

"Selam." Çenemi kaldırarak bakışlarımı kendisiyle buluşturdu. "İşte bu yüzden cesaretini sınınamam gerekiyordu."

Kafamı sallıyorum, hâlâ şaşkınım. "Bana şantaj falan mı yapacaksın? Beni bu yüzden mi seçtin, seks kulübü skandalındaki rolüm sayesinde elinde koz olduğunu bildiğin için mi?"

"Hayır. Merakımı çeken Vixen's Lodge Seks Kulübü skandalı oldu. İçeri girdiğiniz andan itibaren sizi kameradan izlemek dikkatimi çekti. Yine de bilmem gerekiyor..." Tereddüt ediyor ve sonra söyleyeceği şeyden hoşlanmayacağımı biliyorum. "Reşit olmayanlarla seks yapar mısın?"

"Ne?! Hayır! Hayır! Gitmen gerek!" Ayağa fırlıyorum ama o da benimle geliyor ve bir kez daha bileklerimi kavırıyor.

"Gitmiyorum, Aggie. Bunu sana zaten söyledim. Skandal reşit olmayan birini de kapsadığı için bilmem gerekiyordu."

"O küçük benim arkadaşım ve bu konu hakkında son konuşmamız olacak!"

Göğsüm duygularımla birlikte inip kalkarken uzun bir süre beni inceliyor. "Tamam." Bileklerimi serbest bırakıyor ve dudaklarını ilikliyormuş gibi yapıyor.

Uzun bir süre ona baktım, ikimiz de küvetin içinde çıplak bedenlerimizden damlayan su nehirleriyle ayakta duruyorduk.

"O listeyi nereden buldun?" Neredeyse cevabı bilemeyecek kadar korkarak fısıldıyorum. "Yok edilmesi gerekiyordu."

"Evet. Ailem tarafından."

Kaşlarım havaya kalktı. "Kıçımı koruyanlar Marx ailesi mi?" "Evet. Senin kıçın ve listedeki diğer bazılarının kıçları." Başını sallıyor. "Mesela Skandala karışan reşit olmayan kızın ve kulübe gelen reşit olmayan erkek arkadaşının adı. Gizli bir ilişki içinde olduğu öğretmen. Bir de polis ve onun gizli erkek arkadaşı. Sanırım geçen hafta ilk oyunumuzu oynadığımızda onlarla yemek yemiştin."

"Shane ve Ben mi?" Nefes nefese kaldım, onlar hakkında da her şeyi bildiğinden endişelendim. "Evet. Polis memuru Shane Kent."

Vay anasını.

"Kimliklerimizi gizlemek için devreye girenin ailen olduğunu biliyor mu?" Arkadaşım için endişelenerek soruyorum.

"Evet, öyle." Griffin başını sallayarak ellerini kollarımda gezdiriyor.

"Ailemin neden yakın zamanda bu bölgeye taşındığını da biliyor."

"Tam olarak neden?"

"Bu henüz bilmen gereken bir bilgi değil." Kaşlarını çatıyor ve benim kaşlarım havaya kalkıyor.

"Doğru. Bilmeye ihtiyacım var, değil mi?" Sıkılmış dişlerimin arasından tıslıyorum ve o da bana başıyla onay veriyor. Bu yeterli değil.

"Gitmen gerekiyor."

"Hayır. Seni tekrar becermem gerek." O

deadpans. "Cehennem gibi! Siktir git!"

Başka bir şey söylememe izin vermiyor, onun yerine kolları beni sarıp çıplak tenine doğru çekerken dudakları dudaklarıma çarpıyor. Onunla savaşıyorum.

Bir an korkuyla tepki verdim, ama sonra dili dudaklarıma girdi ve lanet olası adımı unuttum.

Ben onun kucağında gevşerken, kolları gevşiyor ve bizi bir çılgınlık ele geçirirken çıplak sırtını kavıyorum. Griffin'in elleri kıcımlı avuçlamak için aşağı iniyor ve bir saniye sonra beni kaldırıyor, banyodan çıkmadan önce bacaklarım otomatik olarak onun beline sarılıyor.

Bir an için kayabileceğinden endişeleniyorum, ama ereksiyonunun göbeğime yaptığı baskıyla tüm mantığı çabucak unutuyorum.

Kıçım, beni daha önce üzerine oturttuğu tezgahla buluşuyor ve kendisini girişime konumlandığını hissediyorum. Onu durdurmalıyım ama bu çok iyi hissettiriyor. Çok doğru.

Acımasız bir hamleyle Griffin beni içine aldı. Beni doldurup itmeye başladığında öpüşmemizi keserek başımı geriye atıyorum. Dudakları boynumda bir yol açarken bir inilti bırakıyorum, eli klitorisimde çalışmaya başlamak için aramıza giriyor.

"Sen benimsin." Meme ucumu ısırarak törpülüyor ama ben onun sözlerini duymazdan gelerek içimde oluşan kışkırtıcı hislere odaklanıyorum.

"Bana benim olduğunu söyle, Aggie." Homurdanıyor, bu kez boştaki eliyle saçlarımı yumruklayarak bakışlarımı kendisine yöneltiyor.

Başımı sallıyorum, kalçalarım ihtiyaçtan çaresizce onun itişlerini karşılarken gözlerimi kapatıyorum.

"Aggie!" Tekrar tıslıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

"Söyle." "Hayır." Nefes nefese kaldım, zar zor konuşabiliyordum.

Hırlayarak sihirli parmaklarını klitorisimden ayırıyor ve hareketsiz kalıyor, ben de çaresiz bir orospu gibi inliyorum.

"Neden söylemiyorsun?" Gürlüyor ve ben de ona kocaman gözlerle bakıyorum.

"Çünkü seni tanımıyorum."

"Vücudun beni tanıyor, Aggie. Senin de hissedebildiğini biliyorum." Başparmağı alt dudağımın üzerinde geziniyor, gözleri onun yolunu izliyor. "Bir yapboz parçası gibi birbirimize nasıl bağlandığımızı. Bedenlerimizin birbirini çekmesi. Birbirimize tam olarak nasıl uyduğumuzu." Gözleri tekrar benimkilere kilitleniyor. "Bana bunu hissedebildiğini söyle."

"Bunu hissediyor olmam birlikte olmamız gerektiği anlamına gelmez. Bu sadece bir çekim. Şehvet. Bedenim seninkini tanıyor olabilir ama sen kalbime yabancısın."

"Benim için yabancı değilsin." Kaşlarını çatarak homurdanıyor.

"Olabilir, ama ben hala bir şeyleri yakalamaya çalışıyorum. Ben senin varlığından bile haberdar olmadan önce sen beni tanımaya başlamıştın. Kendimi tanımadığım bir adama öylece teslim edemem."

"Kahretsin." Öne doğru eğilip alnını alnıma bastırarak fısıldıyor. "Sana kim olduğumu gösterebilmem için içeri girmeme izin verir misin?" Eli saçlarımdan ayrılıp kalbimin üzerine geliyor ve içimde hiç de hazırlıklı olmadığım duygular yükseliyor.

Griffin tekrar yavaşça itmeye başlıyor, gözleri benimkilerle kilitli kalıyor. "Lütfen beni içeri al."

Talepkar tonu gitti. Sesi neredeyse yalvarır gibi ve reddetmek için çaresizim. Dudağımı ısırarak ona başımı sallıyorum ve bu onun dudaklarında küçük bir sırıtışa neden oluyor.

"Siktir, Aggie. Hayatıma girmen için bir ömür boyu bekledim."

Sözleri beni şaşırtıyor ve bu konuda ne kadar ciddi olduğunu anlamam için bana bir an bile fırsat vermeden beni öpüyor.

Çabucak çılgınlığımıza geri dönüyoruz. Parmakları, aleti ve dudakları beni ateşlemek ve yıldızlara fırlatmak için tam olarak ne yapacağını biliyordu. Tarafından

Çıglıklarımın yankıları dağıldığında, banyodaki tezgahın üzerinde nefes nefese kalmış bir yığın halinde kalakalıyoruz.

"Siktir. Sana asla doyamayacağım." Ben göğsünü itmeden önce kulağımı ısırarak inliyor.

"Aletinle beni hipnotize etmeye çalışmayı bırak."

İçinden bir kahkaha patlıyor ve bacaklarımın arasından sıyrılıyor. "İşe yarıyor mu?"

"Hayır." Başımı sallıyorum, ciddileşiyorum. "Yine de gitmen gerekiyor. Bunların hepsi... çok fazla."

Griffin'in yüz ifadesi çatık kaşlara dönüşürken kahkahası kesilir ve gözlerinde bir hayal kırıklığı belirir.

"Bunu senin üzerine yıktığımı ve sırrını bilmemden hoşlanmadığımı biliyorum ama birlikte iyi olabileceğimizi sana kanıtlamam için bana bir şans vermeni umuyorum."

Öne doğru eğilerek yüzümü kavıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırarak nazikçe öpüyor. Geri çekildiğinde, karanlık bakışları benimkilerin içine giriyor ve beni olduğum yere kilitliyor.

"Sabah 10'da verandanda olacağım. Eğer 10:05'e kadar dışarı çıkmazsan, kararını verdiğini anlayacağım ve seni yalnız bırakacağım." İhtiyatlı bir elini saçlarında gezdirdi. "Belki."

Sırıttıyorum. Kendini tutamadı. Belki de bunu eklemek zorundaydı.

Son bir bakışla alnıma bir öpücük kondurduktan sonra kot pantolonunu alıp dışarı çıkıyor.

Bölüm On Dört

BLUSHING

Agatha

Suykuya dalmak zordu ve sonunda kendimi yataktan kaldırmadan önce sadece birkaç saat geçirebildim. Griffin sabah ayrıldığında Bu sabahın erken saatlerinde ne yapacağımı düşünmeyi bıraktığımda yeniden enerji toplamak için çok az zamanım kalmıştı. Zihnim durmadan onun söylediği ve yaptığı her şeyi gözden geçiriyordu.

Bir süredir beni gözetliyordu, ki bu takip etmek için kullanılan nazik bir terimdir.

Dolabımda sakladığımı sandığım en son iskeleti biliyor. Garip bir şekilde, buna rağmen gözünü bana dikti.

Tanınmış bir suç ailesinin üyesi olduğunu unutmayalım. O gittikten sonra internette kendimi biraz daha takip ettim. Marx ailesi hafife alınacak bir aile değil. Araştırmalarım göre, çoğunlukla Victoria eyaletinde olmak üzere organize suça karışmaları, onları organize suç hiyerarşisinin en tepesine oturtuyor. Ve bir şekilde onlardan birinin dikkatini çekmeyi başardım.

Onunla ilgili bu bilgiyi öğrendiğime göre bana ne olacak? Eğer onunla Noel'i reddedersem, cesedim bir hafta içinde bulunur mu?

Gölde çürüyen?

Gerçi buna gerçekten inandığımı sanmıyorum. Bu noktada ben ne bilirim ki? Griffin Marx'ı tanımıyorum bile. Bunu düşünürken bile, yanlış hissediyorum. Onu tanıyormuşum gibi hissediyorum. En azından bir parçasını, ki bu durum göz önüne alındığında çok saçma. Yine de neredeyse emin olduğum şey, Griffin'in bana zarar vereceğine inanmadığım.

Elbette, o alışılmadık biri, ama ben de öyleyim.

İşte bu nedenle ve aptal kalbimin onu özlediği gerçeğiyle duş alıp güzelce giyiniyorum ve sabah 10:04'te gece çantamla ön kapıdan çıkıyorum.

Evet, iyi kesiyordum ama biraz terlemesine izin vermeliydim.

"Bu intikamdı, değil mi?" Derin sesi anında sakinleştirici oldu. Son zamanlarda bu sesi duymaya o kadar alışmışım ki, beni ne kadar etkilediğini fark etmemiştim.

"Belki." Ben sırtıyorum, o da kocaman sırtıyor. Vay canına, parlak yaz gün ışığında çok farklı görünüyor. Yumuşak. Nazik. Ama yine de ağız sulandırıcı ve külot eritici. "İşte." Küçük, paketlenmiş bir hediye uzatıyor. "Mutlu Noeller."

"Oh." Kaşlarımı çattım. "Senin için hiçbir şeyim yok."

"O kapıdan içeri adım atmak benim hediyem, küçük elf." Hediyeyle bana doğru itiyor ve o çantamı benden alırken ben de uzanıp kabul ediyorum.

Alt dudağımı ısırarak kırmızı ve altın folyo ambalajı açtığımda uzun siyah kadife bir kutu buluyorum. Griffin'e baktığımda sırtarak beni izliyor ve devam etmemi bekliyor.

Tekrar aşağı bakıp kutuyu açtığımda enfes bir değerli taş kolyeyle karşılaşınca yanaklarım ısınıyor.

"Oh." Nefesim ciğerlerimden fışkırıyor. "Bu çok güzel."

"Bu bir gökkuşaağı iris akik, tepesinde bir ametist bulunan altın bir kolye ile kaplanmış. Onu aldım çünkü akik-"

Sözünü kestim. "Agatha ismiyle bağlantılı."

Sırıttı ve başını salladı.

"Gerçekten çok güzel." Göz kamaştırıcı hediyeı kutusundan çıkarıp başımın üzerine koyuyorum.

"Tıpkı senin gibi."

İltifatı karşısında daha da kızarıyorum ve boşdaki elini bana uzatırken kıkırdamasına neden oluyorum. Parmaklarının benimkilerle birleşmesini severek elini tutuyorum ve beni araba yoluna park etmiş siyah Mercedes'e götürmesine kolayca izin veriyorum.

Bir centilmen gibi kapıyı açıp içeri girmeme yardım ediyor, kapıyı kapatıp çantamı bagaja koymadan önce bana göz kırpmıyor ve sürücü koltuğuna geçiyor.

Yolculuğun ilk birkaç dakikasında sinirli bir şekilde sessiz kaldım, ellerimi nereye koyacağımı bilemediğim için onları kucağında kenetledim ve tırnaklarımı karıştırdım. "Orada iyi misin?" Griffin'in derin törpüsü dikkatimi ona yönleltmemi sağlıyor.

Gözleri birkaç kez yoldan bana kaydđ. Başımı sallıyorum ve ona küçük bir gülümseme sunuyorum. "Hmmm. Çok sessizsin. Seni daha önce hiç bu kadar çekingen görmemiştim."

"Özür dilerim." Dudağımı ısırıp önümdeki yola odaklanıyorum.

"Üzgün olmana gerek yok, Aggie." Dedi ve ben de kendimi tutamadım. Tekrar onun için için yanan kahverengi bakışlarına bakıyorum. "Bir sorun mu var?"

"Hayır. Sadece gerginim. Ve bir sürü sorum var."

Sırıtarak yola geri dönüyor. "Onlara sor. Elimden geldiğince cevap vereceğim."

Ona ilk olarak ne soracağımı düşündüm. Ailesi hakkında bilgi edinmek istiyorum ama aynı zamanda onun hakkında daha çok şey öğrenmek istiyorum.

Sadece onu.

"Nerede yaşıyorsun?"

Soruma kıkırdıyor ve cevap verene kadar bunun neden bu kadar komik olduğuna şaşıyorum.

"Yanındaki kapı."

"Ne!" Çığlık atıyorum, bu da onu daha çok güldürüyor. "Yan evde mi oturuyorsun? Hangi evde?"

Bunun cevabını zaten biliyorum, yine de soruyorum. Arkadaşlarım kısa bir süre önce bir hafta sonu için batıdaki evi kiraladılar, bu yüzden doğudaki evde yaşıyor olmalı.

"Göle bakınca sol tarafındayım." Eğlenmiş gibi cevap veriyor.

"Gücümü bu kadar çabuk kesebilmene şaşmamalı."

"İlk kestiğimde neredeyse beni yakalıyordun." Kıkırdıyor. "Kontrol etmek için dışarı çıktığında, garajının hemen yanındaki çalılıklarda saklanıyordum."

Onun itirafı karşısında ağzım açık kaldı. "Vay anasını! Tam orada mıydın?!"

"Evet." Kendisiyle gurur duyarak gülümsüyor.

"Yani kiraladığım evin sahibi sizsiniz. *Beni* izlemek için bulamadığım kameralar yerleştirdiniz ve bunu tüm bu süre boyunca yan odadan mı yaptınız?"

Başını salladı. "Evet. Gerçi evin sahibi ben değilim. Ailemin."

"Aynı şey." Her şey yerli yerine otururken başımı sallıyorum.

"Aslında o evi kiraladığınız için şanslısınız. Normalde o mülkü kiracılara vermeyiz. Genellikle şehre gelen Marx ekibi için tutuyoruz."

"Marx ekibi

mi?" Başını

sallıyor. "Evet."

"Kulağa bir çete gibi geliyor."

"Bir bakıma öyle, sanırım." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkiyor.

Tanrım.

"Eminim bu süre içinde pek çok kadınla karşılaşmışsınızdır... ne? Otuz yıl mı?"

"Otuz dört." Düzeltiyor ve ben de başımı sallıyorum.

"Yani otuz dört yıl boyunca bir kadın ararken bana rastladın ve 'evet, benim olmasını istiyorum' diye mi düşündün?" Sırıtarak soruyorum ve Griffin kıkırdayarak başını bana doğru sallıyor.

"Kabul ediyorum, uzun boylu ve kıvrımlı vücudun, diri göğüslerin, güneşin öptüğü tenin ve uzun sarı saçların kesinlikle dikkatimi çekti. *Ama* beni içine çeken seks partileriydi."

"Yani sadece sikişebilecek bir kızın mı peşindesin?"

"Ne?" Kaşlarını çatarken gözlerini benimkilere dikeyor. "Hayır. Öyle bir şey değil." "O zaman neye benziyor?" diye soruyorum.

Göstergeyi açtı, yavaşladı ve arabayı park etmeden önce yoldan çekti. Sonra bana dönüyor, bir elini koltuğumun başlığına dayamış, diğerini de önümdeki gösterge paneline koymuş, beni içine hapsediyor.

"Yatak odasında ne istediğini sormaktan korkmayan bir kadın istiyorum. Tek yapması gerekenin beni memnun etmek olduğunu düşünen ve on yıl sonra gerçekten ne istediğini hiç sormadığı ve bunu yapmaktan hala çok korktuğu için kendini yoksun hisseden bir kadınla ilgilenmiyorum."

"Yani, istediğimi isteyeceğimi ve bunun hiçbir sır ya da hayal kırıklığı olmayacağı anlamına mı geleceğini düşünüyorsunuz?"

"Belki." Omuz silkiyor. "Umarım öyledir."

"Yani, bir seks partisine gitmek ve diğer insanlarla sevişmek istediğimi söylersem, bu bir sorun olur mu?"

Sırıttıyor. "Ben de davet edildiğim sürece sorun değil."

İtirafı karşısında kaşlarım havaya kalktı. Bunun beni neden şaşırttığından emin değilim. Ben gidip iptal etmeden önce seks partime gelmek istediğini söylemişti.

"Yani açık bir ilişki peşindesin? Bu mudur yani?"

Hırlayarak yaklaşıyor. "Hayır. Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. *Sen benimsin*, Aggie. Başka kimseyle bir ilişkin olmayacak ve ben de sadece seninle olacağım ama ikimizin de katıldığı bir seks partisi, ikimizin de tanık olduğu anlamsız bir seksten başka bir şey değil. Benim için bu sadece bir seks oyuncağının başka bir şekli olacak."

"Oh." Nefes alıyorum, yanaklarımın ısındığını hissediyorum. "Yani arkana yaslanıp beni bir grup seksinde mi izleyeceksin?"

Sırıttıyor. "Olabilir. Hatta katılabilirim bile."

Tanrım. Kulağa seksi geliyor.

"Yani görüyorsunuz. Seks büyük bir rol oynayabilir, ancak açık olduğumuz ve birlikte keşfettiğimiz sürece, çoğundan daha mutlu bir ilişkimiz olabilir."

Eminim çoğu insan için biraz alışılmışın dışında ama benim için mükemmel bir his.

"Anladım," diye itiraf ediyorum ve o da sırıttıyor.

"Güzel." Öne doğru eğilerek dudaklarını benimkilere bastırıyor ve yumuşak, şehvetli bir öpücükle içimi sıkıyor.

Bu adamla ilgili her şey çekici. Kokusu. Dudakları. Dilinin benimkiyle dansı. Griffin Marx'ın her şeyinde kolayca kaybolabilirim. Kendimi sonsuza kadar ona kolayca teslim edebilirim.

Bir dakika boyunca dudakları ve diliyle benimle alay ettikten sonra yavaşça geri çekiliyor, öpücüğü kesiyor, bana hafif bir gülümseme sunmadan önce koyu renk gözleri bir süre yüzümü inceliyor. Griffin'in bu versiyonu diğerlerinden farklı.

Dün gece göl kenarında beni ele geçiren hayvan, ama o canavarın hala yüzeyin hemen altında gizlendiğini söyleyebilirim. Belki de ondan korkmalıyım. Ama korkmuyorum.

"Başka ne sorunuz var?" diye soruyor arabayı tekrar otoyola çekerken.

Aklımdan geçen binlerce soruyu değerlendiriyorum ve ailesine geçmeye karar veriyorum.

"Büyük bir ailen var."

"Evet. Çok büyük." Başını sallıyor, gözlerini yoldan ayırmıyor. "Ailen mafya gibi bir şey mi?"

Gülmesini ve başını sallamasını bekliyorum ama Griffin tarafsız kalıyor.

"Mafya fazla kullanılan bir terim."

Gözlerim neredeyse kafamdan dışarı fırlayacaktı. "Siz mafya mısınız?" "Biz o terimi kullanmayız." Gözlerini hâlâ yoldan ayırmıyor. "O zaman hangi terimi kullanıyorsunuz?"

Bu sefer bana baktı. "Biz bir aileyiz. Bir ekibiz. Bir organizasyonuz. Etiketlere gerek yok."

"Ama siz organize suçla iş yapan bir ailesiniz, öyle mi?" "Her zaman değil." Omuz silkiyor, gözlerini tekrar yola dikeyor.

"Ama çoğunlukla."

İç çekerek bana baktı. "Bu bir anlaşma kırıcı mı?"

Kaşlarım havaya kalkıyor ve koltuğa geri çekiliyorum. "Bilmiyorum. Eğer öyleyse, önümüzdeki hafta cesedim parçalanmış halde mi bulunacak?"

Griffin'in kahkahası arabanın dar alanında yüksek sesle duyuluyor. Işıl ışıl gülümsemesi ve gülen gözleriyle bana bakıyor. Sonra ciddi olduğumu ve belki de biraz korktuğumu anlayınca sessizleşiyor.

"Kahretsin. Özür dilerim. Ciddi misin?"

"Evet." Kaşlarımı çattım ve o da başını salladı.

"Birçok insan bizim kim olduğumuzu biliyor ve ölü olarak ortaya çıkmıyorlar. Sen güvendesin. Söz veriyorum."

Ona inanmak istiyorum ama şu anda aklım başımdan gitti.

"Hiç insan öldürdün mü?" İsteksizce soruyorum ve sorum onu şaşırtmış olmalı, çünkü biraz irkiliyor. Gözleri yolla benim aramda gidip gelirken dudakları inceliyor ve ben de sabırla oturup cevap vermesini bekliyorum.

"Bu gerçekten bilmen gereken bir şey mi küçük elf?"

"Evet." Başımı salladım.

"Neden?" Kaşlarını çatıyor, ben de omuz silkiyorum.

"Dürüst olmak gerekirse, sanırım sır saklayan biriyle birlikte olamam.

Eğer insanları öldürürseniz, bunu bilmem gerekir."

Kaşları havaya kalkıyor ama o da başını sallıyor, cevap vermeden önce bir anlığına düşüncelerine d alıyor.

"Eğer evet *dersem*, *bu* anlaşılmayı bozar mı?"

"Hayır." Fısıldıyorum ve kafasını bana çeviriyor. "Değil mi?"

Başımı salladım. "Sadece dürüstlük istiyorum."

Yüzü yumuşar. "İşte bu yüzden benim için mükemmelsin Aggie. Beni yargılamıyorsun."

"Yani öldürdün mü? Yani birini öldürdün." Ben soruyorum, o da başını sallıyor. "Öldürdüm."

"Kaç tane?" Sorduğumda kaşlarını çatıyor ve yüz ifadesi pişmanlığa dönüşüyor. "Çok fazla."

"Onlar kötü insanlar mıydı?" Soruyorum ve yüzü ciddi bir ifadeyle taş dönüyor.

"Evet, Aggie. Spor olsun diye ya da biri ögle yemeğimi çaldığı için adam öldürme işinde değilim. Ölüm benim elimden sadece en kötünün en kötüsüne teslim edilir."

"Tecavüzcüler mi?"

"Evet." Başını sallıyor.

"Çocuk seks suçluları

mı?" "Evet." Tekrar

başını sallıyor.

"Beni bir çocuk seks suçlusu olarak mı görüyorsunuz?"

Kaşlarını çatıyor, gözlerini tekrar bana diyor. "Hayır."

"Ama reşit olmayan biriyle ilişkim olduğunu biliyorsun, değil mi?" Bu sözleri söylerken midem bulanıyor, suçlu olduğum için nefret ediyorum.

"Rhys George'un kendi rızasıyla hareket ettiğinden haberdar edildim ve onun deneyimi göz önüne alındığında koşullar çok farklıydı."

"Yine de doğru olduğu anlamına gelmez." Bakışlarımı kucağıma indirerek mırıldandım. "O senin arkadaşın, değil mi? Onunla yaptığın telefon görüşmesini duydum.

Geçen gün araba. Senin tarafından tehdit edilmiş gibi

görünmüyor." "Bunu duydun mu?" Kocaman gözlerimi tekrar ona diktim.

"Evet. Ve ses tonunuzdaki pişmanlığı duydum. O zaman sana şunu sorayım. Sence seni bir avcı olarak mı görüyor?"

Omuz silkiyorum.

"Sizce kulübün sahibini ve karısını yırtıcı hayvanlar olarak mı görüyor?"

"Evet." Çabucak cevap veriyorum ve bana sıcak bir gülümsemeyle bakıyor. ona geri döndü.

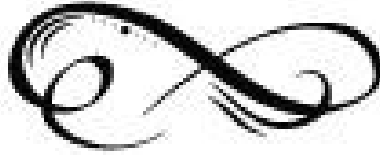
"Senin kötü bir insan olduğunu düşünseydi arkadaşın olmazdı Aggie. Kendini biraz rahat bırakmaya ne dersin?"

İçimi çekerek başımı sallıyorum ve pencereden dışarı bakıp ağaçların geçişini izliyorum. "Ailenin haberi var mı?" Ona bakmadan soruyorum.

"Seks kulübüne katılman hakkında mı?" diye soruyor, ben de başımı sallıyorum. "Hayır."

Göğsümün üzerine çöken ağır yükü kaldırarak üzerime bir rahatlama çöküyor.

Benim de şeytanlarım var ama Griffin Marx da öyle. Belki de beni ona bu kadar kolay çeken şey budur. Birinin sizi ve tüm kusurlarınızı ve hatalarınızı kabul ettiğini bilmek güzel bir duygu.

Griffin

S kendine çok yükleniyor. Bu ille de kötü bir şey değil, ama keşke onun tüm endişelerini **g i d e r e b i l s e y d i m** . Ama hayat o kadar basit değil.

Özellikle de benim hayatıma. İşte bu yüzden bu Tanrıça çok iyi uyum sağlayacak. Çünkü onun hayatı da kolay değildi.

İtiraf etmeliyim ki, insanları gerçekten öldürdüğümü öğrendiğinde çılgılık atarak diğer yöne kaçmak isteyeceğinden endişelendim, ancak onların her zaman doğrudan cehenneme gönderilmesi gereken dünyanın pislikleri olduğu gerçeğiyle rahatlamış görünüyordu. O şerefsizler verdiğim ölümü hak ettiler ve sonunda cehennemde onlara katıldığımda, onlara tekrar acı çektireceğimden eminim.

Bunu Aggie'ye asla itiraf etmeyeceğim, ama onun Vixen's Lodge skandalına karıştığını ilk öğrendiğimde, diğerleri gibi onu da cehenneme göndermeye hazırdım, ama onu araştırdıkça, her şey daha da anlamsızlaştı. O bir avcı değil. Rhys George'un kulüpteki rolüyle ilgili kapsamlı bir araştırmadan sonra, küçük kızın çoğu zaman onun yanında yer alma eğiliminde olan küçük bir grup üyesi olduğu ortaya çıktı ve bu da çarpık bir şekilde onu korumaya yardımcı oldu.

Agatha'm da onlardan biriydi ve bazen çizgiyi aşsalar da kızla bir dostluk kurmuştu. Muhtemelen Aggie olması, dışarıdaki diğer hasta pisliklerden daha iyiydi.

Kulağa her türlü yanlış geliyor, bu yüzden Agatha Fiera'nın isminin skandalla ilgili olarak asla gündeme gelmemesi için elimden gelen her şeyi yapmaya çalıştım. İnsanların onu yargılamasını istemiyorum. Diğer tacizcilerle aynı sınıfa konulmayı hak etmiyor.

Küçük elfim benden dürüstlük istiyor, bu yüzden ona bunu vermeyi planlıyorum ve umarım dolabındaki diğer iskeletleri ortaya çıkarmasına yardımcı olur. Biliyorum.

Bu kadın hakkında bilmediğim ve araştırma kanallarım ile bulamadığım daha çok şey var, ama bir gün bana gerçek benliğini açıklayacak kadar güvenmesi için duvarlarını yıkmaya tamamen niyetliyim.

Bölüm F on beşI

FAMILY

Agatha

Timber Valley bölgesinden şehrin kuzeyindeki büyük Marx malikânesine yaptığım uzun yolculuk beni Griffin'in ailesiyle tanışacağım için yorgun ve endişeli bir halde bıraktı. Bir ilişki içinde olmaya pek alışkın değilim, ama aileyle bu kadar erken tanışmanın düzensiz olduğuna eminim.

Unutmayalım ki

Onun ailesi bir suç ailesi.

Lanet bir suç ailesi!

Geniş ve yeşil bir arazide yer alan Marx'ın lüks malikanesinin dış cephesi gri taş ve sıva karışımından oluşuyor ve kısmen yoldan biraz mahremiyet sağlayan büyük ağaçların arkasına gizlenmiş.

Griffin arabasını büyük siyah dökme demir kapılardan geçiriyor, parke taşlı yoldan yukarı çıkıyor ve ortadaki fıskiye çevreleyen bir dizi pahalı arabanın arkasına park ediyor.

"Beğendin mi?" Griffin soruyor ve çenemin hayretle açıldığını fark ediyorum. "Evet. İnanılmaz."

"İçeriye görene kadar bekleyin. Duvarlar panellerle kaplı, yerler ise balıksırtı ahşap, mermer ve üzerinde yürüyebileceğiniz en yumuşak halıdan oluşuyor."

"Kahretsin. Belki de beni buraya getirmek iyi bir fikir değildi."
Mırıldanıyorum, gözlerim bakımlı bahçeleri tanıyor.

"Saçmalama, Aggie. Sen buraya aitsin. Benim yanıma."

Ona dönüp bakmıyorum ama arabadan indiğini duyuyorum ve birkaç vuruş sonra kapımı açıyor.

"Gel güzelim. Gel ve ailemle tanış."

Kendimi içeri kilitlemeye hazır olmama rağmen beni arabasından çıkarmasına izin veriyorum ve beni araba yolundan ön kapıya doğru çekiyor. Beni yönlendirirken konuşmuyorum, büyük cam kapıyı iterek açtığında kalbim göğsümde çılgınca çarpıyor ve kahkaha sesleri kulaklarımızı dolduruyor.

Gözlerim Griffin'in bana bahsettiğı karmaşık balıksırtı ahşap zeminli büyük fuayeye dalıp gidiyor. Duvarlar zemin katta beyaz panellerle kaplıyken, ahşap panelli tavandan büyük bir kristal avizenin sarktığı ikinci katta aynalı panellere dönüşüyor.

"Lanet olsun," diye fısıldıyorum ve Griffin kıkırdıyor. "Güzel, değil mi?"

Beni ana oturma odasına götürürken sessizce, "Çok güzel," diyorum.

Çoğu erkek olan pek çok göz bize doğru dönerken elim anında onun elinde terliyor.

"Oh! Bu Agatha olmalı." Bir kadın haykırıyor, uzun erkek duvarını iterek bize doğru geliyor.

"Evet, Selena. Bu Agatha." Griffin sırtıyor.

Selena'ya tokalaşmayı teklif etmek için elimi onun elinden çekmek üzereydim ki Selena öne uzanıp beni kucaklamak için kendine çekti. Gözlerim omzunun üzerinden Griffin'e kayıyor, o konuşmadan önce yüzünde ışıltılı bir gülümseme var.

"Aggie. Bu benim üvey annem. Selena."

Selena kucaklaşmamızdan geri çekiliyor, siyah saçları uzun, yumuşak dalgalar halinde, beni incelerken yüzünde memnun bir ifade var.

"Uh. Selam." Teklif ediyorum, çünkü görünüşe göre çok konuşan bir kadını.

"Seninle tanışmak harika, tatlım. Griff bize bir kızla ciddi düşündüğünü söylediğinde, seni Noel'de ağırlamak zorunda kaldık."

Yine Griffin'e baktığımda gülümsüyordu.

"Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim." Başka ne söyleyeceğimi bilemediğim için teklif ediyorum ve o da bana sıcak bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Tamam, hadi şu tanışma faslını bitirelim. Açlıktan ölüyorum." Griffin, erkeksi kıkırdamalar odayı doldururken ellerini birbirine sürtüyor.

Kalabalığın arasından yaşlı bir adam adım atıyor, yaklaşırken gözlerini bana dikmiş. Bu adamın kim olduğunu anladığımda tüylerim diken diken oluyor. Ne de olsa dün gece internette yaptığım aramaların çoğunda onun yüzü çıkmıştı.

"Hoş geldin Agatha. Ben Ewan, Griffin'in babasıyım."

Bana elini uzattığında, ülkedeki en kötü şöhretli suç ailesinin reisine kaba davranmanın akıllıca olmadığına karar vermeden önce hızlıca göz atıyorum.

"Merhaba." Ona gülümsüyorum ve elini sıkmak için kısa bir süre tutuyorum. Kahretsin. Terli avuç içlerimi hissedebiliyor mu?

"Tanıştırma işini bana bırak." Sıcak bir şekilde gülümseyerek elimi bırakıyor ve ben de gülümseyip başımı sallıyorum, hissettiğim kadar zorlama görünmemesini umuyorum. "En büyük çocuklarımla başlayalım." Eliyle bir işaret yapıyor ve bakışlarım onu takip ediyor. "Bu Leo, en büyüğüm ve ikinci sorumlum. Bunlar da Conrad, Bernadette ve Kendrick." Eliyle işaret ettiği dörtlü bana gülümseyerek ve başlarını sallayarak selam veriyor ama isimlerini çoktan unuttuğuma eminim. "Anneleri Audrey birkaç yıl önce göğüs

kanserinden vefat etti."

"Oh." Birdenbire gülümsemek istemiyorum ama Ewan'ın sözlerinden başka kimse üzölmüş ya da etkilenmiş görünmüyor, bu yüzden şu anda işaret ettiği yere odaklanıyorum.

"İkinci evliliğim boşanmayla sonuçlandı, ancak Caroline bana üç güzel çocuk verdi, bu yüzden benim gözümde bir başarısızlık değildi."

Yine Ewan'a ne diyeceğimi bilemiyorum, ama tanıtımlarına devam ediyor, böylece uzun süre garip bir şekilde durmak zorunda kalmıyorum.

"Barrett, Caroline'ın çocuklarının en büyüğü ama beşinci sırada." Kıkırdıyor ve sözlerinde bir espri varsa bile bunun doğrudan kafamın üzerinden geçtiğine eminim. "Şu anda yurtdışında, bu yüzden onunla başka bir zaman tanışmanız gerekecek. Cassandra, Griffin'den büyük olduğu için Caroline'ın bebeği olacak."

"Hey! Ben bebek değilim. Ben yedinci sıradayım." Griffin şakacı bir şekilde azarlar ve herkes güler.

Kız kardeşinin adı neydi?

"Ve elbette, benim ısıltılı Selenam birlikte geçirdiğimiz süre boyunca çok meşguldü. Eminim herkesin ismini unutacaksınız ama büyükten küçüğe, bunlar Liam ve Fallon. Onlar ikiz. Oswald, Brennen, Haile, Quinlan, Chance, Dustin, Anders, Everett ve Ethan."

Hepsi başını sallıyor ya da el sallıyor ve ben gülüyorum. "Vay be, ne kadar çok çocuk var."

Selena gururla gülümseyerek başını sallıyor. "Ne yazık ki vücudum artık Ewan için daha fazla varis üretmiyor ama on bir çocuğun yeterli olduğunu düşünüyorum."

"Evet. Kesinlikle." Gülüyorum, beynimin küçük bir kısmı çıldırıyor çünkü lanet olsun, bu çok fazla doğum demek.

"Gracie'yi de unutmayalım." Ewan kıkırdıyor ve Gracie'nin adını söylemeden önce etrafına bakınıyor. "Gracie!"

"Evet, Ewan. Ben buradayım." Adamların arasından fırlayan, odadaki diğer herkesten tamamen farklı görünen sarı saçlı, mavi gözlü kıza kaşlarını çatarak bakıyorum.

Bekle. Ona Ewan mı dedi? Baba değil mi?

"Selam Agatha. Ben Grace." Bana elini uzatıyor ve ben de sıkıyorum, diğerlerinden çok farklı olan yüz hatlarını incelerken ona sıcak bir gülümseme veriyorum. "Görüyorum ki kafan karışmış." Sırıttıyor ve gözlerim panik içinde Griffin'e kayıyor.

Kıkırdıyor, kolunu bana doluyor ve beni yanına çekiyor. "Gracie bir Marx değil ama küçüklüğünden beri bizimle yaşıyor."

"Oh." Şaşkınlıkla söyledim. "Kaba davrandıysam özür dilerim. Sadece herkesten çok farklı görünüyorsun."

"Kızım, bilmiyor muyum? Damarlarımda İtalyan-Avustralyalı kanı dolaşmadığı gibi, diğerlerinden çok daha az gerginim."

"Hey!" Adamlardan birkaçı şikayet ediyor ama Grace geri adım atmıyor, dudaklarından bir kahkaha dökülüyor.

"Gel hadi. Sana tüm aile dedikodularını anlatayım." Grace kolumdan tutup beni Griffin'in yanından çekerek odanın içine doğru götürdü.

"Çok fazla dedikodu olmasın lütfen!" Griffin sesleniyor ve sonunda rahatladığımda bir kahkaha atıyorum.

Bu insanlar o kadar da kötü değil.

Mutfakta biraz telaşlandıktan sonra, hepimiz şimdiye kadar gördüğüm en uzun yemek masasına oturduk ve Noel yemeğimizi yerken aile eğlenceli şakalaşmalara başladı.

Zamanımın çoğunu gözlemleyerek geçiriyorum. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim ve hepsinin bu kadar iyi geçinmesi karşısında büyülenmemek elde değil. En azından çoğunun.

Dişi ikiz Fallon günün büyük bölümünde bakışlarını benden ayırmadı. Değerlendiren gözlerinden bana güvenmediğini anlayabiliyorum. Ki bu tamamen anlaşılabilir bir durum. Ben onların evinde bir yabancıyım. Kardeş olmamasına rağmen kardeş gibi davranan Grace dışında buradaki herkes kardeş.

Fark ettiğim bir şey varsa o da tek artı birin ben olduğum. Aile büyüklerinin karıları ya da kocaları vardır. En büyük oğlan, Leo, sanırım adı, kırklı yaşlarında olmalı. Peki karısı ya da ortağı nerede? Ya da çocukları?

Bana tuhaf geliyor ama Noel Günü'nde bir ailenin parçası olmanın nasıl bir şey olduğunu öğrenirken bu düşünceyi kendime saklıyorum.

Aklım sık sık annem ve kız kardeşimde dolaşıyor, bu yıl uzun zamandır yokluklarını fark ettiğim en kötü yıllardan biri oldu. Ben gittikten sonra hayatları düzeldi mi? Noel'i birlikte geçirecekleri aileleri var mı? Hala hayattalar mı?

"İyi misin?" Griffin'in kulağımı tırmalayan derin sesi dikkatimi tabağımdan uzaklaştırıyor ve başımı çeviriyorum, burnu yanağıma değiyor, o kadar yakın ki.

"Evet." Başımı salladım.

"Az önce ne düşünüyordun? Kafanın içinde bir yerlere gidiyor gibiydin."

Bay Gözlemci, değil mi? Ne kadar sinir bozucu ama bir o kadar da hoş.

"Sadece ailemi düşünüyorum. Noellerinizi birlikte geçirebileceğiniz harika bir aileniz olması ne kadar güzel olmalı."

Altın sarısı dalgalarını yüzümden geriye doğru fırçalıyor ve birkaç telini kulağımın arkasına sıkıştırıyor. "Bu harika, evet. Aile benim için çok önemli."

O zaman boğazımda bir yumru oluşuyor. Bununla bir ilişki kuramıyorum ama umutsuzca kurmak istiyorum.

"Bir aile istiyor musun, Aggie?" Griffin konuşmamızı başka kimse duymasın diye sessizce soruyor. "Bir gün çocuk?"

Soru beni şaşırtıyor, düşünürken kaşlarım havaya kalkıyor. "Sanırım. Bir gün."

Sırıttıyor. "Gelecek yıl Noel için ne istediğimi şimdiden biliyorum."

"Oh, gerçekten mi?" Şakacı ses tonuna sırtıyorum. "Neymiş o?"

"Hamileliğini duyurmak için."

Kendi tükürüğümle boğuluyorum, öksürürken elim ağzımı kapatmak için havalanıyor. "Aman Tanrım, Griffin. Az önce ona iğrenç bir şey mi söyledin?" Grace

Diğerleri yuhalamaya ve gülmeye başlarken sızlanır.

"Kahretsin. Bir içkiye ihtiyacın var mı?" Griffin üzerime titremeye başladı ama ben başımı sallayıp onu biraz geriye iterek aramızda biraz boşluk bıraktım. Bütün gün benimle ilgilendi. Çoğu zaman bir parçası bana dokunuyor. Ama hamilelikten bahsedince kaçmaya hazırım. O kadar yalnız bir hayat yaşadım ki, bırakın çocuk sahibi olmayı, yıllarımı birlikte geçirebileceğim birini bulabileceğimi hiç düşünmemiştim.

"Ne yapabilirim ki?" Griffin soruyor ama öksürüğüm azalıyor ve kendimi toparlamaya çalışarak bir yudum su içiyorum. "Biraz temiz havaya ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ama P kelimesini bir daha tartışmayalım." Kaşlarını çattı. "Hiç mi?"

Omuz silkiyorum. "Gelecek yıl bu zamanlar burada seninle olursam, o zaman bunu tekrar tartışmaya başlayabiliriz."

Dudakları yavaşça aralanıyor ve dişleri parlıyor, yüzünde gördüğüm en büyük gülümseme beliriyor. "Anlaştık."

Öğle yemeğinden sonra hepimiz dışarı çıkıyoruz ve çocukların çoğu kriket oynuyor. Griffin de bize katılıyor ve ben de sıcak güneşin altında oturup onun kardeşleriyle şakalaşmasını izlemekten keyif alıyorum. Bundan birkaç şey öğreniyorum.

Birincisi çok rekabetçi olması. Bir diğeri de tişörtünü çıkarıp arka cebine soktuğunda düpedüz günahkâr görünmesi ve bana dün gece beni öldüreceğini sandığım anı hatırlatması. Şimdi sadece delicesine seksi olduğunu düşünüyorum.

Ayrıca kardeşlerinin hepsinin aynı günahkâr kumaştan kesildiğini de öğreniyorum. Tanrım, iyi genleri var. Çoğu gün ayaklarına kapanan kadınlar olduğunu hayal edebiliyorum.

Birkaç kadeh şaraptan sonra mesanem kendini belli ediyor ve gidip onu rahatlatmak için izin istiyorum. İşimi bitirdikten ve lüks makyaj odasından çıkmak için kapıyı açtıktan sonra, kapı aralığında durup yolumu kesen Fallon'a neredeyse çarparak duruyorum.

"Özür dilerim," diye garip bir şekilde gülüyorum. "Seni orada görmedim."

Tek bir kara kaşını kaldırıp bana doğru bir adım atıyor, ben de bana çarpmasını önlemek için bir adım geri atıyorum. Bu, bizi toz odasına geri kapatana kadar birkaç kez oluyor.

"Bunu nasıl yaptın?" Tersledi ve ben de geri çekildim. "Neyi?"

"Seks kulübü skandalına karıştığınızı öğrendikten sonra onu sizinle görüşmeye ikna ettiniz mi?"

Betim benzim attı, kaşlarım havaya kalktı. "Ne? Ben-"

"Benimle saçma sapan konuşma Agatha. Ne demek istediğimi biliyorsun. Griffin, çocuk seks suçlularının bir nefes daha almasına izin verme işinde değil, o zaman neden şu anda hala hayattasın?"

"BEN..." Kahretsin. Gitmem lazım. "İzninizle, lütfen. Gitmek istiyorum."

Alay ediyor. "Ondan uzaklaşabileceğini mi sanıyorsun? Bunun olmasına izin vermeden önce seni öldürür."

Fallon'un arkasındaki kapı uçarak açılır ve devasa Griffin onu sırtından iterek koridordaki duvara yaslar, eli boğazına sarılır.

"Sana ne dedim ben Fal? Ha?" Kükrer ve Fallon irkilmez bile.

"Kafanla değil sakinle düşünüyorsun, Griff. Onun ne olduğunu biliyorsun." Fallon onun yüzüne tükürür, karde inden en ufak bir korkusu yoktur.

"Hiçbir şey bilmiyorsun. Her şey her zaman siyah ve beyaz değildir!" Di lerini göstererek tıslıyor ama Fallon irkilmiyor. Onun yerine yüz ifadesi öfkeye d n  yor.

"Hayır mı? Öyle değiller mi? Silahı Marshall'ın kafasına dayayıp teti i  ekti inde siyah ve beyaz olduklarından eminim!"

"Yeter!" Ewan Marx'ın gümbürtüsü ürkek bir fare gibi ciyaklamama neden oluyor, doğal i   d lerim beni geri geri tuvalete gönderiyor, kendimi içeri kapatmaya hazırım. "Bu konuşmanın bu evde yeri yok!" Ewan çocuklarının yanına yaklaşıp aralarına bakıyor. "Griffin, elini hemen kız kardeşinin boynundan  ek."

Griffin tereddüt eder, içsel bir savaş veriyormu  gibi mırıldanır ama babasının isteğini yerine getirerek Fallon'un boğazını serbest bırakır.

"Fallon, sana özellikle çeneni kapalı tutmanı söyledim. Yarın sabah 9'da ofisimde ol."

"Peki ya gelmezsem?" Hırıltısını babasına çeviriyor ve babasının duda ı kıvrılıyor. "Ne olacağını biliyorsun."

"Bekle. Bir dakika bekle. Kendimizi kaptırmayalım." Griffin ellerini kaldırıp kız kardeşi ve babasının arasında sallıyor.

"İşleri nasıl yaptığımı mı sorguluyorsun, Griffin?" Ewan tersliyor ve Griffin ofluyor, bir yanıt oluşturmaya çalışırken gözleri ikisinin arasında gidip geliyor.

"Uh..." Gıcırdıyorum. "Özür dilerim Bay Marx. Bu benim hatam. Lütfen onlara kızmayın. Fallon sadece Griffin'i benden korumaya çalışıyor, Griffin de beni diğer herkesten korumaya çalışıyor. Ben gideyim ve Noel'i birlikte geçirmeye devam etmeniz için size biraz huzur vereyim."

"Gitmiyorsun, Aggie." Griffin kaşlarını çatarak bana doğru bir adım attı.

"Griffin haklı. Gitmiyorsun. Burada kal. Ye. İç. İyi eğlenceler. Yarın, sen ve ben de konuşacağız."

Sözleri üzerine geri çekiliyorum, tartışmaya hazırım, ama o uzaklaşıyor ve konuşmayı etkili bir şekilde bitiriyor.

"Huh." Fallon tehditkâr bir şekilde sırtıyor. "Sanırım gerekenlere sahip olup olmadığını yarın öğreneceğiz."

Kendini beğenmiş bir halde uzaklaşırken, Griffin'in yüzündeki endişeyi gözden kaçırmıyorum.

Lanet olsun. Ne yaptım ben?

Bölüm Sixteen

SHARING

Griffin

Fuck! Agatha'yla böyle yüzleştigi için Fallon'u öldüreceğim. Ve sonra onun ve babamın Aggie'nin seks kulübü skandalına karıştığını nasıl bildiklerini öğreneceğim, çünkü

Tüm kanıtları yok ettiğimden emin olmak için.

Ben babamın geri çekilişini izlerken, Aggie beni ve Fallon'u iterek koşturmayı başlattı.

"Aggie!" Ben sesleniyorum ve Fallon gülüyor.

"Huh. O sadece benim düşüncemi kanıtlıyor. O bu işi beceremez, Griff. Kurtul ondan."

Eğer kız kardeşimi sevmeseydim, şu anda kafasına bir kurşun sıkdım.

Aggie koşturmayı bırakmayınca köşede kayboluşunu izliyorum ve ön kapıya doğru gittiğini anlıyorum. Hay sikeyim.

Kız kardeşimin kıs kıs gülüşlerini arkamda bırakarak peşine düşüyorum, kadınıma yetişmeye çalışırken ağır ayaklarım ahşap zemine çarpıyor.

Köşeyi döndüğümde, Aggie'nin ön kapıdan fırladığını görüyorum, sanki kapamak için zaman kaybetmek istemiyormuş gibi kapıyı açık bırakıyor ve ayakları onu aşağıya taşıyor

Ön merdivenlerde.

"Aggie!" Güm diye bağıyorum ve gözden kaybolurken dudaklarından bir çığlık yükseldiğini duyuyorum.

Lanet olsun, Aggie. Yapma bunu.

Takibime devam ediyorum, ön kapıya ulaşıyorum ve Aggie'nin kafasını arabaların üstünden, park etmiş araçların arasından atlarken gördüğümde ön merdivenlerden aşağı atlıyorum.

"Dur, Aggie!" Bağıyorum ama durmuyor, hatta arkasına bile bakmıyor. Koşmaya devam ediyor.

Kestirmeden gitmek için Oswald'ın arabasının önünden atlayarak arabama doğru koşuyorum, onun da oraya gittiğini biliyorum ve arabaların arasından sıyrılıp sürücü tarafındaki kapıya ulaştığında paniklemiş yüzünü görüyorum.

Kolu tuttuğunda ona ulaşıyorum, ellerim omuzlarını kavıyor ve onu arabama doğru çok da nazik olmayan bir şekilde itmeden önce bana bakması için döndürüyorum.

"Dur!" Hırlıyorum, karamel gözleri korkudan ve gözyaşlarından çılgına dönmüştü. "Benden kaçma Aggie. Anlamıyor musun? Senden bekledikleri şey tam olarak bu. Eğer gidersen, onları haklı çıkarırsın ve beni becerirsin, Aggie. Bunu kaldırabilecek kadar cesur olduğundan emindim."

"Bunu halletmek mi? Ciddi misin sen? Buradan canlı çıkarsam şanslıyım." Çığlık atıyor ve ben kaşlarımı çatıyorum.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Baban yarın beni görmek istiyor. Beni öldürecek, değil mi?" Aggie fısıldayarak bağıyor.

"Ne?" Başımı sallamadan önce kaşlarım çatıldı. "Hayır, bebeğim. Sadece seninle sohbet etmek istiyor. Kabul ediyorum, rahatsız edici bir sohbet olabilir ama seni öldürmeyecek. Benim ailem öyle değil."

Kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi? Senin ailen böyle değil mi?" Öfke onu tüketirken eve doğru işaret ediyor. "Psikopat kız kardeşin az önce beni banyoda kefaletle serbest bıraktı. Seks kulübünü biliyor Griffin. Senden uzaklaşmaya çalışırsam beni öldüreceğini söylediğini de unutmayalım!"

Siktiğimin Fallon'u! Bunu ona ödeteceğim.

"Onlar sadece kelimelerdi." Dürüstlüğümlü duymasını umarak ses tonumu yumuşatmaya çalışıyorum. "Seni test ediyor. Hayatımda olmak için gerekenlere sahip olmadığını kanıtlamak için seni kaçmaya zorluyor. Ne kadar cesur olduğunu görmeye çalışıyor." Uzanıp elini elime alıyorum ve ikimizin arasına indiriyorum.

"Flaş haber. Ben o kadar cesur değilim." O tersledi ve ben sırttım.

"Evet, öylesin bebeğim. Yanımda duracak doğru kadının sen olduğunu içten içe biliyorum."

Sözlerim karşısında omuzları düşüyor ve başını sallıyor. "Ya öyle değilsem? Ya beni hayatına davet ettiysen ve ben çok fazla şey gördüysem? Sen de biliyorsun, ben de biliyorum, sonunda öleceğim."

"Çok fazla film izliyorsun." Ben sırtıyorum, o kaşlarını çatıyor.

"Sence filmler nasıl yazılıyor? Araştırma ve gerçeklerle." Dedi ve ben başımı salladım.

"Lütfen beni bırakma." Sesimin biraz kırıldığını duyarak usulca söylüyorum ve uzanıp yüzünü avuçluyorum. "Sana ihtiyacım var. Yanımda olmana. Lütfen."

Aggie'nin iri karamel gözleri uzun bir an boyunca benimkileri inceliyor ve ruhumu görebildiğini hissediyorum.

"Bütün ailen kafa oyunları mı oynuyor?" diye soruyor sessizce, ben de omuz silkiyorum.

"Yeni gelenler her zaman sınanır." Yüzünü tekrar avuçlamadan önce altın sarısı saç tellerinin bir kısmını fırçalıyorum ve sonunda rahatlıyor.

Dokun.

"Beni uyarmalıydın, Griff."

"İşin bu noktaya geleceğini düşünmemiştim. Özür dilerim," diyorum dürüstçe.

Bir an gözlerimi inceliyor, sanki en ufak bir yalan iması arıyor ama bulamıyor.

"Sen yüzü olmayan bir yabancıyken işler daha kolaydı," diyor ve dudaklarım inceliyor.

"Kendimi ifşa etmememi mi isterdin?" Bir an için bunu düşünür.

Noel Baba oyunundaki yedek oyunculuğumuz eğlenceliydi. Beklenti sınırların dışındaydı. Ama bu sadece bir oyundu ve şimdi ondan daha fazlasını istiyorum. Gerçek bir şey için.

"Aslında sonunda bana kim olduğunu gösterdiğin için mutluyum." Bana küçük bir gülümseme sunuyor. "Kolay olan abartılıyor."

Sikeyim.

Sözleriyle içimi bir rahatlama kaplıyor ve dudaklarımı bir sırtış kaplıyor. "Peki, kalacak mısın?"

"Buradan canlı çıkacağıma emin misin?" Tüm ciddiyetiyle soruyor ve öldürülmeyi bir seçenek olarak görmesinden bile nefret ediyorum.

"Eğer biri sana bir tüyle bile dokunursa burayı ve içindeki herkesi yakarım." Hırlamam tehditkâr ve gözlerindeki bakış bana her kelimeye inandığını söylüyor.

"Sanırım bu yeterli olacak." Sırıttırıyor ve lanet olsun, onun gülümsemesini görmeye bayılıyorum.

Bedenimi onunkiyle aynı hizaya getirerek bir öpücük çalıyorum ve o da anında içimde eriyor. Narin elleri saçlarımı avuçlayarak beni daha da yakınımaya sürüklüyor ve ben inliyorum

Kollarımı onun ince beline dolayarak, onu yeterince yakınımına alamıyordum.

Aletim partiye katıldığında, isteksizce geri çekiliyorum, gözlerim karamel bakışlarına bakmadan önce pembe şişmiş dudaklarına düşüyor.

"Kahretsin, Aggie. Yeni olduğumuzu biliyorum ama sanki seni daha uzun zamandır tanıyormuşum gibi hissediyorum. Çok daha uzun zamandır." Alnımı onunkine bastırıyorum ve o da bana bakarken kirpikleri duyguyla dalgalanıyor.

"Griff." Nefes alıyor. "Hâlâ aklımda bir sürü soru var ama bu gece bunları düşünemeyecek kadar yorgunum."

"Kahretsin, bana Griff demene bayılıyorum." İtiraf ediyorum ve kadınımdan bir kahkaha dökülüyor.

"Pekala *Griff*. Sarhoş olup günün geri kalanında endişelerimizi unutabilme şansımız var mı?"

"Kesinlikle." Onu kucaklamak için içeri çekerek ısınlanıyorum. "Ve sonra, seni boşaltacağım ve sonra seni öyle bir becereceğim ki tüm ev duyacak."

"Aman Tanrım, hayır!" Omzuma vurarak beni geri itiyor ve ben de kıkırdayarak elini tutup yavaşça eve doğru götürüyorum.

Tekrar içeri giriyoruz ve onu mutfığa götürüp bir içki daha dolduruyorum. Fallon'un daha önce sorun çıkarma girişimini göz önünde bulundurursak, Aggie'yi bu saçmalığa tekrar maruz bırakmak gibi bir niyetim yok, bu yüzden günün geri kalanında ona bağlı kalıyorum. İkimiz de Fallon öğleden sonra boyunca kadının kafasının yan tarafına hançer gibi bakmıyormuş gibi davranırken, vücutlarımızı ellerimiz, kollarımız ya da bacaklarımızla birbirine bağlı tutuyorum.

Lanet olası Fallon. Normalde sorun çıkaran biri değildir ama benim olacak kadına eziyet etmesine izin verirsem sıçarım. Siktirip gidebilir.

Neyse ki mesafesini koruyor ve kardeşlerimin birbirlerine bok atmalarını izleyerek biraz rahatlayabiliyoruz ve Gracie, Aggie'nin kulaklarını yirmili yaşlarımin başındaki hikayelerimle çınlatıyor.

Akşam yemeği artık yemeklerden oluşuyor ve sonrasında herkes bulaşıkları yıkamak, oturma alanını ve mutfağı temizlemek için bir araya geliyor ve ardından evin içinde farklı gruplara dağılıyor.

Üst katta, çift kapılı sahanlığın hemen dışında, daha çok yetişkinlerin inzivaya çekildiği dinlenme odası yer almaktadır. Spor hatıraları, odaya karanlık ve boğucu bir his veren zengin bir kömür olan panel duvarlarda asılıdır. Bir köşede geniş bir bar, yanında geniş ekran bir televizyon ve kanepeler bulunmaktadır. Odanın ortasında kırmızı keçe kaplı siyah ahşap bir bilardo masası ve odanın diğer ucunda, sıcak gece havasını içeri alan açık büyük cam kapıların önünde oval bir poker masası bulunmaktadır.

Muhtemelen her şeyden çok bir erkek inzivasıdır.

Kardeşlerimi takip ederek Aggie'yi poker masasına götürüyorum ve onu kucağıma çekmeden önce oturtuyorum. Kendrick, Liam, Oswald ve Brennen da yerlerini aldılar ve Kendrick kartları karıştırmaya başlarken, diğer üçü kadınıma bakmıyorlarmış gibi davrandılar.

Sinsi herifler!

Kendrick kartları dağıtırken hepimiz sohbet edip birbirimizle dalga geçiyoruz ve birbirimize karşı oynarken rahat bir akışa giriyoruz. Her yıl yaptığımız bir şey.

Oynarken Aggie'nin kulağına kuralları fısıldıyorum ve zaman zaman çipleri ortaya taşımasını sağlıyorum - bu da bana kışını iyi bir şekilde görmemi sağlıyor - ve Aggie'ye ne yapmam gerektiğini düşündüğünü soruyorum. Nasıl oynayacağı hakkında hiçbir fikri yok ama ben onun da oyuna dahil olmasını istiyorum ve ne yapacağını düşünürken takındığı ifadeler çok sevimli.

Yaklaşık bir saat sonra, Aggie ortama uyum sağlayıp kardeşlerimle rahatladığında, kart oyunumu biraz daha eğlenceli hale getirmeye karar verdim.

Aggie bana karşı rahatlamış, başı omzuma yaslanmış ve kıcı tam sert aletimin üzerine oturmuş durumda. Bunu hissedebiliyor olmalı, çünkü kesinlikle onu hissediyor. Masanın altına uzanarak parmaklarımı Aggie'nin çıplak kalçasının üzerinde gezdiriyorum ve yavaşça cennete doğru ilerletiyorum.

"Griff." Başını kulağıma doğru çevirerek fısıldıyor, nefesi ılık.

"Evet, benim küçük elfim." Sesimi sessiz tutmadan söylüyorum ve o sertleşiyor, bu da onu sadece gergin horozuma karşı daha sert bastırıyor. Sanırım onun alt ismini kullanmak sürpriz oldu.

"Ne yapıyorsun?" Fısıldıyor ve dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Parmaklarım daha yukarılara, üst uyluğunun iç kısmına doğru ilerliyor ve teninde sıcak bir kızarıklık hissediyorum.

Burnumu kullanarak başını dürtüyorum, böylece hala ona gizlice bakmıyormuş gibi yapan kardeşlerimle yüzleşmek için dönüyor ve kulağına fısıldıyorum. "Biraz halk oyunu yapmak istiyorum. İtaat edecek misin, küçük elf?"

Bu sözleri söylerken parmaklarımı nemli külotunun üzerinde gezdiriyor, altındaki aç dudaklarının şeklini hissediyorum. Aggie'nin nefes alış verişini derinleşiyor ve başını kardeşlerimin her birine çevirip neler olup bittiğinin farkında olup olmadıklarını kontrol ettiğini fark ediyorum.

Öyleler. Ama henüz bunu bilmesine gerek yok.

Aggie'nin vücudunun alt yarısı poker masasının altına gizlenmiş olsa da, kardeşlerimin yakınlığı nedeniyle çok istekli olmayabileceğinden endişeleniyorum, ancak bacaklarını kurnazca daha geniş açtığında, bu oyunu benimle oynamaktan mutlu olduğunu anlıyorum.

Durumun heyecanı sikimi ağlatıyor ve alaycı parmaklarımı Aggie'nin amının külotla kaplı dikişi üzerinde nazikçe fırçalamaya devam ederken, orada biriken ıslak ısı akışı bana onun bu işe ne kadar düşkün olduğunu gösteriyor.

Evet. O mükemmel.

"Benim için çok ıslaksın." Tatlı vanilya kokusunu içime çekerek kulağını törpüledim.

Başını tekrar kulağıma çevirerek, sakın kalmak için çok çalışıyormuş gibi derin bir nefes çekiyor. "Bunu burada yapamayız Griff. Fark ederler."

Sırıtiyorum, kulağına dönüyorum. "Yani? Eğlencenin yarısı bu, küçük elf."

Göz ucuyla bana bakıyor ve kaşları havaya kalkıyor. Bu konuda ciddi olduğumu biliyor. Kardeşlerim odadayken ona bunu yapmak istediğimi.

Bu sefer klitorisine daha sıkı bastırdığımda, kalçalarının masanın altında hafifçe yuvarlandığını hissediyorum, uyarılmasına karşı koyma iradesi artık neredeyse imkansız.

Başını tekrar yana çeviriyor, dudakları neredeyse kulağımı öpecek. "Kardeşlerinin önünde boşalmamı mı istiyorsun?"

"Aynen öyle." Sesimi alçak tutma zahmetine girmeden homurdanıyorum.

Dört kardeşim de bana bakıyor, kiminle konuştuğumu anlamaya çalışırken kaşları hafifçe çatılıyor, ama aynı hızla gözlerini tekrar kartlarına indiriyorlar.

Aggie'ye beni reddetmesi için bir şans daha vermedim. Parmaklarım saldırılarına başlıyor, hassas yumrularının üzerinde daha fazla basınçla sürtünüyor.

Aggie'nin gözleri masanın etrafındaki diğer dört kişiye kayar ama tek gördüğü kardeşlerimin kâğıt oynadıklarıdır. Oyunun durduğunu göremeyecek.

Kalçalarını tekrar döndürüyor, bu sefer o kadar da ince değil ve bana doğru bastırıp alt dudaklarını ısırmadan önce küçük bir nefes kaçıyor.

"Siktir, Aggie. Seni bu masanın üzerine atmak ve onların önünde yemek istiyorum."

Sözlerim onun inlemesine neden oluyor ve kardeşlerimin duyabileceği kadar yüksek sesle söylediğimin farkında bile değil.

İşte o anda Liam, şerefsiz, küçük bir sırtışıla Aggie'yi izlemeye karar veriyor ve şov için arkasına yaslanmadan önce kartlarını yüzüstü masaya koyuyor.

Aggie soluk soluğa kalıyor ama ben hızlanıyorum, klitorisinin etrafında dönüyorum, böylece doğru düşünemiyor ve başını tekrar boynuma çevirirken bir inilti çıkıyor.

"Dur, Griff. Liam izliyor."

Aggie'yi şaşırtmadan önce kıkırdıyorum ve sonraki kelimeleri herkesin duyabileceğinden şüphe duymayacağı kadar yüksek sesle söylüyorum.

"Liam bakabilir ama dokunamaz."

Kardeşlerimin dördü de kıkırdıyor, masanın altında kadınıma ne yaptığının zaten farkında olduklarını ele veriyorlar ve Aggie kaskatı kesiliyor, gözleri onların şaşkın sırtışlarını görmek için etrafta geziniyor.

"Bacaklarını daha geniş aç bebeğim." Artık fısıldama zahmetine girmeden talimat veriyorum ve o da itaat etmemek için çaresiz kalıyor.

"Oyunu bu şekilde mi kazanmaya çalışıyorsun, Griff?" Oswald soruyor.

"Çünkü biliyorsun, bundan sonra kaçıp bir çekişmeye ihtiyacımız olacak."

"Aman Tanrım." Aggie inliyor ve ben de o anı parmaklarımı külotunun kumaşının altında.

"Sadece kendini bırak, bebeğim. Kendini bırak."

Parmaklarımdan ikisi onun daracık sıcaklığının içinde kayarken, diğer üç erkek kardeşimin kartlarını masaya koymalarını, aletlerini

pantolonlarını giyip gösteri için koltuklarına yaslanıyorlar. Aggie'nin ne yapacağı konusunda biraz kararsız olduğunu söyleyebilirim. Bir yanı izlenmeyi seviyor. Başlangıçta beni ona çeken şeylerden biri de buydu, çünkü teşhirciliği çok severim. Ama başka bir yanı da olanlardan uzak durmak istiyor.

"Siktir." İnliyor, teslim oluyor ve bir eliyle elbisesinin içinden göğüs ucunu çimdikliyor, diğer eliyle de parmağım onu içeriden okşarken masanın altında klitorisini daire içine alıyor.

"Hella-hot." Liam sırtıyor, eli masanın altında kaybolurken gözleri kızın yüzünde.

"Sırılsıklamsın, bebeğim. Fıskırtacak mısın?" Sırıtarak soruyorum.

"Ne?" Brennen sandalyesinde doğruluyor, gözleri kocaman. "Fıskırtıyor mu?"

"Evet. Bazen." Kadınım gözlerini kapatıp gelişen hislere teslim olurken itiraf ediyorum.

"Daha önce hiç fıskıran bir kızla birlikte olmadım. Görmek istiyorum!" Brennen yirmi altı yaşındaki olgunlaşmamış yaşını göstererek talepte bulunuyor ama siktir olup gidebilir. Bu yüzden, bir sonraki konuşmamda ciddi olduğumu ses tonumdan anlayabileceğinden emin oluyorum.

"Hayır! O kısım sadece benim için."

Aggie şimdi kucağımda kıvranıyor, her an derisi yarılacakmış gibi hissettiren sikimle dalga geçiyor. Şu anda kardeşlerimin önünde çıplak kalsa fark edeceğini bile sanmıyorum.

Orgazmını kovalarken duvarlarının parmaklarımı daha sıkı sıkıttığını hissedebiliyorum, bu yüzden parmaklarımı hızlandırıyorum, onları kıvırıyorum ve üst duvarına bastırıyorum, küçük elfime ne istediğimi söylüyorum. Onun fıskırtmasını istiyorum. Tam olarak doğru yere uyguladığım baskı ve hız, orgazmının sadece kas kasılmaları değil, kadın boşalması ile birlikte olmasını sağlayacaktır.

Aggie kalçalarını yukarı itiyor, hevesle parmaklarımla buluşuyor ve bir an sonra sarsılmaya başlıyor. Dalga dalga üzerine çökerken boğazından bir ecstasy çılgılığı kopuyor ve ıslak spreynin sıcak hissi ondan fışkırıyor, elimin her tarafına ve külotuna doğru.

İşini bitirdiğinde, odada sadece onun soluk soluğa nefesleri yoktu ve gözlerini açtığında, tam da sinir bozucu küçük kardeşim Brennen'in masanın altından bakarak ayağa kalktığını gördü.

"Tamam, fışkırttı. Sandalyeden bir şeyler damlıyor."

"Lanet olsun, Bren. Gerçekten oraya gitmek zorunda mıydın?" Ben tıslıyorum ve Brennen omuz silkiyor.

"Numara yapmadığından emin olmak istedim."

Liam sırtarak ayağa kalkıyor, elini pantolonundan çıkarıyor ve ayrılmış parmaklarının arasına yapışan kendi salıverilmesinin kanıtını görmemiz için yukarı kaldırıyor.

"Görünüşe göre bir duşla ihtiyacım var." Gülüyor ve bana göz kırpmıyor. "Aileye hoş geldin, Aggie."

"Hadi Bren, çifte kumruları biraz yalnız bırakalım." Oswald ayağa kalkarak Brennen'in sandalyesini dürtüyor, Brennen da başıyla onaylıyor ve sırtarak Oswald'ı odadan dışarı kadar takip ediyor.

"Sonunda aradığını buldun Griff." Kendrick ayağa kalktı, bana ve Aggie'ye boktan bir sırtış fırlattı. "Marx ailesine hoş geldin Aggie. Söz veriyorum hepimiz Griffin gibi pezevenk değiliz."

"Hey, gidebilirdin, kardeşim." Ağabeyime takılıyorum ve Kendrick başını sallıyor. "Evet, muhtemelen yapmalıydım, böylece Aggie bazılarımızın centilmen olduğunu bilir."

"Aslında. Gitseydin muhtemelen kendimi aşağılanmış hissederdim." Diyor, yaramaz yanının devreye girmesine izin vererek.

Seksi küçük fingirdek.

"İşte bu yüzden kaldım." Kendrick eğildi. "İkinize de iyi geceler."

Yalnız kaldığımız anda Aggie kucağımdan beceriksizce kalkıyor ve bacaklarından hala sıvı damlarken bana dönüyor.

"Noel Baba'm mutlu mu?"

"Çok." Gülümsüyorum. "Az önce yaptığım şey senin için uygun muydu?"

"Evet." Yüzü kızarıırken bile başını sallıyor. "İzlenmekten hoşlanıyorum."

"Oh, biliyorum. Kameraların orada olduğunu öğrendikten sonra bana birçok gösteri yaptın."

Kıkırdıyor. "Az önce yaptığımız şeyin en güzel yanı, senin de bunu yapmamı istediğini bilmektir. Çok ateşliydi."

"Evet, öyleydi. Şu anda çok sertim," diye itiraf ediyorum ve o da başını sallıyor.

"Pekala Noel Baba, gidip sertleşmiş sikini düzeltmeden önce bir şey sorabilir miyim?" Tüm ciddiyetiyle söylüyor ve yaptığı dağınıklığı görmezden gelerek sandalyede öne doğru oturuyorum.

"Tabii ki."

"Benden kardeşlerini ya da seks kulübü dışında başka birini becermemi isteme. Ve o zaman bile, erkek kardeşlerinden birini orada becermemi isteme. Ya da kız kardeşlerini. Onlar yasak bölge."

Yaptığımız şey pek çok sınırı zorluyor. Bazen bazı şeyler yanlış yorumlanabilir ve sınırlar bulanıklaşabilir. Aggie'den başka kimseyle yakınlaşmakla ilgilenmiyorum ve onun bu sınırı koymasından memnunum. Bu onun sadece benimle ilgilendiğini ve ailem için adil bir oyun olmadığını gösteriyor.

Zaten onları öldürürdüm. Hiçbir şekilde ona dokunmalarını istemiyorum.

Dudaklarımın kenarlarında yavaşça bir sırtış beliriyor. "Aslında bunu sorduğuna gerçekten sevindim. Ve senden bunu istemeyeceğim. Hiç. Ben sadece Marx'ım

vücudunuza erişim izni var. İstisna yok." "Teşekkür ederim." Omuzlarını gevşeterek gülümsüyor.

Bu tam da ihtiyacım olan şey. Onu ne kadar rahatsız ederse etsin konuşacak bir kadın. O mükemmel.

On Yedinci Bölüm

CONNECTION

Agatha

C Yaptığım dağınıklığı toparlamak çok uzun sürmedi. Griffin çoğunu halletmek için ısrar etti ve dakikalar sonra çantalarımızı ve beni üst kattaki bir yatak odasına götürdü.

Evin sekiz yatak odası var, bu yüzden Griffin'in bazı kardeşleri birlikte yatıyor ve bazıları da çok uzakta yaşamadıkları için eve gitti.

Griffin'in bizi içeri kapattığı yatak odasının duvarları bembeyaz ahşap panellerle kaplanmış, platin kadife kraliyet tarzı bir yatak, bembeyaz çarşaf ve bir dizi nötr tonda kırlentle kaplanmış. Mekâna adım attığımda gözlerim bej renginde, neredeyse parıldıyormuş gibi görünen halıya takılıyor ve her adımda ayaklarımın yastık dokusuna gömüldüğünü hissediyorum.

"Bu odayı kirletecekmişim gibi hissediyorum." Sözlerimin nasıl yanlış yorumlanabileceğini çok geç olana kadar fark etmeden söylüyorum.

"Umarım öyledir." Griffin hınzırca sırtarak kara kaşlarını sallıyor.

Sırtarak başımı sallıyorum ve Noel Baba'mla yeni bir konuşma yapmak için cesaretimi toplarken parmaklarımı çarşafın üzerinde kaydırmak üzere yatağa doğru ilerliyorum.

"Senden bir şey istiyorum." Griffin'in kaşlarının kalkmasını izlemek için döndüm. "Herhangi bir şey. Söyle."

"Bu gece, sen benim sürtüğüksün." Yüzümü nötr tutarak onu yakından izliyorum.

"Ne?" O gülüyor, ben de sırtıyorum ve ayak **p a r m a ğ ı m ı z a** gelene kadar ona doğru adım atıyorum.

"Bu gece, işleri benim yöntemimle yapacağız. *Benim* oyunumu oynayacaksın."

"Peki senin oyunun ne?" Törpüsü alçak ve şehvet dolu, şu anda ona bir ağaç gibi tırmanmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Tantra."

"Müşterilerinizle yaptığınız şeyi mi yapmak istiyorsunuz?"

"Tam olarak değil." Uzanarak kollarımı boynuna doladım ve onu kendime çektim. "Müşterilerime tantrik masaj terapisi yapıyorum. Seninle tantrik seks yapmak istiyorum. Geçen haftayı senin ihtiyaçlarına uygun olup olmadığımı anlamak için beni test ederek geçirdin, değil mi?"

"Sayılır." Kaşlarını çatıyor.

"Şimdi benimle uyumlu olup olmadığını görmem gerekiyor."

"Tantrik seks yaparak mı?" Başını eğip beni inceliyor, ben de başımı sallıyorum.

"Evet. Bazı insanlar bunu çok yüzleştirici ve ifşa edici buluyor. Herkes için değil."

"Öyle mi?" Sırtıyor.

"Evet."

"Neden?" Saçlarımın bir kısmını alnımdan geriye doğru tarıyor, gözleri arzuyla dolu. "Bu sadece seks değil mi?"

"Hayır. Bu daha çok partnerinizle ve vücudunuzun yarattığı enerjiyle bir bağlantı kurmakla ilgili."

"Bağlantı?" Kaşlarını çatıyor ve ben yine başımı sallıyorum.

"Evet. Bunu başarabileceğinizi düşünüyor musunuz, Bay Marx?" Sırıttıyor. "Bunu öğrenmenin tek bir yolu var."

Sonra dudakları yakıcı bir öpücük için benimkileri alıyor. Geri çekilip birkaç şey açıklamadan önce rahatlaması ve öpücüğün tadını çıkarması için bu anı yaşamasına izin veriyorum.

"Odadaki havayı ayarlamamız gerekiyor." "Bunu nasıl yapacağız?"

Sırıtarak yanından uzaklaşıyorum ve çantama doğru ilerleyerek, buna hazırlanmak için paketlediğim mumları çıkarıyorum. Onları odanın etrafına yerleştirip, ışığı kapatmadan önce yakıyorum ve bizi anında sakinleştiren ve romantik olan düşük kehribar tonuna daldırıyorum.

Griffin duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş beni izliyor, arada bir dudaklarında hafif bir gülümseme belirliyor.

Odanın diğer tarafından, elbisemin önündeki düğmeleri açmaya başlıyorum ve gözleri sıcaklık ve heyecanla parlıyor.

"Soyunun, Bay Marx."

"Siktir, Aggie. Bana böyle seslenmen hoşuma gidiyor." Duvarı itiyor, tişörtünü erkeklerin yaptığı o seksi şekilde kafasına geçiriyor ve kot pantolonunu düzeltmeye başlıyor.

"Tabii ki biliyorsun. Sen başkalarına hükmeden bir adamsın. Bunun sana verdiği gücü seviyorsun." Elbisemi yere bırakıyorum ve gözleri neredeyse çıplak bedenimde gezinirken başını sallıyor.

"Dudaklarından döküldüğünde bundan daha fazlasını hissettiriyor." Hırıldıyor ve yanaklarım ısınıyor.

"Nasıl yani?"

"Emin değilim." Omuz silkiyor. "Nedense konu sen olunca gücüm varmış gibi hissetmiyorum. Gerçekten de beni dize getirecek güce sahipsin."

Kahretsin. Ses tonu çok ciddi. Başlamak üzere olduğumuz tantrik deneyimden daha fazlasını kastediyor ve bu göğsümdeki kelebekleri ateşliyor.

Açıkçası, dün geceki onun olduğumu söylememi istemesi, aramızdaki şeyin onun için sıradan bir kaçamaktan daha fazlasını ifade ettiğinin bir işareti. Şaşırtıcı bir şekilde, ben de daha fazlasını istiyorum. Ama bunu istiyor olmam doğru olduğu anlamına gelmiyor. Daha çok erken günlerdeyiz. Her şey olabilir.

Kot pantolonu ayak bileklerine dolandığında, pelüş halının üzerinde ilerliyorum, ayaklarımın yastıkları halının lüksüne batıyor. Griffin kotu ayaklarından tekmeleyerek uzaklaştırıyor ve benimle ortada buluşmak için ilerliyor. Bana dokunmak için uzandığında, onu durdurmak için ellerimi kaldırıyorum ve başımı sallıyorum.

"Dokunmak yok." Fısıldıyorum ve donup kalıyor, gözleri kocaman oluyor. "Dokunmak yok mu?"

Başımı sallıyorum, şu anda ne kadar sevimli görüldüğüne dair sırtışıma karşı koymaya çalışıyorum. Arkama uzanıp sütyenimin mandalını açıyorum ve gözlerinin beni yiyip bitirmesini izleyerek sütyenimi yere bırakıyorum.

"Tantrik seksin büyük bir kısmı enerjiyle ilgilidir. Hareket ve beklenti hakkında." Parmaklarımı sıırıslam külotumun içine sokup aşağı çekiyorum, gözlerimi Griffin'in yüzünde tutuyorum. "Bunu çakralarınızla etkileşime girerek ve her biriyle özü keşfederek yapabilirsiniz. Belki hepsi bir oturuşta olmasa da."

"Chakra?" O da çoraplarını indirirken dalgın dalgın soruyor, gözleri her yerimi içine çekiyor. "O da ne?"

"Çakralar vücudunuzdaki enerji noktalarıdır. Onları düşünmenin iyi bir yolu, sinirlere ve organlara bağlanan dönen enerji diskleridir. Her seferinde birine odaklanarak çok farklı deneyimlerin tadını çıkarabilirsiniz."

"Benim aletim de bir tane mi?" Sırıyor ve ben kendimi tutamayarak gülüyorum.

"Hayır, Griff. Senin aletin bir tane değil, ama bu aletin bundan zevk almayacağı anlamına gelmiyor."

Derin bir nefes alıyor, koyu renk gözleri benimkilere kilitlenip bir süre beni inceliyor.

"Sana dokunmamak için kendimi daha ne kadar tutabilirim bilmiyorum Aggie.

Sen benim için bir uyuşturucu gibisin."

Kahretsin. Sözlerini tamamen anlıyorum, çünkü üzerine atlayıp sert sikine gömülme dürtüsü neredeyse ezici. Ama kaçınıyorum. Bunu yapıp yapamayacağını görmek istiyorum. Bir şans verirse bundan zevk alacağını biliyorum.

"Yakında dokunabiliriz ama şimdilik enerjiye odaklanalım." Başımla yatağı işaret ediyorum ve o da diğer tarafa geçiyor, gözleri hep bana kilitli kalıyor.

İkimiz de yumuşak çarşaflara tırmanıp birbirimizin önünde diz çöküyoruz ve ben Griffin'e sıcak bir gülümseme sunuyorum.

"Önce nefesimize odaklanalım. Gözlerinizi kapatın ve kendinizi sakın hissedene kadar nefesinizi biraz yavaşlatın."

Griffin başını sallayarak talimatlarıma uyarak gözlerini kapatıyor, ben de öyle yapıyorum ve nefesime odaklanıyorum.

"Odaklanamıyorum." Griffin'in sesi boşlukta yüksek çıkıyor ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor, onu sevimli bir şekilde endişeli görünce biraz irkiliyorum.

Sırtarak uzanıp elini tutuyorum, göğsüme götürüyorum ve avucunu tenime, tam kalbimin üzerine bastırıyorum.

"Dokunmak yok dediğini sanıyordum."

"Senin için modifiye ediyorum. Şimdi benim nefesime odaklan ve seninkini benimkiyle senkronize et."

Griffin kaşlarını çatıyor ama başını sallıyor, gözleri elinin tenime bastırıldığı yere kayıyor. Yavaşça derin nefesler alıyorum, göğsünün nasıl daralmaya başladığını izliyorum.

Benimkiyle senkronize.

"Gözlerini kapat." Fısıldıyorum ve birlikte aldığımız nefeslere odaklanmaya devam ederken göz kapakları kapanıyor. "Bunu birkaç dakika boyunca yapacağız. Zihninin biraz kaymasına izin ver, ama nefes alış verişini unutacak kadar değil."

"Sen de bana dokunabilir misin?" Griff fısıldıyor ve ben gülümsüyorum, gözlerinden birinin açılıp bana bakmasını izliyorum.

"Aşk diliniz dokunmak mı, Bay Marx?" Ben soruyorum, o omuz silkiyor. "Tamam, ben de sana dokunacağım. Ama gözlerini kapat ve odaklan."

Griffin sırtıtmamak için kendini zor tutarak tek gözünü kapatıyor, ben de öne uzanıp elimi göğsüne bastırıyorum. Anında, ısı kolumda su içindeki bir sünger gibi dolaşüyor ve temasın tadını çıkarırken göz kapaklarım kapanıyor. Griffin daha çok dokunmayla ilgili olduğundan, tantranın bu biçimine geri dönmeye karar veriyorum ve parmaklarımın uçlarını göğsünün pürüzsüz derisinde yavaşça gezdirmeye başlıyorum.

"Gözlerini kapalı tut," diye fısıldıyorum, "ama ellerin göğsümü, boynumu ve başımı keşfetsin."

Kelimeler ağızımdan çıkar çıkmaz, Griffin'in parmakları tenimin üzerinde kayıyor, köprücük kemiğime, boynuma, kulağıma ve tekrar aşağıya iniyor. Ellerim onun teninde de benzer bir iz bırakıyor ve kurallarına uyup uymadığından emin olmak için bir gözümü açıp beni keşfederken gözlerinin hâlâ kapalı olduğunu görüyorum.

Ben dokunuşumu onun kollarına taşıdığımda, o da benimkine taşıyor. Parmaklarımı yüzünde gezdirmeye başladığımda o da beni takip ediyor. Sonra, parmaklarımı saçlarına batırıyorum ve onun parmakları da benimkilere giriyor.

Tekrar gözümü açıyorum ama o hala kendi bölgesinde, gözleri kapalı, yüzü rahatlamış ve mutlu görünüyor, ben de tekrar gözümü kapatıyorum ve dokunuşunun tadını çıkarıyorum. Parmak uçlarımı yavaşça yüzünün yan taraflarında gezdiriyorum ve

güneye gitmeye başlıyor. Göğsüne ulaştığımda, nefes alıp verişinin ne kadar derin olduğunu hissedebiliyorum. Bundan etkileniyor, ki bu iyi bir şey.

"Gözlerini aç." Fısıldıyorum, onun da aynı şeyi yaptığını görmek için kendi gözlerimi açıyorum, bakışlarımla buluşan tembel bir şehvet bakışı. "Göz teması da önemli bir rol oynar."

"Yani sadece birbirimize mi bakacağız?" Parmaklarımız birbirimizin meme uçlarında hafifçe gezinirken yüzü nötr bir şekilde soruyor.

"Bakmak değil. Bakmak." Gülümsüyorum. "Gözlerimin içine bak ve orada rahat et."

"Gözlerinde boğulabilirim, Aggie." İtiraf ediyor ve kalbim göğsümde küçük bir takla atıyor.

"O zaman içinde boğul. Kendini bana aç." Konuşurken sesimi alçak tutuyorum ve yemin ederim, zaten koyu renk gözleri olmasına rağmen daha da koyulaşıyor.

"Daha önce bunun ne kadar yüzleştirici olabileceği konusunda söylediklerini anlıyorum." Tışlıyor ve ben gülümsüyorum.

"Bazı insanlar birinin gözlerinin içine bakmasına izin vermeyi son derece zor bulur. Ne de olsa o, ruhunuza açılan bir penceredir."

"Ruhum şeytana ait." Sırıttıyor ama ben başımı sallıyorum.

"Yanlış. Senin ruhun bana ait."

Rahatlar ve gülümser. "Tamam, Aggie. Seninim."

Ben de ona inanıyorum. Daha geçen hafta tanıştığımız ve dün geceye kadar doğru düzgün tanışmadığımız için bu çok garip.

Belki de ruh eşlerinin doğal olarak birbirlerine çekilmelerinin ardında bir gerçek vardır. Griffin Marx benim ruh eşim mi? Sanki onu çok uzun zamandır tanıyormuşum gibi geliyor.

"Benimle nefes al." Fısıldıyorum, bizi tekrar yola sokmaya çalışıyorum. "Güzel ve yavaş. Kendini tamamen rahat bırak."

Griffin istediğimi yaparken, elim karnının üzerinde gezinmek için teninden ayrılıyor. Kaşlarını çattığında, yine konuyu saptırmasını istemediğim için aceleyle açıklıyorum.

"Avucumun sıcaklığını hissedebiliyor musun?"

Gözleri elimin gezindiği yere doğru kayıyor ve başını sallıyor, elini tenimden çekip göbeğimin üzerinde gezdirirken gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor.

"Elimden tenine akan bir enerji var. Bu bir okşama öpücüğü. Hareket ederken hissedip hissetmediğini söyle, ama gözlerimden başka bir yere bakma."

Başını sallıyor ve ben de elimi hareket ettirmeye başlıyorum. Bir süre sonra onun eli de hareket etmeye başlıyor ve sanki gerçekten dokunuyormuşuz gibi kendi elimle aynı yolu kat ettiğini hissediyorum.

"Vay anasını," diye fısıldıyor. "Bu çılgınlık."

"Bu tantra." Gülümsüyorum, sikinin üzerine gelene kadar keşiflerime devam ediyorum. Sarsılıyor olmalı, çünkü parmaklarıma dokunuyor ve gözleri açılıyor.

"Kahretsin. Özür dilerim. Elimde değildi."

Dudaklarımı ısırarak bir kahkaha attıktan sonra elimi aşağı yukarı hareket ettirerek sanki ona gerçekten dokunuyormuşum gibi shaftının üzerinde gezdiriyorum.

"Şimdi de benimle alay ediyorsun." Pantolonunu indiriyor, gözleri benimkilerle temasını kesip kucağına düşüyor. Elimi shaftının etrafına sarar gibi yapmamı izliyor, elimin gerçekten ona dokunmasına izin vermiyor ve yine aleti sarsılıyor.

"Sanki seni hissedebiliyorum. Tüy gibi bir şey."

Sırıtiyorum, bunun onun zihninin, beklentisinin ve tenimden gelen sıcaklığın birleşimi olduğunu biliyorum.

Tantrik seanslarım genelde böyle olmaz. Normalde daha az sohbet olur ama umurumda değil. Bunu benimle denemesini seviyorum, her ne kadar

bunu değiştirmek ve daha hızlı ilerletmek üzere olduğumu biliyorum. Belki de yeni olduğumuz ve birbirimiz için çaresiz olduğumuz içindir, ama irademi kontrol altında tutmakta zorlanıyorum. Ona gülünç bir şekilde çekiliyorum. Sanırım onun için uyuşturuğu gibi olduğumu söylediğinde ne demek istediğini anlıyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Sanki ona ihtiyacım var. Sanki şu anda yanımda olmazsa öleceğim.

Ki bu çok aptalca. Tabii ki ölmeyeceğim. Ama kalbim ölecekmişim gibi ağrıyor.

"Bacaklarını önünde çapraz yaparak otur." Ona yer açmak için biraz geriye kaymayı öneriyorum.

"Okulda minderde oturan küçük bir çocukmuşum gibi mi?" Sorarken sırtıyor ve ben de ona sırtarak karşılık veriyorum.

"Yoga gibi. Yoga yapmak üzereymişsin gibi davran." Başını sallıyor, önümde bağdaş kurup oturuyor.

"Sizin için de uygunsa, bunu biraz ilerletmek istiyorum. Kendimi tutmakta biraz zorlanıyorum."

Gülümsüyor, sırtışı yatağın üzerinde siki kalkmış bir şekilde oturuşuna göre fazla seksi. "Evet. Benden şikayet yok."

"Tamam." Başımı sallayıp dizlerimin üzerine kalkıyorum. "Lotus pozisyonu yapalım."

"Tantra'da pozisyonlar var mı?" Kaşları havaya kalkıyor ve ben gülümseyerek başımı sallıyorum.

"Evet. Çok. Lotus pozisyonu çok samimi bir pozisyondu. Üstesinden gelebileceğini düşünüyor musun?"

"Evet. Neden yapmayayım ki?" Kaşlarını çatıyor ve ben omuz silkiyorum.

"Sikişmek gibi değil de daha çok..." Cümlemi bitirmeden önce dudaklarımı emiyorum. "Aşk yapmak."

Yine kaşları çatıldı. Bu gidişle başı ağrıyacak. Bir an için bunun çok fazla olabileceğinden endişeleniyorum ama sonra dudakları aralanıyor ve şeytani bir sırıtış yüzünü buruşturuyor.

"Benimle sevişmek ister misin, güzelim?"

"Eğer üstesinden gelebileceğini düşünüyorsan?" Çenemi yukarı kaldırıyorum, yaşadığım anlık özgüven düşüşünü gizlemeyi umuyorum.

Griffin öne doğru uzanarak elimi tutuyor ve dudaklarına götürüyor, konuşmadan önce parmak eklemlerime bir öpücük konduruyor. "Bana atacağın her şeyin üstesinden gelebilirim, Aggie."

O zaman hareket ediyorum, vücudumu onun vücuduna sarmak için kucağına tırmanıyorum, kollarım boynuna dolanırken ayak bileklerimi arkasından birleştiriyorum.

"Bu pozisyonun arkasındaki fikir, ne kadar hareket olabileceği ile sınırlı olmaktır. Çıplak aletine kuru kuru vurabilirim ya da seni içeri kaydırabilirim, ama bu şekilde birbirimize kilitli kalmamız gerekiyor."

Griffin kulağımı ısıırıyor. "İtmek için fazla yer yok, ama böyle birlikte kaldığımız sürece gerçekten umurumda değil."

"Beğendin mi?" Gözlerinin içine bakmak için biraz geri çekilerek soruyorum. "Evet. Sana yakın olmak istiyorum. Her zaman."

Dudakları benimkilere yaklaştı ve içgüdüsel olarak vücutlarımız daha fazlası için aç bir şekilde birbirlerine bastırmaya başladı. Griffin'in sert bir sikiş dışında bir şeyle ilgileneceğinden emin değildim. Beni yanlış anlamayın, bunu seviyorum ama bunu da seviyorum. Ve bazı nedenlerden dolayı, birkaç yıl önce öğrendiğim tantra koçumla olduğundan çok daha fazla hissettiriyor. O zamanlar bunun güçlü bir deneyim olabileceği konusunda beni uyarmıştı ve eğitim dışında gerçekten tüm sırlarınızı açıklamak için kendinizi güvende hissettiğiniz biriyle olmalısınız.

Griffin'e tüm sırlarımı açabilir miyim bilmiyorum, özellikle de ailemle ilgili olanları, ama açarsam, bununla başa çıkabileceğini hissediyorum. Özellikle de yaptığı iş göz önüne alındığında.

Aramızda oluşan hislerin kurbanı olmama izin vererek kalçalarımı hafifçe hareket ettiriyorum, amımı onun sert ve gergin sikinin üzerine sürüyorum ve ikimiz de birbirimizin ağzına inleyerek öpüşmemizi kesiyoruz.

"Harika hissediyorsun." Griff kulağımı ağzının sıcaklığıyla emmeden önce kulağımın yanını törpülüyor.

"Böyle devam etmek mi istersin, yoksa içime girmek mi?" Biraz daha sert öğütürken soruyorum, daha fazla sürtünmeye açım.

"Böyle kal. Klitorisine boşalmak istiyorum."

"Siktir." İnliyorum, inanılmaz derecede yakın sarıldığımızda boynundaki kavrayışım daha da sıkılaşıyor, kalçalarımız en ufak bir şekilde hareket eden tek parçalarımız.

"Küfür ettiğini duymak hoşuma gidiyor." Pantolonunun altından bu kez lobumu ısıyor. "Sana çekingenliğini kaybettirme yeteneğine sahip olduğumu bilmek hoşuma gidiyor."

Onun bu itirafı karşısında daha yüksek sesle inerken, Griff kontrol eksikliğime kıkırdarken tenim sıcaktan karıncalanıyor.

"Siktir, Griff." Nefes nefese kaldım, daha sert gıcırdattım. Daha hızlı. Kırırımlarımın arasından kayan sert sikinin ipeksi hissi beni çılgına çeviriyor.

"Bana bak." Gözlerimi onunkilerle buluşturabilmek için biraz geri çekiliyorum. "Bu nasıl..." Nefes nefese kaldım, çok ihtiyacım olan havayı içime çektim.

kontrolü ele mi alıyorsun?"

Kıkırdıyor. "Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim. Ve senin bana hükmetmeye ihtiyacın var. Değil mi?"

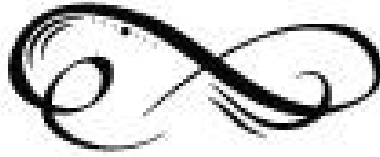
"Evet." İtiraf ediyorum, gözlerinin içine bakıyorum, açıkça söylemeden ona ne kadar ihtiyacım olduğunu gösteriyorum.

"Benim de sana ihtiyacım var." Homurdanıyor, yüzü neredeyse acıya dönüşüyor. Yine de acı çekmiyor. Tam tersi.

Başka bir şey söylemiyoruz. Pelvislerimiz birbirimize verdiğimiz yüksekliğin peşinden koşarken gözlerimiz kilitlendi. İkimiz de kendimizden geçmeye yaklaşırken, Griffin elleri kıcımın yanaklarını kavırıyor, parmakları etime giriyor ve beni ona karşı daha sert bastırıyor. Aleti ıslak kıvrımlarımın arasından kayıyor, her vuruşta muhtaç sinir yumağıma çarpıyor ve ben uçmaya başlıyorum. Bunu yüzümde görüyor olmalı, iç duvarlarım ince havaya kenetlenmeye başlayana kadar sürtünmesi hızlanıyor ve bir zevk patlaması sinir uçlarımı patlatıyor. Aletinden fışkıran dölünün sıcak ve ıslak ısısının klitorisime çarptığını hissettiğim an nefes almayı unutuyorum. Tepeden tırnağa tenimi saran minik elektrik zapları vücudumu içten dışa ısıtıyor, ta ki kendi kendime yanmak üzere olduğumdan neredeyse emin olana kadar.

Hiç böyle hissetmemiştim. Bedenim hiçbir zaman bir başkasını inkar edilemez bir şekilde sahiplenmemişti, öyle ki ruhlarımızın birleştiğinden oldukça eminim.

Vücudum benim yerime karar verdi. İyi bir fikir olduğunu düşünsem de düşünmesem de bu adam benim.

Griffin

A Ggie haklıydı. Tantrik seks yüzleştirici olabilir. Ben normalde sert, onu etrafa fırlatan ve baskınlığımı gösteren seks türünden yanayım, almadan önce onu defalarca memnun ettiğimden emin oluyorum, ama bu Tantra. Bu başka bir şeydi.

Vücudunun sanki birbirimizin içinde eriyip tek bir varlık oluşturacaktı gibisi benimkinin etrafını sarması yeni bir deneyimdi. Kendimi sadece onun yakınlığından zevk alırken buldum. Kulağının hemen altındaki teninin kokusundan. Gözlerinin henüz bulamadığı kelimeleri söyleyişinden. Ve ellerinin beni hiç bırakmak istemiyormuş gibi sırtıma yapışmasından.

Göbeğinin baskısı onu da tahrik etse de, sikime dokunmasına neredeyse hiç ihtiyacım yoktu.

Kahrolası destansı.

Umarım bir gün bana boşalmamı nasıl tutacağımı öğretebilir, böylece sonunda ikimiz de bayılana kadar onu bütün gece boyunca yasal olarak becerebilirim.

Bölüm E ghteenI

TRUTHS

Agatha

Boking Günü genellikle Noel sezonunun sevdiğim ilk bölümüdür, çünkü her şey indirimde girer. Noel'imi genellikle bu şekilde kutlarım, alışverişe çıkar ve kendime hediyeler alırım, ki bunlar çoğunlukla şunlardan oluşur dantelli iç çamaşırı çeşidi.

Ancak bu yıl alışveriş yok. Bu yıl David ve Victoria Beckham'ın sahip olacağı bir şeye benzeyen koca kışlı bir tekne var. Teknenin adı Ewan'ın göğüs kanserinden vefat eden ilk eşinin adı olan *Audrey* ve Griffin'in fiyatı körfeze giderken düştü; beş milyon doların üzerinde.

Cidden, kimin gidip lanet olası bir tekne alacak kadar parası var ki?

Sanırım organize suç iyi para kazandırıyor.

Bu düşünceyi bir kenara itiyorum çünkü Griffin'in hayatının bu kısmının onu nasıl gördüğümü etkilemesini istemiyorum. Bu adamla ilgili o kadar çok harika şey var ki, hangi aileye ait olduğunu hatırlamakta zorlanıyorum.

Teknenin bugün altı kişilik bir mürettebatı var, hepsi bir yolcu gemisi gibi üniformalı ve kuşluk vakti yelken açtık.

Bu sabah erken saatlerde kahvaltıda Griffin'in kardeşlerinden bazı komik bakışlar ve Fallon'dan tipik bir ters bakış alıyorduk, sonunda Grace Griffin ve benim dün gece yatak odamızda biraz gürültü yaptığımızı açıkladı. Yüzümün alev alev yandığından emindim, ki akşam Griffin'in kardeşlerinden bazılarının önünde yaptıklarımız düşünüldüğünde bu şaşırtıcıydı.

Neyse ki, hepsi Griffin'in ailesine teknede katılmadı, bu yüzden sadece Oswald ve Brennen'dan utanç duymak zorundayım, hiçbir şey söylememiş olsalar bile.

Tekne, üç kat güvertesi ve aşağıda iki kat kabini ile muhteşemdir.

Bir şişe şampanya, bir buz kovası ve bir tabak peynir ve kraker alan Griffin beni teknenin ön tarafına götürüyor; buranın baş taraf olarak adlandırıldığını, bir salon ve küçük bir masa olduğunu söylüyor. Burada gölge yok ama serin okyanus esintisiyle sıcak yaz güneşinin altında oturmak çok güzel.

"Birbirimizi daha iyi tanımak için bir oyun oynamamız gerektiğini düşünüyordum." Griffin bana sırtıyor ve kaşlarım kalkıyor.

"Ne tür bir oyun?"

"Basit bir şey, yirmi soru gibi. İnternette, ilişkinizin altıncı ayında partneriniz hakkında bilmeniz gereken şeylerin bir listesini buldum. Bu listeyi atlayıp sadece soruları sorabiliriz diye düşündüm."

Konuşurken Griffin'in yüzünü inceliyorum, neredeyse gergin görüldüğünü fark ediyorum ki bu bir ilk. Elinde bir liste olduğunu göstermek için telefonunu kaldırıyor ve ben de gülümseyerek başımı sallıyorum.

"Kulağa ilginç geliyor. İkimiz de aynı soruya mı cevap veriyoruz?" Başını sallıyor. "Evet."

"Tamam. Hadi yapalım."

Griffin bana sırtarak ikimize de birer bardak köpük doldurduktan sonra kanepeye benzeyen güneşlenme koltuğuna oturuyor ve beni de yanına çekiyor. Rahatlıyorum, sığağa rağmen biraz onun yanına kıvrılıyorum.

"Tamam. İlk soru. Doğum gününüzü nasıl kutlamak istersiniz?"

"Ah." Yüzüne bakıyorum. "En sevdiğim rengin ne olduğunu falan sormanı bekliyordum."

"Görünüşe göre henüz değil." O sırtıyor, ben de başımı sallıyorum.

"Tamam, doğum günüm genellikle soğuk olur ve Temmuz ayında olduğu için genellikle arkadaşlarımla yemeğe çıkar ve gece yarısından önce eve dönerim. Yılın o zamanı taksi beklemek için çok soğuk oluyor."

"Tamam, bu soruyu yeniden soruyorum." Griffin homurdanıyor ve ben gülerek tekrar ona bakıyorum.

"Neden?"

"Çünkü doğum günün için bundan daha iyisini yapabiliriz." Geri çekilip soruyu yeniden ifade etmeden önce dudaklarını alnıma bastırıyor.

"Eğer para engel olmasaydı ve doğum gününüzde istediğiniz her şeyi yapabilseydiniz, bu ne olurdu?"

Bunu bir süre düşündüm, daha önce hiç düşünme lüksüm olmadığı için aklım bir cevapta takılı kaldı.

"Belki bunun gibi bir şey." Elimle etrafımı gösteriyorum. "Sıcak güneş, okyanus, bir tekne ve sen."

Dudaklarımı ısırarak için öne eğilmeden önce göğsünde alçak bir homurtu beni şaşırtıyor. "Tamamdır. Bu doğum günü dileğini gerçekleştirebilirim."

Aynı soruya cevap vermesini istemeden önce genişçe sırtarak başımı sallıyorum.

"Sıra sizde, Bay Marx."

"Hmmm. Doğum günüm Eylül ayında, yani Victoria'da hava hâlâ biraz soğuk ama sanırım özel jetle Maldivler'e gitmek istiyorum. Suyun üzerinde bir villa kiralayıp bütün bir ay boyunca vücudunuzda kaybolmak."

Kıkırdıyorum. "Vücudumun içinde kaybolma konusunda yardımcı olabilirim."

"Evet, yapabilirsin, benim küçük elfim. Bunu çok iyi yapıyorsun." Dudaklarımı tekrar ısırtıyor ve neredeyse şampanyamı dökmeme neden olacak yakıcı bir öpücüğe dönüştürüyor.

"Tamam, sıradaki soru." Geri çekilmek için ısrar ediyorum ve sırtıyor, gözleri telefonuna odaklanmak için geri dönüyor.

"Yalnız kalmayı sever misin, seviyorsan ne kadarına ihtiyacın var?" "Vay canına, bunlar oldukça kişisel." Ben işaret ediyorum ve Griffin başını sallıyor. "Dediğim gibi, birbirimizi tanımak için iyi bir yol."

"Tamam, evet, biraz yalnız kalmayı seviyorum. Sabahları yoga yapmayı severim ve birkaç gece önce birlikte yaptığımız banyodan ne kadar keyif aldıysam, sessizlik içinde ıslanmaktan da o kadar keyif alırım."

Griffin sırtıyor ve bana başıyla onay veriyor.

"Anlaşıldı." "Peki ya sen?" diye soruyorum, o da omuz silkiyor.

"Yalnız sıçmayı tercih ederim. Onun dışında iyiyim."

Bir kahkaha koptuğunda başım geriye düşüyor ve Griffin kendinden memnun bir şekilde sırtıyor.

"Sıradaki soru." Kıkırdıyor. "En sevdiğiniz yemek nedir?" "Oooh, bu kolay. İçinde çikolata olan her şey."

Griffin kıkırdar. "Tatlıya düşkünsün, ha?"

Başımı salladım. "Biraz da yemek oyunu. Çikolatayla." Griffin'e göz kırparak gülümsüyorum ve o da bu sefer gülerek başını geriye atıyor.

"En sevdiğim yemek antrikot biftektir, ama sanırım şimdi bunu gözden geçireceğim. Senden çikolata yemek kulağa çok daha hoş geliyor."

"Gerçekten de öyle. Bence bunu yakında yapmalıyız." Sırıttıyorum ve o da başını sallıyor.

"Bugün daha sonra. Gemide bir dizi çikolata olduğundan eminim."

Biz gülerken Griffin'in telefonunu elinden alıyorum ve bir sonraki soruyu okuyorum.

"Gün için kapıdan çıkmak üzere hazırlanman ne kadar sürer?"

Sırıttıyor. "En fazla otuz dakika, ama dürüst olmak gerekirse, beş dakikadan daha kısa sürede kalkıp gidebilirim."

"Bu takım elbiselerinizi ütölemek için çok fazla zaman bırakmıyor." Ben karşı çıkıyorum, o da alay ediyor.

"Kadın, takım elbiselerim ütülü ve gitmeye hazır."

"Elbette öyleler," diye gülümsüyorum soruya yanıt vermeden önce. "Gerekirse on beş dakika içinde kalkıp dışarı çıkabilirim, ama genellikle uyandıktan sonra yogamı yapmak, iyi bir ara öğün yemek ve günlük yapılacaklar listemi düzenlemek için kendime bir buçuk saat ayırıyorum ve sonra hızlı bir duş alıp kendimi prezentabl hale getiririm."

"Sabah 5 kulübünün bir parçası mısın?" Griffin tüm ciddiyetiyle soruyor ve ben başımı sallıyorum.

"Daha çok sabah 7 kulübü gibi."

"Bildiğim iyi oldu." Öne doğru eğilip alnıma bir öpücük konduruyor ve yemin ederim böyle platonik bir öpücük hiç bu kadar samimi gelmemiştii.

"Tamam, sıradaki soru." Griffin geri çekildi ve telefonunu benden çaldı.

Sorular listesini gözden geçiriyor, birbirimiz hakkında daha fazla şey öğreniyor ve zamanımızın çoğunu gülererek geçiriyoruz ya da cevaplarımızın bambaşka bir sohbele yol açtığını ve bizi bir süreliğine yolumuzdan saptırdığını fark ediyoruz.

Griffin'in en yakın arkadaşının aslında erkek kardeşi Liam olduğunu, Liam'ın ikiz kız kardeşi Fallon'ın da en yakın ve en sevdiği ikinci kişii olduğunu öğreniyorum.

Dün onu neredeyse boğduktan sonra beni biraz şok eden bir şey.

Film yerine TV programlarını tercih ediyor çünkü bir seferde bir saatten fazla hareketsiz oturamıyor. Biri düştüğünde gülmekten kendini alamaz ve bunun yıllar içinde birkaç kez başını derde soktuğunu itiraf eder. Görünüşe göre benim dışında onun suçlu zevki yeni ayakkabılar ve kemerler almak. Stresli veya üzgün olduğunda onu desteklemenin en iyi yolu sabırlı olmak ve yakınında durmaktır, böylece parmaklarını şıklattığında kendini bende kaybedebilir. Onun sözleri, benim değil.

Eskiden en büyük korkusu yalnız ölmektir, ama şimdi beni kaybetmek. O bir köpek insanı, küçükken itfaiyeci olmak istiyordu ve geçmişte yaptığı bir şeyi değiştirmek için zamanda geriye gidebilseydi, bu asla ilk cinayetini işlememek olurdu, çünkü o çizgiyi bir kez aştığında, geri dönüşü yoktu.

Bu gerçeği açıkladıktan sonra sessizce oturuyoruz ve bir zamanlar farklı bir gelecek hayal eden bir çocukken aile işine sürüklenerek bambaşka bir insan haline geldiğini bilmek kalbimi parçalıyor.

"Senin sıran." Griffin'in sesi sessiz bir törpü gibi çıkarken koyu renk gözleri kucağından kalkıp bakışlarıma kilitleniyor. "Zamanda geriye gidip yaptığın bir şeyi değiştirebilseydin, bu ne olurdu?"

Sıcak bir ter üzerime hücum ederken kalbim göğsümde fırlıyor, geçmişimin anıları bir yük treni gibi üzerime çarpıyor. Griffin ve ben o kadar da farklı değiliz. Konu bu soruyu yanıtlamaya geldiğinde değil ve ona geçmişimi itiraf edersem anlayacağından emin olsam da, bunu açıklamaya kendimi ikna edemiyorum. Bu yüzden son pişmanlıklarımın biriyle devam ediyorum.

"Eğer zamanda geriye gidebilseydim, reşit olmayan birinin seks kulübüne katılmasına seyirci kalmazdım. Bunun yanlış olduğunu biliyordum ama bu yüzden atılmak istemedim.

Bu görüşe sahip olduğum için çenemi kapalı tuttum ve kızla arkadaş oldum, en azından onu kanatlarımın altına alarak nispeten güvende tutabileceğimi umuyordum. Bir daha asla daha kolay bir seçenek olduğu için bir karar vermeyeceğim."

Griffin'in gözleri yumuşuyor, biz birbirimizin gözlerine bakarken parmakları uçuşan saçlarımı geriye doğru tarıyor. "Son bir soru."

Gözlerimi kırpıştırarak ona gülümsüyorum ve dikkatimi yeniden toplamaya çalışıyorum. "Aggie. Yarın sana benimle evlenmeni teklif etsem, cevabın ne olurdu?
olabilir mi?"

Bölüm N neteenI

NOWHERE TO RUN

Griffin

S bana deliymişim gibi bakıyor. Doğrusu, muhtemelen öyleyim ama bu ciddi olmadığım anlamına gelmez. Her kelimesinde ciddiydim.

"Yarın sana benimle evlenmeni teklif etsem, cevabın ne olurdu?"

Küçük elfimi tamamen şaşkına çevirdim ve ağzını açıp kapatarak bana bakarken sudan çıkmış balığı andırıyor.

"Griffin! Agatha! Yüzmek için buraya demir atıyoruz. Gel ve bize katıl!"
Selena üst güverteden bağırıyor.

Harika zamanlama, Sel!

Aggie o anı kaçmak için kullanır. Gerçekten kaçmak gibi. Ben yerimden kalkana kadar, kafasının arkası teknenin yan tarafında kayboluyor, Tanrı aşkına.

Kadınımı takip etmek için ilerlerken göğsümden alçak bir hırıltı yükseliyor ve ona yetiştiğimde çoktan suyun içinde sallanmaya başlamış oluyor.

Gözlerinin pişmanlık havuzlarına dönüşmesi olmasaydı, onunla çoktan o suya girmiş olurum, ama o çılğınca beni ararken ve

Omuzları sadece beni teknenin arkasında gördüğünde gevşiyor, tepkisini kişisel olarak almamam gerektiğini biliyorum.

Beni önemsiyor. Bu çok açık. Ama aramızdaki şeyin ciddiyetini anlamakta zorlanıyor.

Yine de, velet benden kaçtı ve bunun bedelini ödemeli.

Tiştiriyordum başımın üzerinden sıyrırken dudaklarımda sinsî bir gülümseme belirliyor. Suyu basarken gözlerimi Aggie'den ayırmıyorum ve gözlerimdeki bakış gördüğünde gözleri açılıyor.

Evet, benim küçük elfim. Başın belada.

Diğerleri suyun içinde sıçırıyor ama ben onları görmezden geliyorum, sadece kadını için tünel görüşüm var. Suyu dalıp Aggie'nin ayakları görünene kadar kendimi yüzeyin altına itiyorum. Yüzeye tam onun önünde çıktığımda, ona uzanmadan önce ıslak saçlarımı yüzümden geriye doğru savurduğumda nefesini tutuyor.

"Biliyor musun, küçük elf. Eğer bu soruyu bana sormuş olsaydın, anında evet derdim."

"Griffin, özür dilerim, ben sadece-"

Elim boğazına dolanıyor, onu vücuduma doğru çekerken sözlerini kesiyorum, bacaklarım bizi ayakta tutmak için tüm işi yapıyor. Yanlardan biraz sıkıldığında nefesi kesiliyor, gözlerim karamel havuzlarını baskın bir öfkeyle deliyor ve yanakları anında kızarıyor.

"Keşke şu anda yalnız olsaydık." Onunla burun buruna homurdanıyorum. "Benden kaçtığın için seni çok fena becerirdim... yine." Göğsümdeki gümbürtü tamamen hayvani, içimdeki canavar serbest kalmak için çırpınıyor. "Benden kaçmayı bırak, Aggie."

Sanki amının kendine ait bir aklı varmış gibi, sert çıkıntıma sürtünüyor ve bacaklarını etrafıma daha sıkı sarıyor. Kardeşim su sıçratmaya başladı

Aggie'nin dikkatini dağıtarak sertleşmiş sikimi şortumdan çıkardım ve sıktım.

"Tanrım, siz ikiniz yine mi sikişiyorsunuz?" Brennen etrafımızda yüzerken sessizce soruyor, gözleri suyun içinden aşağıya bakmaya çalışıyor ama güney okyanusunun koyu tonu bize ihtiyacımız olan mahremiyeti sağlıyor.

"Henüz değil." Brennen'ın sırtışı, Aggie'yle aramda uzanıp yüzücülerini yana doğru sıyırmadan hemen önce genişliyor. Gözleri açılıyor ama ona ne yaptığımı sorgulayacak zaman bırakmıyorum ve tek bir hamleyle onu kazığa oturtuyorum.

Gözleri irileşirken dudaklarından soluk soluğa bir inilti dökölüyor ve Brennen çıkardığı sesi örtmeye çalışır gibi öksürmeye başlıyor.

"Siktir, Aggie." İç duvarlarının sikimi sıkma şeklinden zevk alarak törpüledim. "Amin çok ateşli." Yavaşça içeri ve dışarı itmeye başladım ve kadını omuzlarımı kavradı, vücudu her eve çarptığımda sarsıldı. "Bren, git Gracie ve yaşlıları meşgul et." Meraklı kardeşime talimat veriyorum, hala yanımızda suda ilerliyor.

"Ama sikim çok sertleşti. Burada kalamaz mıyım?"

"Hayır!" Ben tıslıyorum ve Brennen ikimize de su sıçratıyor.

"Her neyse." Yakınıyor, yüzerek uzaklaşıyor ve benim gözlerim Aggie'ninkilere kilitleniyor, teması kesmesine izin vermiyorum.

"Klitorisini ovala." Talep ediyorum, yüzüm öfke ve şehvet karışımı.

İstedigimi yapıyor, zevkini arttırmak için elini aramızda gezdiriyor.

"Boşalırken sakın ses çıkarma Aggie. Eğer yaparsan, yaşına ya da benimle olan ilişkisine bakmaksızın seni herkesin önünde güvertede beceririm."

İkimiz de biraz teşhirciliğe hevesli olsak da, geniş gözlerinden babama, Selen'a ya da ergen kardeşlerime böyle bir gösteri yapmakla ilgilenmediğini anlayabiliyorum. Duvarlarının sikimi daha da sıkıldığını hissettiğimde bacaklarımı suyun içinde tekmeleyerek Aggie'nin sırtı diğer herkese dönük olacak şekilde bizi döndürüyorum.

O zaman sesinin ifade edemediğini yüzünün ifade etmesine izin veriyor ve sikimin etrafında kasılmaya başlarken alt dudağını sertçe ısırarak bırakıyor.

"İşte böyle, güzelim. Sağ beni." Konuşurken sesim boğuk çıkıyor ve bir an sonra ben de sirenimi uçurumun kenarına kadar takip ederken kendi salıverilmem vuruyor.

Göğsüm yükselip alçalarak hava almaya çalışırken, kalçalarım su altındaki itişini durduruyor ve Aggie'nin vücudu gevşiyor. Onu göğsüme doğru çekiyorum ve dudaklarımı kulağına bastırıyorum.

"Biz birbirimiz için yaratılmışız, küçük elf. Tek yapman gereken bunu kabul etmek ve kucaklamak."

Sözlerim ona bir şey yapmış olmalı çünkü kollarını boynuma doluyor ve bırakmıyor. Sonra beni öpüyor, dudakları ve dili henüz itiraf etmek istemediği şeyi söylüyor. Onu çıplak göğsüme o kadar sıkı bastırıyorum ki neredeyse tek bir bedene dönüşeceğimizden emin oluyorum.

Bundan sonra başka bir şey söylemiyoruz, bunun yerine suyun içinde sallanırken bedenlerimizin duygularımızı sessizce ifade etmesine izin veriyoruz. Uzun bir süre bu şekilde kalıyoruz, aile üyelerimin eğlenceli sıçramalarını görmezden geliyoruz, ta ki bize kıyıya geri dönmek için sudan çıkma zamanının geldiği bildirilene kadar.

Bizi tekneye geri yüzdürüyorum ve okyanustan çıkarken babam tepemizde beliriyor, gölgesi tehditkâr bir şekilde kaşlarını çatıyor.

"Agatha, giyin ve benimle içeride buluş. Konuşmamız gerek." Lanet olsun.

Aggie babamın sözleri karşısında kaskatı kesiliyor ve babam arkasını dönüp giderken ben de umutsuzca Redfield Gölü'ne geri dönüp kimsenin var olmadığı kendi küçük dünyamızda Noel Baba'nın yerine oynamayı diliyorum.

"Sorun değil, küçük elf. Ben de seninle geleceğim." Gözlerindeki korkuyu gördüğümde ona söyledim.

Bana o kadar endişeli bakıyor ki onu kollarıma alıp kaçmak istiyorum. Ama yapamıyorum. Eğer benim dünyanın bir parçası olacaksa, babama alışması gerekecek, her ne kadar onu kendisinden uzak tutmayı tercih etsem de.

Tam bir pislik olabiliyor. Zaman zaman çok acımasız olabiliyor, bu yüzden bu kadar gücü elinde tutuyor ama günün sonunda ben onun oğluyum ve beni sevdiğini biliyorum. Tıpkı Fallon gibi, o da benim küçük elfimin bu yaşam tarzını becerebilmesini sağlamaya çalışacak.

Fallon bugün teknele bize katılacaktı, ancak bu sabah babamızla yaptığı kısa ama acımasız 'sohbetten' sonra hışımla çıktı ve arabasına atlayıp gitti. Görünüşe göre babam onu şehirdeki bazı özel misafirlerimizin bebek bakıcılığı görevine atadı ve bu misafirperverlik tırnak sökme ve su işkencesini de içeriyor.

Bu onun aile şirketindeki konumuna önemli bir darbe ve ekibimiz onun cezalandırıldığını hemen anlayacaktır.

Fal için çok kötü hissediyorum. Kız kardeşimi seviyorum, gerçekten ama dün çizgiyi aştı. Keşke babamız müdahale etmeseydi. Ona böyle bir ceza verilmesini hiç istemezdim.

Aggie onu bir daha sormadı, o sorana kadar bu bilgiyi kendime saklayacağım. Aggie'nin büyük bir kalbi var ve Fallon onu tehdit etmiş olsa da, olanlar için kendini suçlu hissedecektir.

"Onu çıplak hayal et." Aggie'yi göğsüme çekiyorum, ıslak altın sarısı saçlarını yanağından süpürüyorum. "Bira göbeği falan var. Eminim bu korkutucu değildir."

Sözlerim istenen etkiyi yarattı ve Aggie güldü.

"İşte orada. O mükemmel gülümseme." Yanağını okşuyorum ve sanki hiç uzaklaşmak istemiyormuş gibi elime doğru gevşiyor.

Aggie'nin kurulanmasına yardım ediyorum, çünkü ellerimin her saniye onun üzerinde olmamasına dayanamıyorum ve kadınının babamla uğraşmak zorunda kalmasının kaçınılmazlığından kaçınmaya çalışırken kasıtlı olarak oyalıyorum, gerekenden daha uzun sürüyor.

Onu güvertenin altına götürerek, kendi özel banyosu olan yatak odama götürüyorum ve burada birlikte duş alıyoruz. Bu duşta seks yok, ama sessiz kalırken onu yakınımda tutuyorum ve saçlarındaki tuzlu suyun yıkanmasına yardım ediyorum.

Tekrar kurulandıktan sonra, giyinirken gözlerim Aggie'de kalıyor, saçlarını hızlıca taramadan önce elbisesinin içine girmesini izliyorum. Bu durumun evcimenliğini seviyorum. Otuz yıl sonra onu bunu yaparken izlediğimi ve görünüşünü şimdi olduğu kadar sevdiğimi hayal edebiliyorum.

Giyindikten ve artık babamdan kaçamayacak hale geldikten sonra, isteksizce Aggie'nin narin elini tutup onu babamın ofisine götürüyorum. Kapının önünde durup yüzümü ona dönüyorum, kapıya vururken gözlerim onun karamel bakışlarında kalıyor.

"Girin." Babam havlıyor, sesi sert ve ben onun korkutma taktiklerine karşı gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşmak zorundayım.

Buradaki tehdit Aggie değil. Keşke biraz ara verse.

"Unutma güzelim. Kocaman, yuvarlak bir göbeği var ve çıplak." Kadınıma sırtıyorum ve onun güzel pembe dudakları bir köşede kıvrılıyor.

Sonra kapıyı açtım.

Yirminci Bölüm

THREATS

Agatha

E Wan Marx oturuyor. küçük Masa, odaklanmış
üzerinde Girdiğimizi görmek için
kafasını kaldırmadan önce bir şeyler yazıyordu.

"Teşekkürler, Griff. Birkaç dakika içinde çıkacak." Sertçe homurdanıyor ve ben kaskatı kesiliyorum.

"Sanırım ben kalacağım." Griffin babasına tavsiyede bulunur, babası ise onun sözlerini duymazdan gelir.

"Hayır. Dışarı."

"Ama-"

"Dışarı Griffin!" Ewan bağılıyor ve ben irkiliyorum, Griffin'in babasının küçük alandaki tehditkâr bağırışıyla kalbim neredeyse boğazımdan fırlayacak.

Gözlerim Griffin'e kilitleniyor ve o n u n babasıyla tartışmaya hazırlandığını görüyorum.

"Sorun yok, Griff." Sesim dikkatini çekiyor ve kaşlarını bana çeviriyor.

"Ben iyi olacağım. Sen git. Birazdan çıkacağım."

"Ama seninle kalacağımı söyledim." Başını sallayarak sessizce söylüyor.

Benim için savaşacağını açıkça görebiliyorum ve bunu istemiyorum. Babası ve ailesiyle değil. Bu yüzden şu anda korkudan altıma sıçmış olsam da

Sahte bir gülümseme ve güven verici bir baş sallama. "İyi olacağım. Söz veriyorum."

Koyu renk gözleri birkaç saniye beni inceliyor, muhtemelen yalan söylediğimi anlıyor ama pes edip başını sallıyor.

"Bu kapının hemen dışında olacağım." Başparmağıyla omzunu işaret ediyor, ben de başımı sallıyorum. Sonra beni göğsüne çekip sarılıyor ve başımın tepesine bir öpücük konduruyor.

Beni babasıyla odada bırakmanın onun için ne kadar zor olduğunu hissedebiliyorum, bu da endişe verici. Babasına güvenmediği için mi yoksa benim rahatsızlığımdan dolayı mı endişeli?

"Onu kesinlikle kendine bağladın." Ewan'ın derin sesi dikkatimi Griffin'in az önce adım attığı kapalı kapıdan çekiyor, ben de etkilenmemiş görünmeye çalışarak Ewan'a odaklanıyorum.

"Bence tam tersi," diye itiraf ediyorum ve o da başını sallıyor.

"Belki." Masadan bir kâğıt parçası alıyor ve bana uzatıyor. Kaşlarımı çatarak küçük kâğıdı yavaşça kabul ediyorum, ancak bir milyon dolarlık bir çek olduğunu fark ediyorum.

"Nedir bu?" Bakışlarımı tekrar Ewan'a çevirerek soruyorum.

"Al bunu. Taşın ve kendine yeni bir hayat kur. Griffin'i unut."

"Ne?" Sözlerini anladığımda gözlerim büyüdü.

"Bu hayat için biçilmiş kaftan değilsin Agatha. Bu sizin oynadığınız gibi bir seks oyunu değil. Acımasız ve ölümcüldür ve senin gibi birine göre değildir."

Gözlerim kısıldı. "Ne demek benim gibi biri?"

Ewan iç geçiriyor, elini gümüş rengi saçlarında gezdiriyor. "Sadece parayı alın, Bayan Fiera. Yeni bir hayata başla. Belki seks kulüplerinden uzak durmaya çalışın.

reşit olmayanlara izin veren."

Sözleri beni öfkeliendiriyor ve bir an bile düşünmeden çeki yırtıp parçalarını masaya bırakıyorum. Tuzlu ve biberli kaşları çatılıyor ve ben de kendi meydan okuyan kaşlarımı kaldırıp ona bakıyorum.

"Paranızı istemiyorum Bay Marx ve Griffin'le aşkından başka bir şey için birlikte değilim." Hızlı bir nefes alıyorum ve hafif titremelerini gizlemek için yumruklarımı iki yanımda birleştiriyorum. "Oğlunuzla görüşmemem için bana para ödemeniz işe yaramayacak."

"O zaman ne işe yarayacak?" Sandalyesinde öne doğru eğilerek homurdanıyor. "Hiçbir şey." Güvenle söylüyorum, sonunda bunun doğru olduğunu fark ettim.

"Herkesin bir bedeli vardır, Bayan Fiera. Sizininki söyleyin."

Başımı salladım. "Griffin'le ilişkiyi bitirmeyeceğim, özellikle de siz ısrar ettiğiniz ya da bana rüşvet vermeye çalıştığınız, hatta beni tehdit ettiğiniz için Bay Marx. Bu ilişkinin nereye gittiğini görme fırsatı istiyorum. Eğer Griffin'le ilişkiyi bitirirsem, bu uyumlu olmadığımız için olacak. Yani beni ondan uzak tutmak için öldürmeyi planlamıyorsanız, konuşacak başka bir şeyimiz yok."

Ewan, tüylerimi diken diken eden uğursuz bir şekilde sırtıyor.

"Bir Marx eliyle ölmenizin tek nedeni hain olmanızdır, Bayan Fiera."

Boğazımdaki golf topu büyüklüğündeki yumruyu yutuyorum ve cevap verirken sesimin sakin olmasını umuyorum.

"Neyi ya da kimi hain olarak sınıflandırıyorsunuz?"

"Bir hain, ailesine yanlış yapan kişidir." İtiraf ediyor ve tekrar koltuğuna yaslanıyor.

"Griffin ile aramda işler yolunda gitmezse, beni bir hain olarak mı göreceksin?"

"Bu, işlerin neden yürümediğine ya da sonrasında ne yaptığınıza bağlı." Belirsizliği beni kızdırıyor ve ona ters ters bakıyorum.

"Detaylandırmak ister misin?"

Ellerini kucağında birleştirerek kıkırdıyor. "Bayan Fiera, aile sırlarımızdan herhangi birini yetkililere anlatmak, kendinizi yerin dibinde bulmanızın kesin bir yoludur." O anda çenesi kıkırdıyor ve kaçma isteğim neredeyse bastırıyor. "Düşmanlarımızla dostluk kurmak, içimizden birini öldürmek ya da Griffin'e sadakatsizlik etmek de öyle."

Sözlerinin içime işlemesine izin verdim. Damarlarımda dolaşan korkuyla kalp atışlarım hızlanırken senaryoların zihnimde dönmesine izin veriyorum.

"Kendimi savunmak için içinizden birini öldürürsem yine de hain sayılır mıyım?"

Sorum üzerine kaşları kalktı, sonra kaşlarını çatarak geri indirdi. "Bu kendini neden savunman gerektiğine bağlı. Eğer bir hain olduğun içinse, o zaman evet."

Başımı sallıyorum, duygularımla başa çıkmaya çalışırken gözlerim onun delici bakışlarından ayaklarıma kayıyor.

"Bayan Fiera, eğer Griffin'le aranızda işler yolunda gitmezse, ya da bir noktada bu hayatı kaldıramayacağınızı fark ederseniz, ya da birbirinizi sevmezseniz, ya da aşkınız biter ve birbirinizden nefret etmeye başlarsanız, ya da belki de *sizi* aldatırsa ne olacağını soruyorsanız, *o* zaman işimiz gizli kaldığı sürece gitmekte özgür olduğunuzu bilmelisiniz."

Bunu neden en başta söylemediğini bilmiyorum ama tabii ki ölümümün söz konusu olmadığını anladığımdan emin olmak istiyordu. Bundan kaçınmak istiyorsam ya şimdi gitmeliyim ya da buna uyduğumdan emin olmalıyım.

Griffin'i bir daha görememe, dokunuşunu hissedememe, dudaklarının tadına bakamama ya da şehvetle derinleşen çakıllı sesini duyamama düşüncesi

Kulağıma sessizce konuşuyor, kalbime inanılmaz bir acı gönderiyor. Bu riske değer mi? Hayatımı tehlikeye atmaya değer mi?

Yüzde yüz ikna olmadım ama en azından denemem gerektiğini biliyorum.

"Oğlunu bırakıp gitmeye hazır değilim, Ewan. Nerede olduğunu görmem gerek.

bizi yönlendiriyor. Bu yüzden uyarınızı ciddiye alacağım ama çekip gitmeyeceğim. Yüzümü görmeye alışmalısın."

Başka bir şey söylemeden odadan çıkarken Griffin'in babasına arkamı dönüyorum. Geçide adımımı attığımda, gözlerim hemen kapının yanındaki duvara yaslanmış olan Griffin'e takılıyor.

"Bunu duydun mu?" Duygularımı kontrol altında tutmak için deli gibi çalışarak fısıldıyorum.

Duvarı itiyor, sıcak eli yanağımı okşamak için uzanıyor. "Evet." O da fısıldıyor. "Bunu yaptığı için çok üzgünüm. O şeyleri söylediği için. Onunla konuşacağım."

Başımı salladım. "Hayır. Bu onunla benim aramda."

Griffin kaşlarını çatıyor, diğer eli diğer yanağımı avuçlamak için yukarı geliyor.

"Hayır, küçük elf. Beni terk etmen için sana rüşvet vermeye çalıştı. Kardeşlerime kaç kez böyle bir şey yaptığını merak ediyorum. Belki de bu yüzden eve kimseyi getirmiyorlardır."

"Lütfen bir şey söyleme." Ellerinin arasında tutarken başımı sallayabildiğim kadar sallıyorum. "Beni kabul etmesi için ona gücümü kanıtlamam gerekiyor. Benim için savaşırsan bunu yapamam."

"Yine de buna gerek yok." Alnını alnıma bastırıyor ve boğazımdaki yumru geri dönüyor ve onunla birlikte bir duygu seli.

"Olan oldu, Griff." Ondan bir adım geri çekiliyorum ve yüzünün acı dolu bir şaşkınlıkla buruşmasını izliyorum. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Topuklarımın üzerinde dönüyorum, gözlerimden sıcak yaşlar akarken daha önce bulunduğumuz yatak odasına giden geçidi takip ediyorum. Çenemi sıkıyorum, dişlerim kırılacakmış gibi oluyor ve yatak odasından çıkıp kendimi banyoya kilitliyorum.

Bir havlu kapıp yüzüme bastırıyorum ve defalarca çığlık atıyorum; yere çöküp ağlarken boğuk sesler küçük alanın duvarlarından yansıyor.

Bay Marx'la odadayken güçlü durmaya çalıştım ama o kadar da güçlü değilim. Gidip güvertede Griffin'in ailesine katılamam ve bu aileye girmekle ilgili çok çiğ bir gerçeği öğrenmemiş gibi davranamam.

Ewan Marx'ı sevmiyorum. Sadece korkunç bir orospu çocuğu değil, aynı zamanda gözleri ölümün karanlık havuzları gibi. Şeytanın ta kendisi olduğundan oldukça eminim.

"Aggie." Griffin'in sessiz sesi kapalı banyo kapısına dokunmadan hemen önce geliyor. "Kapıyı aç, küçük elf. Bırak gireyim."

Onun sesi. Gösterdiği özen beni kırıyor ve kendimi toparlamak için yalvarırken daha fazla gözyaşı döküyorum. Ama işe yaramıyor.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var." Sessizce hüngür hüngür ağlıyorum.

Son on gün boyunca paylaştığımız her şey bir anda üstümüze çöktü. Tam bir kasırgaydı. Bir dakika önce sıkıcı hayatımı yaşıyordum, sonra Griffin Marx Noel Baba kılığında içeri daldı. Beni kandırdı, karanlıkta bıraktı, heyecanlandırdı, tüketti, daha önce hiç ulaşmadığım yüksekliklere gönderdi, beni kızdırdı ve bu süreçte ona aşık olmamı sağladı.

"Aggie, bebeğim. Kapıyı aç lütfen. Bırak gireyim. Hiçbir yere gitmiyorum, ister içeride tek başına ağla, ister bu kapıyı aç ve sana sarılmama izin ver. Artık yalnız kalmama gerek yok."

Sözlerini düşündüm. Yalnız olmaktan nefret ediyorum. Mecbur olduğum için bu kadar uzun süre yaptım ama gerçekten bu şekilde yaşamaya devam etmek zorunda mıyım?

Griffin'e yakın olmak için duyduğum karşı konulmaz ihtiyaç, fayans döşeli zeminde oturduğum yerden kalkıp duvara yaslanmama neden oluyor. Kilit mekanizmasını kapatıyorum ve bir an sonra kapı diğer taraftan açılıyor.

Griffin'i bulmak için başımı kaldırmama gerek yok çünkü o zaten kapının diğer tarafında yerde oturuyor.

"Benden nefret mi ediyorsun?" Fısıldıyor ve yüzündeki korku ifadesiyle kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Hayır, tabii ki hayır." Hıçkırarak ağlıyorum, gözyaşlarımı siliyorum.

Yerde öne doğru kayarak banyonun eşiğini aşılıyor ve ben de kucağına tırmanıp boynuna sarılarak hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

"Şşşt, küçük elf. Seni yakaladım."

"Özür dilerim." Zırlıyorum. "Yüzleşme konusunda iyi değilim. Babanla yaptığım konuşma korkunç değilmiş gibi davranamam."

"Siktir, Aggie. Az önce seni tehdit etmemiş gibi davranmanı beklemiyorum. Onu öldürmek istiyorum." Acı dolu sesi, Ewan Marx'ı kendim öldürmek istememe yetiyor.

"Sadece yeniden toparlanmam gerek. Birkaç dakika içinde iyi olacağım. Ya da saatlerce." Kıkırdamaya çalışıyorum ama bu beni daha çok ağlatıyor.

"Tam bir baş belasıydın, biliyorsun. Muhtemelen onun saygısını kazandığının farkında değilsin. Bu berbat bir şey, biliyorum ama o ailesini kolluyor ve sen de ona haddini bildirdin. Bunun için senden hoşlanmayacaktır. Hatta tam tersi bir etki yarattığına bahse girerim."

Ewan Marx'ın benden hoşlanıp hoşlanmaması umurumda değil. İsterse en büyük dildomu emsin ve boğulsun, umurumda değil.

"Mantıklı bir kız şimdi bu tekneden atlar ve hayatı için yüzerdi." Ben mırıldanıyorum ve Griffin kıkırdıyor.

"Şükürler olsun ki o kadar mantıklı değilsin o zaman."

Sonra ikimiz de gülüyoruz, bu hafif his gözyaşlarımı kurutmaya yardımcı oluyor.

Griffin beni kendine doğru çekerken parmaklarını saçlarımda gezdiriyor, sırtımı okşuyor ve kendini tutamayarak dudaklarını başımın tepesine bastırıyor.

Harika hissettiriyor.

Yerden kalkıp yüzüme soğuk bir su çarparak tazelendiğimde, Griffin'in ailesine katılmak üzere güverteye geri dönüyoruz. Griffin bana güneş gözlüğünü uzatıyor ve neden bana verdiğini sorgulamıyorum bile. Aynada kırmızı şiş gözlerimi gördüm. Onları saklayabildiğim için şükrediyorum, böylece herhangi bir sorudan kaçınabiliyoruz ve Ewan'ın küçük sohbetinin sonuçlarını da saklayabiliyoruz.

Yolculuğun geri kalanında Griffin'in babasına ters ters bakmasını özlemiyorum. Sanki babasına sessiz bir açıklama yapıyormuş gibi bir kez olsun beni bırakmıyor.

Bu iyi bir şey mi yoksa benim burada olmam bir savaş mı başlattı emin değilim.

Bölüm Yirmi Bir

PAYBACK

Agatha

T Eve dönüş yolu uzun ve duygusal yorgunluğum yolculuğun çoğunda beni uyutuyor. Sadece araba yavaşladığında ve tekerleklerin altındaki yol engebeli hale geldiğinde gözlerim açılıp çevre.

"Neredeyiz biz?" Uykulu sesimle törpüledim.

"Eve." Griffin cevap veriyor ve pencereden dışarı bakmadan önce kaşlarımı ona çeviriyorum.

"Burası benim araba yolum değil." Koltukta biraz daha yükseğe oturuyorum, ileride bir yapı fark ediyorum.

"Hayır, orası senin evin." Griffin'in sesi pencereden dışarıyı gösterirken kendini beğenmiş ve karşı taraftan evimi gördüğümde gözlerim açılıyor.

"Kafam karıştı." Mırıldanıyorum, o da kıkırdıyor.

"Sana evimi göstermenin zamanı geldi diye düşündüm."

Sözlerini anlamam biraz zaman alıyor ama anladığımda birkaç gün önceki itirafını hatırlıyorum ve bakışlarımı onun bok yiyici sırtışına çevirirken ağzım açık kalıyor.

"Bunca zamandır yan komşumuz olduğuna inanamıyorum."

"İnan buna." Kıkırdıyor ve ben kendimi tutamıyorum. Koluna sert bir yumruk attım.

"Ah." Küçük bir sürtük gibi inliyor, eli kolundaki büyük olasılıkla moraracak noktayı kapatmak için yukarı kalkıyor.

"Seni kendini beğenmiş pislik!" Tıslıyorum. "Sadece ev sahibim olmakla kalmıyorsun, aynı zamanda hemen yan taraftaki bu beton, ahşap ve camdan yapılmış malikanede yaşıyorsun," diyorum, "kibirli malikane."

Bir kahkaha daha atıyor, yüzü mutlulukla aydınlanıyor.

"Doğru."

Ona bakakaldım.

"Gel bakalım, küçük elf. Seni nereden izlediğimi göstereyim."

Ona hançer atıyorum, ama o yine kıkırdıyor, gözdağı verme girişimimden etkilenmiyor.

Griffin arabadan iniyor ve seksi bir mafya beyefendisi gibi kapımı açmak için yuvarlanıyor. Gözlerim onun şaheser malikânesinden benim Hamptons tarzı küçük kiralık evime kayıyor ve evimin açık gri hava tahtalarından başka bir şey görmenin aslında biraz zor olduğunu fark ediyorum.

"Bunca zamandır hemen yanımda olduğuna inanamıyorum." Hâlâ şoktayken mırıldandım.

"Benim için işleri kolaylaştırdı." İtiraf ediyor, ben ona bir bakış daha attığımda sadece kıkırdıyor.

Beni büyük boy cam ve ahşap kapıya doğru yönlendiren Griffin, elektronik panele bir pin kodu giriyor ve kapı tıklayarak açılıyor. Eşikten adımımızı attığımızda, gözlerim taş ve keresteden oluşan doğal unsurların yarattığı kaygan modern tasarım üzerinde gezinirken hayranlık içindeyim. Bu gerçekten bir

Babasının eviyle kıyaslandığında küçük bir konak, ama yan tarafta kiraladığım küçük evle kıyaslandığında yeterince büyük.

Dikkatimi çeken tek şey kişisel hiçbir şeyin olmaması. Duvarlarda aile üyelerinin resimleri yok. İnsanın yıllar içinde biriktirdiği küçük biblolar da yok. Bu ev, sunum şekliyle bir tasarımcı teşhir evi olabilir. Kesinlikle güzel ama bana elini tuttuğum adam hakkında parası olması dışında hiçbir şey söylemiyor.

"Burası benim kişisel ofisim." Griffin büyük bir cam masanın ve bir kanepenin bulunduğu geniş bir odanın kapısını açar. "İşte, seni izlediğim yer burası." Bir uzaktan kumanda alıyor ve kanepenin karşısındaki duvar panelleri açılarak televizyon ekranlarından oluşan bir duvar ortaya çıkıyor ve ekranlarda evimin içi görünüyor.

"Lanet olsun." Mırıldanıyorum, elini bırakıp ekranlara yaklaşıyorum, her birine bakıp banyomun ve yatak odamın yanı sıra müşterilerime hizmet verdiğim misafir odasının, yaşam alanlarının ve hatta misafir banyosunun ve çamaşırhanenin farklı açılarını buluyorum.

Öfke içimi kaplarken yavaşça Griffin'e dönüyorum.

"Bu... sen..." Şu anda nasıl hissettiğimi tarif edecek kelime bulamıyorum.

Sanki beni izlediğini biliyormuşum gibi. Ama bir şekilde onu görmek gizemi ortadan kaldırıyor ve kafamın içinde *sapık* diye bağırıyor. *Röntgenci. Sicko.*

Kafamı sallıyorum, kelimeler bulamıyorum ve kapıya doğru ilerliyorum.

"Gitme." Yalvarıyor, sesi acı dolu. Kapının önünde durdum ve döndüm.

Yüzüne kazınmış acıyı görmek için geri döndü.

"Bu..." Yutkunmak için bir an ayırarak ekranları işaret ediyorum. "Çok fazla." "Seni test etmem gerekiyordu." Bana doğru bir adım attı, ben de bir adım geri attım,

Aramıza biraz daha mesafe koydum. "Seni buraya getirmeden önce ailem için bir tehdit oluşturmayacağından emin olmam gerekiyordu."

"Bunun," monitör duvarını işaret ediyorum, "beni nasıl test ettiğini anlamıyorum."

"Tamamen kendi ahlaksızlığım olduğunu kabul ettiğim seks olayını bir kenara bırakırsak, sadık olabileceğinden emin olmam gerekiyordu. Seks partilerini gördüğümü söyleyerek seni test ediyordum Aggie. Risk altında olduğunu bildiğinde müşterinin mahremiyetini hiçe sayacak biri olup olmadığını bilmem gerekiyordu. Seks partini iptal etmeseydin endişelenirdim, çünkü her şeyden önce kadının bana ve aileme sadık olmasına ihtiyacım var." Bir adım öne çıkıp aradaki mesafeyi kapatıyor ve yüzümü avuçluyor. "Marx'a katılmak büyük bir taahhüttür. Bu bir oyunla başlamış olabilir ama niyetim ciddi Aggie."

"Bir hafta, Griff. Birini tanımak ve yeterince değerli olduğuna karar vermek için yeterli bir süre değil." Kendime engel olamadığım için dokunuşuna doğru eğilerek fısıldıyorum.

"Belki de. Ama seni gördüğüm anda sende daha fazlası olduğunu biliyordum. Benim enerjimle eşleşebileceğini biliyordum. Seks dürtümü, biraz dağınık ya da tatsız olsa bile. Ve içten içe biliyordum ki sen bu dünyaya benim yanımda olmak ve beni daha iyi bir adam yapmak için gelmiş bir kadınsın."

"Aman Tanrım. Bu bir teklif mi?" Teknede daha önce sorduğu soruyu hatırlayarak tereddüt ediyorum.

"Tabii ki hayır. Teklifim büyük bir jest ya da çok daha yaratıcı bir şey olacak. İçiniz rahat olsun." Tüm ciddiyetiyle söylüyor ve ben başımı sallıyorum.

"Sen delisin."

"Muhtemelen." Sırıttırıyor, gamzeleri ortaya çıkıyor. "Benimle çılgın ol."

"Belki yarın." İç çekiyorum, onun baştan çıkarıcı dokunuşundan bir adım geri çekiliyorum. "Bu gece bir duş ve on saat uyku istiyorum. Çok yoruyorsunuz Bay

Marx."

"Bana öyle demeyi kes. Sikimi sertleştiriyorsun." O homurdanıyor ve ben sırtıyorum.

"Bildiğim iyi oldu." Yüzümden düşmeden önce sırtıyorum. "Ama ciddi. Kendime ait bir geceye ihtiyacım var."

Griffin başını sallar. "Tamam. Bunu yapabilirim."

"Şunları kapatabilir misin?" Ben soruyorum, o da sırtıyor. "Hayır."

"Evet, yapabilirsin." Şak diye söyledim.

"Yapabilirim, ama yapmayacağım." Bakışlarıma kıkırdıyor.

"Sen beni izlerken kendime ayıracak zamanım olmuyor."

İç çekip uzaktan kumandadaki bir düğmeye basıyor ve duvar panelleri ekranların üzerine kapanmaya başlayarak onları görüş alanından çıkarıyor.

"Al. Kumandayı sen al." Bana uzattı, ben de aldım. "Geceyi al, sabah görüşürüz."

Kumandayı bana vermek çok şey ifade ediyor ve neredeyse geri vermek istiyorum.

Neredeyse.

Uzun, derin bir öpücükten sonra Griffin beni evime kadar götürüyor ve gece için yollarımızı ayırıyoruz.

Bu gece kendime ihtiyacım olduğunu söylerken yalan söylemiyordum. Sadece düşünmem gereken bir şey değil, planlamam gereken bir intikam da var. Akşam yemeği için mikrodalga fırında yemek yerken bir plan oluşturmaya başladım ve Griffin'in beni bir şekilde hala kameralarda izleyebilme ihtimaline karşı normal rutinimi uyguladım.

Sabahın dördünde yataktan sürünerek çıktım ve bir kutu kuru şampuan aldım. Griffin'in ofisine canlı yayın yapan monitörleri gördükten sonra şunları not aldım

Her odada kameraların olması gereken kaba yerleri belirledim, bu yüzden kuru şampuan kutusunu alıp tüm kameraların yerini tespit ettim ve lensleri kapatmak için beyaz spreyi sıktım. İşimi bitirdikten sonra bir çift ayakkabı giyiyorum, garajıma gidip eski asma kilitlerimi ve anahtarlarımı bulmak için kutuları karıştırıyorum ve ardından Griffin'in evine gizlice giriyorum.

Ödeşme kötüdür, intikam ise tatlıdır.

Asma kilidi sabitlemeden önce sayaç kutusundaki ana güç anahtarını hızla kapatıyorum ve biri beni kovalıyormuş gibi koşarak küçük kiralık evimin güvenliğine geri dönüyorum. İçeri girmeden önce, Griffin'in iyiliğinin karşılığını veremeyeceğinden emin olmak için sayaç kutuma ikinci asma kilidi takıyorum ve sonra kendimi içeri kilitliyorum.

Sabah 9'u biraz geçte telefon çalmaya başlamadan önce birkaç saat daha uyumayı başarıyorum. Daha gözlerimi açamadan dudaklarımı bir sırtış kaplıyor. İntikam her şeye rağmen tatlı.

"Gerçekten mi, Aggie?" Telefona cevap verdiğimde

Griffin tersliyor. "Sana da günaydın," diyorum sırtarak.

"Bu intikam mı?" Yine tersliyor ve gülmemi engellemek için yanağımın içini ısırıyorum.

"Belki."

"Ve bir de kilit? Garajımdan cıvata keskisi alıp kesebileceğimi biliyorsun, değil mi?"

"Tamam." Kendimi beğenmişim ve ses tonumdan bunu duyabildiğini biliyorum.

"Ya da belki oraya gelir ve anahtarın nerede olduğunu söyleyene kadar seni pataklarım."

Kıkırdıyorum. "Pekala, Bay Marx. Eğer beni yakalayabilerseniz, anahtarı alabilirsiniz."

Telefonu kapatıyorum ve aceleyle banyoya giriyorum, şimdi prezervatifin içine güvenli bir şekilde bağlanmış olan anahtarı alıyorum ve bacaklarımı ayırıp içime sokuyorum, pozisyonunu alıyorum.

Alaycılığımın onu hayal kırıklığına uğratacağı kadar tahrik edeceğini de biliyorum, ama umarım bu ona suları biraz daha test etmeye istekli olduğumu göstermeye de yardımcı olur.

Banyomdan aceleyle çıkıp evimin arka tarafına geçiyorum ve çamaşırhaneye giriyorum, tam onun ağır ayakları ön kapımın merdivenlerini çıkarken iç kapıyı sessizce kapatıyorum.

Yaptığım şeyin heyecanıyla kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ve ön kapının açıldığını duymadan hemen önce arka çamaşırhanenin kapısını hızla ve sessizce açıyorum.

"Neredesin, küçük elf?" Griffin'in sesi derin bir törpü gibi, kararlılıkla dolu.

Arka çamaşırhane kapısından çıkıyorum ve koşmadan önce olabildiğince sessizce kapatıyorum. Çamaşır ipini geçip çalıların arasından Griffin'in evine doğru koşarken, onun ağır ayakları beni aramak için kiraladığım eve çarpıyor.

Ayaklarım beni arabasının yanından geçirdiğinde, sesi kiraladığım evin dışından geliyordu.

"Agatha!"

Ses tonundaki sertlik korkuyla **s ı ç r a m a m a** neden oluyor ve yerimi belli eden bir çığlık atıyorum.

Yüksek sesle kıkırdıyor. "Hızlı koşsan iyi olur, kadın! Seni elime geçirdiğimde cezalandıracağım!"

Beni çok erken yakalayacağından korkarak ciyaklarken bile sırtıtıyorum.

Griffin'in ön kapısı ileride ve basamakları ikişer ikişer çıkarken bacaklarımı daha fazla zorluyorum ama kapıyı denemek yerine rıhtıma giden patika boyunca ilerliyorum ve köşeyi dönünce uzun dikdörtgen havuz karşıma çıkıyor.

Griffin'le arama havuzu sokmayı umuyorum ama yeterince hızlı değilim ve güçlü kollar belimi sararak bizi bir sıçramayla soğuk suya fırlatıyor. Suyun altındayken Griffin'in beni kavrayışı gevşemiyor ve ikimizi de nefes nefese bırakarak yüzeye doğru itiyor.

"Seni her zaman yakalayacağımı ne zaman öğreneceksin, küçük elf? Benden kaçamazsın." Biz güreşirken kulağımı ısırtıyor ve ben ne olduğunu anlamadan beni yüzüstü çevirip bileklerimi arkamdan tutuyor.

"Ama senden kaçmak eğlenceli." Memnuniyetle sırtıyorum ve o da dişlerini göstererek hırlıyor.

"Evet, öyle, özellikle de seni yakalayıp cezalandırdığım kısım." Diğer eliyle saçlarımı tutuyor ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırmadan önce başımı geriye çekiyor. Dili dudaklarımı ayırmaya zorluyor ve ağzımı en iyi şekilde işgal ediyor, vücudum ateşle tutuşuyor.

soğuk suya daldırdı. İnlediğim anda öpücüğü kesiyor. "Anahtar nerede?"

Sırtıyorum, başım hâlâ onun tutuşuyla geriye çekilmiş durumda. "Güvenli bir yerde."

"Seni evine geri sürüklemem ve nereye sakladığını gösterene kadar cezalandırmam mı gerekiyor?" Tıslıyor ve benim sırtışım daha da büyüyor.

"Beni oraya sürüklemene gerek yok. Beni burada cezalandırabilirsin." Isınmış bedeninin benimkine karşı verdiği hissi ve geceliğimin soğuk ipeğinin tenime yapışmasını severek ısrar ediyorum.

Griffin yüz ifademi incelerken sırtıyor. "Bana söylemediğin şey ne, küçük elf?"

Hınzırca sırtıyorum. "Anahtar şu anda bende, Noel Baba. Sadece onu bulman gerekiyor."

Koyu renk gözleri yüzümden göğüs dekolteme kayıyor ve kıkırdıyor. "Oh, yaramaz bir elf oldun." Suyun içinden havuzun kenarına doğru yürürken bileklerimi serbest bırakıyor ama saçlarımı bırakmıyor. "Sen benim için mükemmelsin, küçük elf. Seni asla bırakmayacağım."

Ben cevap veremedim saçlarımı çözüyor ve beni sudan havuzun kenarına çıkarıyor, gözleri geceliğimi tararken bacaklarımı ayırıyor. İkinci bir deri gibi üzerime yapışıyor ve elleri harekete geçip göğüslerimi kavrayıp çakıllı meme uçlarımı kumaşın üzerinde yuvarlarken dudaklarını yalıyor.

"Anahtar burada değil gibi görünüyor." Kumaşı aşağı doğru çekip göğsümü serbest bırakmadan önce törpülüyor. Hava çarptığında acı verici bir şekilde geriliyor, ama bir an sonra Griffin'in sıcak ağzı üzerine kapanıyor ve inleyerek başımı geriye eğiyorum.

Şu anda dışarıda olduğumuzun ve kıyı boyunca yürüyen ya da yakındaki gölde teknelerde bulunan herkesin muhtemelen harika bir manzaraya sahip olduğunun farkındayım, ama umurumda değil. Yakalanma düşüncesini seviyorum. Birinin bize rastlaması ve geri dönecek iradeye sahip olmaması düşüncesini seviyorum. İzlerken tahrik olacakları ve belki de zevk alacakları fikrini seviyorum.

"Siktir, Aggie. Bu memeler şimdiye kadar karşılaştığım en mükemmel memeler." Geri çekilip vücudumun daha da aşağısına bakarken sesi derin bir gümbürtüye dönüşüyor. "Her santimini yemek istiyorum."

Uğursuz bir sırtış dudaklarını kaldırmadan önce karanlık gözlerini kısa bir an için yakalıyorum ve bir an sonra beni kabaca ters çeviriyor. Hareket beni sarsıyor ve yüzüm sıcak, asfalt zemine çarpmadan hemen önce kendimi yakalıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Geceliğimi sıyrıp külotla kaplı kıkırmı ortaya çıkarırken ciyaklıyorum. Sonra, ince kumaş etimden yırtıldı.

"Seni cezalandırıyorum." Avucunun keskin acısı kıcımın yanağına sertçe inmeden önce yüksek sesle homurdanıyor.

Acıdan ciyaklıyorum ve çok geç olana kadar bacaklarımı iyice açtığını, alt kısımlarının soğuk suya battığını fark etmiyorum. Griffin hala havuzda, bacaklarımı tutuyor, böylece kalkıp kaçamıyorum, bana alaycı saldırısına devam ediyor.

Parmaklarının anahtarı aramak için amıma girmesini bekliyorum ama onun yerine kıcımın yanaklarını aralayarak arka geçişimi ona açıyor.

"Bu küçük dar delikte mi, küçük elf?" Yüzünü yanaklarımın arasına bastırmadan önce bana cevap vermem için bir an bile vermeden soruyor. Griffin beni yalamaya başladığında, dilinin sürtünmesi soğuk etimi yakıyor.

Daha önce ağzımın bantlanmasını hiç bu kadar önemsememiştim ama Griffin'le durum farklı. Griffin'le her şey farklı. Yetenekleri kokusuyla birleşiyor ve ona duyduğum bu bağımlılık bana yaptığı her şeyi daha da arttırıyor.

Kendimi rahatlarırken ve kaslarımı kullanarak kendimi ona daha fazla açmaya çalışırken buluyorum, onu içime almak için çaresizim ve o da güçlü, uzun dilini büzülmüş geçidimin içine iterek önderlik ediyor.

Uyarılma ve psikolojik uyarılmanın birleşimi beni sarıp sarmalayıp ihtiyaçtan titrememe neden olurken haykırıyorum.

"Daha fazla." Çaresiz ve aç bir şekilde haykırıyorum ve Griffin beni hayal kırıklığına uğratmıyor.

Yavaşça, bir parmağını amımın içine sokuyor, geri çekip kıkırdamadan önce etrafında döndürüyor.

"Sanırım anahtarı buldum, küçük elf." Bir parmak daha sokuyor, ikisini de içimin derinliklerinde saklı nesneyi avlamak için kullanıyor ve bir an sonra onu amımdan çıkarıyor. "İş t e burada. Onu güvende tuttuğunuz için teşekkür ederim." O

başımın yanına koymadan önce kıkırdıyor ve avucunu diğer kıkır yanığıma tekrar indiriyor. Sertçe.

Bağıyorum, ama parmağını tekrar amıma soktuğunda hızla sessizleşiyor. Taş döşeli havuzun kenarında rahatlıyorum, bacaklarımı daha da açıyorum, beni doldurması için sessiz bir davet. Ama doldurmuyor. En azından benim düşündüğüm şekilde değil.

Parmağını geri çekerek kıkırımın yanaklarını tekrar ayırıyor ve amımın suyuyla yağlanmış parmağını arka kanalıma sokmadan önce büzülmüş gülüme tükürüyor.

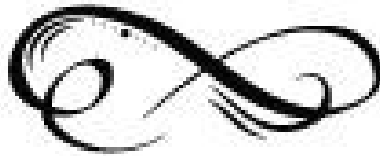
İnliyorum ve daha fazlası için çaresizce geri itiyorum ve bir dakika sonra diğer elinden iki parmağını amıma sokuyor.

"Hoşuna gitti mi, küçük elf? Her iki taraftan da doldurulmak hoşuna gidiyor mu?" Başımı sallamaya çalışıyorum ama sanırım başaramıyorum.

"Evet." Nefes nefese kaldım, pelvisim onun parmağıyla sikişirken sallanıyordu. "Çok pis." Homurdanıyor. "Ve çok benim."

O noktada sahip olduğum tüm kontrolü kaybediyorum. G noktamın her iki tarafından yaptığı saldırı beni hızla uçuruyor ve patlarken parmaklarının etrafında sarsılıyorum.

"Evet." Haykırıyorum, Griffin'in sıcak ağzı amcığımın üzerine kapanıp spreyimi içmeden önce bacaklarımın arasından ıslak sıcaklığın fişkırdığını hissediyorum.

Griffin

I Daha önce hiç kış yeme isteğim olmamıştı, ama küçük elfimde yapmak istemememi gerçekten zorlaştıran bir şey var mümkün olan en kirli şeyleri. Ve kahretsin, yanaklarını ayırıp büzülmüş pembe gülüne tükürdüğümde, aç kışını bana daha da yaklaştırdı.

Vücudunun aydınlanma şekli yeterince ödüllendiriciydi ve bunun onu memnun etmek için tekrar tekrar yapacağım bir şey olacağını biliyordum.

Şimdi, aletim pantolonumun içine girmişken, sudan sıçrayıp Aggie'yi yerden kaldırıyorum, hâlâ yüzüstü yatıyor. Ondan bir gıcırtı geliyor ve muhtemelen bu pozisyonda taşınmak için en iyisi olmadığı için kıvranmaya başlıyor ve onu önce yüzüstü güneşlenme salonuna fırlatıyorum.

"Cezan henüz bitmedi, küçük elf." Aletimi serbest bırakıp bacaklarının arasında diz çökerken tıslıyorum.

Yüzünü bana dönmek için doğrulmaya çalıştı ama kafasının arkasını iterek onu minderli salona geri ittim ve kışına sert bir tokat daha attım.

"Griff!" Sesi bir soluk alma ve inleme karışımı ve ben sırtıyorum, soluk tenindeki pembe el izinden zevk alıyorum.

"Kışını kaldır ve benim için iyice aç." Bana açmasını istediğim şeyin tam olarak ne olduğunu göstermek için parmağımı arka geçişinde gezdirerek talep ediyorum. İnliyor, dediğimi yapıyor, yüzünü yastıklı yüzeye bastırırken dizlerinden destek alarak kalçalarını yukarı kaldırıyor.

Salonun yanındaki masaya uzanarak, olması gerektiği gibi orada duran yağ şişesini alıyorum ve horozumu onunla kaplamadan önce gülünün üzerine cömert bir miktar döküyorum.

Aletimi birkaç kez pompalarken kendi inlememi serbest bırakıyorum, yağın kaygan hissini seviyorum ve sonra dikkatimi benim için sergilenen geniş yayılmış Tanrıçama geri çeviriyorum.

"Kıcına almayı seviyor musun, küçük elf?" İki parmağımı içeri kaydırırken soruyorum ve gerilmek yerine rahatlıyor, istilayı kabul ediyor.

"Evet." Pantolonunu indiriyor, çoktan tahrik olmuş.

"Sikimi buraya sokmamı ister misin?" Üçüncü parmağımı hafifçe içeri sokarken soruyorum ve küçük minx parmaklarımın derine batması için geri itiyor.

"Evet."

"Fuuuck. Çok mükemmelsin Aggie." İçimde ona çarpmak ve kıcını mahvetmek isteyen canavarı zapt etmeye çalışırken dudağımı ısııyorum.

İhtiyaçtan inliyor, ben de dördüncü bir parmak ekliyorum, parmaklarımı yavaşça sokup çıkarırken onu iyice geriyorum.

"Doldur beni, Noel Baba." Pantolonunu indiriyor ve lanet olsun, bana Noel Baba demesi sikimi kaldırıyor.

Kıkırdarken parmaklarımı hafifçe çekiyorum ve kıcının açık geçidini inceliyorum.

"Kahretsin, bu çok güzel bir manzara." Tıslıyorum, sikimin ucunu onun açık geçidine bastırmadan önce kendimi tutmaya çalışıyorum. "Hazır mısın, küçük elf?"

"Evet." Umutsuz bir ihtiyaçla ağlıyor ve ben sırtıyorum. "Aferin kızıma."

Yavaşça ileri atılıyorum ve zorlanan sikimi dar geçide doğru itiyorum, nefesimi tutarak kontrolümü kaybetmemeye çalışıyorum.

"Evet." Aggie haykırıyor, bana karşı geri itiyor, beni daha hızlı ve daha derine çekiyor. "Kıcımı sik."

Kahretsin, onun bu yönünü seviyorum. Utanma ya da çekinme yok. Ne istediğini biliyor ve istemekten korkmuyor.

Küçük elfimi hayal kırıklığına uğratmak istemediğimden, yalvardığı gibi yaptım ve kışını becerdim. Acımasızca.

Yirmi İkinci Bölüm

TEASE

Agatha

I Striptiz kulüplerine yabancı değilim. On dokuz yaşındayken bir tanesinde dans ettim, bu da beni seks kulüplerine götürdü. Striptiz kulüplerinde oturdum ve kadınlara para ödedim.

kucak dansı ve hatta bir iki kez sürtünme sikişi için. Ama daha önce bir partnerle hiç gitmemiştim. Özellikle de işletme sahibiyle hiç gitmedim.

Evet, Griffin Marx'ın bir striptiz kulübü var. Ya da belki de daha çok ailesinin sahibidir. Kim bilir?

Redfield'da bulunan The Red Room, daha önce gittiğim pek çok mekana kıyasla oldukça şık bir yer. Tahmin edebileceğiniz gibi, ana renk teması kırmızı ve garsonlar kırmızı dantel G-string'den başka bir şey giymeden üstsüz dolaşıyor.

Griffin beni havuzdan evine taşıdıktan sonra o kadar sert sikti ki bir saat boyunca yürüyemedim. Bacaklarımı jöleye çeviren yetenekleri var. Şikayet etmiyorum. Verdiği ceza beklemeye değdi. Ondan sonra göle bakan büyük boy yatağında onun yanına sokularak uykuya daldım.

Bir ara kalkıp elektriği tekrar açtı ve ben de öğleden sonra yatakta öğle yemeğiyle uyandım. Tatlı olarak da Griffin vardı.

Tekrar söylüyorum, burada şikayet yok.

Göl kenarında sadece ikimiz varken ve görünürde başka hiçbir endişe yokken onun gerçekte kim olduğunu unutmak kolaydır. Ne yazık ki Griffin'in telefonunun başka fikirleri vardı ve bir şeyle uğraşmak için işe gitmesi gerekiyordu.

Zihinsel olarak bunun, o bitirene kadar zaman geçirmek için küçük kiralık evime geri döneceğim anlamına geldiğini hazırlamıştım, ama Griffin onunla gelmem için ısrar etti, işte burada öğleden sonra geç saatlerde bir striptiz kulübünde dolaşıyoruz.

Kızların dansını izlemek için bir kabine oturmadan önce fedailer, bar personeli ve birkaç striptizciyle tanıştırıldım. Ben kızların dansını izliyorum. Griffin de beni kızları izlerken izliyor.

Mutlu saatler iki saat sonra başlayacağı için burası sessiz, bu yüzden kızlardan bazıları bu zamanı rutinlerini uygulamak için kullanıyor. Striptizci olmaya devam etseydim hayatımın nasıl olacağını hep merak etmişimdir. Ücreti iyiydi ve izlenmeyi sevdiğim için üzerimdeki gözlere aldırmıyordum. Ama striptiz yaptığım zamanlarda erkekler bana iyi davranmıyordu. Bana fahişe diyorlardı ve kullanılmak için orada olduğumu düşünüyorlardı. Ben de ayrıldım. Kabul ediyorum, bazıları şimdi sunduğum tantra için bana fahişe diyebilir, ancak müşterilerim bana saygılı davranıyor.

Noel Baba'mla alay etmenin yanı sıra ilgiyi ve gözlerin üzerimde olmasını sevdiğimden, zihnimde bir plan oluşurken gözlerimi ona çeviriyorum.

"Bir kızın striptizci olabilmesi için ne tür bir özgeçmişe sahip olması gerekir?" Griffin'e soruyorum, küçük bir sırtışın dudaklarını kuzeye doğru çekişini izliyorum.

"Donanımlı bir göğüs her zaman iyi bir başlangıçtır, ancak şart değildir. Bakımlı, flört etme becerisine sahip ve kalçalarını hareket ettirebilen

duygusal olarak. Gerisini iş başında öğreniyorlar."

"Yani benim gibi biri orada dans edebilir mi?" Nasıl tepki vereceğini bekleyerek soruyorum ve beni hayal kırıklığına uğratmıyor.

"*Senin* gibi biri o sahnenin sahibi olurdu, Aggie." Sırıttıyor.

"Sizin için seçmelere katılabilir miyim?" Gülümsüyorum ve o da beni incelerken başını yana eğiyor.

"Ciddi misin? Sahnede soyunmak mı istiyorsun?"

"Şu anda o sahneye çıkıp senin için soyunmak konusunda ciddiylim.

Ama yeni bir iş aramıyorum."

Kıkırdarken elini yüzünde gezdiriyor. "Al bakalım, küçük elf."

Ayağa kalkarak kabinden çıkıyorum ve diğer striptizcilerden biri olan DJ'e yaklaşıyorum ve beni sahneye anons etmeden önce şarkı isteğime kıkırdıyor.

"Noel Baba'nın küçük yardımcısının sürpriz bir görüntüsü var ve Noel Baba Bebeği ile dans ediyor."

Ön tarafta oturan iki adam beni alkışlıyor, bar kızları tezahürat yapıyor ve bazıları da ben sahneye çıkarken alkışlıyor. Müzik çalmaya başlıyor ve sahne boyunca direğe doğru yürürken kalçalarımı sallıyorum. Bir elimle direği kavrayarak yavaşça etrafında dönüyorum, gözlerim sahnenin dibinde oturan iki adama takılıyor.

Biri zor kazandığı parasını fahişelere harcamak için muhasebe firmasından çıkmış gibi görünüyor, diğeri ise geçimini sağlamak için kamyon şoförlüğü yapıyor, yuvarlak göbeği ve aşırı uzamış sakalı ağzına girmeyi başaramayan fıstıkları yakalıyor.

Yavaşça eğiliyorum, dizlerimi genişçe açıyorum, kısa sundress elbisem erkeklere biraz göz kırpmıyor.

Tekrar ayağa kalktığımda, gözlerim Griffin'in şu anda bulunduğumuz kabinin dışında durduğu odanın arkasına gidiyor. Beni izlerken gözleri arzuyla kararıyor ve bana hissettirdikleriyle savaşmak için çaresiz kalıyorum, bir elim memelerimi avuçlamak için yukarı çıkarken diğeri bacaklarımın arasında geziniyor.

Griffin bana doğru yaklaşıyor, gözleri sadece beni görüyor ve ben de elbisemin düğmelerini açmaya başladığımda işi daha da ileri götürüyorum. O da beni süzen diğer iki adamla aynı hizaya gelince, elbisemi çekiştirerek açıyorum ve sahneye düşmesine izin veriyorum, üzerimde sadece kırmızı dantelli külotum ve hayal gücüne çok az yer bırakan sütyenim kalıyor.

Dikkatim kamyoncu adama takılıyor, o da pantolonundaki sert çıkıntıyı ovuşturmaya başlıyor ve Griffin bakışlarımı takip ederek fark ediyor.

İlk başta kendini kaybedeceğini düşünüyorum ama onun yerine bir kıza el sallayıp kulağına bir şeyler fısıldıyor ve bir sonraki an kız kamyoncunun kulağına fısıldıyor ve kamyoncu çılgınca başını sallayıp kırmızı perdeden odanın yan tarafına doğru kızı takip ediyor.

Seyircilerime sırtımı dönüyorum, zıplayarak çömelmeden önce dantelle kaplı kıçımı onlara göstermek için keskin bir eğilme yapıyorum.

Geri döndüğümde Griffin başka bir kızla fısıldaşıyor ve o da ikinci adama doğru ilerliyor, ona bir çeşit hizmet teklif ediyor, adam da kabul ediyor ve kızla birlikte perdelerin arasından çıkıyor.

"Seyircim tükeniyor, Bay Marx. Bunları kime göstereceğim?" Sütyenimin düğmelerini açıp sahneye düşmesine ve göğüslerimin serbest kalmasına izin verirken ses tonum masumiyetle doluydu.

"Herkes dışarı!" Griffin bağırır, geri kalan herkes ona bakarken gözlerini kocaman açar.

Şaka yaptığını düşünüyor olmalılar ama ikinci kez söylediği sözler ve ses tonu şaka yapmadığını anlamalarını sağlıyor.

"Eğer otuz saniye içinde buradan çıkmazsanız, hepiniz kovulursunuz!" diye bağırır ve odadaki herkes hızla kaçar.

Surat astım. "Ama Noel Baba, bunu kim görecek?" Parmaklarımı külotumun içine sokup yavaşça aşağı çekmeden önce ona sırtımı dönerek soruyorum. Bunu yaparken eğiliyorum, kıcımlı ve amımlı ortaya çıkarıyorum, kıcımlı biraz sallarken bacaklarımın arasından baş aşağı Griffin'e bakıyorum.

"O amcığı hemen buraya getir." Tıslıyor ve ben de sırtarak saklıyorum, arkamı dönüp erkeğime ve artık boş olan striptiz kulübüne bakıyorum.

"*Bu* amı mı kastediyorsun?" Sırtımı direğe dayayıp aşağı doğru eğilirken soruyorum, dizlerimi ayırarak ona samimi bir görüntü veriyorum.

"Evet."

"Ama Noel Baba. Hareket edemeyecek kadar azgınlım," diyorum masumca, parmaklarımı önümde ve bacaklarımın arasında gezdirerek.

"Siktir, Aggie. Bana o amcığı getir!"

Talebi karşısında inliyorum, sesi içimi ısıtıyor. "Bu amcık mı?"

Klitorisimin etrafında dönerek nefes alıyorum.

"Sikeyim evet. Seni hemen şimdi becermem lazım."

"Hemen şimdi mi?" Tatlı tatlı söylüyorum, gözlerindeki hararetle bakıştan o kadar tahrik olmuşum ki.

"Oyalanmayı bırak ve buraya gel." Talep ediyor ve ben de ona bir kez daha sahip olmak için çaresizce teslim oluyorum. Bir türlü doyamıyorum.

Dört ayak üzerine düşüyorum ve sahnede ona doğru sürünüyorum. Bir kol mesafesine geldiğim anda beni çekiştiriyor, kığım sahneye gelecek şekilde çeviriyor ve bacaklarımı ardına kadar açıyor.

"Fıskırtma dürtünü bastırabilir misin?" diye soruyor sert aletini serbest bırakırken ve ben de başımı sallıyorum.

"G noktandan kaçınırsan her şey yolunda gider. Yine de kusursuz değil." İtiraf ediyorum, o da omuz silkiyor.

"Benim için yeterince iyi."

Griffin bir saniye daha beklemiyor, aletini içime sokuyor ve sırtımın sahneye doğru eğilmesine neden oluyor. "Fuuuck, çok iyi hissediyorsun."

Bu duymaktan hoşlandığım bir iltifat ve eminim bazı çalışanlar bir yerlerden izlerken beni sahnenin kenarında becerirken kendimi ona teslim ediyorum.

Yine de umurumda değil. Griffin Marx'ı sıkmek her seferinde halka açık bir gösteri olmalı.

Griffin beni sikerken cezalandırıcı itişlerle defalarca içime giriyor ve zevkimi derinlerde inşa ediyor. Klitorisimin etrafında dönmek için başparmağını kullanıyor, belli ki çizgiyi daha hızlı aşmama yardımcı olacağını biliyor ve ben farkına varmadan, beni spermiyle doldururken Griffin'i de sınırın ötesine göndermek için sıkarak aletinin etrafında kenetleniyorum.

Griffin öne doğru çökerek üstümden destek alıyor ve yemin ederim ki onun üzerimde gezinmesinden daha güzel bir manzara görmedim.

"İşe alındın." Bana sırtarak pantolonunu indirdi. "Benim özel dansçım olmak için."

Kıkırdayarak başımı sallıyorum, bu düzenlemeden memnun bir şekilde benden kayıyor ve beni de temizlemeden önce kendini temizlemek için yakındaki masadan birkaç peçete alıyor.

Üzerimi değiştirdiğimde Griffin çalışanlarını tekrar içeri çağırıyor ve az önce olanları öğrendiklerinde gözlerini bile kırpmıyorlar ve benim soğuyana kadar sadece birkaç dakika kızarıyorum.

Griffin bana işletmenin geri kalanını gezdiriyor, özel odaları ve kucak dansı salonunu gösterdikten sonra beni ofisine götürüyor. İçeri girdikten sonra kapıyı kapatıyor ve ben her şeyi değerlendirirken beni izliyor.

Buradaki masası evindekinden daha eski ve yıpranmış, ancak sağlam görünüyor, bu yüzden o ofis koltuğunda önümde otururken ben de ona doğru ilerliyorum ve kıcımlı üzerine oturtuyorum.

"Evet, Bay Marx." Sırıttıyorum, bacaklarımı açıp ayaklarımı koltuğunun her iki koluna dayıyorum. "Silahınız var mı?"

"Evet." Sırıttıyor, ellerini çıplak bacaklarımda bir aşağı bir yukarı gezdiriyor. "Kaç tane?" Ona gülümseyerek soruyorum ve o da kıkırdıyor. "Çok."

"Şimdi burada bir tane var mı?" Ben soruyorum, o da başını sallıyor. "Evet."

Kaşlarımla havaya kalktı. "Göster bana." Israr ediyorum ve yine kıkırdıyor, sonra yana doğru eğilip ikinci çekmeceyi açıyor ve üzerinde tuş takımı olan bir teneke kutu ortaya çıkıyor. Kapak açılmadan önce tuş takımına bir iğne bastırmasını ve ardından siyah ve gümüş renkli bir silah çıkarmasını izliyorum.

Dokunmak için öne doğru eğildim, ama onu yolumdan geri çekti. "Uh-uh. Senin için değil, küçük elf."

Kaşlarımla çattım. "Sizin dünyanızın bir parçası olacaksam bir silahım olması gerekmez mi?"

Cevap vermeden önce birkaç saniye bana baktı. "Evet. Ama bugün ve *bu* silahla değil."

"Neden o silah değil?" Merakla söz konusu silaha bakıyorum.

"Bu silahta parmak izini istemiyorum. Zaten çok fazla hayatı sonlandırdı. Bir silah tuttuğunda, temiz ve suçsuz olacaksın." İtirafı karşısında kaşlarımla havaya kalktı ve başımı salladım.

"Tamam."

Benim onayımınla omuzları gevşiyor ve bir an için onu inceliyorum.

"Kaç kişiyi öldürdün?"

"Bunu bilmene gerek yok." Kaşlarını çatıyor ve ben de kaşlarımı çatıyorum. "Neden?"

"Çünkü." Homurdanıyor.

"Çünkü neden?" Ben somurtuyorum, o da omuz silkiyor.

"Belki de hakkımda farklı düşüneceğinden endişeleniyorum." Bu beni şaşırttı. "Düşünmeyeceğim."

"Bunu bilemezsin." Gözleri silaha kaymış, hışırđıyor.

"Hey." Sessizce masadan kayarak kucağına oturuyorum. "Yaşamak için ne yaptığının farkındayım, Griff."

"Keşke bilmeseydin. Keşke hak ettiğın gibi iyi bir insan olabilseydim." İlk kez değıl, ona geçmişimi anlatma ihtiyacı dilimin ucuna geliyor. Anlayacağından eminim ama yine de bunu söylemeyi kendime yediremiyorum.

kelimeler.

"Griff. Sen iyi bir insansın. Sadece bazı kötü şeyler yapmak zorunda kaldığın için, bunları başka bir şeyin iyiliğı için yaptın."

"Her zaman değıl, küçük elf. Ben de kendi payıma düşen hataları yaptım."

Elimi uzatıp kirli çenesini avuçluyorum. "Hepimiz öyle değıl miyiz?" Dudaklarımı dudaklarına bastırmadan önce ona sıcak, güven verici bir gülümseme sunuyorum.

Öpüşmemiz yavaş ve uzun sürüyor ve kendimi yeniden öpüşmenin bu kadar önemli olduğı ve her zaman düşündüğüm bir ergen gibi hissediyorum. Bu adam sayesinde yeniden büyük bir mesele gibi görünüyor ve vücudum uyarılmayla ısınsa da, karnımdaki ve göğsümdeki çırpıntılar daha güçlü, diğerk her şeyin önüne geçiyor.

Sonunda ayrılıyor ve Griffin silahını kilitliyor, ona dokunmama asla izin vermiyor, buna saygı duyuyorum. Sonra da gidip bir striptizciyle uğraşmak zorunda kaldı.

Ben de onun ofisinden aynalı pencereden tüm gelişmeleri izliyorum.

Griffin yanıma döndüğünde dalgın görünüyor, alnında endişe çizgileri belirmiş. Kardeşi Oswald gelip gece vardiyasını devralmadan önce bir telefon görüşmesi yapıyor ve bazı e-postaları yanıtlıyor.

Redfield Gölü'ne geri dönerken, Griffin sessiz ve dalgın kalıyor ve bu beni tedirgin ediyor.

"Her şey yolunda mı?" Arabadaki rahatsız edici sessizliği bozarak soruyorum. Griffin sanki kendini uyandırmaya çalışıyormuş gibi başını sallıyor,

ve sonra karanlık bakışlarını bana çeviriyor. "Evet.

Tabii ki." Kaşlarımı çattım. "Yalancı."

Griffin iç geçirerek direksiyonu sıkıca kavradı ve bana baktı. "Üzgünüm, Aggie. Sadece sıkıcı bir iş meselesi."

"Striptizcilerin kayganlaştırıcısı falan mı bitti?" Şaka yapıyorum, o da sırıtıyor. "Keşke hepsi bu kadar olsaydı."

"Striptiz kulübü işletmek hakkında çok şey bilmiyorum olabilirim ama bir şeyler biliyorum Griffin. İhtiyacın olursa yardım edebilirim. Ya da içini dökmek istersen sadece dinlerim."

Gözleri kısa bir süreliğine benimkilere kayarken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Ciddiyim, Aggie. Seni tutabilir miyim? Lütfen?"

Ses tonunda, gözlerimin arkasını tahriş eden sıcak gözyaşlarına neden olan bir acı var. Ses tonunda özlem de var.

"Evet." Beni duyabileceği kadar yüksek sesle fısıldıyorum ve gözleri tekrar benimkilere kayıyor.

"Gerçekten mi? Benim kadını mı olacaksın? Burada kalıp benimle bu oyunları oynamaya devam edecek misin?"

"Evet. Ama yalan yok, tamam mı? Ve biz özeliz. Başka biriyle çıkmaya niyetim yok ve karşılığında ben de aynısını bekliyorum."

"Sadece senin için gözlerim, kalbim ve aletim var, benim küçük elfim."

Ben sırtıyorum, o da bir elini direksiyondan çekip benimkini alıyor ve arabayı sürerken kalçasına koyuyor.

Babasıyla yaptığım sohbetten sonra hiçbir yere gitmeyeceğimi bildiğini düşünmüştüm ama belli ki bunu teyit etmeye ihtiyacı vardı. Yaptığı işi yapan ve bu kadar özgüvenli bir hava taşıyan biri için ne kadar güvensiz olabileceğini bana gösterdi.

Ve dürüst olmak gerekirse, bu onu benim için daha insani yapıyor.

Evime dönüyoruz ama Griffin'in telefonu mesajlar ve aramalarla dolup taşmaya başlayana kadar orada fazla kalmıyoruz. Dikkatinin neden bu kadar dağınık olduğuyla ilgili bir şey olduğunu hemen anlıyorum. Aramalara cevap vermek için dışarı çıkıyor, arada bir konuşurken ya da birine bağırırken pencereden beni izliyor ve içeri döndüğünde yıpranmış görünüyor.

"Bunu yaptığım için üzgünüm Aggie, ama gitmem gerek."

Az önce bize yaptığım salataya döndüğümde kaşlarım havaya kalktı. "Neler oluyor?"

Başını sallıyor, yanıma geliyor ve başımı güçlü ellerinin arasına alıyor. "Korkarım bu aile meselesi. Size söyleyebileceklerim bu kadar. Elimden geldiğince çabuk döneceğim."

Gözlerim cevaplar için onunkileri inceliyor, ama bu beni sadece daha fazla soruyla baş başa bırakıyor. Griffin eğilerek, bana ne kadar değer verdiğini hatırlatan yakıcı bir öpücükle dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve geri çekildiğinde alnını benimkine bastırarak benimle aynı havayı soluyor.

"Özür dilerim."

Beni küçük kiralamamda bırakıp gitmeden önce söylediği son sözler bunlardı ve gecenin çoğunu ayın yansımasına bakarak geçirdim.

Küçük Noel çiçeği aranjmanım yanımda parıldarken gölü seyrediyorum.

Günlerdir ilk kez, o tanıdık yalnızlık hissi içime işliyor ve bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum.

Yirmi Üçüncü Bölüm

TREPIDATION

Agatha

G Riffin dün gece geri gelmedi. Ya da bu sabah. Ya da bu öğleden sonra. Şimdi, güneş ağaçların arkasından batmaya başlarken, acaba geri dönecek mi diye merak ediyorum.

Dün gece gittiğinden beri kendimi huzursuz hissediyorum. Nedenini tam olarak anlayamıyorum ve bunu yalnızlık hissine bağlıyorum.

Griffin'i gün boyunca birçok kez aramaya çalıştım ama açmadı. Ona kısa mesajlar gönderdim ve ara sıra verdiği tek kelimelik yanıtlar hala hayatta olduğuna dair elimdeki tek ipucu.

Aramızdaki ilişkiye o kadar zıt ki bu durum beni gerçekten şaşırtıyor. İlişkilere pek aşina olmadığım için bunun normal olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yok. Yani bu kadar mı? Balayı çoktan bitti mi?

Yanlış bir şey yaptığımdan endişeleniyorum, ama sonra aile işiyle ilgili başka bir şey olduğundan ve belki de tehlikede olduğundan endişeleniyorum.

Kendimi meşgul tutmaya çalıştım, günü sıradan işlerle uğraşarak geçirdim ve kendimi iki yoga ve meditasyon seansına zorladım, sorun olduğundan bile emin olmadığım bir şey yüzünden kendimi sarmaldan uzak tutmaya çalıştım.

Lavabonun başında durup yemek tabağımı yıkıyorum, sadece birkaç lokma yedikten sonra yemekten vazgeçiyorum. İştahım yok, bu amansız endişe beni çok tüketti. Gözlerimi kapatıp sakinleştirici bir nefes alırken midemde düğümlerden başka bir şey yok.

Ön verandada hareket eden bir şeyin sesi gözlerimi açmamı sağlıyor ve bir gölge buzlu cam pencerenin önünden geçerken hızla dönüp girişe bakıyorum.

Griffin mi o?

Dışarıda birden fazla kişi olduğunu fark ettiğimde göz ucuyla gördüğüm bir hareket kalbimin hızlanmasına neden oluyor.

Siyah giyimli adamların ellerinde silahlarla oturma odasının penceresinin önünden geçtiğini gördüğüm an, çığlığımı bastırmak için elimi ağzıma kapatıyorum.

Ön kapıdan yüksek sesler geliyor ve ben mutfak tezgahının arkasında yere düşüyorum.

"Bayan Fiera! Benim adım Barton. Bay Marx bizi buraya sizi korumamız için gönderdi." Ne? Barton mı? Beni korumak mı?

Gürültülü gümbürtüler kapıyı tekrar tıkırdattı. "Bayan Fiera, sizinle konuşabilmem için lütfen kapıya gelin. Yardım etmek için buradayız."

Uzuvlarım titriyor ve onları çalıştırmaya çalışıyorum, ancak kendimi yerde sürüyerek uzanıp mutfak tezgahından telefonumu almayı başarabiliyorum. Kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atarken, ekrana dokunup telefonun kilidini açıyorum, rehberi açıyorum ve Griffin'in numarasını aramaya basıyorum.

Başarısız oldu.

Ön kapıdan daha fazla patlama sesi gelince kaşlarımı çatıyorum ve telefonumun çekmediğini fark ediyorum.

Kahretsin.

"Bayan Fiera. Lütfen ön kapıya gelin. Cevap vermek zorunda değilsiniz ama bağırarak istemiyorum."

Ne haltlar dönüyor burada?

"Bayan Fiera!"

"Ne istiyorsun!" Mutfak tezgahının arkasına saklanarak bağırıyorum.

"Bay Marx telefonda. Sizinle konuşmak istiyor."

Kaşlarımı çatarak kendimi yerden kaldırıyorum, bacaklarım titriyor ve bu işi olması gerekenden daha zor hale getiriyor. Derin bir nefes alıyorum ve ön girişe doğru ilerliyorum.

"Griffin telefonda mı?" Arıyorum, sesim gergin çıkıyor.

"Evet, Bayan Fiera. Bu sizinki gibi engellenemeyen güvenli bir telefon. Paspasın üzerine koyacağım ve kapıdan uzaklaşacağım. Telefonu almanızın güvenli olduğunu teyit etmek için lütfen kapı zili kamerasını kontrol edin."

Ne oldu? Telefonum engelleniyor mu?

Duvardaki panele dönüyorum ve ekrana dokunarak aydınlatıyorum. Ön kapı simgesine bastığımda, ekran ön kapının diğer tarafını ve siyah giyimli bir adamın paspasın üzerine bıraktığı telefonu gösterecek şekilde değişiyor.

Ne haltlar dönüyor burada?

Yavaşça kapının kilidini açıyorum ve çömelip elimi içeri sokacak kadar açıyorum, kapıyı kapatıp tekrar kilitlemeden önce telefonu hızlıca alıyorum.

Telefonu hemen kulağıma götürdüm.

"Griff?" "Kahretsin, Aggie. İyi misin?"

Elimi tekrar ağızıma kapatmadan önce bir hıçkırık kaçıyor, gözyaşlarım gözlerimi bulandırıyor.

"Aggie?"

"Neler oluyor?" Fısıldayarak bağıyorum, gözyaşlarımı silmek için elimi ağızımdan çekiyorum. "Burada silahlı adamlar var. Ne haltlar dönüyor burada?"

"Üzgünüm, Aggie. Şehirdeyim. Sana geri dönmeye çalışıyorum ama ben oraya varana kadar korunmanı sağlamam gerekiyordu." Griffin'in sesi telaşlı geliyor ve beni üzme yerine içimi bir sakinlik kaplıyor.

Şu anda benim çıldırmama ihtiyacı yok. Benim akli başında ve sakin olmama ihtiyacı var ki endişelenmek zorunda kalmasın ve her ne oluyorsa ona odaklanabilsin.

"Sorun yok. Bana neler olduğunu ve ne yapmamı istediğini açıkla."

Griffin, derin ve hırıltılı sesi hattan gelmeden önce birkaç vuruş boyunca sessiz kalıyor.

"Kuzenim Devon size doğru geliyor. Lütfen oraya vardığında onu içeri al. Ben gelene kadar güvende olduğunu bilmem gerek küçük elf. Sadece güvende olmanı istiyorum."

"Kimden güvende?" Kafamın içinde dönüp durmama rağmen sakince soruyorum.

"Düşmanlarımızdan biri bugün bazı işyerlerimize saldırdı. Sizin bir resminizi gönderene kadar bu işi hallettiğimizi sanıyorduk. Sarı bir sundress mi giyiyorsun?"

Üzerimdeki sarı sundress elbiseye bakarken damarlarımdaki kan donuyor.

"Evet," diye fısıldıyorum.

"Siktir." Tıslıyor. "İçeride kal. Devon geldiğinde onu içeri al ve ben gelene kadar dediklerini aynen yap. Beni anlıyor musun, Aggie? Şimdi itaat etmeni istediğim zamanlardan biri."

"Tamam." Beni göremese de başımı sallıyorum. "Ama benim için de bir şey yapmanı istiyorum."

"Herhangi bir şey." Homurdanıyor.

Sesimin sabit kalmasını umarak titreyen bir nefes çekiyorum. "Dikkatli ol ve bana sağ salim dön."

"Bu dünyadaki hiçbir şey beni sana ulaşmaktan alıkoyamaz, küçük elf. Bu bir gerçek."

Ses tonundaki kararlılığı duyunca dudaklarımda hafif bir gülümseme beliriyor. "Güzel. O zaman itaat edeceğim."

"Aferin kızıma." Ses tonu memnun ve seksi sırıtışının ağzının kenarlarını yukarı çektiğini hayal edebiliyorum. "Telefon yanında kalsın. Elimden geldiğince çabuk orada olacağım."

Vedalaşıyoruz ve ben kendimi daha fazla şey söylemek isterken buluyorum. Ne söylemek istediğimden emin değilim. "Seni seviyorum" terimi henüz söylemek isteyeceğim bir şey gibi görünmüyor. Sadece kısa bir süredir tanıdığım birini nasıl sevebilirim? Bu imkansız. Öyle değil mi?

Griffin'i telefonda soğukkanlı, sakın ve akıllı başında olduğuma inandırmış olsam da, aslında hiç de öyle değilim. Çıldırarak üzereyim çünkü Marx ailesinin düşmanı olan biri bugün buradaydı ve fotoğraflarımı çekiyordu.

Bunu kim yapar ki?

Griffin dışında tabii ki.

Birkaç sapık eğilimi olsa da ondan korkmuyorum. Öte yandan bu diğer insanlar aklımı kaçırmama neden oluyor.

Saatler gibi gelen ama o kadar da uzun olmadığına emin olduğum bir süre boyunca yürüyorum, ta ki dışarıda birkaç araba durana ve kiraladığım evin güvertesinde ağır ayaklar gümleyene kadar.

Devon Marx görünüşü dışında hiçbir yönden Griffin'e benzemiyor. Elbette, aynı tonda siyah saçları ve kahverengi gözleri var, ancak Devon Marx'ın vücudunda şefkatli bir kemik yok.

Kibarca söylemek gerekirse, kibirli bir hıyar.

Anahtarla içeri giriyor, gözleri bana takılıyor ve oturma odasına göz atmadan önce bana bir kez daha bakıyor.

"Göt herif sen misin?"

"Affedersiniz?" Tıslıyorum, o da el sallıyor.

"Sen o kızsın, değil mi? Agatha?" Koyu renk gözleri üzerimde gezinerek beni kıvrandırıyor ve otomatik olarak kollarımı kendime sarıyorum.

"Ben Agatha." Açık bir tonda onaylıyorum ve o da başını sallıyor. "Mmm." Gözleri yine vücudumun üzerinde geziniyor.

"Dostum, neye bakıyorsun sen?" Gözlerinin gezinme şeklinden son derece rahatsız hissederek tıslıyorum. Griff'in bana bu adamın dediklerini harfiyen yapmamı söylediğini biliyorum ama bana cinsellikle uzaktan yakından ilgisi olmayan bir şey yapmamı söylerse mutfaktaki dolaptan bir bıçak alıp kalbine saplayacağım.

Devon kıkırdar. "Sadece kuzenimin senden neden bu kadar etkilendiğini anlamaya çalışıyorum."

Kaşlarım çatıldı. "Göt deliği çok mu?"

"Her zaman." İyi bir şeymiş gibi sırtıyor. *Otuzbirci*. "Çok güzelsin ama sana bu kadar kapılmasının nedeni bu değil. İsteddiği her kadına sahip olabilir. Ama sana sırlıslıkla aşık. Neden?"

"Belki de bir sikim vardır. Belki de kuzenin hakkında her şeyi bilmiyorsundur." "Belki de kuzenin hakkında her şeyi bilmiyorsundur." Deadpan yapıyorum ve Devon'ın kara kaşları kalkıyor.

gölüyor.

"Sende zekâ var. Bu kesinlikle hoşuna giderdi. Yine de sana bu kadar bağlanmasının nedeni bu değil."

İç çekiyorum ve omuz silkiyorum. "Bir keresinde bana onun enerjisiyle eşleştiğimi söylemişti."

"Bu nasıl oluyor? Sen zen yoga yapan kadın gibisin, o da sinirli bir tetikçi."

"O benim fırtınama karşı sakinliğim." Griffin'in sesi arkamızdan geliyor ve ben dönüp onu orada dururken görüyorum, yüzü biraz morarmış ve kıyafeti biraz karışmış görünüyor.

Ben farkına varmadan ayaklarım hareket ediyor ve bacaklarımı beline dolayarak kendimi Griffin'e doğru fırlatıyorum. Beni kolayca yakalıyor ve güçlü elleri dudaklarıma uzanırken beni sıkıca kavırıyor ve ben ona daha sıkı sarılmaya çalışırken bile içimden bir inilti kaçıyor.

Öpüşmemizi kesen Griffin omzumun üzerinden bakıyor ve kibirli kuzenine bir emir yağdırıyor. "Ortalıkta görünme Dev."

Yirmi Dördüncü Bölüm

THE STORM

Griffin

S Birbirimize uyguladığımız çaresiz iddiadan kurtulurken tenimizden yağ damlıyor. Küçük elfimi tam orada becerdim.

açık oturma odası pencerelerinin önünde, kiraladığı evin mutfak tezgahının üzerinde. Kimin izliyor olabileceği umurumuzda değildi. Tek önemsedığımız birbirimize olabildiğince yakın olmaktı. Sert, çaresiz ve hızlıydı ama ikimizin de sahip olduğu tüm duygularla yoğunlu.

Aggie'nin benim saçmalıklarımın içine sürüklenmesinden dolayı kötü hissettiğimi söylemek yetersiz kalır. Ondan özür dilemeden duramıyorum. Hayatımda bu kadar çok özür dilediğimi hatırlamıyorum.

Aggie'nin eninde sonunda işime karışacağını biliyordum ama bu kadar erken olacağını düşünmemiştim. Herifin birinin benim güzel küçük elfimin fotoğraflarını çekebilecek kadar yakınımda olduğunu düşünmek beni çıldırtıyor.

Aggie'nin banktan inmesine yardım ediyorum, o da yerden elbisesini alıyor, tekrar içine giriyor ve çok sessiz kalıyor. Bana bakmıyor. Sanki buna dayanamıyormuş gibi.

Sikeyim.

Benden nefret ediyor.

Bu hayatı benimle paylaşma konusunda tereddütleri var.

Kaçacak.

Normalde Alfa moduna geçerdim. Onun üzerinde hakimiyetimi kurar, benim olduğunu hatırlaması için onu zorlardım. Ancak bu gece, içimdeki canavarı bulamıyorum.

Pantolonumun içine giriyorum, yukarı çekip fermuarını kapatıyorum. Aggie elbisesinin son düğmesini iliklerken hâlâ bana bakmıyor, uzun altın dalgaları yüzünü gizlemek için bir kalkan görevi görüyor.

"Aggie?"

Sesim kısık ama sessiz, ama omuzlarının gerilmesinden beni duyduğunu anlıyorum. Çıplak ayakları ahşap zeminde ilerlerken bana bakmıyor, açık cam kapıya doğru ilerliyor ve ayın göl üzerindeki parıldayan yansımasına bakıyor.

Ne yapacağımı bilemeden arkasından yaklaşırken kalbim kulaklarımda gümbür gümbür atıyor. Onun tehlikede olduğunu bilmek kalbimi neredeyse tamamen durdurmuştu. Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım ve yıllar boyunca çok korkunç olaylara karışmıştım.

Ama bu. Onu. Onu kaybedemem.

Uzanarak elimi nazikçe omzuna koyuyorum ve o sertleşiyor. Kolumu bırakıp duygularımın beni ele geçirmesine izin vermeden önce sadece bir an orada bırakıyorum.

Arkasında diz çökerek yere çöküyorum ve o da yavaşça arkasını dönüyor. Karamel gözleri dökülmemiş yaşlarla cam gibi ve bana bakarken alt dudağı sık sık titriyor.

"Aggie." Fısıldıyorum, bu gece burada olabileceklerin korkusuyla acı göğsümü kesiyor. "Bu beni terk etmek istemene neden oluyor mu?"

Onun arkasını dönüp benden sonsuza dek uzaklaştığını hayal ettiğimde göğsümün ortasındaki ağrı dayanılmaz bir hal alıyor. O kadar kötü ki kalp krizi geçireceğimden korkuyorum.

"Griff." Aggie dizlerinin üzerine çöküp kollarını boynuma dolamadan önce hıçkıra hıçkıra ağlıyor. "Geri dönmeyeceksin diye çok korktum. Sana bir şey olacak sandım."

Sesindeki acı beni kırıyor. En son ne zaman ağladığımı hatırlamıyorum ve bunu engellemek için elimden geldiğince yanağımın içini çiğniyorum ama yine de birkaç damla gözyaşı kaçıyor.

"Siktir, Aggie." Onu kendime doğru sıkarak tıslıyorum. "Bu beni terk etmeyeceğin anlamına mı geliyor?"

Aggie geri çekiliyor, yüzümü inceleyip nemli yanaklarımı gördükçe ağladığını umursamıyor. "Seni asla terk etmeyeceğim, Griffin. Asla."

Dudaklarım hafifçe yukarı kıvrılıyor. "Biz ölümsüz değiliz, küçük elf. Bir gün ölüm bizi ayıracak."

Başını öfkeyle sallıyor. "Hayır. Sen öldüğünde, ben de seninle geleceğim."

Kaşlarımı çattım. "Benimle gelmek istemezsin, Aggie. İşlediğim günahlar yüzünden doğruca cehenneme gideceğim."

"O zaman ben de orada olacağım. Çünkü sana şu anda söylüyorum, Griffin Marx, hiçbir şey, ölüm ya da şeytanın kendisi bile bizi ayıramaz."

Hay sikeyim. Bana karşı olan hislerinden emin değildim ama artık değilim.

Benimkiler onun için ne kadar gerçekse onlar da o kadar gerçek.

Yüzünü ellerimin arasına alıp dudaklarına yapışıyorum. Gözyaşları hâlâ akıyor ama kollarını bana öyle sıkı sarıyor ki, tıpkı benim ona yapmak istediğim gibi onun da tenimin altına girmek istediğini biliyorum.

Uzun süre umutsuzca öpüşüyoruz ve bir öpücüğün her şey demek olduğu lise yıllarına geri dönmüş gibi hissediyorum. Şimdi de öyle. Aggie'nin dudakları, dili. Benimkilerle birleşmeleri her şey demek.

Sonunda hava almak için ayağa kalkıyoruz. Sert ahşap zeminde diz çökmeye devam ediyoruz, dizlerimizdeki rahatsızlığı görmezden gelerek alınlarımızı birbirine bastırıp birbirimizin gözlerine bakıyoruz.

Bu kadın ruhumu ele geçirdi.

Kendimizi toparlayıp duygularımızı bir araya getirdikten sonra, geceyi geçirmek için benim evime gitmeyi öneriyorum çünkü orada güvenlik daha iyi. Aggie memnuniyetle kabul ediyor ve ekibim ile Devon karanlıkta onun evinden benimkine geçerken yanımızda yer alıyor, silahları hazır, ilk tehlike işaretine karşı hazırlıklılar.

Kendimizi içeri kilitledikten sonra Aggie'yi yatağımla tanıştırdım ve birbirimizin kollarında bayılmadan önce birbirimizi biraz daha keşfettik.

Agatha

J Şafak sökmeden hemen önce, dışarıdan gelen gürültülü bir çatırtı ikimizi de ayağa fırlattı. Sonra bir başka yüksek sesli çatırtı Sesin ne olduğunu anladığımda kaskatı kesiliyorum.

Silah sesi.

"Burada kal!" Griffin tıslayarak yataktan atladı. "Bu evi terk etme."

"Ne? Nereye gidiyorsun?" Ben de sıçrayıp üzerime giyecek bir şeyler bulmaya çalışıyorum.

"Burada kal Aggie. Beni duyuyor musun?" Griffin tekrar tıslıyor ve gözlerim yatağın karşısında onunkileri buluyor.

Onun kahverengi gözleri panikten çılgına dönmüştü ama benimkiler de öyle. "Sen de burada kal!" Tıslayarak karşılık veriyorum ve kaşları çatılıyor.

"Yapamam, küçük elf. Ben böyle yaparım. Sen burada kal. Yakında geri geleceğim. Bu odada kal ve bu evi terk etme."

Griffin kot pantolonunu çekiştiriyor ve bir şekilde açılarak bir kasayı ortaya çıkaran bir duvar paneline doğru ilerliyor. Bir kod girdikten sonra kasa tıklayarak açılıyor ve bir silah çıkarıp dolu olup olmadığını kontrol ettikten sonra bana bakıyor.

"Yakında döneceğim."

Sonra yatak odasından çıktı.

Bağrıışmalar ve daha fazla silah sesi duyduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Griffin'in güvenliği için endişelenerek, kalmam emredilen yatak odasından dışarı fırlıyorum ve bacaklarım beni Griffin'in süslü evine doğru hızla götürüyor ve onun ön kapıdan koşarak çıktığını görüyorum.

Bu ev çok fazla camdan yapıldığı için köşeyi döndüğümde dışarıda olup biten her şeyi görebiliyorum.

Avluda dizlerinin üzerine çökmüş bir adam var ve etrafı dün gece evime gelen siyah giyimli adamlarla ve Devon'la çevrili. Griffin onlara yaklaşıyor, konuşurken silahını adamın kafasına doğrultmuş, yüzündeki ifade babasınıninki kadar korkutucu ve tehditkâr.

Noel Baba'mın bambaşka bir insana dönüştüğüne tanık olurken nefesim boğazımda düğümleniyor. Yüzü, nefret ve öfke dolu bir maske.

Griffin'in hırıltılı sesini duyabiliyorum ama ne dediğini anlayamıyorum. Dizlerinin üzerindeki adam kendi hırıltısıyla Griffin'e bakıyor ve dudaklarının kıpırdadığını, Griffin'e bir şeyler söylediğini görüyorum.

Sonra Griffin tetiği çeker.

Gök gürültüsünü andıran bir çatırtı daha havada titreşiyor ve sanki ağır çekimde izliyormuşum gibi, adamın kafatasından püsküren kanın çevredekilerin ayaklarına sıçradığını görüyorum.

Bir nefes kaçıyor benden. Gömülü tutmaya çalıştığım bir anı bana çarparken ellerim boğazıma doğru uçuyor.

Artık Griffin'i elinde silahıyla bir adamın cansız bedeninin başında dururken görmüyorum. Onun yerine *kendimi* görüyorum. Silah bende ve cansız bir beden başında duruyorum, ancak kendimin çok daha genç bir versiyonuyum.

"Aggie!" Çılgınca ismim söyleniyor ama geriye doğru yürüyüp sert bir şeye çarparken anılarımin beni yutmasına engel olamıyorum.

Bir duvar.

"Aggie!"

Ses daha yakın, ama genç halimden başka bir şey göremiyorum.

"Aggie!" Güçlü eller omuzlarımı kavrayıp beni sarsıyor ve Griffin ortaya çıkınca hafızam siliniyor. "Bunu görmemen gerekiyordu. Sana odada kalmanı söylemiştim."

Konuşmuyorum, yüzümü tararken gözlerim onun karanlık bakışlarına odaklanmaya çalışıyor.

"Aggie. Konuş benimle."

Başımı sallıyorum, kelimeleri bulamıyorum. Ona söylemem gerekiyor. Bu kâbustan bir an önce kurtulmalıyım ama kelimeleri bir türlü oluşturamıyorum.

"Aggie." Griffin beni biraz sarsıyor, ben de onu itiyorum.

Beni tutmayı bırakıyor ve ben de dönüp koşarak havuza açılan cam kapılara doğru fırlıyorum. Kapıları açar açmaz ileri atılıp soğuk suya atlıyorum ve dibe batarken bastırdığım çığlığımı serbest bırakıyorum.

Griffin bana karşı dürüsttü. Beni kendi dünyasına soktu ve ailesinin sırları konusunda bana güvendi ama ben ona geçmişimden ya da birbirimize ne kadar benzediğimizden bahsetmedim.

Griffin'in elleri üzerimde, beni yüzeye doğru çekmeden önce yanımdaki sudaki hareketlenme tek uyarım oluyor. Suyu girdiğimizde ciğerlerimin çok ihtiyaç duyduğu havayı içime çekiyorum ve Griffin beni göğsüne sarıyor.

"Siktir, Aggie. Özür dilerim. Onu başka bir yere götürmeliydim, böylece bunu görmek zorunda kalmazdın."

Kendini suçlamamasını dileyerek başımı sallıyorum. Bunun başka bir şeyle ilgili olduğunu bilmiyor.

"Mesele o değil." Gözlerimin içine bakmak için geri çekilmeden önce sessizce söylüyorum. "Ne oldu?" diye soruyor ve alt dudağım titrerken başımı sallıyorum.

"Konuş benimle, küçük elf."

Konuşmak için ağzımı açacak oluyorum ama ben daha konuşmadan Devon'ın sesi bana yalnız olmadığımızı hatırlatıyor.

"Telefonu elimizde Griff. Fotoğrafları çeken ve bizi boşa kürek çekmeye gönderen kesinlikle o."

Griffin bakışlarını benimkilerden çekip kuzenine dik dik bakıyor. "Nedenini biliyor muyuz?"

"Hayır. Hâlâ üzerinde çalışıyorum." Devon cevap verir ve Griffin homurdanır. "Bitir şu lanet işi. Yalnız çalışmadığı hissine kapıldım."

"Başla bakalım, seni huysuz piç." Devon kıkırdıyor ve ben onun diğer yöne doğru giden ayak seslerini duyuyorum.

Griffin karanlık gözlerini benimkilere çevirdiğinde yumuşuyorlar ve bizi soğuk suyun içinden geçirerek havuzdan çıktığımız basamaklara götürüyor. Beni kenara çekip üzerime bir havlu sararken başka bir şey söylemiyor. Sonra beni evine ve yatak odasına götürüyor.

Büyük boy banyosuna girer girmez ıslak kıyafetlerimi çıkarmaya başlıyorum ve Griff duşu açıyor. Elimi tekrar tutup beni içine dört standart boy duş sığabilecek büyüklükteki duşa götürmeden önce buhar hızla havayı dolduruyor.

Beni sıcak su spreyinin altına çeken Griffin'in elleri beni yıkarken tenimde dolaşıyor, vücudum sudan ve onun dokunuşundan hızla ısınıyor.

Birbirimizin saçını yıkama işlemini sessizce yapıyoruz ve işimiz bittiğinde ve oyalamaya devam edemeyeceğimi anladığımda, sonunda ağzımı açıyorum.

"Seni Queensland'e götürmem gerekiyor."

Kaşları çatıldı. "Queensland'e mi? Annen ve kız kardeşinle tanışmak için mi?" Bu sefer kaşlarım havaya kalktı. "Nerede olduklarını biliyor musun?"

Yüzüne geniş bir sırıtiş yayılıyor. "Seninle ilgili ev ödevimi yapmıştım, hatırladın mı? Eskiden nerede yaşadığını biliyorum, küçük elf. Kimlerle görüştüğümü biliyorum."

kollarımda." Kalbim

sıkışıyor.

Hayır, yok.

"Bir keresinde bana anne babamın ve kız kardeşimin isimlerini bildiğini söylemiştin. Ama onlar hakkında çok şey biliyor musun?" Ben soruyorum, o da başını sallıyor.

"Evet. Baban Dougal yıllar önce kayboldu. Onunla ilgili başka bir şey bulamadım ama annen Roma'nın son beş yıldır iyi bir ilişkisi var. Brett iyi bir adama benziyor."

Kaşlarım havaya kalktı. "Bir ilişkisi mi var? Brett kiminle?" Griff kaşlarını çatıyor. "Bilmiyor musun?"

Başımı salladım. "Hayır. Yıllar önce ayrıldığımdan beri annemi görmedim. Hayatta olduğundan bile emin değildim."

Griffin'in kaşları derinleşir. "Madem annenle aranız bozuk, o zaman neden onunla tanışmamı istiyorsun?"

Bakışlarımı göğsüne indiriyorum, gözlerinin içine bakamıyorum. "Seni annemle tanıştırmak için oraya götürmek istemiyorum."

"Kız kardeşin Elizabeth, o zaman?"

Başımı salladım. "Hayır. Sana bir şey göstermem gerek." Gözlerim tekrar onunkilere dikildi. "Ve ondan sonra, beni *gerçekten* tutmak isteyip istemediğini anlayacağız."

Kaşlarını çattı. "Bu ne anlama geliyor?"

Utanç içimi doldururken başımı sallıyorum. "Kelimeleri söyleyemiyorum Griff, bu yüzden sana göstermem gerekiyor."

Griffin birkaç uzun an boyunca yüzümü inceliyor. "Tamam o zaman. Queensland'e gidelim. Yakında yola çıkabiliriz. Bizi alması için özel uçağımızı ayarlayacağım."

"Özel uçak mı?" Şaşkınlıktan ağzım açık kalarak soruyorum ve Griffin sırıtıyor.

"Bir Marx erkeğiyle birlikte olmanın pek çok avantajı var, küçük elf. Özel uçaklar da bunlardan biri."

Başımı sallıyorum, küçük bir gülümsemenin serbest kalmasına izin veriyorum.

"Aggie..." Griffin'in yüzü endişeye dönüşür. "Az önce senin önünde birini vurdum. Benden nefret etmediğine emin misin?"

Başımı salladım. "Hayır, senden nefret edebileceğimi hiç sanmıyorum Griff. Umarım gerçeği öğrendiğinde benim için hâlâ aynı şeyleri hissediyorsundur."

Bölüm Yirmi Dörtİ ve

HOME COMING

Agatha

Wiki saat içinde özel bir uçakla Queensland'e uçuyoruz. Uçak küçük, bir pilot ve bir hostes var ve bu kadar mahremiyet içinde uçmak gerçeküstü bir deneyim. Griffin onu göremediğimi düşündüğünde bana endişeyle bakıyor. Bunu arabanın ve uçağın camlarının bulanık yansımasında ve alandaki aynalarda görüyorum.

Hâlâ gözümün önünde bir adamı öldürdüğü için mi yoksa benim hakkımda öğrenecekleri için mi endişeleniyor? İkincisi için endişelenmekten midem bulanıyor. Bu konuda kimseye tek kelime etmedim ve bu yüzden Griffin'i kaybetmekle kalmayıp hayatımı da kaybedebileceğimden korkuyorum. Ya ölümle ya da hapisle.

Yine de bunu yapmak zorundayım. Gezegende beni anlayacak tek kişinin Griffin olabileceği şansından vazgeçemeyecek kadar çok yalnız Noel yaşadım.

Umarım öyle olur.

"Bana annen ve kız kardeşinden bahsetmek ister misin?"

Griffin'in sözleri bakışlarımı altımızdaki kabarık beyaz bulutlardan uzaklaştırıyor ve yanımda viskisini yudumlarken onun rahatlamış göründüğünü görüyorum.

"Bana annem ve kız kardeşimden bahsetmek ister misin? Onlar hakkında benden daha çok şey bildiğin hissine kapılıyorum."

Sırıttıyor. "Onlarla aranın bozuk olduğunu bilmiyordum, sanırım her şeyi bilmiyorum."

Gülümseyerek, yüzüm nötrleşmeden önce başımı sallıyorum. "Kız kardeşim iyi mi? Şu anda yirmili yaşlarının ortasında olmalı."

Griffin bana sıcak bir gülümseme sunuyor. "Anladığım kadarıyla öyle. Aslında evli. İlk çocuğunu yeni doğurdu."

"Ne?" Acı kalbimi kaplarken kaşlarım havaya kalktı. "Küçük kız kardeşimin bebeği mi oldu?"

"Evet. Bir kızım var."

"Vay be." Mırıldanıyorum, gözlerim kucağımda kıpırdayan ellerime kayıyor.

Griffin uzanıp ellerimden birini tutuyor ve parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. "Ona Marie derdi."

Duygularım baskın hale gelirken bakışlarım ona yöneliyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. "Marie?"

"Evet." Bana sempatik bir gülümseme sunarak başını sallıyor. "Bu senin göbek adın, değil mi?"

Sıcak bir gözyaşı kaçarken başımı sallıyorum ve Griff viskisini bir kenara bıraktıktan sonra onu yakalamak için uzanıyor.

"Muhtemelen hiçbir anlamı yoktur." Daha fazla gözyaşına engel olmaya çalışarak sessizce konuşuyorum. "Marie popüler bir isim."

"Belki." Griffin hışırdıyor. "Belki de kız kardeşinin kızına senin adını verdiği anlamına geliyordur."

Gözlerim tekrar Griffin'e kaydı. Buna ne diyeceğimi bilemiyorum ama söylememe de gerek yok. Griffin beni sandığımdan daha iyi anlıyor, koyu renk gözleri yumuşuyor ve bana ne kadar değer verdiğini gösteriyor.

Uçağın Queensland'in Glass House Dağları'ndaki küçük bir piste inmesi uzun sürmüyor. Uçaktan iner inmez, nemli havanın tanıdıklığı beni çocukluğuma geri götürüyor ve büyürken uğraşmak zorunda kaldığım saçmalıklara rağmen, Lizzy ile özgürce koştuğumuz, Queensland sıcağından tenimizde boncuk boncuk ter biriktiği zamanları kesinlikle özleyorum.

Uçaktan indiğimizde gözlerim pistte bizi bekleyen iki adama takılıyor. İkisi de dövmelerle kaplı. Birinin uzun kahverengi sakalı, diğerinin ise üç günlük sakalı var. Kimin kim olduğunu bilmiyorum ama birinin adı Eddy, diğerinin adı Freddie. Garip, biliyorum.

Freddie ya da belki de Eddy, kısa bir selamlaşmanın ardından Griff'e bir dizi anahtar veriyor ve iki adam bir motosiklete yaklaşırken biz de yakınlarda park etmiş siyah bir cipe yöneliyoruz.

Griffin direksiyona geçmek için arabanın etrafında dönmeden önce beni yolcu koltuğuna oturtuyor ve yan aynadan iki huysuz adamın birlikte motosiklete sıkışmalarını izliyorum.

"Freddie ve Eddy'yi nereden tanıyorsun?" Emniyet kemerimi takarken ve Griffin motoru çalıştırırken kafiyeli isimleri karşısında kıkırdamamaya çalışıyorum.

"Onlar Maroochydhore Güney Sadistleri bölümünün bir parçası."

"Bölüm" mü? Güney Sadistler mi? Öyle mi o
gibi a MOTOSİKLET Çete ya da

başka bir şey?"

Griffin, havaalanından ayrılırken gözlerini tekrar yola çevirmeden önce bana bakarak sırtıyor.

"Evet, bu bir MC. Marx ekibi ve Melekler ile yakın çalışıyorlar."

"Melekler mi? Onlar da başka bir motosiklet çetesi mi?" Ben soruyorum ve Griffin kıkırdıyor.

"Hayır. Melekler bu ülkede yeraltı dünyasını yöneten iki kız kardeş. Bizden bazı isimleri Vixen's Lodge Feast listesinden çıkarmamıza yardım etmemizi isteyen onlardı."

Kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi? Hiçbir fikrim yoktu. Tyler ve Shane halletti."

Onlara bunu nasıl ayarladıklarını sormadım."

"Tyler mı? Reşit olmayan kızın gizli öğretmen sevgilisi, değil mi?" Griffin'e gözlerimi kısıyorum. "O kızın öğretmeni*ydi*."

Tekrar kıkırdar. "Anlıyorum. Hepiniz arkadaşsınız ve onu ve kızı koruyorsunuz. Yargılamıyordum."

Buna bir şey demiyorum, bunun yerine dilimi ona doğru uzatıyorum ve gamzeli muhteşem bir Griffin Marx gülümsemesi kazanıyorum.

Bayıldım!

"Şimdi nereye gidiyoruz, küçük elf?" diye soruyor ve ben yan aynaya bakıp motosikletin hâlâ arkamızda olduğunu görüyorum.

"Bizimle mi kalıyorlar?"

"Evet. Son olaylar göz önüne alındığında sadece biraz ekstra koruma."

Kaşlarımı çatıyorum ve Griffin'e dönüp bakıyorum. "Bunu başka kimsenin bilmesini istemiyorum, Griff. Lütfen başka bir yere gidebilirler mi?"

Griffin bana endişeli bir bakış attı. "Bu nereye gittiğimize bağlı."

İç çekiyorum. "Conondale Ulusal Parkı. Önce bir hırda vatçı da durmamız gerekiyor."

Gözleri bana dikildi. "Ne için?"

"Bir kürek için."

Griffin bir süre sessiz kaldı, ben de riske girip ona bir göz attığımda kaşlarının aşağıya doğru çekildiğini ve yolu izlediğini gördüm.

"Tamam. O zaman Milli Park'ta desteğe gerek yok, öyle mi?"

"Birkaç kuşu savuşturmak istemiyorsan hayır," diyorum şakacı bir şekilde.

Griffin kıkırdıyor ve telefonundan 'ara' tuşuna basıyor ve bir süre sonra hoparlörlerden yüksek bir yol sesi geliyor.

"Evet?" diye cevap verir sert ses.

"Önümüzden atla ve bizi bir hırdavatçıya götür."

"Endişelenme dostum." Eddy ya da Freddie, hangisi olduğunu bilmiyorum, motosiklet yanımızdan hızla geçip liderliği ele geçirmeden önce aramayı sonlandırdı.

Griffin Devon'dan gelen bir çağrıyı kabul ederken biz de arkadan takip ediyoruz, ben de koltuğuma yaslanıp güzel kırsal alanın geçişini izliyorum. Devon, Griffin'in öldürdüğü adamla birlikte çalışan biri olduğunu doğrulamak dışında pek bir şey söylemiyor ve Griff telefonu kapatmadan önce birkaç emir daha veriyor.

Küçük bir kasabadan geçerken, Freddie ve Eddy'nin yanına yanaşıp arabadan inmeden önce bir hırdavat dükkanının önünde duruyoruz.

"Hemen döneceğim." Griffin'i motorcu arkadaşlarıyla bırakmadan önce aradım.

Onu bıraktığımda kaşlarını çatıyor ama kendime bir dakika ayırmam gerekiyor. Bunların hepsi çok fazla. Griffin gergin olabiliyor, bunu seviyorum ama iyiymişim gibi davranmaktan yoruldum.

Ben iyi değilim. Bunların hiçbirisi iyi değil. Her şey yoluna girecek mi bilmiyorum ama tek yapabildiğim umut etmek.

Kürekleri yerleştiriyorum, toprağı en kolay kesecek olanı buluyorum ve başımı tezgâhın üzerindeki güvenlik kamerasından uzak tutarak nakit ödeme yapıyorum.

Sokağı döndüğümde, Griffin, Freddie ve Eddy yaklaşmamı izlerken sessizleşiyorlar. Motorculardan birinin bana bakışını kaçırmadım.

Elimdeki küreği görünce başka bir şey söylüyor, ama aldırmiyorum ve arabanın arkasına geçip küreği içine koyuyorum.

"Tamam. Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Ana yolda bekleyin ve işimiz bittiğinde size geri döneceğiz."

"Endişelenmeyin." Uzun sakallı motorcu motora dönmeden önce başını sallıyor. Arabaya geri dönüyoruz ve Freddie'yi takip etmeden önce kemerlerimizi bağliyoruz.

Eddy kasabadan çıkıp batıya, Conondale Ulusal Parkı'na doğru ilerliyor. Yaklaştıkça, unutmaya çalıştığım bir geçmişin anıları bana saldırdıkça midem daha çok bulanıyor.

"Konuş benimle, Aggie. Bana nerede büyüdüğünü anlat." Griffin ısrar ediyor ve ben de ilk defa bu bilgiyi paylaşmak istiyorum.

"Büyüdüğüm kasaba birkaç saat doğuda, sahile doğru. Köhne bir Queenslander evinde yaşıyorduk. Ailem kiralamıştı. Babam hiçbir zaman ev kredisi ödeyemedi. Muhtemelen bir işte tutunamadığı içindir. Büyürken işler... zordu."

Gözlerim Griffin'e kayıyor, o da gözlerini yoldan bana çeviriyor ve tekrar geri dönüyor.

"Nasıl yani?"

"Eski hikayeyi bilirsiniz. İşler zordu, bu yüzden ailem işleri daha da zorlaştırdığını umursamadan uyuşturucu ve alkole yöneldi. Özellikle de ben ve Lizzy için. Annem tembel bir ayyaştı, babam da küfürbaz bir ayyaş. İyi bir karışım değildi."

"Kahretsin, Aggie. Özür dilerim." Omuz silktim.

"Olan oldu."

"Bana neden bir milli parkın sık ormanına kürekle girdiğimizi söyleyecek misin?"

Başımı salladım. "Hayır. Sorun olmazsa sana göstermeyi tercih ederim."

Bana döndüğünde gülümsemesini yakalıyorum. "Bunu halledebilirim."

Umarım yapabilir. Buna güveniyorum, aksi takdirde ne yapacağımı bilmiyorum.

Griffin'i ilerideki sapağa yönlendiriyorum ve biz ana yoldan toprak bir yola çıkarken iki motorcu yavaşlayıp kenara çekiliyor.

"Sadece bu yolda kal ve yol bitene kadar sürmeye devam et," diye direktif veriyorum ve Griffin başını sallıyor.

Ormanın derinliklerine indikçe, toprak yol daha da engebeli hale geliyor ve kendimi çok fazla savrulmaktan korumak için başımın üzerindeki tutma koluna tutunmak zorunda kalıyorum.

Sonunda yolumuz bittiğinde cipten iniyoruz ve Griffin'e dönmeden önce arkadan küreği alıyorum.

"Umarım biraz yürümek senin için sorun olmaz." Griff'e bir gülümseme sunmaya çalışıyorum, ama boşa düşüyor.

"Hey." Yolda yürümeye başladığımda bana yetişiyor ve elimi tutarak beni durduruyor. "Bunun neyle ilgili olduğundan emin değilim ama bunu yapmak zorunda olmadığımızı bilmeni istiyorum. Bunun seni içten içe öldürdüğünü görebiliyorum ve seni bu kadar acı içinde görmekten nefret ediyorum."

Bu beni içten içe öldürüyor ama bunu yapmadan onunla ilerleyebileceğimi sanmıyorum.

"Sorun değil. Bunu yapmam gerek." Başımla yolu işaret ettim. "Hadi gel."

Yüzümü incelerken dudakları inceliyor ve eğilip küreği elimden almadan önce pes ettiği anı görüyorum. "Tamam, ama bunu ben taşıyacağım."

Yürürken ellerimizi bağlı tutuyor ve bunun bende yarattığı kelebekler mide bulantımı neredeyse yok ediyor. Yol ayrımına geldiğimizde sol yolu seçiyorum ve adımlarımı yüksek sesle saymaya başlıyorum.

"Bir, iki, üç, dört..."

Griffin araya girmiyor, buna sevindim. Saymayı kaybedersem, geri dönüp yeniden başlamam gerekecek. Elli yedi adıma geldiğimizde patikadan sapıp iki kalın ağaç gövdesinin arasından geçiyorum ve adımlarımı yeniden saymaya başlıyorum. Yüz adıma ulaşana kadar her on adımda bir parmağımı kaldırıyorum ve sonra yeniden başlıyorum.

Özellikle engebeli orman zemininde ve dik yokuşlarda kesin bir bilim değil, ancak yeterince iyi çalışıyor.

Bir yüzlüğe daha ulaştığımızda, otuz yediye gelene kadar tekrar başlıyorum. Sonra duruyorum, ileriye bakıp çalılıkta tek başına çok yersiz görünen kayayı buluyorum. Yanına yaklaşıp elimi uzatıyorum, Griffin'e bakmadan, o bana küreği verene kadar bekliyorum. Ve sonra kazmaya başlıyorum.

"Bunu senin için yapabilir miyim?" Griffin endişeli bir ses tonuyla sorar. "Hayır." Lanet zeminin daha yumuşak olmasını dileyerek mırıldanıyorum.

"Övünmek gibi olmasın ama içine ceset sığacak kadar büyük çukurlar kazmaya alışkınım, o yüzden sanırım bunu halledebilirim."

İçimden bir kahkaha kaçıyor ve başımı sallıyorum.

Burada geçmişimden bir hayaleti kazıyorum ve Griffin beni güldürüyor. Eminim neyi kazdığımı öğrendiğinde eğlenmenin tam tersini hissedecektir.

Kazmaya devam ediyorum, bir yandan da Griffin'in kayaya yaslanışını izliyorum. Ben ilerledikçe çukur daha da derinleşiyor ve genişliyor, bu arada tenimi kaplayan ter parlaklığı nemli sıcakta serin kalmama yardımcı oluyor.

Griffin sayamayacağım kadar çok kez benim için kazmayı teklif ediyor ama ben başımı sallıyorum ve aradığım şeye ulaşmamın artık sadece bir zaman meselesi olduğunu bilerek görevime odaklanıyorum.

Kürek, kazdığım zengin topraktan daha sert bir şeye çarptığı anda donup kalıyorum ve kalbim boğazımdan fırlayacak gibi oluyor. Derin bir nefes alıyorum ve ortaya çıkana kadar daha küçük yığınları dikkatlice kazıyorum.

"Siktir." Griffin yanımda tıslıyor ama ben kazmaya devam ediyorum, gözlerim yaşlarla bulanıklaşırken ellerim titriyor. "Aggie, konuş benimle."

Daha fazla kemik ve kirli bir metal parıltısı görünene kadar kazmaya devam ediyorum. O zaman küreği bırakıyorum, Griffin'e bakmadan önce ağır metal parçasını almak için çukura atlıyorum.

"Küçük elf. Kim o?"

Elimi uzatıyorum, tutmasını umuyorum ve tutuyor, beni çukurdan yukarı çekiyor.

Griffin'in yanına geri döndüğümde, deliğe bakıyorum ve kelimeleri dışarı çıkarmaya çalışıyorum.

"Bu benim babam." Elimdeki ağır nesneyi kaldırıp tozunu almaya başladım.
"Bu da onu öldürmek için kullandığım silah."

Yirminci Bölüm - xI

DESTROYING THE EVIDENCE

Griffin

F Aslında. Onun gerçek sırrı. Benden sakladığını biliyordum. Bana söylemeye korktuğu bir şey olduğunu biliyordum. Ama ben daha bunu düşündüm.

Babasının kaybolduğunu biliyordum. Annesi kayıp ihbarında bulunmuştu ama yerel polisler geçmişlerine bakarak babasının onu bırakıp gittiğini ve muhtemelen şehri terk ettiğini söylemişlerdi. Bu her zaman olur, bu yüzden aptalca bir şekilde polis dosyalarında okuduklarıma inandım.

Ama bu? Asla tahmin edemezdim.

Aggie'nin bana bakarkenki ifadesi çıldırmamı beklediğini söylüyor. Ne yapmam gerektiğini anlamadan önce gözlerimi onun karamel havuzlarından çekip yerdeki kafatasına ve sonra elindeki silaha bakıyorum.

Telefonumu çıkarıp Eddy'yi arıyorum ve ilk çalışta cevap veriyor.

"Marx?"

"Bir varile ihtiyacımız olacak. İçindekilerin asitle muamele edilmesi ve eritilmesi gerekecek." Ben havlıyorum, Eddy de bir şey kaçırmıyor.

"Endişelenmeyin. Kulübe geri dönüp kamyonu alacağız. Mümkün olduğunca çabuk döneceğiz." Sonra telefonu kapatır.

Telefonumu cebime geri koyarken gözlerimi tekrar Aggie'ye çeviriyorum. "Bunu halledeceğiz, küçük elf."

"Ne demek istiyorsun?" Silahı elinden alıp incelediğimde kaşlarını çatıyor.

"Freddie ve Eddy birazdan burada olacaklar ve tüm kanıtları yok edeceğiz, böylece bu asla sana geri dönmeyecek." Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için kaldırarak tavsiyede bulundum.

"Bu yüzden mi seni buraya getirdiğimi düşünüyorsun?" Tıslıyor. "Kanıtları yok etmek için mi?"

Başımı eğip onu incelemenden önce verdiği tepkiye kaşlarımı çatıyorum. "Burada olmamızın nedeni bu *değil mi*?" Kanıtları yok etmek istediği için burada olmadığımızı biliyorum ama bu sırrı benimle paylaşmak istediği için burada olduğunu itiraf etmesine ihtiyacım var.

Kaşları havaya kalkıyor ve benden bir adım geri çekiliyor, ben de sırtıma engellemeye çalışarak yanağımın içini çiğniyorum. Hadi küçük elf, nasıl olduğunu anlat bana.

"Buradayız çünkü size birini öldürdüğümü söylemem gerekiyordu. Babamı öldürdüm, Griffin. Bu sabah o adama yaptığın şey tam olarak benim babama yaptığım şeydi. Kendi etimden ve kanımdan." Dönüyor ve yan tarafındaki orman zeminini işaret ediyor. "Tam orada, ben silahı kafasına dayayıp tetiği çekmeden önce diz çöktüğü yerde."

Yavaşça başımı sallıyorum, karanlık sırrını bana sesiyle itiraf ettiği için memnunum. "Onu öldürmek istemene neden olacak kadar kötü bir şey yapmış olduğunu varsayıyorum."

"Ya onun hiçbir şey yapmadığını söylersem? Ya sana deli bir sürtükten başka bir şey olmadığımı söylersem?"

Beni test etmeye çalışıyor. Onu tersleyip terslemeyeceğimi görmeye çalışıyor. Aptal küçük elf, her zaman arkasını kollayacağımı öğrenmesi gerek.

Dudaklarım inceliyor ve ona doğru bir adım atıyorum. "Sen deli bir sürtük değilsin Aggie. Eğer beni buraya bir şeyi itiraf etmem için getirdiysen, söyle de yolumuza devam edelim, çünkü sana şunu söyleyeyim, beni korkutup kaçırarak hiçbir şey söyleyemezsin. O delikte *seninle ilgilenen* otuz ceset bile olsa, yine de seni bırakıp gitmezdim."

"Sanırım bu durumda deli olan sen oluyorsun." Mırıldanıyor ve ben kaşlarımı çatıyorum.

Aramızdaki mesafeyi kapatarak parmağımı çenesinin altına bastırıyorum ve başını kaldırıyorum.

"Ben delinin tekiyim, küçük elf. Ama senin yanımdayken *daha az* deli hissediyorum." Öne eğildim ve dudaklarımı alnına bastırdım. "Sanırım bu sabah tanık olduğun şey senin için bir tetikleyici oldu?"

Başını sallıyor. "Evet. Bir bakıma." İç çekiyor ve devam etmeden önce bir an duruyor. "Geçmişe dönüşler yaşadım. Korktuğum şey buydu."

"Sanırım baban sana zarar verdi? Ya da anneni veya kız kardeşini? Sana vurdu mu? Ya da... sana uygunsuz bir şekilde dokundu mu?" Homurdanıyorum, bu fikir beni neredeyse öfke krizine sokuyor, çünkü eğer ona zarar verdiyse, şu anda cehenneme gider ve onu tekrar öldürürdüm.

"Bize karşı yumruklarını kullandı." Aggie başını sallayarak itiraf ediyor. "Çoğunlukla anneme. Bazen parayı uyuşturucuda kullandığı için elektrik faturasını ödemediğinde, geceleri karanlık evde bizi kovalar, hareket eden her şeye yumruk sallardı. Bir süre sonra hareketsiz kalmayı öğrendik." Gözlerini kapatıyor, sanki bir şeyi itmeye çalışıyormuş gibi sıkıyor.

anıları uzaklaştırdı. "Daha fazla dayanamadım." Gözlerini açtı ve benimkilere kilitlendi. "Annem o sırada hamileydi. Temiz bir hamilelik geçirmek için ayılmıştı, ama babam şımartmayı bırakmadı ve bir gece, artık bebeği doğurmasını istemediğine karar verdi. Bu yüzden onu dövdü... hamile karnını, sanki bir boks torbasıymış gibi." Küçük elfimden bir hıçkırık kaçtı. "Yedi aylık hamileydi."

"Siktir." Tıslayarak Aggie'ye uzandım ve onu göğsüme çektim. Hikâyesine devam ederken bile bana doğru kıvrılıyor.

"O kaçtı, ben de annemi hastaneye götürdüm. Doğumu başlatmak zorunda kaldılar ve bebeği doğurmak zorunda kaldı. Bebek ölü doğdu. Annem ona Cody adını verdi." Bu kez hıçkırıkları gırtlaktan geliyor ve dizleri neredeyse çözülüyor, bu yüzden onu daha sıkı tutuyorum, onu kucağımda tutuyorum. "Cody'yi doğurduktan sonra hemşireler onu götürene kadar kollarında ağladı. Lizzy'yi hastanede bıraktım ve anneme giyecek bir şeyler almak için eve taksiyle döndüm ve o sırada babamı arabamızın arka koltuğunda kapısı açık bir şekilde sızmış buldum." Başını göğsüme doğru sallıyor. "İçeri girip silah kutusuna baktım. Aptal herif onu hiç kilitli tutmazdı, silahı aldım, arabaya geri döndüm, arka kapıya çocuk kilidini taktım ve buraya gelmeden önce kapattım."

Aggie'nin omuzları güçleniyor ve benden uzaklaşıyor, burnunu çekiyor ve gözyaşlarını siliyor. Kazdığı çukura yaklaşıyor ve içine bakıyor.

"Buraya geldiğimizde onu kandırdım. Zaten çok sarhoştı ve yarı uykuluydu. Ona ormanda küçük bir kır barı olduğunu söyledim ve salak beni takip etti. Bu kayaya ulaştığımızda sinirlenmeye başladı ve bunun o an olduğunu biliyordum. Öleceği yer burasıydı."

Karamel bakışlarını tekrar bana yöneltiyor ve eminim cam gibi olmuş gözlerimdeki empatiyi görebiliyor.

"Şimdiye kadar bundan tek bir kişiye bile bahsetmedim. Anneme ya da Lizzy'ye bile. Gittiğini ve geri dönmediğini düşünmelerine izin verdim. Annemin bu konuda kalbinin bu kadar kırılmasını beklemiyordum. Tanrı aşkına, daha yeni bebeğini öldürmüştü. Onun bu kadar acı çektiğini ve uyuşturucuya bu kadar kolay döndüğünü görmek beni çok üzdü. Ben de ayrıldım. Onun hayatını mahvettiğim için suçluluk duygusuyla kıvranıyordum."

"Kahretsin, Aggie. Onun hayatını sen mahvetmedin." Ona doğru bir adım atıyorum ve bakışlarını kaldırıp benimkilere dikeyor. "Eğer araştırmalarım doğruysa, sanırım sen daha iyi hale getirdin."

"Umarım öyledir." Hıçkırır hıçkırır ağlıyor ve ben yine onu kucaklamak için kollarıma çekiyorum. "Tüm bunlar için çok üzgünüm, küçük elf. Eğer dünyam senin için çok fazla. Gitmen gerekiyorsa bana şimdi söyle." Bu sözleri söylemekten nefret ediyorum ve dün geceki ifşaatlardan sonra bile, kendi akıl sağlığı için gitmesine izin vermem gerekiyorsa vereceğimi biliyorum. Sonsuz bir kalp acısı çekebilirim ama o mutlu olursa buna değecektir.

Aggie göğsümden çekilip kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Babamın kalıntıları çıkarmak ve onu öldürdüğümü itiraf etmek için seni ülkenin öbür ucuna sürükledim ve sen bana *senin* dünyanın çok mu fazla olduğunu soruyorsun?"

"Evet."

"*Benim* dünyam senin için çok mu fazla?" Kızgın bir şekilde soruyor ve ben hemen başımı sallıyorum.

"Geçmişin beni korkutmuyor, Aggie. Seks partileri bana iyi geliyor... davet edildiğim sürece. Ve sana memnuniyetle boyun eğeceğim ve istediğin zaman beni tantra yapmana izin vereceğim. A s 1 l soru, *benimle* başa çıkabilir *misin*?"

Ailem mi? Yaşam tarzım mı? *Benim yöntemlerim* mi? Çünkü bu," diye kazdığı açık mezarı gösteriyorum, "benim dünyamın bir parçası."

"O zaman sanırım ben zaten bunun bir parçasıyım." Dürüstlikle ifade ediyor.

Bir kez daha onu kucaklamak için sürüklüyorum ve sonunda rahatlıyor. O benden kaçmıyor, ben de ondan kaçmıyorum ve dolaplarımızdaki iskeletler ortaya çıktı. Çoğunlukla onunkiler. Bende çok fazla var.

Freddie ve Eddy yaklaşık bir saat sonra ortaya çıktılar, Aggie'nin babasının kemiklerini ve silahı bir varil içinde milli parkın dışına taşımadan önce kalıntıların geri kalanını kazmalarını emrettiğinde hiçbir soru sormadılar.

Küçük kamyonu yüklüyorlar ve Caloundra'daki MC kulüp evlerine giderken biz de peşlerinden gidiyoruz. Orada olduğumuz süre boyunca Aggie'yi yanımda tutuyorum. MC kulüp evi fahişe olmayan hiçbir kadın için uygun bir yer değil ama Aggie bira içen ve kadınları tartaklayan zalimlerle pek ilgilenmiyor gibi görünüyor.

İşin tamamlandığından emin olmak için, tabancanın bir fırında eriyik metale dönüşmesini ve asit onları yutmak için tambura dolduğunda kemiklerin fokurdamasını izliyoruz.

"Kemikler birkaç gün içinde eriyecek." Aggie merakla izlerken kulağına yaklaşarak mırıldanıyorum ve o anda sesini bulamayarak başını sallıyor.

Son yirmi dört saatte yaşananlar ikimiz için de çok fazlaydı, bu yüzden işimi çabucak bitirip Freddie ve Eddy'ye zamanları ve yardımları için ödeme yaptıktan sonra kadını oradan alıp uçak pistine geri dönüyorum.

İkimiz de uçakta yolculuğun çoğunda uyuyoruz ve nihayet Redfield Gölü'ne döndüğümüzde saat ertesi güne geçiyor.

Aggie'ye evimde kalmak isteyip istemediğini ya da biraz yalnız kalmak isteyip istemediğini sordum.

Cevap vermeden önce düşünmeye bile gerek duymuyor. "Bir daha asla sensiz bir gece geçirmek istemiyorum."

Yirmi Yedinci Bölüm

PARTY FAVOURS

Agatha

T Zengin adamlar ve özel jetler için Tanrı'ya şükürler olsun, yoksa bütün geceyi eve dönmek için harcayacaktık. Bunun yerine, saat 1'de Griffin'in yatağında birbirimize sokulduk ve ikimiz de Pazartesi geç saatlere kadar mışıl mışıl uyuduk.

Sabah.

"Bu geceyi iptal edeyim mi?" Griffin önüme bir tabak haşlanmış yumurta, kızarmış ekmek ve domuz pastırması koyarken ona soruyorum.

"Bu gece ne var?"

"Pazartesi gecesi." Sırıtiyorum, anlamasını bekliyorum.

Yerine oturmadan önce bir an bana bakıyor ve öpülesi dudaklarına bir sırtış yayılıyor.

"Ahh. Seks partisi gecesi." Başını sallıyor. "İptal etmek ister misin?"

"Şey, oldukça yorgunum... ama..." Dudağımı ısırıyorum ve o da bana şeytani bir sırtış fırlatıyor.

"Ama?"

"Geçen hafta iptal ettiğim için kendimi kötü hissediyorum." Yumurtamı çatalımla delerken ve içinden bolca yumurta sarısı sızarken söylüyorum. "Bazı konuklarımın bu partilere gerçekten ihtiyacı var."

"O zaman iptal etme." Griffin bir parça pastırmanın etrafında mırıldanıyor.

Griffin'in bana pişirdiği yemeği yerken durumu düşünerek birkaç dakika geçiriyorum. Harika bir aşçı, bu da onun lehine işleyen bir başka şey.

"Geliyor musun?" Portakal suyumdan bir yudum aldıktan sonra sordum.

Buna nasıl cevap vereceğini düşünürken sırtıtmamak için kendini zor tuttuğunu görebiliyorum. Sonra bana bakıyor. "Gelmemi ister misin?"

Omuz silkiyorum. "Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum." Tostumdan bir ısırık almadan önce söyledim. "Şey, biraz biliyorum." Ağzımdaki yemek yüzünden sesim boğuk çıkıyor.

"Lütfen açıkla." Ben yutkunmaya çalışırken Griffin bana kıkırdıyor.

Meyve suyumdan tekrar büyük bir yudum alıyorum, tostı yıkamasına izin veriyorum ve sonra ona bu gerçeği söylerken odağımı Griff'e çeviriyorum. "Senin başka bir kadına dokunduğunu düşünmek cinayet işleme isteği uyandırıyor bende. Yine."

Başını arkaya atan Griffin'in kahkahası odayı dolduruyor, derin baritonu daha kelimeleri oluşturmamadan hafif ve kaygısız bir ses çıkarıyor. "Kıskanç hissetmen hoşuma gidiyor. Sadece izlesem nasıl olur? Buna izin var mı?"

Kaşlarım saç çizgime doğru fırlıyor. "Seks partisine gelmek istiyorsun ama katılmayacak mısın?"

"Pekala, benim küçük elfim. Katılmak isteyeceğim bir nokta olacak, *işte* o zaman *bana* hizmet edeceksin."

"Beni insanların önünde becermek mi istiyorsun?" Onaylama ihtiyacı duyarak soruyorum. "Evet. Seni Kırmızı Oda'da insanların önünde becerdim sayılır. I

O pis heriflerden bazılarının izlemek için bir yerlerde saklandığını garanti ederim. Ayrıca seni havuzun kenarında becerdim. Eminim oradan geçen şanslı bir göt deliğine şov yapmışızdır. Bir de kardeşlerim vardı."

"Anladım." Sırıtiyorum. "Teşhircilikle ilgileniyorsun." Sormaktan çok belirtiyorum. "Belki." O sırtıyor, ben de sırtıyorum.

"Evet derdim."

Çatalını masaya bırakıyor ve sandalyesinde arkasına yaslanıyor. "Bu bir sorun mu?"

"Hayır." Başımı sallıyorum. "Hiç de değil."

"Güzel. Anlaştık o zaman." Yemeye devam etmek için tekrar öne doğru kayar. "Bekle. Başka biriyle yatarsam kıskanmaz mısın?"

"Yemin ederim, yapacağım." Omurgama bir ürperti gönderen bir şiddetle söylüyor.

"Misafirlerimi öldüremezsin, Griff."

Gözlerini deviriyor. "Bu çok sıkıcı."

Kıkırdıyorum. "Bu bir kural."

"Kuralları severim. Özellikle de benim lehime olduklarında." Sırıtiyor. "Belki bizim de kendimize göre bazı kurallarımız olabilir."

"Gibi mi?"

"Seni başkasıyla sevişirken izlemekten nefret ettiğim her seferinde, partiden sonra istediğim zaman talep edebileceğim bir ceza kazanmaya ne dersin?"

Yanaklarım kızarıırken tenim ısınıyor ve Griffin kıkırdıyor. "Kahretsin, Griff. Tamam. Bunu bir kural haline getirelim."

Göğsünden alçak bir hırıltı geliyor ve dudaklarımı ısırmadan önce sandalyemi kendine doğru çekiyor. "Ne kadar da pis bir elf."

Sonra dudaklarıma yapıştı. Dillerin dans ettiği, daha fazlası için umutsuzca çırpınılan, acımasızca yakıcı bir öpücük. Az önce yediği pastırmanın tadını alabiliyorum ve eminim o da benim kahvaltımın tadını alabiliyor, bu da öpücüğü daha da ateşli hale getiriyor.

Ayrıldığımızda, yemeğine geri dönmeden önce dudağımı ısıırıyor ve ben kalçalarımın arasında biriken ıslak sıcakla baş başa kalıyorum.

"Güvenli bir kelimeye ihtiyacımız var." Griffin az önceki öpüşmemizden hiç etkilenmemiş gibi konuşuyor. "Çünkü eğer sana dokunduğunu görmeye dayanamadığım için bir pisliği öldürecekmişim gibi hissedersen, o zaman işler gerçekten çok hızlı bir şekilde kötüye gider."

Haklı olduğu bir nokta var. "Evrensel güvenli kelimeyi kullanmak istemiyor musun?" "Hangisini?"

"Kaktüs."

Başını sallar. "Hayır. Sadece ikimiz için bir tane lazım."

"Tamam. Noel'e ne dersin? Sadece parti için, değil mi?" Pastırmamı alıyorum ve bir ısırık almadan önce yumurta sarısına batırıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Mmmm, çooooook güzel.

"Evet. Sadece parti için." Ses tonunda bir eğlence var, bu yüzden gözlerimi açtığımda Griffin'in bana sırtıttığını görüyorum. "Pastırma yemeyi açık seçik gösteriyorsun."

Sırtıyorum. "Bu bir yetenek."

Kıkırdıyor ve sandalyesine yaslanıp yemeğimi izliyor.

Bu iyi hissettiriyor. Kahvaltıyı paylaşmak. Eğlenceli şakalaşmalar. Bir kız buna alışabilir.

Günü parti için hazırlanarak geçirdik. Griffin kiralık evimdeki kameralarımın çoğunun bağlantısını kesiyor, yatak odamdakileri bağlı ama kapalı bırakıyor. Yarın Yeni Yıl Arifesi olduğu için konuklarımın çoğu uzakta, ama on tanesi daveti kabul ediyor ve güneş batarken evimde tanıdık seks ve ön sevişme sesleri havayı dolduruyor.

Griffin henüz gelmedi. Misafirlerimi karşılamam için bana biraz zaman vereceğini söyledi. Aslında onun burada olmasından dolayı gerginim. Daha önce hiç sevgilimle böyle bir şey paylaşmamıştım.

Griffin ve ben Noel oyunları oynadığımızdan beri kendimi kırmızı iç çamaşırlarıma daha düşkün buluyorum ama bu gece beyaz giyiyorum.

Saflığın ve masumiyetin rengini böylesine şehvetli bir şekilde giymenin kirli bir yanı var. Tenimi olduğundan daha fazla güneşten öpülmüş gibi göstermesine bayılıyorum. Koyu renk meme uçlarımın dantelin arkasında öne çıkmasını ve yırtmacımın gölgesinin alaycı bir şekilde ima etmesini seviyorum.

Taktığım maske çiçekli, saçlarımı şapka gibi örtüyor ve yüzümü örtmek için aşağı iniyor, dudaklarımın hemen üzerinde duruyor. Elbette gözlerim ve nefes deliklerim için kesikler var, ayrıca tepesinde at kuyruğumun serbest bırakıldığı bir yarık var. Topuklu ayakkabılarım da benzer bir çiçek desenine sahip, bu da tüm kıyafetin birbirine uyumlu görünmesini sağlıyor ve Griffin'in görmesi için sabırsızlanıyorum.

"Partiyi düzenlediğin için teşekkürler, Moxie." Şerif, nam-ı diğer Ben, siyah deri maskesinin arkasından gülümseyerek onun ve gizli sevgilisi Shane'in (bu partilerde Tradie olarak da bilinir ama benim için Shane her zaman polis memuru Shane Kent olarak kalacak) yanından geçiyorum. Katıldığımız partiler dışında da iyi arkadaş olduk ve Shane ile Ben, Griffin dışında nispeten yakınlaştığım tek kişiler.

Onlara göz kırpıyorum ve hemen birbirlerine dönüp aylardır birbirlerini görmemiş gibi öpüşüyorlar. Bu tür partilerde pek çok konuk öpüşme eğiliminde olmaz ama hepimiz içten içe bu iki adamın birbirine aşık olduğunu biliyoruz ve onları rahatsız etmeden birlikte vakit geçirmelerine izin veriyoruz.

Artık bir porno sahnesini andıran kiralık evimde yürürken, kendimi her zamanki gibi heyecanlı bulmuyorum. Endişeliyim. Gerginim. Ya biraz aksiyona katılırsam ve Griffin benim hakkımdaki fikrini değiştirirse? Hayatımda bu tür şeylere birkaç hafta önce düşündüğüm kadar ihtiyacım yok.

O zamanlar buna ihtiyacım vardı çünkü yalnızdım ve arzularım konusunda çıldırmadan biriyle nasıl ilişki kuracağımı bilmiyordum.

Şimdi, arzularım siyah saçlı, siyah gözlü kötü bir çocuk tarafından tüketiliyor ve başka hiçbir şey karşılaştırılmaz gibi görünüyor.

"Moxie. Buraya gel ve balının tadına bakmama izin ver."

Butterfly'ın tanıdık sesi dikkatimi çekiyor ve onu kanepemde Grizzly tarafından arkadan dövülürken görüyorum. Butterfly pembe deri maskesinin ardından gülümserken önündeki kanepeyi okşuyor.

"Buraya uzan ve seni iyi hissettirmeme izin ver."

Omuzlarım gevşiyor ve yaklaşırken Kelebek'e gülümsüyorum. O şimdiye kadar karşılaştığım en kirli kızlardan biri. Bana iğrenç gelen bazı şeylerle ilgileniyor, ama hangi partilerde son derece kalın çizgileri aşip aşamayacağını biliyor. Katıldığı bazı partilerin hiçbir sınırı yok. O kulüplerden birine adım atmaya korkardım.

"Nasılsın, Kelebek?" Külotumu çıkarıp kendimi kanepeye bırakırken soruyorum, bacaklarımı açarken kıçımı yüzüne yaklaşıtıyorum. Kelebek bana dişlerini gösterirken bir bacağımı kanepenin arkasına geçirip diğerini kenarından yere bırakıyorum.

"Senin amını hayal ediyordum, Moxie. Ben de öyleydim." Başını omzunun üzerinden çevirip Grizzly'ye seslenmeden önce gülümsüyor. "Kıçımı değiştir, Grizz. Kıçımı lime lime etmeni istiyorum."

Grizzly hırlamasıyla tanınır. Pek konuşmaz ama bu korkunç herif avını kovalayan bir ayı gibi hırlayabilir. Lakabı da buradan geliyor.

Kelebek sertleştiğinde, Grizzly'nin istediğini yaptığını anlıyorum ve dudaklarını yalarken bana dönüyor. "Susadım, Mox. Sonunda bana bir içki verdiğinden emin ol."

Sırıtıyorum. Benim fişkırان biri olduğumu biliyor.

Yüzünü bacaklarımın arasına indirdiği ve dilinin sıcak baskısını kıvrımlarımda hissettiğim an, Griffin'in Grizzly ve Butterfly'ın arkasında görüldüğü andır.

Kısmen bacaklarımın arasında oluşan hislerden, kısmen de yanlış bir şey yaparken yakalandığımı hissettiğim için bir nefes kaçıyor.

Griffin'in üzerinde siyah deri bir maskeden başka bir şey yok ve sert aletini okşarken yanıma yaklaşıyor, ağzının kenarında hafif bir sırıtma beliriyor. Aletini yumruklarken onu gözleri şehvetle kararmış bir şekilde orada dikilirken görmek şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeylerden biri olmalı. Bunu daha iyi hale getirecek tek şey yüzünü görebilmem olurdu.

Grizzly, Kelebek'in kışına vururken Griffin'i inceliyor, ben de onları tanıştırmaya karar verdim.

"Grizzly, burası Mafya."

Hafif sırıtışından Griffin'in ona böyle seslenmemi beklemediğini anlayabiliyorum. Kulüp adının ne olacağını konuşmamıştık ama bence uygun.

Kelebek bacaklarımın arasındaki görevinden başını kaldırıyor ve gözlerini erkeğimin üzerinde gezdiriyor.

"Merhaba efendim. Bir şeyler atıştırırken elinizi kendi elimle değiştirmemi ister misiniz?"

Ona geri çekilmesini söylemek üzereydim ama Griffin önce cevap verdi. "Hayır, teşekkür ederim. Şimdilik sadece izlemek için buradayım."

"Mmmm, Grizzly'nin kışımı mahvetmesini istediğiniz zaman izleyebilirsiniz, Bay Delicious." Kelebek erkeğime bakarken dudağını ısıyor ve ben de kendi hırıltımı serbest bırakıyorum, saçlarını yumrukluyorum ve dikkatini bana geri çekiyorum.

"Susadığımı sanıyordum?"

Sırıttıyor. "Oooh, Moxie'ye hükmetmek çok ateşli. Evet, susadım."

Tekrar dalmadan önce başka bir şey söylemiyor.

Butterfly bacaklarımı daha da açıp uzun diliyle beni sikmeye başladığında başımı geriye atıp inliyorum. Kendimi tutmak için çaresizim.

Güçlü bir el saçlarımı yumrukluyor ve gözlerim Santa'mın karanlık havuzlarıyla birleşmek için uçarak açılıyor.

"Yüzünü sikeyim." O gürlüyor ve ben Butterfly'ın yeşil gözlerinin seksimin tümseğinden yukarı bakmasına bakıyorum. Kalçalarımı yukarı doğru itmeye başlıyorum ve sanki içime tırmanmaya çalışıyormuş gibi yüzünü ayırık bacaklarıma daha sıkı sokuyor.

"Siktir." Griffin'in benden tam olarak istediği şeyi yaparken törpülendim.

Kulağıma fısıldamak için eğildiğinde yumruğu saçlarımda sıkılaşıyor. "İşte iyi bir küçük elf."

Beni cesaretlendiriyor ve ben de duvarlarımı indirip Moxie'ye dönüşüyorum ve ihtiyacım olanı alıyorum. Tüm sahne beni patlamaya hazır hale getirdi ve Butterfly burnunu klitorisime sürttüğünde, çok uzakta olmadığımı biliyorum.

"Aç." Griffin saçlarımı daha sıkı çekiştiriyor ve ben ağzımı açarken gözlerim onunkilerle buluşuyor, o daha da yaklaşıyor ve avucunun içinde zorlanan sikini pistonluyor.

"Fuuuck." İlk döl fişkırması dilime çarpmadan önce inliyor ve işte o an uçuyorum.

Ağzım Griffin'in döllerıyla dolarken bile haykırıyorum ve Kelebek tam olarak istediğini alıyor, çünkü ben onun ağzına fişkırtıyorum. İşte o anda o da boşalıyor ve Grizzly'nin orgazmını sağarak dördümüzü de nefes nefese bırakıyor.

Zirveden inerken, Grizzly Butterfly'ın kışından kayıyor ve bacaklarımın arasından kalkıp oturuyor.

"Çok eğlenceliydi." Gözleri odanın diğer tarafındaki birine takılmadan önce parlayan çenesini silerken sırtıyor. Utanmadan koltuktan fırlıyor ve yemek oyunlarının oynandığı mutfağa doğru yürüyor.

Grizzly kaşlarını çatıyor ve onu takip ediyor ve ilk kez değil, sanırım ona karşı bir şeyler hissediyor.

"Bu ikisi bir şey mi?" Griffin soruyor, ben omuz silerken ayağa kalkmama yardım ediyor. "Bildiğim kadarıyla hayır, ama Grizzly ilgileniyor gibi görünüyor."

"Evet. Kesinlikle öyle." Griffin, Grizzly'nin dizlerinin üzerine çöküp Butterfly'ın amını yalamaya başlamasını ve Butterfly'ın da başka birinin sikinden krem şanti emmesini izlerken sırtıyor.

"Ee... Kışkandın mı?" Griffin sırtışını bana çevirirken soruyorum.

"Biraz. Ama ceza gerektirecek kadar değil."

"Hmmm." Parmağımı çeneme vuruyorum. "Acaba ne gerekir?" Yeni bir oyun arkadaşı bulmak için yürümeye başlıyorum ve Griff arkamdan kıkırdıyor.

"Belanı arıyorsun, küçük elf." Omuz silkiyorum. "Belki de öyleyimdir."

Misafir odasına girdiğimde Rodeo'nun Pepper ikizlerinin üzerinde durduğunu ve birbirlerine küçük bir makas ikiz-cest eylemi gerçekleştirdiklerini görüyorum. Bu iki kızın porno videoları çekilmeli. Çoğu kişinin uzak durmaya cesaret edemediği tabu bir cazibeye sahipler. Tipik plaj bebeği sarı saçları, mavi gözleri ve bronz tenleriyle etrafta kim varsa iyi bir gösteri sergiliyorlar.

"Hey Rodeo. Sana yardım etmemi ister misin?" Elini sikinin üzerinde aşağı yukarı gezdirirken dikkatini çekerek soruyorum.

"Evet, Moxie. Dudaklarını aletimin etrafında hissetmeyeli uzun zaman olmuştu."

Arkamdan alçak bir hırıltı geliyor ve Griffin'in Rodeo'ya odaklanmış gözlerini görmek için dönüyorum.

"Güvenli kelimesini kullanmaya başladın mı, Mafya?" Sessizce soruyorum ve çenesi kıpırdarken gözleri benimkilere kayıyor. Sonra başını sallıyor.

Kaşlarım şaşkınlıkla havaya kalkarken verdiği cevap karşısında kalbim hızla çarpıyor. Gerçekten beni başka bir adamın aletini emerken izleyecek mi?

Bir yanım geri çekilmek istiyor ama durmamı isterse bunu dile getireceğini biliyorum. Griffin dürüst olacak ve gerekli görürse güvenli kelimeyi kullanacak, ben de Rodeo'ya dönüyorum ve diz çökmek için Pepper ikizlerinin üzerinden geçiyorum.

Rodeo'nun uzun bir aleti var ama bazıları kadar kalın değil. Ayrıca garip bir kıvrımı var, bu da dürüst olmak gerekirse A noktasının derinliklerine vurmak için mükemmel. Ona kafa atmaya çalışırken o kadar da iyi değil, ama bir meydan okumadan asla geri adım atmam ve bunu daha önce de yaptım. Neyi sevdiğini biliyorum.

Elimi uzatıp sikinin etrafına doladığımda, çevremde bir hareket görüyorum ve başımı çevirdiğimde Griffin'in yapmak üzere olduğum gösteriyi iyi görebilmesi için yakınımaya bir sandalye yerleştirdiğini görüyorum.

Rodeo'nun sikini pompalamaya başladığımda birkaç uzun an boyunca ona bakıyorum, başka bir erkeğe bu şekilde dokunmaktan biraz rahatsız hissediyorum ve Griff'e güvenli kelimeyi kullanması için bir şans daha vererek bekliyorum. Kullanmıyor, ben de Rodeo'ya bakıyorum, o da özlemle bana değil, sikine bakıyor ve tadına bakmak için dilimi çıkarıyorum.

"Evet, Mox. Çok iyi bir dilin var."

Griffin'den bir tıslama, hırlama ya da bir tür protesto duymak için kulaklarımı zorluyorum, ama hiçbir şey yakalayamıyorum, bu yüzden biraz hayal kırıklığıyla dudaklarımı ayırıyorum ve Rodeo'yu içeri alıyorum.

İşte o an alçak bir hırıltı duyuyorum ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Evet! Evet! Beni böyle görmekten hoşlanmıyor.

Güvenli bir kelime söylenmediğinden, dilimi ve dudaklarımı Rodeo'nun şaftının üzerinde çalıştırarak, ona özlemini duyduğu kafa işini vererek ileriye doğru itiyorum.

Pepper ikizleri daha yüksek sesle inlemeye ve birbirlerinin amcıklarında çözülmeye başladığında, Rodeo kafamı tutuyor ve ağzıma sokmaya başlarken kontrolü ele alıyor. Tekrar tekrar öğürüyorum ve ona baktığımda gözlerinin, sikinin ağzımın içinde kaybolduğu yer ile Pepper ikizlerinin arkamda ne yaptıkları arasında gidip geldiğini görüyorum.

Bu arada, iğreniyorum. En çok da kendimden.

Bu Griffin'in aleti değil. Bunu istemiyorum!

Rodeo'nun yükünü kaybetmekten çok uzak olmadığını biliyorum ve hiç şüphesiz tadına bakmak istemediğimi de biliyorum. Daha önce tattım. Hiçbir zaman rütbe ya da başka bir şey olmadı ama Griffin'in değil ve ben sadece istemiyorum.

Kalçasına bir çimdik atıyorum ve geri çekilebilmem için başımı bırakıyor. Kaşlarını çatıyor, dudakları muhtemelen bana neyin yanlış olduğunu sormak için ayrılıyor, ama aletini mastürbasyon yaparken biraz yana kayıyorum ve ikizlere doğru yönlendiriyorum ve tüm bu süre boyunca fırlatma dürtüsüyle savaşıyorum.

Taşaklarından birini emmeyi düşünüyorum ama bu düşünce bu sefer öğürmeme neden oluyor, bu yüzden boştaki elimi kullanıyorum, sağ taşağını avuçluyor ve nazıkçe çekiştiriyorum. Aletin beni boğmamasını umursamayı çabucak unutuyor ve bir çığlık onu terk etmeden ve aşağıdaki ikizlerin üzerine boşalmadan önce elimle senkronize bir şekilde itiyor.

Griffin'e dönmeden önce taşağını ve sikini bırakıyorum. Bana hırılıyor ve bir parmağını kaldırarak cezayı hak ettiğimi gösteriyor.

Sırıtiyorum, çünkü ondan gelen bir ceza gerçekten de bir *eğlencedir* ve ben buna tamamen varım. Ayrıca bunu görmekten hoşlanmadığını da doğruluyor ki bu beni memnun ediyor çünkü ben de bunu yapmaktan hoşlanmıyordum.

"Güvenli kelimeyi kullanmaya hazır mısın?" Alay ediyorum, ama gerçekten kullanmasını istiyorum, ama Pepper ikizlerini işaret etmeden önce başını sallıyor.

"Onlara katıl." Homurdanıyor ve ben sıırıtiyorum.

Arsız herif şimdi de benimle oynuyor.

İkizlere dönüp Pepper 1'in Rodeo'nun döllerini Pepper 2'nin sırtından yaladığını görüyorum ve sürünerek onlara katılıyorum.

Ateşe yaklaşan pervaneler gibi beni yutuyorlar, biri sütyenimin dantelini sıyrıp göğüslerimi dişlerken, diğeri arkamdan uzanıp amımı avuçluyor. Bakışlarımı bir kez daha siki elinde olan Griffin'e çevirirken başımın Pepper ikilisinin omzuna düşmesine izin veriyorum. İkizlerin arasında dönüyor ve kıvraniyorum, zevkimin arttığını hissediyorum.

Pepper yere düşüyor ve birbirimizin kalçalarını okşayana kadar beni de kendisiyle birlikte aşağı çekiyor. Boynunu öpüyorum ve şımarık küçük göğüslerine doğru iniyorum, meme ucunu ağzıma almadan önce onları sıkıyorum. Abartılı bir inilti çıkarıyor ve Pepper iki arkamda diz çöküyor ve kıcıımı yukarı çekiyor, böylece artık ikiz kız kardeşinin uyluğuna çarpmıyorum, sadece uzun ince parmaklarını damlayan amımın içine kaydırmak için.

Pepper 1'in meme ucunun etrafında iniliyorum, Pepper 2'nin parmaklarını daha derine gömmek için geri itiyorum.

"İşte, bana bırak." Rodeo'nun sesi arkamdan geliyor ve kayganlaştırıcının kış yanaklarımın arasından aşağı aktığını hissediyorum.

Kalbim çarpmaya başlıyor ama beklentiyle değil. Bunun olmasını istemiyorum.

Ben bunu düşünürken bile Rodeo aletini arka geçidimin girişine dayıyor ve Griffin'in derin sesi odayı dolduruyor.

"Noel!"

Az önce güvenli kelimeyi kullandığını bildiğim için donup kalıyorum ama diğerleri bizim kendi güvenli kelimemiz olduğunu bilmiyor ve içinde bulunduğum pozisyon göz önüne alındığında, Rodeo'nun ne yapmak üzere olduğunu gerçekten kontrol edemiyorum.

"Kaktüs!" Gerektiğinden biraz daha yüksek sesle bağıryorum ve Rodeo ile Pepper ikizleri bana bakmak için geri çekilmeden önce donup kalıyorlar.

Doğruluyorum, gözlerim Griffin'inkileri buluyor hemen, o da hiç akıllı olmayan Rodeo'ya dik dik bakıyor.

"Mox'u durdurmak mı istiyorsun?" Rodeo soruyor, ben de başımı sallıyorum.

"Evet, özür dilerim. Kendimi pek iyi hissetmiyorum." Odadan aceleyle çıkarken onların şaşkın bakışlarından kaçarak hızla ayağa kalkıyorum ve arkamdan gelen ahşap zemindeki ağır ayak seslerinden Griffin'in beni takip ettiğini anlıyorum.

Yatak odama dalıyorum ve bir an sonra kapı arkamdan kapanıyor, kilidin tıkırtısı boşlukta yüksek sesle duyuluyor.

Griffin'le yüzleşmek için dönmek üzereydim ama elleri beni kabaca yüzüstü yatağa itiyor ve sırtıma bastırıyor.

"Bunu yapamam. Başka bir adamın sikini buraya sokmasını izleyemem." Aletini damlayan amıma sokuyor ve ben haykırıyorum. "Ya da buraya." Parmaklarını kayganlaştırıcıdan geçirdikten sonra iki parmağını kıcıma soktu. "Bunlar benim!"

Bölüm Yirmi E ight

MINE

Griffin

I Parmaklarım büzülmüş gülünü gererken küçük elfime acımasızca çarpıyorum ve kendini yerinde tutmak için çarşafları sıkmasını izliyorum. Saldırımın gücü.

"Kıçın benim, başka kimsenin değil." Göğsümü sırtına bastırarak kulağını törpüledim.

"Evet." Sanki bunu zaten biliyormuş gibi hızlıca pantolonunu indirdi.

"Kıcını tekrar almadan önce." Kulağını ısırarak tısladım. "Seni cezalandıracağım."

Ses tonumda o kadar çok karanlık ve tehdit var ki neredeyse kendimi korkutuyorum.

Küçük elfim benden korkmuyor ama. Bazı insanlar için canavar olabilirim ama onun için değilim.

Parmaklarımı götünden çekerek sikimi sıcak amcığından yavaşça çıkardım ve onu yatağın ucuna sürüklemeyi önce bacaklarını sıkıca kavradım. Sonra kıcının yanağına acı bir tokat attım.

Bunun şokuyla inliyor ve ben de eğilip kulağına tıslıyorum.

"Orada kal. Sakın kıpırdama."

İstediğimi yapıyor, çıplak kıcı yatağın ucunda, üst yarısı ise yüzüstü yatağın üzerinde.

Hızlıca gardırobuna gidip ihtiyacım olan malzemeleri alıyorum ve bir dakika sonra bileklerini bir eşarpla bağlamak için yanına dönüyorum.

Hükmetmeyi severim ve Aggie de Noel Baba'nın yerine geçme oyunu için bana katılma davetini aldığı andan itibaren bunu biliyordu. Bundan hoşlanacağından tam olarak emin değildim ama hoşlanıyor. Hakimiyetim onu ihtiyaçla dolduruyor.

Bileklerini sabitledikten sonra sabahlığının saten ipini eşarbın etrafına doluyorum, bileklerini bir arada tuttuktan sonra yatağının başına kadar çekiyorum ve hareket edemesin diye orada bağlıyorum.

"Ceza başlasın." Parmaklarımı açıkta kalan kıvrımlarından geçirmeden önce gürlüyorum ve üçünü içeri batırıyorum.

Anında vücudu ateşleniyor, sırtı kamburlaşıyor, bu da onu parmaklarken kıcının ihtiyaçla yükselmesine neden oluyor ve zevkini hızla artırıyor.

Ne yazık ki küçük elfim için, başka bir adamın sikini ağzına aldığını görmek içimdeki bir düğmeyi çevirdi ve bundan zevk almasına izin vermeye hazır değilim. Ne de olsa bu bir ceza.

Doruğa ulaşmadan önce duruyorum.

"Griff!" Tısladı ve ben kıkırdadım.

"Bu kadar kolay kurtulamazsın, küçük elf." Parmaklarımı omurgasından yukarı ve kalın dalgalarına doğru sıyrıyorum, sonra tekrar başlamak için kıvrımlarının arasından aşağı doğru sürüklüyorum.

Bunu tekrar tekrar yapıyorum, küçük elfimin benden önce yatakta kıvranişından zevk alıyorum, boşalmak için çaresiz.

"Griffin, lütfen." Muhtemelen yüzüncü kez yalvarıyor. "Sik beni artık."

Homurdanıyorum ve parmaklarımı klitorisinin üzerinde dolaştırmadan önce kışına sert bir tokat atıyorum, onu hızla tekrar yükseltiyorum.

"Ben söyleyene kadar boşalmayacaksın, küçük elf." Tıslıyorum, aletimin tekrar içine dalmak için ağlamasını görmezden gelmeye çalışıyorum.

Orgazmının tekrar ona doğru koştuğunu hissedebiliyorum, sonunda onu göndermeye hazır, ama tam vurmak üzereyken duruyorum.

İşte o zaman kırılır.

Hıçkırıkları odayı doldurmaya başlıyor ve sanki üzerime bir kova buz atılmış gibi kendime geliyorum.

"Kahretsin." Yüzünü görmek için Aggie'nin üzerine eğilerek tısladım.

Gözlerinden yaşlar akıyor, altındaki çarşafa düşüyor ve kalbim sıkışıyor.

"Siktir, Aggie. Özür dilerim. Kendimi kaptırdım."

Kravatını ve eşarbını hızla çözüp onu serbest bırakıyorum ve yorgun bedeni yere yığılıyor.

"Kahretsin, Aggie. Ne yapabilirim ki?" Yalvarıyorum, onun yanında yere düşüyorum, her şeyi daha iyi hale getirmek için çaresizim.

"Sık beni." Hıçkırarak fısıldıyor ve ben uzanıp alnımı onunkine bastırırken yüzünü kavıyorum.

"Bunu yapmamı istediğine emin misin? Çok yorgunsun. Ve ben bunu gerçekten hak etmiyorum." Başparmağımı yanağında gezdirip gözyaşlarını silmeye çalışıyorum.

"Senin olduğumu söylemiştin. Kıcımın senden başka kimseye ait olmadığını söyledin." Titreyerek nefesini içine çekiyor. "Öyleyse, şimdiden sahiplen. Beni mümkün olan her şekilde senin yap."

"Lanet olsun. Seni hak etmiyorum."

"Evet, hak ediyorsun Griff. Birbirimizi hak ediyoruz."

Onu öpmek için eğildim, ama beni durdurdu, parmaklarını dudaklarıma bastırdı ve beni geri itti. Kafam karıştı, kaşlarımı çattım ama bir an sonra başını kucağıma bıraktı ve sikimi ağzına aldı.

"Fuuuck." Tıslıyorum, elim başının üstüne geliyor. "Ne yapıyorsun, küçük elf?"

Bana cevap vermiyor, onun yerine beni derin derin boğazlıyor ve birkaç kez öğürüyor. Kalçalarımı itme dürtüsüyle savaşıyorum. Bu geceki acımasızlığımı hak etmiyor. Onu zaten çok zorlamışken olmaz.

Bir dakika sonra Aggie yavaşça sikimi ağzından çıkardı ve bana baktı, karamel gözleri heyecanla açılmıştı ve aşka çok benzeyen bir şey vardı.

"Ağzıma aldığım son şey başka bir adamın siki olduktan sonra seni öpmek istemedim." Bana sarılırken itiraf ediyor. "Ve bilmeni isterim ki. Bunların hiçbirisi hoşuma gitmedi." Başparmağıyla yatak odasının kapısını işaret ediyor ve başını sallıyor. "Başka bir erkeğin bana dokunmasını istemiyorum Griffin. İzlenmeyi seviyorum ama senin olmayan başka bir aleti almayacağım."

Hay sikeyim. Bunu söylemesine ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Onu başka bir erkekle izlemek işkence gibiydi. Kadınlarla olan kısmı eğlenceliydi ama başka bir erkekle değil.

"Güzel." Başımı salladım. "Çünkü eğer başka bir adam sana bakarsa, onu öldürürüm."

Dudaklarımı dudaklarına çarpmadan hemen önce gözleri açılıyor. Anında bana yapıyor, duygularımız bizi ele geçiriyor ve o kadar şiddetli öpüşüyoruz ki onu kıracağımdan korkuyorum. Dillerimiz çarpışıyor, dişlerimiz birbirine vuruyor ve yemin ederim birbirimizin yüzünü yemeye çalışıyormuşuz gibi görünüyor.

Sonunda öpüşmeyi kesiyorum, ellerim sütyenini açmak için arkasına gelirken boynundan aşağı iniyorum. Memeleri serbest kaldığı anda, kraliçeme taparken biri avucumda diğeri ağzımda.

Elim bacaklarının arasına kaydığında, meme ucunu bırakıp geri çekiliyorum ve gözlerinin içine bakıyorum.

"Çok ıslaksın, küçük elf. Hepsi benim için mi?" Başını sallıyor. "Her zaman, sadece senin için."

Bir sırtış dudaklarımı aralıyor ve Aggie'yi de yanıma alarak ayağa kalkıyorum. Bacaklarını yere indirmeden önce dudaklarını son bir kez öpüyorum ve ona canavarımın hala burada, bizimle birlikte odada olduğunu gösteriyorum.

"Yatakta dört ayak üzerinde."

Dudaklarında muzip bir sırtış beliriyor ve emrettiğim gibi dört ayak üzerinde yatağın ortasına doğru sürünüyor. Arkasından yaklaşıp omuzlarını aşağı bastırmadan önce elimi omurgasında gezdiriyorum. "Baş aşağı. Kıç yukarı."

Söyleneni yapıyor, kıcını havaya kaldırırken dirseklerinin üzerine doğru alçalıyor. Yatağın yanındaki kayganlaştırıcıyı almadan önce bacaklarını daha geniş açıyorum ve büzülmüş gülünün üzerine döküyorum. Tıpkı havuzun yanındaki yağda olduğu gibi, sikimi kayganlaştırıcı ile yağlıyorum ve ucumla Aggie'nin kıcını dürtmeden önce birkaç pompa yapıyorum.

"Önce parmaklarımla seni daha da genişletmemi ister misin küçük elf?" Başını sallıyor. "Hayır. Sadece yavaş ol."

Bir hayvan gibi hırlıyorum. "Tabii ki."

İşkence edercesine yavaşça, aletimi küçük elfimin kıcına sokuyorum ve tamamen oturduğumda, ikimiz de ihtiyaçtan yanıyoruz.

"Şimdi seni becermeme hazır mısın, Aggie?" Soğukkanlılığımı korumaya çalışırken sesim gergin çıkıyordu.

"Evet." Yalvarıyor. "Lütfen."

Ben de öyle yaptım. Artık yavaş ve dikkatli olmak için zaman ayırmıyorum, sadece iddia olarak açıklayabileceğim bir şekilde kıcına sokuyorum. Aggie'nin sertçe boşalması uzun sürmedi. İki kez. Vücudu bana ruhuna sahipmişim gibi tepki veriyordu.

Etrafımda ikinci kez kasıldığında, taşaklarım gerilirken ve üzerime bir ecstasy dalgası hücum ederken tıslıyorum ve hareketsiz kalıyorum. Kıcına sıcak döl ipleri pompalarken sikim sarsılıyor ve işim bittiğinde, ikimiz de terli bir yığın halinde yatağa yığılıyoruz, nefes nefese nefeslerimiz odayı dolduruyor.

Bir süre sonra birbirimize dönüyoruz, kollarımız ve bacaklarımız birbirine dolanıyor ve inanılmaz derecede yakın sarılıyoruz. Bu kadına asla doyamayacağımı biliyorum. O bu dünyaya benim için geldi.

"Aggie?"

"Evet?" Fısıldıyor, yüzümdeki emin ifadeye bakarak. "Seni çok seviyorum."

Bölüm Yirmi Nine

GAMES, GUNS & GUNK

Agatha

T Okyanus bugün düz, ki bu iyi bir şey çünkü *'The Audrey'* yıla veda etmek ve yeni yıla merhaba demek için bir parti teknesine dönüştürüldü.

İlk başta bu kutlamayı Ewan Marx'la geçirmek konusunda isteksizdim, ancak sonra ona bu aileye ait olduğumu kanıtlamam gerektiğini hatırladım, bu yüzden kabul ettim ve yolculuk için bir gece çantası hazırladım.

Bugün beş mürettebat var, artı on kişiyiz. Reşit olmayan iki genç, yeni yılı arkadaşlarıyla birlikte karşılamak yerine yılbaşı gecesi aileleriyle birlikte teknede olmak zorunda kaldıkları için gün boyu surat astılar. Ben, Griffin, Ewan ve eşi Selenanın yanı sıra gemideki diğer Marx ailesi üyeleri Oswald, Cassandra, Kendrick ve Bernadette. Bu arada, diğer Marx yetişkinlerinden bazıları şehirdeki kulüplerinden birinde bir araya geliyorlar.

Yılın son günü güneşli, güzel bir gündü ve tek bir rüzgar bile yoktu. Yelken açtık, yüzdük, içtik, yemek yedik ve Ewan bir kez bile bana ait olmadığımı hissettirmedi.

Güneş batarken müzik yükselir ve içkiler daha da hızlı akmaya başlar.

Everett ve Ethan henüz yasal olarak içki içecek yaşta olmadıkları için sinsilik yaptıklarını düşünerek soğutuculardan bira aşırıyorlar. Ama Ewan'ın bunu birden fazla kez fark ettiğini gördüm ve genç oğullarını azarlamak yerine, gençlerin yaptıkları yaramazlıkları görmezden geliyor.

"Al bakalım, küçük elf." Griffin fısıldayarak dikkatimi çekiyor ve gözlerim bana uzattığı kâğıt parçasına takılıyor. "Bana beş dakika ver ve sonra başla." Kulağımı tırmalıyor ve ben aynı anda hem sırtıyor hem de kaşlarımı çatıyorum, kafam karışıyor, sonra kıkırdıyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. Ona neler olduğunu sormak üzereydim ki koşar adımlarla uzaklaştı ve ana güverteden ayrıldı.

Dudaklarımı aralayan bir sırıtışla merakıma yenik düşüyorum ve kâğıda bakıp onu açıyorum.

Bu gece, Noel Baba'nın yerine geçme oyunu oynuyoruz - Yeni

Yıl Sürümü.

Oyunun kuralları basittir.

Noel Baba bir emir verirse, itaat etmelisin.

Aksi takdirde, cezalandırılacaksınız.

İlk emrin aşağıdaki güvertedeki banyoya gidip sakladığım

hediye bulmak.

Nota karşı tepkimi gizlemeye çalışırken yanağımın içini ısıırıyorum. Yine de yanaklarım yanıyor, bu yüzden bana dikkat eden biri varsa muhtemelen fark edecektir.

Kendimi affettirip dik merdivenlerden aşağıdaki güverteye iniyorum ve kendimi tuvalete kilitliyorum. Burada fazla saklanacak yer yok ama lavabonun altındaki bölmeyi açıyorum ve paketlenmiş bir hediye buluyorum.

Gülümseyerek kâğıdı hızla yırtıyorum ve ortaya küçük bir mücevher kutusu çıkıyor. Kapağını açıyorum ve içinden tek bir tılsımın asılı olduğı bir bileklik çıkıyor. Bir elf.

Gülüşüm küçük alanda yüksek sesle duyuluyor ve hızla kutudan çıkarıp bileğıme takıyorum, bir süre hayranlıkla izliyorum. Yüzümdeki gülümsemeyi silemeden kutuya tekrar bakıyorum ve kapağın içine sıkışmış bir kağıt parçası fark ediyorum, onu çekip açıyorum.

Bileziğı takın ve aynanın üzerindeki anahtarı bulun. Neyi açtığını bulabilirsiniz, içindekini alabilirsiniz.

Sırıtiyorum. Bu bir emre itaat etmekten çok bir hazine avına benziyor, ama eğlenceli ve Griffin'in gösterdiği çabayı seviyorum.

Aynaya bakıyorum, uzanıyorum ve küçük bir anahtar bulana kadar elimi çerçevede gezdiriyorum. Bingo! Aynanın yansımasında kocaman sırtışıımı yakalıyorum ama bir saniye sonra ışık sönüyor. Düğmeye dönüp, vazgeçip kapıyı açmadan önce birkaç kez deniyorum. Dışarıdaki kabinin hâlâ aydınlık olmasını bekliyordum ama karanlıkla ve sadece bazı pencerelerden içeri sızan ay ışığıyla karşılaştım.

Sonra sırtttım. Griffin bunu benim için kolaylaştırmayacak. Elektriğimiz olmadığında babamın bizi avladığını itiraf ettikten sonra karanlık hakkında ne hissettiğimi biliyor, bu yüzden Griffin'in ne tür bir açt oynadığından emin değilim

ama sorun değil. Cezaları nasıl vereceğini bilen tek kişi o değil. Bunu ona ödeteceğim.

Artık karanlıkta bu anahtarın açtığı her neyse onu bulmam gerektiğini bildiğimden, sınırlarımı elikleştiriyorum ve aramaya başlıyorum. Ana kabinde tekzleyerek etrafı yokluyor, açmak için anahtara ihtiyaç duyan herhangi bir şey bulmaya çalışıyorum. Bulabildiğim tek şey sergilenen bir çeşit süs kutusu, ama kilidi açık ve içinde hiçbir şey yok.

Odanın diğer ucundaki geçitten bir gümbürtü geliyor ve orada birinin olduğunu düşünerek dönüyorum.

"Griffin?"

Hiçbir şey yok. Sadece sessizlik. Bu çok garip.

O tarafa gitmeye karar veriyorum, çünkü belki de Griffin bana gitmem gereken yön hakkında bir ipucu veriyordur. Mutfak kulübesinin kapısını açtığımda orayı da boş ve karanlık buluyorum. Bir an duruyorum, mutfağın boş olmasının biraz garip olduğunu fark ediyorum, çünkü çalışanlardan bir ya da ikisi burada tezgahların üzerinde başboş bırakılmış yiyecekleri hazırlıyor olmalıydı.

Bildiğim kadarıyla, Griffin bütün bu lanet şeyi planlamış olabilir. Muhtemelen beni burada becerebilmek için onlardan ortalıkta görünmemelerini istemiştir. Sırıtıyorum ama yine de karanlık ve etrafta insan olmaması beni tedirgin ediyor.

"Griffin. Bu hiç komik değil." Sadece sessizlikle karşılaşmak için sesleniyorum.

Bir başka gümbürtü başımı sola çevirdi. Bir önceki kadar yüksek değildi ve sesi güvertenin altından geliyor gibiydi.

Üzerime huzursuz bir his çöküyor ve avuçlarım terlemeye başlıyor.

Yavaşça mutfak kamarasından çıkıyorum ve güvertenin altına inen merdivenlere doğru ilerliyorum. Aşağısı çok karanlık ama telefonum aşağıda.

ve eğer bulabilirsem, fener ışığını kullanabilirim.

Şu anda en iyi seçeneğin bu olduğuna karar vererek, ayağım basamakla buluşana kadar körlemesine aşağı iniyorum ve sonra alt kata girerken işlemi tekrar tekrar tekrarlıyorum. Burası gerçekten karanlık, yukarıdaki kattan daha karanlık. Karanlıkta yolumu bulacak kadar bu tekneye aşina değilim, o kadar yoğun ki bir şeye çarpıp çarpmayacağımı çarpana kadar anlayamıyorum.

Sikerim böyle işi.

Geri dönüp merdivenlerden yukarı çıkmak üzereydim ki başka bir ses duydum. "Griffin?" Fısıldayarak bağıriyorum, umarım bana bir şaka yapıyorsa biliyordur.

bu yüzden taşaklarını kaybedebilir.

Sessizlik.

O zaman üst güvertede de müziğin çalmadığını ve arkamda bıraktığım kahkaha seslerinin kesinlikle olmadığını fark ediyorum.

Doğru olmayan bir şeyler var.

Kanımın akışı işitme duyumu bastırmaya başladığında bacaklarım titremeye başlıyor. Üst güverteye geri dönüp neler olduğuna bakmam gerekiyor. Geminin tamamında bir elektrik kesintisi olmalı, bu yüzden Griffin'le oynayacağım oyun bu sorun çözülene kadar beklemek zorunda.

Döndüğüm anda, dahili telefon hoparlörlerinden bir ses gelmeden önce bir çatırtı sesi alanı dolduruyor.

"Agatha Fiera. Neredesin?" Ne

oluyor be? Kimin sesi bu?

"Üst güvertede sana ihtiyaç var. Beni seni aramak zorunda bırakma."

Düzgün düşünebilecek kadar sakinleştirmeye çalışırken kalbim göğsümde çarpıyor. "Eğer erkek arkadaşını canlı görmek istiyorsan, o güzel küçük kışını üst güverteye geri getir, hemen!"

Nefes almayı bıraktım.

Sesi tanımamamın nedeni Griffin'in ya da ailesinden birinin sesi olmaması. Başka biri. Çalışanlardan birinin bu şekilde konuşacağını sanmıyorum, o yüzden onlardan biri de olamaz.

Daha birkaç gün önce birisi Marx'ın işyerlerini hedef almış ve Griffin'e çekildiğini bilmediğim bir fotoğrafımı göndermişti. Griffin o adamı öldürdü. Kendi gözlerimle gördüm ama Griffin o adamın yalnız çalışmadığını hissettiğini söylemişti. Bu diğer adam olmalı.

Ne yapacağımı bulmaya çalışırken paniğe kapıldım.

"Bir dakikanız var. O zamana kadar burada olmazsan, güverteye Marx beyinleri püskürtmeye başlayacağım. Sanırım ailenin bebeği ile başlayacağım. Ethan."

Elimi ağzıma götürürken boğazımdan bir hıçkırık fırlıyor. Gözlerimde sıcak yaşlar birikiyor ve görüşümü bozmalarını istemediğim için onları kırıştırarak uzaklaştırmaya çalışıyorum.

"Elli saniye!"

Dönüp tökezleyerek merdivenlerden yukarı çıkıyorum, Ewan'ın ofisinin önünden geçerken kayarak duruyorum ve kapıyı iterek açıyorum. Bir silaha ihtiyacım var. Burada bir silah olmalı. Hangi mafya babasının masasında silah olmaz ki, değil mi?

Çekmeceleri açmak için masanın etrafında dolanarak içeri koşuyorum.

"Kırk saniye." Ses kıkırdıyor ve bir çekmece daha açarken içimden bir inilti kaçıyor.

Evet. Bir silah kasası.

Ewan'ın babam gibi olmasını ve silahını kilitlememesini umarak kapağı kaldırıyorum. Kapak açıldığında ve ofisin penceresinden gelen ay ışığı altında bir değil, iki tabanca gördüğümde neredeyse sevinç çığlıkları atıyordum.

"Otuz saniye."

Hızlıca dolu olup olmadıklarını kontrol ediyorum ve diğerini elimde tutarak ofisten çıkmadan önce birini kot şortumun arkasına geçiriyorum.

"Yirmi saniye. Tik tak, Agatha."

Arka güverteye fırlıyorum ve dik merdivenleri aceleyle tırmanıyorum, tam ses bağırırken tepeye ulaşıyorum.

"ON LANET SANIYE!"

"Ben buradayım!" Bağırıyorum, silahımı tekne mürettebatından biri olduğunu anladığım sırık gibi adama doğrultarak ileri atıyorum.

Tüm Marx ailesi ve geri kalan dört personel, elleri arkadan bağlı ve konuşmalarını engelleyen tıkaçlarla adamın karşısında diz çökmüş durumda. Gözlerim Griffin'inkilerle buluşuyor; Griffin korkuyla irileşmiş bir şekilde benimle adam arasında gidip geliyor.

Söz konusu adam kıkırdıyor, kemikli yüz hatları ay ışığı altında belirginleşiyor.

"Vay, vay. Tam zamanında. Onunla ne yapacaksın? Beni vuracak mısın? Sen bir sivilsin, Agatha. Nasıl ateş edileceğini bile bilmiyorsun."

"Bu teoriyi test etmek ister misin?" Tıslıyorum, şu anda ses tonumun bu kadar cesur olmasından oldukça memnunum.

Elindeki silahı Griffin'in kafasına doğrultmadan önce yine kıkırdar.

"Asıl soru şu. Yapacak mısın? Çünkü eğer kaçırırsan, buradaki aşık çocuğa veda etmek zorunda kalacaksın."

"Ne istiyorsun lan sen?" Bu manyak herifi oyalamaktan başka ne yapacağımı bilemediğimden sinirleniyorum.

"İntikam. Bunun açık olduğunu sanıyordum. Şimdi ya o silahı indirirsin ya da bu pislige veda edersin." Adam silahın namlusunu sertçe Griffin'in alnına dayadığında, pes ettim ve silahı bıraktım.

"Tamam. Dur!" Ağlıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı akarken yakıyor.

"Buraya gel." Tıslıyor ve ellerim havada yavaşça ona doğru yürüyorum, gözlerim tutsakların her birine bakarken bacaklarım titriyor.

Yeterince yaklaştığım anda saçlarımı yumrukluyor, beni dizlerimin üstüne çekiyor ve olduğum yerde tutuyor.

"Güzel bir kız, değil mi?" Adam sadistçe kıkırdar. "Belki de onu öldürmeden önce beceririm. Tam olarak kız kardeşimi öldürdüğün gibi değil," Griffin'e bakıyor, "ama sana acı çektirmek iyi hissettirecek."

Griffin bağlarına karşı mücadele etmeye başlar ve sesi anlaşılmaz boğuk bir çığlıktır. Bu çılgın herifi daha da güldürüyor.

Adam yüzündeki tehdit ifadesiyle bana döndüğünde, şortumun arkasına sıkıştırdığım silaha uzanıyorum ve olabildiğince hızlı bir şekilde çıkarıp, o ne olduğunu anlamadan çenesinin altına dayıyorum. Tetiği çekmemden bir saniye önce gözleri fal taşı gibi açıldı ve silahın gürültüsü, kan, kafatası ve beyin parçaları üzerime yağarken bizi çevreleyen uçsuz bucaksız okyanusta yankılandı.

Cesedin bir gümbürtüyle yere yığılmasını izledikten sonra tutsakların çığlıkları, iniltileri ve boğuk bağırışları beni sersemliğimden uyandırıyor.

Griffin'in yanına koşup ağzındaki tıkaçı çıkarmadan önce silahı bırakarak ayağa kalkıyorum.

"Aggie. Siktir, tatlım. Bırak beni."

Hıçkıra hıçkıra ağlıyorum, vücudum şokla sarsılmaya başladığında fark ediyorum ve onu fermuarlı bağlardan nasıl kurtaracağımı bulmam çok uzun sürüyor.

"Bankın üzerinde bir bıçak var." Griffin talimat veriyor ve ben ayağa kalkmaya çalışıyorum ama bacaklarım altıma çöküyor ve yere çakılıyorum.

"Aggie. Bebeğim. Her şey yolunda. Hepimiz iyiyiz. Sadece nefes alışını yavaşlat."

Griffin'in dediğini yapmaya çalışıyorum, bedenimin buna uymasını istiyorum ve birkaç denemeden sonra işe yaramaya başlıyor. Bankın üzerine doğru sürünüyorum ve ayağa kalkmak için kendimi yukarı çekiyorum, Griffin'e doğru tökezlemeden önce bıçağı buluyorum.

Ayak bilekleri ve el bileklerinin etrafındaki fermuarları kestim ve serbest kaldığı anda beni kollarına aldı.

"Sorun yok." Beni sıkıca sarıyor. "Sen iyisin."

Başımı sallıyorum, geri çekilirken hala ağlıyorum ve Griffin bıçağı benden alıp ailesini kesmeye başlamadan önce ikimiz de ayrılıyoruz.

Ethan ve Everett kurtulur kurtulmaz bana çarpıyorlar, kan ve beyin maddesiyle kaplı olmama rağmen kollarını bana doluyorlar.

Daha fazla aile üyesi ve hatta ekip takdirlerini göstermeden önce birlikte yere çöküyoruz. Ancak Ewan yaklaştığında herkes benden uzaklaşıyor ve ben de beni hayatta tutma ya da hayatıma son verme gücüne sahip olan adama bakıyorum.

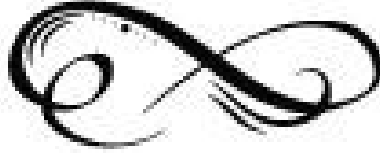
"Agatha. Sana borçluyuz. Bunu yapmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm ama sana sonsuza dek minnettarım. Teşekkür ederim."

Ne diyeceğimi bilemediğim için Ewan'a başımı sallıyorum ve bir de bakıyorum ki Oswald elektriği açmış, Griffin de beni düş almam için aşağıya indiriyor.

Banyodaki aynada yansıمامı gördüğüm an, midemdeki tüm içeriği kaybediyorum. Griffin beni yatıştırmaya çalışırken tuvaletin üzerinde öğürüyorum ve işim bittiğinde kıyafetlerimi çıkarıyor.

"Gözlerini kapalı tut. Onları açmanın ne zaman iyi olacağını sana söyleyeceğim." Sözleri acı dolu. Bir adamı öldürmek zorunda kaldığım için kendini kötü hissettiğini söyleyebilirim.

onu ve ailesini kurtarmak için. Onları tanımasaydım bile bunu yapacağımı söylemek istiyorum ama şu anda kelimeleri bir araya getiremiyorum. Gözlerimi kapalı tutarken Griffin'in beni duşu götürmesine izin veriyorum ve o da bir saat boyunca saçımdaki pisliği yıkıyor.

Griffin

I öleceğini düşündüm. Sonumun gelmek üzere olması umurunda değildi. Tek umursadığım Aggie ve onu güvende tutmaktı.

yapmadı. Ben ve ailem tek bir psikopat tarafından alt edildik. Bunun nasıl olduğundan emin değilim ama şu an size söyleyebilirim ki, kelleler uçacak!

Küçük kardeşlerim çok az eğitim aldılar, babam yıllar boyunca bu konuda pek başarılı olamadı ama mürettebattan biri gibi davranan bir pislik kafalarına silah dayadığında bizi zayıflatmaktan başka bir işe yaramadı.

Hiçbirimiz hazırlıklı değildik. Üst güvertede hiç silahımız yoktu, güvende olduğumuzu düşünerek rehavete kapılmıştık. Ve bir anda, güvende olmadığımızı anladık. Ethan ve Everett'i öldürme tehdidi bizi olduğumuz yerde sersemletmişti ve Selenanın çığlıkları, adama hayatlarını bağışlaması için yalvarırken duyabildiğimiz tek şeydi.

"Elbette, Marx anne. Diğerlerini bağlarsan onları bağışlarım."

O da öyle yaptı ve adamın ona fırlattığı fermuarlı bağları alarak kollarımızı arkadan, ardından da ayak bileklerimizden bağladı. Adam onu dikkatle izlemiş, koparamayalım diye bağları inanılmaz derecede sıkı çekmesini sağlamıştı.

Ne yaptığını biliyordu.

Sonra aynısını en küçük oğullarına da yaptırdı ve işi bitirmeden önce onu dizlerinin üzerine çöktürüp el ve ayak bileklerini de bağladı.

Hoparlörden kadınıma yaptığı eziyet beni çılgına çevirdi. O orospu çocuğunu öldürmek istedim. Onu parçalara ayırmak, parça parça etmek, böylece ölümün çabuk gelmesini dilemek.

Ama benim küçük elfim sadece geri sayım bitmeden ortaya çıkmakla kalmadı, aynı zamanda iki silahla ortaya çıktı.

Ve lanet olsun, ikinci silahı çenesinin altına dayadığında aptal herifin gözlerindeki ifade paha biçilemezdi. Tetiği çekemeyeceğinden endişelenmiştim ama beni kurtarmak için onu cehenneme göndermekte tereddüt bile etmedi. Ailemi kurtarmak için.

Müstakbel eşimle tanıştığuma hiç şüphem yok. Umalım da sorduğumda Aggie evet desin.

Bölüm Thirty

FIREWORKS

Agatha

T İki saat önce bir adam öldürdüm. Öldürdüğüm ilk adam o değildi ve Griffin'le bu hayatta kalırsam, onun son olmayabileceğini fark ettim.

Havai fişekler körfezin farklı yerlerinde gökyüzüne yükselirken, hepimiz bu gece burada neler olduğunu anlamaya çalışırken uzaktan sessizce izliyoruz.

Griffin sessizdi, sadece birkaç kez anne babası ve kardeşleriyle kısık sesle konuştu, ama çoğunlukla yanımda kaldı. Öldürdüğüm adamın cesedi görünürde yok ve güverte zemini öyle temizlenmiş ki bir şey olduğu anlaşılmıyor bile.

Cesedin nereye gittiğinden tam olarak emin değilim. Okyanusa gittiğine dair bir his var içimde ama umurumda olmadığını biliyorum. Sadece gittiği ve bir daha bakmak zorunda kalmadığım süreç.

Görünüşe göre adamın adı Russell Elk'ti ve Griffin ablasını öldürdükten sonra intikam almak istiyordu. Ablası genç kızları kandırıp seks ticareti yaptıran bir pislikti. Benim gözümde ölmeyi hak ediyordu. Böyle insanların yaşamasına izin verilmemeliydi.

"İşler bu hale geldiği için çok üzgünüm. Yeni yıla seninle böyle girmek istemezdim."

Griffin'in kollarında dönüyorum, sırtımı havai fişeklere veriyorum. "Nasıl olacağını hayal etmiştin?"

Gözleri benimkilere kayıyor, teni havai fişeklerin ışıltısıyla kırmızılar ve yeşillerle aydınlanıyor.

"Havai fişekler başladığında oyunumuzu bitirmek üzere olacağımızı umuyordum."

"Kahretsin. Bizim oyunumuz. Anahtarı düşürmüş olmalıyım."

Gülümsüyor ama gözlerine ulaşmıyor. "Bende yedek var."

"Oyununu bitirmelisin." Selen a yanımızdaki korkuluklara doğru adım atarken şöyle diyor. "Şu anda biraz eğlence ve kutlamaya ihtiyacımız var."

Griffin kaşlarını Selen a'ya çeviriyor, ben ise Selen a'nın ne demek istediğini anlamaya çalışarak göğsüne bakıyorum. Oyunumuz neden kutlama sebebi olsun ki?

"Onu şimdi bir çöpçü avına göndermenin iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Griffin iç çeker ve Ewan karısının diğer yanında durarak kolunu onun beline dolar.

"Neden ona bulması gereken hediyeleri vermeyelim?"

Griffin bana bakmadan önce babasına bakınca kaşlarım çatıldı.

"Bilmiyorum. İki şeyin aynı günde birbirine bağlanmasını istemiyorum."

"B u g ü n Çarşamba." Bernadette gelip diğer tarafımızda durdu.

"Ve yeni bir yıl. Neden iyi bir şeyle başlamayalım?"

"Ama ya..." Griffin ablasına kaşlarını çatarak bakıyor, cümlesini tamamlamıyor ve bana da ne konuştuklarını merak etmek kalıyor.

"Bence şaşıracaksın, Griff. O seni seviyor. Bunu bana göstermek için bizi kurtarmasına gerek yoktu." Ewan yorum yapıyor ve ben şaşkınlık içinde kalıyorum.

"Bana ipucu v e r m e k ister misin?" Soruyorum ve Griffin bakışlarını tekrar bana çevirip yüzümü inceliyor.

Geri çekilip beni bırakmadan önce parmaklarını yanağımda gezdirmek için uzanıyor.

"Hemen döneceğim."

Griffin güvertenin altına koşarken ailesine bakıyorum, artık üzüntü ya da travma değil, aksine gülümsüyorlar.

"Hadi gel. Oturalım." Bernadette elimden tutup beni büyük açık hava salonuna götürüyor ve herkes bize katılıyor.

Havada benim bilmediğim bir heyecan kıvılcımı var ve yanımdaki Marx ailesinin her bir ferdine bakarak neler olup bittiğini anlamaya çalışıyorum. Griffin bir kutuyla döndüğünde, aile üyeleri beklentiyle yer değiştiriyor ve beni daha da şaşkın bırakıyor.

Yanımdaki koltuğa oturan Griffin kutuyu masanın üzerine koyuyor ve bana dönüyor.

"Demek bileziği, elf tılsımını ve anahtarı buldun." Bir anahtar tutuyor. "Neyi açtığını arıyordun." Küçük ahşap bir kutu tutuyor ve anahtarı bana uzatıyor. "Aç onu."

Gülümseyerek anahtarı alıyorum ve anahtar deliğine sokuyorum, tık sesi gelene kadar çeviriyorum. Sonra başka bir tılsım bulmak için kapağı kaldırıyorum. Uzanıp çıkarıyorum ve ne olduğunu görünce bir kahkaha atıyorum.

"Noel Baba." Kıkırdıyorum ve çevremizdeki herkes katılıyor.

"Dur, senin için tılsımı takayım." Cassandra elini uzatıyor ve Griffin bileziği bileğimden çıkarıp kız kardeşine veriyor.

"Kutuda başka ne var?" Griffin soruyor, ben de sırtarak içine bakıyorum ve başka bir not buluyorum.

Titreyen ellerimle notu açıyorum, gözlerim Griffin'e dönmeden önce notu okuyor.

Yatak odasına git ve çekmecemi aç.

Lateksi bulduğunuzda, istediğiniz tüm erişimlere sahip olacaksınız.

İstediğin zaman gelebilirsin.

Anladığımdan emin olmadığım için sırtarak kaşlarımı çatıyorum ve Griffin bana bir kutu prezervatif uzatıyor. Herkes gülmeye başlıyor ama ben kutuyu merakla açıp içinde bir anahtar ve bir not olan, hafifçe balonlaşmış bir prezervatif bulurken Griffin'in gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

Bu sefer gülerek başımı arkaya atıyorum ve ailesinin prezervatifin içindeki anahtarın ne anlama geldiğini sormamasını umuyorum. Bu Griff dışında kimseyle paylaşmak isteyeceğim bir hikâye değil. Sersemliğimi yatıştırmak için dudaklarımı içime çekiyorum, balonlaşmış prezervatifi çekip çıkarıyorum ve Griff'e bakıyorum.

"Anahtar ne için?"

"Çıkar ve bir bak." Ellerimi işaret ederek gülümsüyor.

Sırtarak yağlı lateksi çözüyorum ve anahtarı çıkarıp çevirerek üzerine kazınmış bir şey görüyorum. Daha yakından tutuyorum, ince mesajı görmek için gözlerimi kısıyorum.

Evimin anahtarı.

Anahtardan Griffin'e bakarken kaşlarım havaya kalktı.

"Senin evin mi?"

"Evet." Başını sallıyor ve bu hediyenin ipucu anlam k a z a n m a y a başladığında kıkırdıyorum. Bana ne zaman istersem evine gidebileceğimi söylüyor.

Duygularım benimle oynamaya başladığında göğsümde bir sıcaklık patlaması oluyor.

Daha önce hiç kimse bana evinin anahtarını vermemişti.

Okyanus havasını içime çekmek için bir an durduktan sonra duygularımı kontrol altına alıyorum ve yeni notu açmadan önce Griffin'e bir gülümseme gönderiyorum.

Artık evimin anahtarı sende olduğuna göre.

Kalbimi kazandığınızı biliyorum, bir soruya daha cevap verip veremeyeceğinize karar verme zamanı.

Bunu uzun uzun düşünün, çünkü gece yarısını vurduğunda benimle en üst güvertede buluşursanız, bunu soracağım ve bu sefer kaçamayacaksınız.

Notun ne anlama geldiğini anladığımda gözyaşlarım gözlerimi bulandırmaya başlıyor ve Griffin kanepeden kayarak tek dizinin üzerine çöktüğünde ona bakıyorum.

Etrafımızdan nefes sesleri ve hafif kıkırdamalar geliyor, hatta ağlayan birinin kokusu bile duyuluyor ama ben gözlerimi Griffin'den ayırmıyorum. Bir saniye bile. "Gece yarısı olduğunda en üst güverteye gelir miydin, Aggie?"

Bu adamın yüzünü incelerken alt dudağım titriyor, birkaç gün önce kaçabileceğim o zor soruyu sorarken bana olan sevgisiyle öylesine tükenmiş
ki

Daha önce.

"Evet." Yanağımdan bir damla gözyaşı süzülürken fısıldıyorum.

Griffin uzanıyor ve parmaklarıyla yanan tenimi nazikçe okşayarak siliyor.

"Daha yeni tanıştığımızı biliyorum. Bunun tamamen çılgınca olduğunu biliyorum, ama sırf toplum çok erken diyor diye bunu ertelemenin bir anlamı olduğunu düşünmüyorum. Seninle bir haftalık ya da beş yıllık bir nişan yapmam gerekse de, yüzüğümü taktığın ve yanımda durduğun sürece umurumda değil. Ben sana aşığım. Hiç kimse ruhumu senin gibi ateşleyemez Agatha Marie Fiera. Evlen benimle. Benim ol, ben de senin olayım."

Yer değiştiriyor ve masanın üzerindeki büyük kutudan küçük bir kutu çıkarıyor, kapağını hafifçe açarak altın bir bant üzerine yerleştirilmiş büyük bir elmas yüzüğü ortaya çıkarıyor. Başımı sallarken bir hıçkırık kaçıyor içimden, gözlerim yüzükten

Griffin'in yüzü. "Evet."

Yüzü aydınlandı. "Evet?"

Tekrar başımı salladım. "Evet. Evet. Evet."

Kollarımı boynuna dolayarak öne atılıyorum ve Griffin bizi dik tutmak için mücadele ederken neredeyse geriye doğru yuvarlanıyoruz. Geri çekildiğinde gözleri heyecan ve sevgiyle parlıyor ve ailesinin önünde dudaklarıma yapışıyor.

Etrafımızda alkış sesleri yükseliyor ve Marx ailesi kutlamaya başladığında öpüşmemizi kesip alnımı Griffin'inkine bastırıyorum.

"Seni seviyorum, Griffin Marx."

ATTA GIRL (EPILOGUE)

Agatha

N Aynada kendime bakarken, biraz daha kalın, koyu renk kirpiklerle çerçevelenmiş karamel kahverengi gözlerime bakarken içimde sinirler uçuşuyor.

normalde olduklarından daha fazla. Böyle makyajlı çok güzel görünüyorum. Cildim kusursuz ve saçlarım altın sarısı buklelerden oluşan bir şelale gibi çoğunlukla çıplak olan sırtımdan aşağı dökülüyor.

"Altına sıçacak." Ben arkamdan gelirken gülüyor. "Ya öyle yaparsın ya da herkesin önünde pantolonuna boşalırsın." Shane gülüyor, gizli sevgilisinin yanında duruyordu.

"Kesin şunu." Gülüyorum, aynadan uzaklaşıp arkadaşlarımla yüzleşiyorum. "Sence beğenecek mi?"

"Kızım, eğer hoşuna gitmiyorsa lobotomiye ihtiyacı var demektir." Ben kıkırdar ve Shane başıyla onaylar.

"Ah. Neredeyse unuttuyordum." Shane hediye paketi yapılmış bir kutu çıkardı. "Bunu sana vermemi istedi."

Hediyeyi kabul ederken sırtışıım yüzüme yayılıyor, içinde ne olduğunu görmek için heyecanlanıyorum.

"Beş dakika sonra dışarıda buluşalım." Dönüp beni yatak odamda bırakırlarken Ben sesleniyor.

Griffin'in bana ne almış olabileceğini merak ederek hediyeı hıza açıyorum. Hediyeı görür görmez bir kahkaha patlıyor ve başımı geriye atarak neredeyse duvağıımı yerinden oynatıyorum. Nişanlím ve yakında kocam olacak kişi bana, Noel Baba'nın yerine geçerken kullandığımızı benzer, takılabilir bir uzaktan vibratör hediye etti.

Griffin'in hediyelelerinde her zaman olduğı gibi bir not var, ben de açtım.

*Bugünün oyunu kocanızı memnun etmek.
Oyuncağı giyin ya da hoşlanmayacağınız bir şekilde
cezalandırılmayı bekleyin.*

Tekrar gülüyorum, notu bırakıyorum ve oyuncağı kutusundan alıyorum.

"Senin için yaptığım şeyler, Griffin Marx." Fildişi elbisemi yukarı çekip bacaklarımı açarken kendi kendime söylüyorum. Elbiseme dökülmemesine dikkat ederek biraz kayganlaştırıcı kullanıyorum ve oyuncağı içeri kaydırarak yerine yerleştiriyorum.

Kapımın çalınmasıyla elbisemi geri çekmek için koşuşturmaya başladım ve aynada kendime son bir kez bakmak için ayağı kalktım, gelin ya da eş olacağımı hiç düşünmediğim için biraz duygusal hissediyordum.

Evimden ayrıldıktan sonra Shane ve Ben beni Marx'ların son birkaç günü büyük günümüz için dekorasyon yaparak geçirdikleri Redfield Gölü kıyısına kadar göturdüler. Gracie geldiğimi görünce herkese yerlerine oturmalarını söylüyor ve bir süre sonra çelloların unutulmaz güzellikteki sesi çalmaya başlıyor.

Griffin ve ben geçen yıl boyunca burada, Redfield Gölü'nde yaşamaya devam ettik. Onunla birlikte yaşıyordum ama işimi ve partilerimi yürütmek için kiralık evimi tuttum.

Aile şirketinde işler gergindi. Bölgede çok şey oluyordu ve Marx ailesi kendilerini yerel halka öyle tanıttılar ki, bazı ticaretlerde rakipleri arasında bazı çete savaşları ve cinayetler yaşandı.

Buna rağmen Griffin ve ben yakınlaşmaktan başka bir şey yapmadık ve koridorda hayallerimin erkeğine doğru yürümeye hazırlanırken, bu dünyada onunla kıyaslanabilecek hiç kimsenin olmadığını şüphesiz biliyorum. O benim her şeyim.

Kalabalıkta tanıdık yüzler var, bunlardan üçü koridorun benim tarafımda oturuyor. Benim tarafımda çok fazla insanın oturacağını hiç düşünmemiştim, özellikle de annem, kız kardeşim ve yeğenimin. Ancak Griffin biraz teşvik ettikten sonra beni birkaç ay önce annem ve kız kardeşimle yeniden bağlantı kurmaya ikna etti ve Griffin'in hayatıma girmesine izin vermek bir yana, bu verdiğim en iyi kararlardan biriydi.

Konukların çoğu Marx'ın ailesi ve ekibi, Fallon da dahil, hala her fırsatta bana ters ters bakıyor. Babasının onu cezalandırdığı tenzili rütbe için beni suçluyor ve bana olan öfkelerini çok fazla düşünmemeye çalışsam da, birkaç ay önce Griffin ile nihayet tekrar konuşmaya başladıklarında rahatladım.

Shane ve Ben yerlerini aldıktan ve bana dönüp gülümsedikten sonra derin bir nefes alıyorum ve gül yapraklarıyla kaplı kırmızı halıda yürümeye hazırlanıyorum.

Birinin beni başkasına vermesini düşünmüştüm, ama ait olduğum tek adam beni mihrapta beklediği için, tek kişinin

Bugün halıda yürümesi gereken kişi benim.

Griffin'le aramdaki mesafeyi kapatırken, annemin gözlerindeki mutluluk gözyaşlarını gördüğüm an, benimkiler de cam gibi olmaya başlıyor. Bakışlarımı hızla ondan çekip, odağımı artık kaçmadığım adama doğru çeviriyorum.

İlkel oyun oynadığımız zamanlar hariç. O zaman kaçıyorum!

Yaklaştıkça Griff'in gözlerinin kendi dökülmemiş gözyaşlarıyla kızardığını fark ediyorum ve neredeyse kendimi kaybedip o anda çirkin bir şekilde ağlayacağım.

Neyse ki, içimdeki hafif vızıltı gözyaşlarımı gönderiyor ve yoğunluk arttıkça vücudumun yapmaya çalıştığı küçük sarsıntıyı gizlemeye çalışıyorum.

"Büyüleyici görünüyorsun." Yanına yaklaştığımda Griff fısıldıyor ve ben de ona zoraki bir gülümseme veriyorum. "Bunu mu giyiyorsun?"

"Evet." Dişlerimi sıkarak fısıldıyorum ve sırtışı genişliyor.

"Aferin kızıma."

"Kapat şunu." Sessizce tıslıyorum ve elini cebine atmadan önce gülmemeye çalışarak dudaklarını emiyor.

Bir an sonra, tam da kutlama töreninin başlayacağı sırada titreşimler durduğunda rahatlıyorum.

Griffin ve ben, yeminlerimizi edip belgeleri imzalayarak, fotoğraflar için poz vererek ve geldikleri için herkese ayrı ayrı teşekkür etmek için zaman ayırarak hareketleri yapıyoruz.

Konuklarımız kanepelerini yerken ve şampanyalarını içerken biz de etrafta birkaç fotoğraf çekmek için biraz zaman ayırıyoruz. Griffin bütün gün uzaktan kumandayla oynuyor, beni hafifçe kenara çekiyor ve ay gökyüzünde yükseldiğinde ve son konuklar ayrıldığında, neredeyse bir su birikintisinin içinde duruyorum.

Geride kalan dağınıklığı toparlamaya başladım.

-Bunu söylemeyi gerçekten çok seviyorum. Her hareketimi izliyor.

"Buraya gel, karıcığım." Griffin havuz kenarında bir sandalyeye oturmuş, smokin ceketini ortalıkta görünmüyor ve gömleğinin üst düğmeleri açık, kolları kıvrılmış, nefis ön kollarını ve karmaşık dövmelerini sergiliyor.

Yavaşça sırtıyorum, elime aldığım gözlüğü bırakıyorum ve ona doğru ilerliyorum.

"Evet, kocacığım?" Bana bakarken ona gülümseyerek soruyorum. Sonra zorlanan sikini serbest bırakmadan önce pantolonunu çıkarmaya başladı.

"Aman Tanrım, Bay Marx. Bu da nereden çıktı?" Kıkırdarak sordum.

"Bu sikik bütün gün elimdeydi. Bu elbise sadece çarpıcı değil, aynı zamanda alaycı. Neden bütün gün seni tahrik ettiğimi sanıyorsun? Çünkü sana her baktığımda beni tahrik ediyorsun, kadın."

Gülüyorum, ona şakacı bir sırtış atıyorum.

"Elbiseni yukarı çek." O talep ediyor ve ben kumaşı yavaşça yukarı doğru kıvrırken sırtışım bir sırtışa dönüşüyor.

"Ne oluyor lan?" diye tıslıyor, sikini daha da sıkı kavlıyor. "Külotunu ne zaman çıkardın?"

"Başından beri hiç takmamıştım." Ben sırtıyorum ve o homurdanıyor, yumruğu pompanın ortasında duruyor.

"Bütün gün çıplak olduğumu mu söylemek istiyorsun?"

"Evet, kocacığım." Ona daha iyi bir görüş sağlamak için duruşumu genişletiyorum. "Hepsi.

Lanet olsun. Günü."

"O sulu amcığı hemen buraya getir."

Griffin böyle olduğunda bayılıyorum. Talepkar, baskın ve sabırsız.

Kocamın emrettiği gibi yapıyorum, kucağına tırmanıyorum ve sikini hafifçe aşağı indirirken ona sarılıyorum. Ben onu içine alırken yüksek sesle inliyor ama sonra donup kalıyor ve suçlayıcı bir şekilde bana bakıyor.

"Oyuncak nerede?"

"Aç da bak bakalım bulabilecek misin?" Sırıttıyorum ve gözleri kısılıyor, sonra cebinden kumandayı çıkarıp açıyor.

Gözleri büyüyor ve kalçaları tepki olarak sarsılırken ağzı açık kalıyor.

"Siktir, küçük elf. Bu mu yani?"

"Kıçıma mı?" Öne eğildim ve dudaklarını ısırdım. "Evet."

"Fuuuck." Titreşimleri yükseltiyor ve onun sikiyle dolmanın ve arka geçidimin duvarından uyarılmanın birleşimi beni tüketirken inliyorum.

Dönmemek için kendimi zor tutuyorum, bütün gün kenarda bekleyen orgazmın peşinden koşarken içime çarpma ihtiyacı duyuyorum. Griffin de sahip olduğu tüm kontrolü kaybediyor ve ikimizin de bu seks oyuncağından bir şeyler elde etmesini seviyorum.

İçimde cezalandırıcı bir şekilde piston çevirmeye başlıyor ve omuzlarını kavrayıp ilk orgazmım içime çarparken yolculuğa tutunuyorum.

Griffin hızlanıyor, içime tekrar tekrar girerken alnında ter damlaları oluşuyor ve ben de kumandayı elinden alıp en yüksek ayara getiriyorum.

Griffin'in ağzından çıkan çığlık daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemiyor ve içimde patladığında ikinci kez sikinin etrafında sarsılıyorum.

Orgazmım beni sersemletiyor ve telaş içinde kumandayı düşürüyorum. Griffin, hassasiyeti çok fazla arttığında beni aniden üzerinden kaldırıyor ve hiç de erkeklere yakışmayacak bir şekilde kucağından atlıyorum, vibratör saldırısına devam ederken kıçımdan çıkan küçük etiketi bulmak için eğiliyorum.

Ben ciyaklıyorum ve Griffin ben etrafta zıplayıp etiketi tutmaya çalışırken gülmeye başlıyor.

"Gülmeyi kes!" Ciyaklıyorum ama bu Griffin'i daha da güldürüyor.

Parmaklarım sonunda etiketi kavırıyor ve o kadar sert çekiyorum ki lanet şey havuza uçuyor.

"Vay anasını." Griffin kahkahasını bastırmaya çalışır ama başaramaz. "Özür dilerim, tatlım.

Elimde değil."

Hâlâ gülüyor.

Ona doğru yürüyorum ve sert bir parmakla yüzünü işaret ediyorum.

"Şimdi gülüyorsun, ama kışına sokana kadar bekle, Griffin Marx!" Yüzü soluklaşır.

Gülmekten kucağına düşüyorum, o da kollarını bana doluyor, yüzünü boynuma gömüyor ve beni kendine yakın tutuyor.

"Sizi seviyorum Bayan Marx." Kulağımı tırmalıyor ve ben de dudaklarımı onunkilere bastırmak için dönüyorum.

"Ben de sizi seviyorum, Bay Marx."

Son!

NOEL BABA'NIN YERINE GEÇMEKTEN HOŞLANDIYSANIZ

Lütfen yorum bırakın **AMAZON:**
Subbing

For Santa: Karanlık Bir Noel Romantizmi

GOODREADS:
Subbing for Santa by Sarah J.D. | Goodreads

STAY CONNECTED

Bağlantıda kalmak ve kitaplarımdaki bazı yan karakterleri içerebilecek güncellemeler için gelecekteki çalışmalar hakkında bilgi sahibi olmak için

Okuyucu grubu:

Sarah JD'nin Hırçın Kedicikleri - bir Sarah JD Okur Grubu

<https://www.facebook.com/groups/sarahjaneduncanreadersgroup>

Sarah JD'yi şu adresten ziyaret edin

<https://sarahjaneduncan.com>

STAY UPDATED

VIP Okurlar listeme katılın ve en sevdiğiniz Fox Pines karakterleri hakkında güncellemelerle dolu aylık bültenler alın!

BURAYA KAYDOLUN!

<https://sarahjaneduncan.com/newsletter/>

SARAH JD'S BOOKS

AĞIR KALPLER SERİSİ

AĞIR - KİTAP 1 DERİN

- KİTAP 2

GÖMÜLÜ - KİTAP 3

DOYUMSUZ SERİ

DOYUMSUZ KEDİ - KİTAP 1 LEKELİ
KEDİ - KİTAP 2 KÖTÜ KEDİ - KİTAP 3

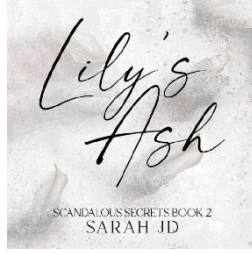
SESSİZLİĞİ BOZMAK DÜET

SESSİZ SUS - KİTAP 1
VAHŞİ ÇİĞLİK - KİTAP 2

YAKLAŞAN KİTAPLAR

LILY'S ASH

LILY'S ASH - SCANDALOUS SECRETS
BOOK 2 B.
LYBAEK
& T.L HODEL İLE PAYLAŞILAN SERİ

ABOUT SARAH JD

Sarah Jane Duncan olarak da bilinen Sarah JD, Avustralya'nın Victoria eyaletindeki güzel Gippsland bölgesinde lise aşkından kocaya dönüşen sevgilisi ve üç yetişkin çocuğuyla yaşayan bir kara romantizm yazarıdır.

Yazmakla meşgul olmadığı zamanlarda Sarah, kızı için dans kostümleri dikerken ya da kızına yardım ederken bulunabilir.

Kocasını aile işinde.

Sarah, güçlerini, seslerini ve gerçeklerini bulmak için zorluklara karşı savaşmak zorunda kalan kadınlar hakkında yazıyor. Sarah'nın hikayelerindeki kahramanlar, sadece hayatınız için savaşmak zorunda kaldığınızda ortaya çıkan güce sahipler!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.